Τα διδάγματα του ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

ΤΟΜΟΣ ΙΙΙ

Η ΝΕΑ ΖΩΗ

Η ΝΕΑ ΖΩΗ

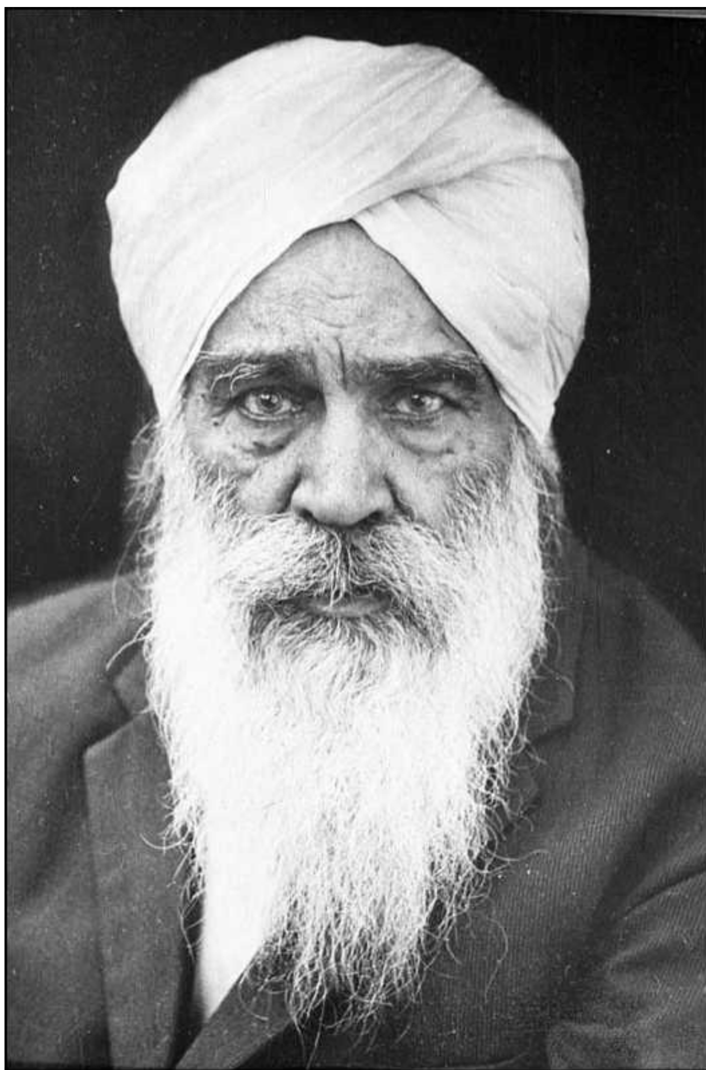
THE NEW LIFE

Για τον Kirpal Singh (1894-1974).

Ο Τέλειος αυτός Διδάσκαλος είναι ο διάδοχος του μεγάλου Διδασκάλου Baba Sawan Singh. Κατά τη μακριά ζωή του, που ήταν εμποτισμένη με την αγάπη για το Θεό και την ανθρωπότητα, έδωσε ειρήνη και τον τρόπο της εκπλήρωσης του σκοπού της ζωής σε περίπου 120.000 μαθητές, διασκορπισμένους σε όλο τον κόσμο. Δίδαξε το φυσικό τρόπο για να βρει κανείς το Θεό ενώ ζει και η ζωή του ήταν η ζωντανή απόδειξη των διδαγμάτων του.

Έκανε τρεις περιοδείες σε όλο τον κόσμο, ήταν Πρόεδρος του Παγκοσμίου Συνεδρίου των Θρησκειών επί δεκατέσσερα χρόνια και συγκάλεσε τη γιγάντια Παγκόσμια Διάσκεψη για την Ενότητα του Ανθρώπου το Φεβρουάριο του 1974, όπου παραβρέθηκαν θρησκευτικοί, κοινωνικοί και πολιτικοί ηγέτες απ' όλο τον κόσμο.

Έγραψε πάνω από είκοσι βιβλία για διάφορους τομείς της πνευματικότητας, τα οποία έχουν μεταφρασθεί σε πολλές γλώσσες, και ήταν ο πρώτος που παρουσίασε το πανάρχαιο Ιερό Μονοπάτι ή το Μονοπάτι των Διδασκάλων σαν Επιστήμη.

SANT KIRPAL SINGH JI
(1894-1974)

ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ
ΤΟΜΟΣ III

THE TEACHINGS OF KIRPAL SINGH
VOLUME III

Η ΝΕΑ ΖΩΗ

Συλλέχθηκε και Διαλέχτηκε
από τα γραπτά του Κιρπάλ Σινγκ
από την Ruth Seader

SAWAN KIRPAL PUBLIICATIONS
ΑΘΗΝΑ 1991

Τίτλος πρωτοτύπου:
The Teachings of KIRPAL SINGH
Vol. No I The Holy Path
Vol. No II Diary/Meditation
Vol. No III The New Life.

Library of Congress Catalog Card Number: 78-98993
ISBN 0-89142-013-4
First Edition 1974
Second Printing 1975
Third Printing 1976
Fourth Printing 1980

45 175 Naperville Rd., Naperville. IL 60563
and 2 Canal Road, Vijay Nagar, Delhi 110009, India

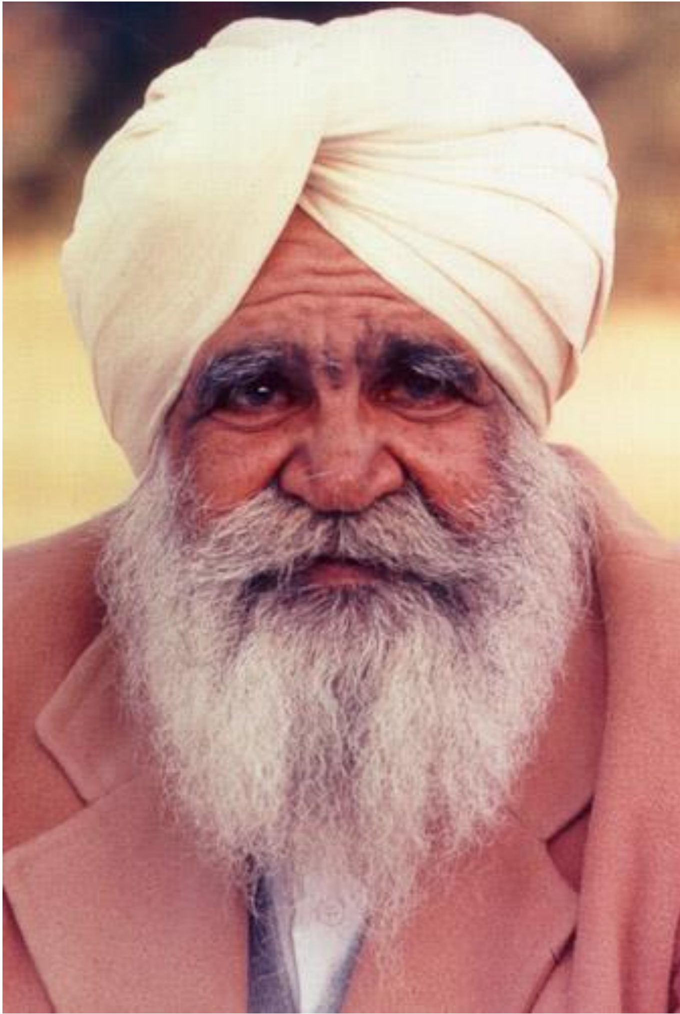
Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : **https://www.sos.org/el/**

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
https://www.sos.org/el

SANT DARSHAN SINGH JI (1921-1989)

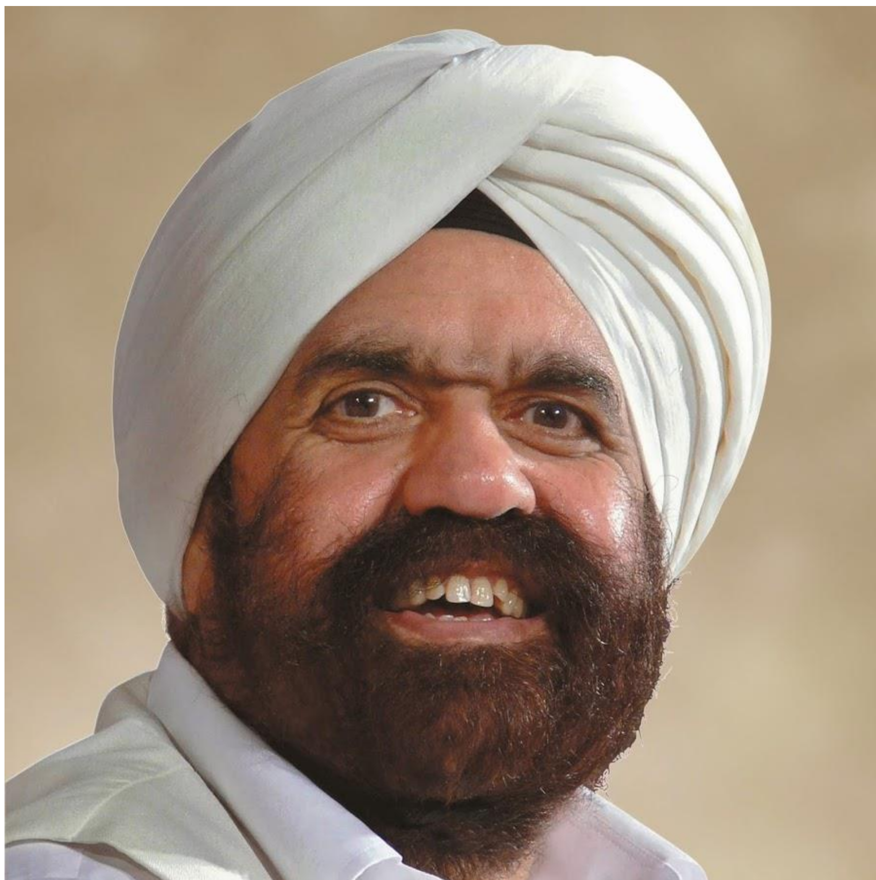
Περιεχόμενα

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Η ΝΕΑ ΖΩΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Η ΝΕΑ ΖΩΗ ΣΤΟ ΘΕΟ

SANT RAJINDER SING JI (1946-)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Η ΝΕΑ ΖΩΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Η Νέα Ζωή μέσα στον Κόσμο

Αληθινός Τρόπος Ζωής

ΟΠΩΣ είναι σήμερα η ζωή πάνω στη γη ο άνθρωπος δίνει πολύ μεγάλη σημασία στην ανάπτυξη του σώματος και του νου. Πρέπει, λοιπόν, να προσπαθήσουμε να απλοποιήσουμε τη ζωή μας και να μάθουμε να ζούμε αληθινά. Όλα τα άλλα εξαρτώνται από τον αληθινό τρόπο ζωής, ακόμη και η έρευνα για τον εαυτό μας και τον Υπερεαυτό μας. Η σπουδαιότητα του να ζει κανείς αληθινά είναι πάρα πολύ μεγάλη, και ορθά λέγεται:

Η Αλήθεια είναι ανώτερη από όλα
Αλλά είναι ακόμη πιο ανώτερο το να ζει κανείς αληθινά.

Οι αρχαίοι πάντοτε επεδίωκαν και είχαν σαν ιδανικό τους τον απλό τρόπο ζωής και την υψηλή σκέψη. Εμείς στη σημερινή εποχή, σπάνια δίνουμε σημασία σ' αυτό, αν και πολλές φορές το κηρύττουμε και το σεβόμαστε μόνο με τα λόγια. Αν και μπορεί να φαίνεται δύσκολο να κατορθώσει κανείς τον ανώτατο τρόπο ζωής, όμως αξίζει τον κόπο να δούμε τι εννοεί αυτό, και ποιος είναι ο τρόπος και τα μέσα με τα οποία μπορούμε να τον επιτύχουμε και να τον υιοθετήσουμε εμείς οι ίδιοι. Οτιδήποτε κάνουμε, πάντοτε θέτουμε ένα σκοπό εμπρός μας, εξακριβώνουμε τις αρχές που περιλαμβάνονται σ' αυτό, μελετάμε τις μεθόδους που μπορούν να οδηγήσουν στον επιθυμητό σκοπό, και τελικά κάνουμε μια περιοδική επιθεώρηση, και μια ακριβή εξέταση, για να βρούμε πόσο πιο κοντά έχουμε φτάσει στο σκοπό

μας. Βεβαίως, πρέπει κανείς να έχει προσηλωμένη την προσοχή του μόνο στο σκοπό, κάνοντας μια τίμια προσπάθεια καθημερινά για να μπορέσει να κάνει μια αξιοσημείωτη βελτίωση στη ζωή του και στη συμπεριφορά του, και προς τον εαυτό του και προς τους άλλους γύρω του.

Τι είναι η ζωή του ανθρώπου; – μπορεί κανείς φυσικά να ρωτήσει. Ο ηλικιωμένος με πολύ πείρα της ζωής και μπουχτισμένος από ό,τι έχει δει και από ό,τι έχει περάσει μέσα σ' αυτόν τον κόσμο, στρέφεται σε ανάλυση της ζωής. Άραγε η ζωή είναι μόνο το να τρώει, να πίνει, να κοιμάται και να κάνει κανείς παιδιά· το να φοβάται, να βασανίζεται και να πολεμά· το να αρπάζει, να θησαυρίζει και να μισεί· το να φυλακίζει και να καθυποτάσσει εκείνους που είναι κατώτεροι από αυτόν στη δύναμη, φυσική ή διανοητική, και το να σκοτώνει άλλους και να αρπάζει των άλλων ανθρώπων τα υπάρχοντα; Άραγε, πρέπει να περάσουμε τις μέρες μας με το να χαιρόμαστε τα κακώς αποκτημένα γήινα κέρδη, χωρίς κανένα άλλο επίτευγμα στο τέλος, εκτός του να πεθαίνουμε με έναν άθλιο θάνατο, λυπημένοι με τον εαυτό μας και τούς γύρω μας, τους συγγενείς και αγαπημένους μας, που απελπισμένοι παραστέκονται και κλαίνε; Και τα γήινα θέλγητρα – τα κτήματα, τα σπίτια, τα χρήματα, τα ζωάκια και όλα τα άλλα αμέτρητα υπάρχοντα – που πρέπει να αφήσουμε πίσω μας με το ζόρι ενάντια στη θέλησή μας; Βλέποντας όλα αυτά τα σκληρά γεγονότα, μετά από πείρα, θα έπρεπε άραγε λοιπόν το θησαύρισμα σε γήινα πλούτη να είναι ο μοναδικός σκοπός μας – το παν και η τελική αιτία της ύπαρξής μας – ή θα έπρεπε να αγωνιζόμαστε για κάτι ανώτερο και ευγενέστερο, μόνιμο και διαρκές που να μπορεί να παραμείνει μαζί μας και εδώ και μετέπειτα; Η απάντηση είναι απλή: Η Πανίσχυρη Δύναμη, η πηγή όλης της ζωής, το σπίτι μας της ευτυχίας και της αιώνιας ειρήνης, και το μέσο της απελευθέρωσής μας από τη φοβερή σκλαβιά των γεννήσεων, των θανάτων και του κάρμα[1] θα πρέπει να είναι ο κύριος σκοπός μας και το μόνο πράγμα που αξίζει να επιθυμούμε και αξίζει να κατορθώ-

σουμε, γιατί αυτό είναι το *summum bonum* (το ανώτατο αγαθό) της ζωής.

ΕΡ. Πόσο είναι η εξωτερική μας συμπεριφορά ενδεικτικό της εσωτερικής πνευματικής μας ανάπτυξης;

ΑΠ. Το δυνατό αίσθημα της αυταπάρνησης και της αυτοεκμηδένισης είναι η εξωτερική έκφραση της πνευματικής μας προόδου. Δεν πρέπει να γίνεται από επίδειξη για να κρύβουμε τις αδυναμίες μας αλλά πραγματικά να νιώθουμε μέσα στα κατάβαθα της καρδιάς μας ότι δεν είμαστε τίποτα παρά ένα μικρό δόντι του τροχού στον απέραντο μηχανισμό του Θείου Σκοπού. Αυτός που γίνεται συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου ποτέ δεν επιβάλλεται αλλά ταπεινά μιλά στο τρίτο πρόσωπο. Ποτέ δεν καταφρονεί κανέναν αλλά πάντοτε ευχαριστιέται να προσφέρει βοήθεια με αγάπη και να συμπαραστέκεται στους άλλους. Δεν κρίνει, αλλά διηγείται τα γεγονότα της ζωής με ένα ανιδιοτελή τρόπο για το πνευματικό μας όφελος. Ζει με ειλικρίνεια σύμφωνα με τις Θείες Εντολές, ανεξάρτητα με τα αποτελέσματα. Δεν υποκύπτει στο περιβάλλον αλλά προσαρμόζεται με χαρά, γνωρίζοντας πολύ καλά ότι είναι πάντοτε κάτω από τη Χάρη και την Προστασία της Διδασκάλου Δύναμης. Ποτέ δεν είναι σκυθρωπός και μέσα στο βάθος της καρδιάς του είναι πάντοτε χαρούμενος, ακόμη και όταν αντιμετωπίζει δυστυχία. Δεν κατηγορεί τους άλλους για τα ελαττώματά τους αλλά προσπαθεί να τα ξεριζώσει υποδεικνύοντάς τους να προσέχουν τον τρόπο ζωής τους και να προσαρμόζονται. Δεν αποδίδει την πνευματική του πρόοδο στις δικές του ειλικρινείς προσπάθειες αλλά τη θεωρεί ως ένα Ιερό Δώρο από το Διδάσκαλο. Παραμένει ατάραχος και στην αποτυχία και στην επιτυχία. Μπορεί να συγχωρήσει και να ξεχάσει εύκολα. Σπάνια είναι προκλητικός. Αντίθετα είναι ευλογημένος με ένα αίσθημα συνεργασίας και αγάπης για την πνευματική ευημερία των άλλων.

Δεν επιβάλλει την εξουσία του, ούτε απαιτεί να τον

θεωρούν ανώτερο οι λιγότερο ανεπτυγμένες ψυχές, αλλά συμπεριφέρεται σαν ένας φίλος ή αδελφός και εσωτερικά προσεύχεται για τη λύτρωσή τους. Ποτέ δεν κουράζεται να ακούει τα βάσανα των άλλων και μπορεί να τους προσφέρει υπέροχες λύσεις με μεγάλη ευκολία. Είναι πάντοτε φιλεύσπλαχνος και επιθυμεί την ευημερία όλων των ανθρώπων, των ζώων, των πτηνών και των εντόμων. Έχει πάντοτε βαθιά ευγνωμοσύνη και σπάνια παραπονιέται για τις δυσκολίες του, όποιες και αν είναι αυτές. Είναι αγνός και καλός αλλά κρύβει τις αρετές του με επιμέλεια. Ποτέ δεν καυχιέται για την ανδρεία ή την εξυπνάδα του αλλά προσπαθεί να βοηθήσει τους άλλους κρυφά. Απεχθάνεται την επευφημία. Αποφεύγει τη δημοσιότητα και είναι συνεσταλμένος μέσα στα μεγάλα πλήθη. Δεν του αρέσει να προσποιείται και να ποζάρει, αλλά είναι πάντοτε μετριόφρονας και φυσικός στη συμπεριφορά του.

Μπορεί να σταματήσει τις σκέψεις του με τη θέλησή του συντονιζόμενος με το *Ιερό Naam* ή *Λόγο* εσωτερικά και στρέφοντας την προσοχή του προς τα Ιερά Πόδια* του Διδασκάλου. Πάντοτε προστατεύεται από Εκείνον και τρέφεται κάθε ώρα – όχι, μάλλον κάθε στιγμή ευλογείται με τον παλμό ζωής και αγάπης από τη Διδάσκαλο Δύναμη. Γνωρίζει πολύ καλά ότι αυτή η φυσική ζωή δεν είναι παρά μια περαστική φάση της ψυχής από τις κατώτερες κατηγορίες της δημιουργίας στο μακρόχρονο δράμα της ανθρώπινης ύπαρξης, και τίποτα το υλικό δεν θα τη συνοδέψει στο Υπερπέραν. Δεν πιστεύει στη συσσώρευση αγαθών αλλά προσπαθεί να ζει μια λιτή ζωή και είναι ικανοποιημένος με ό,τι έχει. Δεν δελεάζεται από τη γοητεία της πλούσιας ζωής αλλά τη θεωρεί ισχυρά δεσμά για την ανθρώπινη ψυχή. Δεν ανταγωνίζεται τους επωνομαζόμενους εύπορους και πλούσιους ανθρώπους, αλλά προσεύχεται εσωτερικά για την πνευματική τους λύτρωση από τον τροχό των γεννήσεων

* Ιερά Πόδια του Διδασκάλου = το εσωτερικό Φως και ο εσωτερικός Ήχος.

και των θανάτων. Δεν ζει για να τρώει, αλλά τρώει για να ζει μια ζωή γεμάτη από Θεία Μακαριότητα και Αρμονία. Δεν του αρέσουν τα επιδεικτικά ρούχα αλλά είναι ικανοποιημένος με απλά ενδύματα αγορασμένα σε λογικές τιμές.

Δεν αποφεύγει τη σκληρή δουλειά αλλά αναλαμβάνει με ανιδιοτέλεια μεγάλες εργασίες για το καλό των άλλων εις βάρος της φυσικής του αντοχής. Δεν ζητά ανταμοιβή για την εργασία του αλλά την αφιερώνει στον ιερό σκοπό και τη θεωρεί δώρο Θεού. Προσπαθεί να βοηθήσει τους άλλους ακόμη και αν υποφέρει. Με λίγα λόγια, είναι ένας ευθύς άνθρωπος με καλές σκέψεις, καλά λόγια και καλές πράξεις.[2]

Σήμερα, για ένα τίμιο άνθρωπο το να ζει μέσα στον κόσμο γίνεται όλο και πιο δύσκολο. Η αρετή ελαττώνεται και είναι για πολλούς αντικείμενο εμπαιγμού. Η κακία αυξάνεται, και η εφαρμογή της επαινείται ως αρετή. Το ηθικό ύφασμα της κοινωνίας, που είναι το στημόνι και το υφάδι της, αρχίζει να φθείρεται, και αν επιτραπεί σ' αυτή την πορεία να συνεχιστεί, το ύφασμα θα σχιστεί. Ακόμη και η Τέχνη, η οποία σε προηγούμενα χρόνια ήταν ένα μέσο που χρησίμευε για να μορφώνει τον κόσμο σε ένα ευγενέστερο τρόπο ζωής δεν ξέφυγε από αυτή την καταστρεπτική πορεία. Στο θέατρο, τον κινηματογράφο και τις εκπομπές της τηλεόρασης, η ρυπαρότητα και η βρωμιά του διαστρεμμένου μυαλού προβάλλονται ανεμπόδιστα. Ακόμη και το πιο σεβαστό όλων των Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, το Πανεπιστήμιο, αρχίζει να ξεχνά την αληθινή του λειτουργία, που είναι να διαμορφώνει τον ανώτατο τύπο του πολίτη, δηλ. τον πολίτη που είναι αφιερωμένος στην εξυπηρέτηση των συνανθρώπων του. Για να αντιδράσει σ' αυτή την ολέθρια πορεία, το Ρουχάνι Σάτσανγκ (η Επιστήμη της Πνευματικότητας) έχει ιδρύσει στην Ινδία και το εξωτερικό, κέντρα ή κύκλους σπουδής, όπου ο άνθρωπος μπορεί να μάθει τις αληθινές αξίες της ζωής, όπως διδάσκονται από την πνευματική άποψη. Σ' αυτά τα κέντρα, οι σπουδαστές εξασκούνται και οδηγούνται από την ανάγνωση των ομιλιών του Διδασκά-

λου, μέσω αλληλογραφίας και υποβολής της αναφοράς προόδου. Οι αναφορές προόδου εκθέτουν με λεπτομέρεια τις επιτυχίες και αποτυχίες, στην πρακτική εφαρμογή των αρχών του αληθινού τρόπου ζωής, που έχουν διδαχτεί στους σπουδαστές σ' αυτά τα κέντρα.[3] Οι μυημένοι πρέπει να καθοδηγούνται μόνον από τα Διδάγματα του Διδασκάλου, σε όλους τους τομείς της ζωής, είτε γήινης είτε πνευματικής. Το να επιτρέπει κανείς να παρεμβαίνουν και γνώμες άλλων λερώνει τα Διδάγματά Του και μπερδεύει τους μυημένους.[4]

Προσκόλληση στον Κόσμο

Η ΠΡΟΣΟΧΗ μας είναι η μόνη περιουσία και το μόνο κληροδότημα που έχουμε και είναι πολύ μεγάλης αξίας και η πολύ διασκόρπισή της στον εξωτερικό κόσμο είναι καταστρεπτική τόσο για την πνευματική μας πρόοδο όσο και για την πρόοδό μας στη ζωή. Πρέπει λοιπόν να προσπαθούμε όλες οι εξωτερικές μας επιδιώξεις να μας βοηθούν στην επίτευξη του ανώτατου στόχου της ανθρώπινης ζωής που είναι να γνωρίσουμε τον εαυτό μας με την αυτοανάλυση και μετά να γνωρίσουμε το Θεό.[5]

Λοιπόν, η αγάπη είναι έμφυτη μέσα στην ψυχή μας και εμείς είμαστε συνειδητά όντα. Αν η αγάπη κατευθύνεται προς την Πανσυνειδητότητα είναι αληθινή αγάπη, και αυτό θα σας δώσει ελευθερία, μακαριότητα και χαρά. Αν είναι προσκολλημένη στα εγκόσμια πράγματα, το φυσικό σώμα, το περιβάλλον του και τις απολαύσεις των αισθήσεων, τότε αυτό είναι σκλαβιά και σίγουρα θα μας φέρει ξανά και ξανά στον κόσμο όπου είμαστε προσκολλημένοι.[6]

Όταν συναντήσετε το Θεό [το Θεό μέσα στο Διδάσκαλο] και σας δώσει μύηση και κάτι για να αρχίσετε με αυτό, σας προειδοποιεί να μην παρασυρόσαστε από τις εξωτερικές απολαύσεις, και να αποφεύγετε τη λαγνεία, το θυμό και την επίδρασή τους. Αυτές τις εντυπώσεις τις παίρνουμε μέσω

των αισθήσεων, οι οποίες είναι ανοιχτές προς τον εξωτερικό κόσμο, και χαράσσονται στο αστρικό σώμα. Για να σας δώσω ένα παράδειγμα, αν πάρετε ένα ποτήρι και το καλύψετε με κερί, και χαράξετε ένα σχέδιο πάνω στο κερί και μετά χύσετε ένα οξύ πάνω σ' αυτό, αυτό το σχέδιο θα αποτυπωθεί πάνω στο γυαλί. Παρόμοια, όλες οι εντυπώσεις από τον έξω κόσμο χαράσσονται στο αστρικό σώμα μέσω του φυσικού σώματος και των αισθήσεων[7]

Ο Διδάσκαλος θέλει ο καθένας μας να διαπεράσει τις πρόσκαιρες μορφές και σχέδια και να περάσει από τα φαινόμενα της Φύσης στο Θεό της Φύσης. Μας προειδοποιεί να μην αποπλανηθούμε από τη δελεαστική έλξη και τη σαγηνευτική γοητεία που είναι διασκορπισμένη από τη Μητέρα Φύση μέσα στα εφήμερα θέλγητρα και τις προσωρινές ομορφιές. Αυτά πρέπει να τα παίρνουμε ως οδοδείκτες που δείχνουν προς τον Κύριο, τον Αιώνιο Θεό που διαπερνά και κατοικεί μέσα στο καθένα από τα εφήμερα δημιουργήματά Του. Επίσης θέλει να συγκεντρώσουμε όλες μας τις ενέργειες και να τις βάλουμε στην υπηρεσία μας, έτσι ώστε να κάνουμε το σώμα μας το ζωντανό ναό της Θείας Μουσικής – του Λόγου – κατά τη διάρκεια της γήινης ζωής μας.[8]

Η προσκόλληση στα αντικείμενα των αισθήσεων, η μεγαλοπρεπής επίδειξη του πλούτου, η αφθονία πολυτελών αγαθών και η ευμάρεια, η ακόλαστη φιληδονία της άνεσης και της χλιδής: όλα αυτά συμβάλλουν στην ανισορροπία του απλοϊκού νου. Αυτά είναι που χαλνούν την ομορφιά της ήρεμης κατάστασης του νου, που είναι το πιο κατάλληλο έδαφος για την ανατολή της Θειότητας. Κάθε μέρα, κάθε ώρα και κάθε λεπτό που περνά, μας οδηγεί όλο και πιο πολύ μέσα στα δεσμό των αισθησιακών εγκόσμιων φαινομένων.[9]

Η ρομαντική ζωή στο φυσικό επίπεδο φαίνεται θελκτική. Έχει έλξη, αλλά εξευτελίζει. Αφήνει πίσω της φοβερή πίκρα και μια απέχθεια για τη ζωή. Η ζωή στα ανώτερα επίπεδα είναι πιο ρομαντική και δίνει αιώνια γαλήνη και χαρά – λοιπόν, γιατί να χάνει κανείς κάτι ανώτερο και

αγνότερο για πράγματα κατώτερα, εξευτελιστικά και εφήμερα; Πρέπει λοιπόν κανείς να παραμείνει στις αρχές του και να μην παραβαίνει τους κανόνες της αγνότητας και της ηθικής, και αυτός που το κάνει αυτό, παίρνει και την αναγκαία βοήθεια στην προσπάθειά του και ωφελείται πάρα πολύ.[10]

Τα μάτια που έλκονται από μια ωραία γυναίκα ή άνδρα είναι ελαττωματικά μάτια, γιατί αυτή η ομορφιά είναι εφήμερη και μόνο για λίγα χρόνια. Ένα πράγμα που γλυκαίνει τη γλώσσα σας δεν μπορεί να τη γλυκαίνει για πάντα· η γλύκα διαρκεί μόνο λίγα λεπτά. Αν θεωρούμε το Διδάσκαλο ότι είναι όλη η γλυκύτητα τότε τίποτα δεν θα μας φαίνεται πιο γλυκό. Αντί να κάνετε τόση πολλή προσπάθεια για να ανοίξετε τόσα πολλά πηγάδια, βάλετε όλη σας την προσπάθεια για να σκάψετε ένα μόνο πηγάδι έτσι ώστε να μπορέσετε να πιείτε το Ύδωρ της Ζωής. Πρέπει να συσσωρεύσουμε πλούτο – ποιος είναι αυτός ο πλούτος; είναι ο πλούτος του Naam ή Λόγου – που είναι η Δύναμη που δίνει ζωή σε ολόκληρο το σύμπαν. Να θυμόσαστε: Ο Θεός πρώτα και ο κόσμος έπειτα.

Σαν μια φλογέρα, να είσαστε αδειανοί εσωτερικά ώστε ο Διδάσκαλος να μπορεί να κάνει τη ζωή σας μια γλυκιά μουσική.[11]

Το να διαβάζει κανείς βιβλία είναι καλό πράγμα. Αλλά ο σκοπός των βιβλίων είναι να αναμορφώσει κανείς τη ζωή του, έτσι ώστε το καλό για το οποίο διαβάζει μέσα στα βιβλία να γίνει μέρος της ζωής του.[12] Μόνο η γνώση από τα βιβλία ή η ανάπτυξη της διάνοιας δεν μπορεί να ξυπνήσει την Πνευματικότητα. Με τη γνώση μέσα από τα βιβλία τρέφεται βέβαια η διάνοια, αλλά το πνεύμα μένει χωρίς τροφή. Γι’ αυτό ο καθένας μας μπορεί να μιλά με ευφράδεια για πνευματικά θέματα, αλλά η ζωή στην πράξη δεν αποδεικνύει αυτό που λέμε.[13] Ό,τι είναι πάνω από τη διάνοια δεν μπορεί να εξηγηθεί – μπορούμε μόνο να έρθουμε σε επαφή με αυτό.[14]

Τις φωτογραφίες του Διδασκάλου πρέπει να τις έχουμε

μόνο για ενθύμηση και όχι για να σχηματίζουμε μετά νοητική εικόνα. Προσηλώνοντας την προσοχή μας στη φωτογραφία, ύστερα από λίγη ώρα, αν κλείσουμε τα μάτια μας θα παρουσιαστεί η μορφή του Διδασκάλου μπροστά μας αλλά ούτε θα μας μιλήσει ούτε θα μπορεί να μας οδηγήσει εσωτερικά. Στο φυσικό Μονοπάτι ο νους πρέπει να ακινητοποιηθεί. Τα πάντα θα έρθουν φυσικά και χωρίς να τα ζητήσουμε.[15]

Ρωτάτε για τη μουσική. Η μουσική δεν είναι αναγκαστικά κακή για τους πνευματικούς διαλογισμούς, καθώς οι ύμνοι προσευχής μερικές φορές βοηθούν στο ξύπνημα της εσωτερικής ώθησης. Αλλά η εξωτερική μουσική τρέφει το νου, ενώ η ακρόαση του Ιερού Ηχητικού Ρεύματος τρέφει την ψυχή, γιατί την ξαναφορτίζει, καθώς την κάνει ικανή να πηγαίνει τακτικά στις περιοχές του Υπερπέραν.[16].

Βλέπω την κλίση σας για το γκολφ και τα χαρτιά. Το να παίζει κανείς χαρτιά είναι βλαβερό και κάνατε καλά που το σταματήσατε. Το γκολφ είναι ένα καλό παιχνίδι όσον αφορά την αναζωογόνηση του φυσικού σώματος. Είναι ένα καλό φυσικό γύμνασμα, και αν έχετε τα μέσα να το κάνετε, δεν υπάρχει αντίρρηση στο να το συνεχίσετε. Γνωρίζετε πως το να παίζει κανείς για χρήματα είναι βλαβερό. Ο νους είναι ήδη γεμάτος από ανήσυχες ιδιότητες – λοιπόν το να τον τρέφουμε με ακόμα περισσότερες από αυτές είναι σαν να ρίχνουμε καύσιμα στη φωτιά. Η κερδοσκοπία ή το να παίζει κανείς για χρήματα είναι μια μεγάλη αμαρτία και γι' αυτό οι αναζητητές της πνευματικότητας προειδοποιούνται να μην παραδίδονται σ' αυτά, προς όφελος της πνευματικής τους προόδου.[18]

Οι περισσότερες από τις προσκολλήσεις μας και τις πράξεις μας στη ζωή είναι για να ξεπληρώσουμε τα καρμικά χρέη μας. Το να πηγαίνετε σε συγγενείς ξανά και ξανά ήταν ένα από αυτά.[19]

Δεν πρέπει κανείς να παρασύρεται από τον κόσμο αλλά να κοιτάζει το κάθε αντικείμενο με διάκριση. «Ολόκληρος ο κόσμος είναι δεμένος με τα σχοινιά της αγάπης των γονιών,

των παιδιών, της συζύγου και των γήινων σχέσεων», και πρέπει κανείς να απελευθερώσει τον εαυτό του από αυτή τη σκλαβιά. Το να φεύγει κανείς μακριά στη ζούγκλα δεν είναι λύση. Πρέπει να είναι ένα εσωτερικό ξεκόλλημα, και αυτό το εσωτερικό ξεκόλλημα μπορεί να έρθει μόνο μέσω της αγάπης ενός αληθινού Διδασκάλου. Γι' αυτόν το λόγο έχει μεγάλη αξία το Satsang, γιατί μόνο με το σύνδεσμο μαζί Του απορροφά κανείς τις αληθινές αξίες της ζωής, μαθαίνει για τις απάτες της Maya (Απατηλότητας), και απορροφά μια αγάπη που αντικαθιστά την αγάπη του κόσμου. Ένας Άγιος ακτινοβολεί ειρήνη και ευλογία και οποιοσδήποτε πάει κάτω από τη θελκτική προστασία Του απελευθερώνεται από τις εγκόσμιες εντάσεις, φιλοδοξίες και ζήλειες. Αυτός βλέπει όλα τα πλάσματα πως είναι από την ίδια με αυτόν ουσία και γνωρίζει πως όλα τα εγκόσμια κέρδη είναι μια περαστική σκιά. Μόνο ένας τέτοιος άνθρωπος μπορεί να διαπεράσει τα δίχτυα της Maya (Απατηλότητας) και να βγει έξω προς τους κόσμους του Υπερπέραν.[20]

Ω Κύριε, εμείς είμαστε τα αμαθή παιδιά σου. Ο Διδάσκαλος μας διδάσκει και μας κάνει δεκτικούς για τη σωστή ενημερότητα. Μπορεί σήμερα να κάνετε ένα πράγμα και αύριο κάτι άλλο· είσαστε ασταθείς και πάντοτε θέλετε καινούργια πράγματα, και μετά από αυτά συνεχίζετε να θέλετε άλλα καινούργια πράγματα. Ο Διδάσκαλος πάντα σας δίνει την άδεια γι' αυτό που θέλετε, και παραμένει μαζί σας σε ό,τι κάνετε, αλλά βαθμιαία συνεχίζει να σας στρέφει προς την Αλήθεια: έτσι ώστε το ενδιαφέρον σας γι' Αυτήν γίνεται όλο και πιο δυνατό. Όταν το ενδιαφέρον σας γίνει σταθερό και δυνατό Αυτός τότε θα αλλάξει τη ζωή σας τελείως και θα σας πάει σε έναν καινούργιο κόσμο.[21]

Μείνετε μέσα στον Κόσμο: Χρειάζεται ένα Εσωτερικό Ξεκόλλημα

ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ που είναι η προσωποποίηση της Αλήθειας ποτέ δεν συμβουλεύουν τους αναζητητές να αφήσουν τις οικογένειες και τα σπίτια τους και να κάνουν αγρυπνίες στη ζούγκλα και στους μοναχικούς τόπους. Αυτό δεν χρειάζεται καθόλου.

Όταν συναντήσετε έναν τέλειο Διδάσκαλο,
Αρμόδιο στη μέθοδό Του:
Ακόμη και αν γελάτε, παίζετε, τρώτε ή υφαίνετε
θα έχετε τη σωτηρία ακολουθώντας Τον.

Δεν είναι θέμα του να αφήσετε την κατάσταση που σας έχει τοποθετήσει ο Θεός· δεν χρειάζεται να αλλάξετε τόπο διαμονής, αλλά απλώς να αλλάξετε τη σκοπιά σας. Σεβασθείτε τα λόγια του Satguru (Διδασκάλου της Αλήθειας), όχι μόνο το σώμα του, αλλιώς θα παραμένετε πολύ μακριά από Αυτόν και από το σκοπό σας.[22]

Ο Θεός είναι μέσα σας. Η Διδάσκαλος Δύναμη είναι μέσα σας. Σας περιμένει, αλλά εσείς είσαστε προσκολλημένοι στον έξω κόσμο. Δεν σημαίνει ότι πρέπει να αφήσετε τον κόσμο και να πάτε στα Ιμαλάια. Πρέπει να μάθουμε να κολυμπάμε μέσα στο νερό, όχι στη στεριά, και όχι μόνο να κάνουμε διανοητικές διαμάχες. Είναι μια εξάσκηση για την οποία σας έχει δοθεί κάτι εσωτερικά για να αρχίσετε με αυτό. Είναι όπως η βελόνα της πυξίδας που πάντοτε δείχνει προς το βορά. Αυτό πρέπει να γίνει ενώ κάνετε τη δουλειά σας μέσα στον κόσμο. Ένας Αληθινός Διδάσκαλος δεν σας συμβουλεύει να αφήσετε τον κόσμο, αλλά να παραμείνετε μέσα σ’ αυτόν, όμως να μην ανήκετε σ’ αυτόν. Μια βάρκα παραμένει μέσα στο νερό και εσείς μπορεί να κωπηλατείτε μέσα στη βάρκα· αλλιώς θα πνιγείτε. Αν οι εξωτερικές εντυπώσεις ξεχειλίζουν μέσα σας, θα πνιγείτε μέσα στο

νερό του κόσμου και θα πρέπει να επιστρέφετε σ' αυτόν ξανά και ξανά.

Ο αναζητητής που έχει βρει έναν αληθινό Οδηγό και έχει αρχίσει να αναπτύσσει το σωστό είδος αγάπης και πίστης σ' Αυτόν, θα πρέπει φυσικά να προσπαθήσει να διαμορφώσει τη ζωή του σύμφωνα με το Θέλημα του Satguru [Διδασκάλου της Αλήθειας] του, και ο Baba Ji έδινε μεγάλη έμφαση στην ανάγκη να διαμορφώσουμε τη ζωή μας. Δεν χρειάζεται, ισχυριζόταν, να εγκαταλείψει κανείς τον κόσμο για να ακολουθήσει το εσωτερικό Μονοπάτι. Αυτό που χρειάζεται για την πνευματική πρόοδο είναι το εσωτερικό ξεκόλλημα, και αυτός που έχει παραδώσει τελείως τον εαυτό του στο Διδάσκαλό του έχει απελευθερωθεί από όλους τους γήινους δεσμούς. Μερικοί από τους μαθητές του εξέφραζαν καμιά φορά την επιθυμία για τέλεια απάρνηση, αλλά εκείνος πάντοτε απότρεπε αυτές τις τάσεις:

> «Λες πως θέλεις να παρατήσεις το σπίτι και την εργασία σου και να αφοσιωθείς αποκλειστικά στο Μπατζάν. Το σπίτι ή η εργασία ή τα πλούτη – είναι πράγματι δικά σου; Ξανασκέψου το. Όλα είναι το παιχνίδι ενός μάγου και ο κόσμος είναι ένα όνειρο. Τότε γιατί να στενοχωριέσαι με το αν θα αρπάξεις ή αν θα αφήσεις;»[24]

Σεις δεν είσαστε το ανθρώπινο σώμα, αλλά μια συνειδητή οντότητα: έχετε τη διάνοια αλλά είσαστε ένα συνειδητό ον. Σας έχει δοθεί αυτό το ανθρώπινο σώμα με τη χάρη του Θεού για να μπορέσετε να επιστρέφετε στο Σπίτι σας. Πρέπει να παραμείνετε εδώ. Πληρώσετε όλα σας τα χρέη, το πάρε-δώσε σας και βρείτε το δρόμο της επιστροφής στο Θεό.[25]

Αληθινός Τρόπος Ζωής: Στον Κόσμο και προς το Θεό

Ο KABIR SAHIB λέει ότι όλοι είναι άνθρωποι και είναι τώρα καιρός να καταλάβουν αυτά τα ευγενικά πράγματα και να ξυπνήσουν από το λήθαργο.

Ξύπνα αγαπημένε, γιατί να κοιμάσαι;
Η νύχτα πέρασε, γιατί να χάσουμε και την ημέρα;

Έφτασε η ώρα να ξυπνήσετε – να γίνετε πιο συνειδητοί. Δώστε στον Καίσαρα ό,τι ανήκει στον Καίσαρα και να θυμόσαστε ότι η ψυχή σας ανήκει στο Θεό.[26]

Μπορείτε να κάνετε το σπίτι σας ένα μοναχικό δάσος. Δεν είναι η νύχτα ένα μοναχικό δάσος; Οι μαθητές που περνάνε τις νύχτες τους με τη γλυκιά ενθύμηση του Κυρίου γίνονται οι ίδιοι Θεοί. Αν ένας άνθρωπος μπορεί να ελέγξει τις σκοτεινές ώρες από τη δύση μέχρι την ανατολή γίνεται ένας αληθινός άνθρωπος.

Ένας Διδάσκαλος είπε ότι τη νύχτα ξεχύνεται η ευωδία του Κυρίου – αυτός που παραμένει ξύπνιος παίρνει το πολύτιμο δώρο. Κάνετε τα γήινα καθήκοντά σας κατά τη διάρκεια της ημέρας, και τη νύχτα να θεωρείτε ότι είσαστε τελείως μόνος μέσα στη χώρα. Τα καθήκοντά σας και τις κοινωνικές σας υποχρεώσεις με την οικογένεια και τους φίλους πρέπει να τις εκτελείτε με ευχαρίστηση, γιατί ο Θεός σας έχει ενώσει μαζί, για να εξοφλήσετε το πάρε-δώσε. Αλλά τη νύχτα μπορείτε να αισθάνεστε ελεύθερος από όλα αυτά και να αναπαυθείτε στην αγκαλιά Του. Δεν είναι καθόλου ανάγκη να αφήσετε το σπίτι και την οικογένειά σας για να κάνετε διαλογισμό όταν έχετε τις μακριές μοναχικές νύχτες. Όταν είσαστε τελείως απορροφημένος σε ένα αντικείμενο, είναι αληθινή Sanyas [απάρνηση] αποκομμένος από όλα τα άλλα πράγματα· και αν αρχίσετε από σήμερα είναι σίγουρο ότι η ζωή σας θα αλλάξει.[27]

Πρέπει να καλλιεργήσουμε αληθινή ταπεινοφροσύνη, η οποία δεν είναι ούτε δουλοπρέπεια ούτε επιβολή. Αυτά είναι τα πράγματα που θα ευχαριστήσουν το Διδάσκαλο και θα μας κάνουν δεκτικούς προς τη Διδάσκαλο Δύναμη που εργάζεται πάνω από το κεφάλι μας. Αν ζείτε μια ζωή ταπεινοφροσύνης και απλότητας, θα έχετε ηρεμία του νου. Στο κάτω κάτω, τι υπάρχει πάνω στη γη που να σας ανήκει; Γιατί να είσαστε προσκολλημένος στις ματαιότητες του κόσμου όταν οι θησαυροί της θειότητας είναι μέσα σας; Αν ζείτε για το Θεό, όλα τα πράγματα θα γίνονται προς όφελος σας, όχι μόνο στην πνευματική αλλά επίσης και στη γήινη ζωή σας. Αυτός είναι ο βασικός νόμος του Θεού και μπορούν να τον πραγματοποιήσουν όλοι όσοι ζουν με τον αληθινό τρόπο.

Μια άλλη σημαντική άποψη της «καλής ζωής» αφορά την εξωτερική συμπεριφορά μας, η οποία πρέπει να είναι αρμονική με την κοινωνία μέσα στην οποία έχουμε γεννηθεί· δεν χρειάζεται προσποίηση ή ποζάρισμα. Υπάρχουν μερικοί μαθητές που πιστεύουν ότι πρέπει να υιοθετήσουν τα εξωτερικά σύμβολα ή την ενδυμασία και το όνομα που χαρακτηρίζει την κοινωνία μέσα στην οποία γεννήθηκε ο Διδάσκαλος, πιστεύοντας ότι αυτό Τον ευχαριστεί. Η πνευματική ζωή δεν ζητά να μετατρέψουμε τα εξωτερικά πράγματα της ζωής μας, το όνομα, την ενδυμασία ή την εμφάνιση. Οι Διδάσκαλοι δεν έρχονται για να θέσουν ή να καταλύσουν τους κοινωνικούς κανόνες. Η αποστολή τους είναι να εκπληρώσουν το νόμο του Θεού, που είναι να λυτρώσει τα χαμένα παιδιά Του. Αυτοί μας ζητούν απλώς να αλλάξουμε εσωτερικά, να είμαστε φτωχοί στο πνεύμα και αγνοί στην καρδιά[28]

Δεν χρειάζεται να ανησυχείτε για τη γνώμη των άλλων. Οι ιδέες που βασίζονται πάνω στην προσωπική μας μαρτυρία είναι οι καλύτερες. Ο κάθε άνθρωπος παίρνει βοήθεια ανάλογα με την προσωπική του δεκτικότητα. Όλοι είναι στο δρόμο της Τελειότητας. Το μόνο που έχει να κάνει ο καθένας είναι να συνεχίσει τακτικά τους διαλογισμούς του,

με αγάπη, πίστη και αφοσίωση, και να προοδεύει από μέρα σε μέρα. Όλη η αναγκαία βοήθεια παρέχεται από τη Διδάσκαλο Δύναμη και εσωτερικά και εξωτερικά.[29]

Μάθετε να ζείτε στο ζωντανό παρόν, κάνοντας την καλύτερη χρήση του χρόνου που έχετε στη διάθεσή σας. Οι πολύτιμες στιγμές της γήινης ζωής που τις περνάμε σε διαλογισμό και η τίμια εργασία βοηθούν στην εσωτερική πνευματική πρόοδο.[30]

Με τη συνεχή πνευματική πρόοδο προς την εσωτερική ανάπτυξη, τα εξωτερικά πράγματα μας ενοχλούν λιγότερο. Να θυμόσαστε, τα γεγονότα έρχονται και φεύγουν. Καθώς προχωρεί η εσωτερική μας ανάπτυξη, οι γήινοι πειρασμοί θα αρχίσουν βαθμιαία να χάνουν την έλξη τους. Αρχίζει κανείς να κάνει τα πάντα έτσι ώστε να μπορεί να συνεχίσει με το ανώτατο ιδανικό που έχει πάντοτε μπροστά του, και του οποίου η εκπλήρωση γίνεται η μόνη απασχόληση που τον απορροφά στη ζωή του. Τα πράγματα που βοηθούν στην εσωτερική πρόοδο, μας γίνονται ευχάριστα.[31]

Κάθε μέρα και κάθε ώρα να ευχαριστείτε το Διδάσκαλο – το Θεό μέσα Του, ο Οποίος σας έβαλε στο Δρόμο – και για όλα τα άλλα δώρα που απολαμβάνετε. Μ' αυτόν τον τρόπο θα είσαστε συνέχεια ενήμεροι για την παρουσία του Διδασκάλου. Χωρίς Αυτόν δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε και με Αυτόν μπορείτε να κάνετε τα πάντα. Όσο περισσότερο χρόνο περνάτε σκεπτόμενοι το Διδάσκαλο, τόσο πιο ομαλή θα γίνεται η καθημερινή σας ζωή.[32]

Προσπαθήσετε να αναπτυχθείτε εσωτερικά, και θα δείτε μόνοι σας πώς εργάζεται ο καρμικός κύκλος. Το γιατί και πώς όλων των πραγμάτων θα γίνει ολοφάνερο όταν υψωθείτε στο αιτιατό επίπεδο.[33]. Η πιθανότητα για μέλλουσες ενσαρκώσεις μπορεί να σβήσει αναπτύσσοντας βαθμιαία αγάπη και αφοσίωση προς τη Διδάσκαλο Δύναμη και έχοντας αποστροφή για γήινες κατακτήσεις.[34]

Αν κοιμηθείτε με την ενθύμηση του Θεού, αυτή η ίδια η σκέψη θα κυκλοφορεί μέσα στο αίμα σας, και όταν ξυπνήσετε θα σηκωθείτε με τη γλυκιά Του ενθύμηση. Λένε ότι αν

κανείς χάνει τις πρώτες πρωινές ώρες στον ύπνο, πεθαίνει κανείς πριν να ζήσει.[35]

Λοιπόν όποιες ετικέτες είναι κολλημένες στο υλικό σας σώμα αφήστε τες να παραμένουν, και κρατήσετε την πίστη, τη γλώσσα, τα σύμβολα και τα ήθη και τα έθιμα τα οποία έχετε. Η ψυχή, όμως, είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού, και είμαστε όλοι παιδιά Του. Η ψυχή λοιπόν ανήκει στο Θεό – δώστε τη σ' Αυτόν.[36]

Αν τρέξετε προς το Θεό, όλα τα άλλα θα ακολουθήσουν από μόνα τους.[37] Ο ανώτατος σκοπός της ανθρώπινης ζωής είναι ότι πρέπει κανείς να γνωρίσει τον Εαυτό του και να γνωρίσει το Θεό, και όλα τα υπόλοιπα είναι απλώς διασκόρπιση.[38]

Ο Διδάσκαλος είναι «ο Λόγος που έγινε σάρκα». Αυτός είναι ***Φως, Ζωή*** και ***Αγάπη.*** Αν ζείτε και κινείστε μέσα σ' Αυτόν, αυτός θα είναι η ίδια η ***Ζωή*** σας και θα σας δώσει περισσότερο ***Φως*** και ***Αγάπη.***

Ο Λόγος είναι ο «Άρτος της Ζωής» και το «Ύδωρ της Ζωής». Όταν πεινάτε και διψάτε μπείτε μέσα στην εσωτερική σιωπή και πάρετε από αυτά με αφθονία, αυτά δίνουν Αιώνια Ζωή. Αυτά υπάρχουν μέσα σας, κανένας δεν στερείται από αυτά.

Ξεχάσετε το παρελθόν, ξεχάσετε το μέλλον – χαλαρώσετε τελείως. Μείνετε ακίνητοι· να είσαστε μόνον με τον εαυτό σας και δώσετε τον εαυτό σας ολοκληρωτικά στο Διδάσκαλο. Το ***Φως*** και η ***Αγάπη*** θα διαχέονται μέσω σας σε ολόκληρο τον κόσμο.[39]

Ορθές Σκέψεις, Ορθές Πράξεις

ΚΑΘΕ ΣΚΕΨΗ, κάθε λόγος, και κάθε πράξη, καλή ή κακή, αφήνει μια ανεξίτηλη εντύπωση πάνω στο νου και πρέπει να λογαριαστεί. Γι' αυτό χρειάζονται ορθές σκέψεις, ορθές φιλοδοξίες και ορθή διαγωγή, που χρησιμεύουν σαν

φράκτης γύρω από το τρυφερό βλαστάρι της πνευματικότητας.[40]

Σας εύχομαι να «απλοποιείτε, να απλοποιείτε, και να απλοποιείτε». Όταν είναι κανείς απλός σε όλους τους τομείς της ζωής τότε παραδέχεται τη Ζωή.

Προσπαθείτε να εξυπηρετείτε όλους τους άλλους με ένα πνεύμα αυταπάρνησης. Ο εαυτός σας θα διευρυνθεί και θα αγκαλιάσει όλη την ανθρωπότητα και όλη τη δημιουργία. Αυτό θα οδηγήσει την ψυχή σας στο Θεό.

Να είσαστε αγνοί στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη και να αγαπάτε όλους. Η αγάπη είναι η πανάκεια για όλα τα δεινά της ζωής. Να είσαστε καλοί και να κάνετε καλό. Αυτές οι επτά λέξεις περιέχουν την ουσία όλων των θρησκειών του κόσμου. Η εργασία μου θα ανταμειφθεί πλήρως αν ζείτε σύμφωνα με αυτές.[41]

Ο άνθρωπος είναι αυτό που σκέπτεται κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας. Μπορεί κανείς να ζει μόνο τη δεδομένη στιγμή. Ο Emerson είπε: «Δεν υπάρχει καμιά στιγμή μέσα στην αιωνιότητα πιο σημαντική από αυτή τη στιγμή». Ό,τι πραγματικά καλό η κακό έρχεται στον άνθρωπο είναι από τον ίδιο του τον εαυτό. Αν ένας άνθρωπος ζει με καλό ή κακό τρόπο στο παρόν, θα εξασφαλίσει το ίδιο και για το μέλλον. Αν έχετε κακές σκέψεις για τους άλλους, δεν θα βλάψετε μόνον αυτούς αλλά και τον εαυτό σας επίσης, γιατί οι σκέψεις είναι πολύ δυνατές.[42] Τίποτα μέσα στον κόσμο δεν είναι καλό η κακό, αλλά είναι η σκέψη μας που το κάνει έτσι, εμείς όπως τον ένα ή τον άλλο σπόρο, τραβάμε προς εμάς ωθήσεις από την ατμόσφαιρα όπως ταιριάζει στη νοητική μας κατασκευή.[43]

Το δρόμο προς την τελειότητα πρέπει να τον περπατάμε και όχι να μιλάμε γι' αυτόν, και το να κρίνουμε τους άλλους ή το Διδάσκαλο από τη δίκιά μας σκοπιά ή την κατανόηση που έχουμε αποκτήσει μέχρι τώρα, δεν είναι σωστό ούτε κατάλληλο για κανένα. Όλοι είναι στο δρόμο της τελειότητας και δεν είναι σοφό εκ μέρους μας να βρίσκουμε λάθη στους άλλους.[44]

Το να μιλά κανείς είναι εύκολο, το να κάνει είναι δύσκολο. Δεν κερδίζει κανείς τίποτα μιλώντας αλλά κάνοντας μπορεί να προσφέρει στο Μονοπάτι.[45]

Η πολλή ομιλία σπαταλά πνευματική ενέργεια. Πρέπει να ελέγχετε την ομιλία σας καταφεύγοντας σε σιωπηλό Simran [επανάληψη] των Ονομάτων. Θα μπορέσετε να ξεπεράσετε τη δυσκολία και να βελτιωθείτε με τον καιρό. Να σκεπτόσαστε δυο φορές πριν να μιλήσετε. Σκεφθείτε αν αυτό που θα πείτε είναι αληθινό, καλό και αναγκαίο.[46] Τα δυνατά και προστατευτικά χέρια του Διδασκάλου και τα γεμάτα αγάπη μάτια του είναι πάντοτε σαν φρουροί πάνω στους μαθητές του. Αυτός επιθυμεί την πρόοδό τους. Όταν οι εξωτερικές δυσκολίες είναι ανυπέρβλητες τότε η εσωτερική Του χάρη αυξάνεται. Αν κάποιος λέει κάτι για σας που δεν είναι ευχάριστο, σκεφθείτε το ήρεμα. Αν αυτό που έχει ειπωθεί είναι σωστό, μερικά ή ολοκληρωτικά, προσπαθήστε να αποβάλλετε αυτά τα ελαττώματα και ευχαριστήσετε τον άνθρωπο για την καλοσύνη του να σας υποδείξει αυτές τις αλήθειες. Αν, αντίθετα, αυτό που είπε δεν είναι σωστό, δεχθείτε ότι ο άνθρωπος αυτός δεν είναι πλήρως πληροφορημένος και μίλησε από παρεξήγηση. Συγχωρείστε τον γι' αυτό και ***ξεχάστε*** το. Αν υπάρξει κάποια ευκαιρία για να βγάλετε την παρεξήγηση, βγάλτε την με αγάπη και με ανοιχτή καρδιά. Αυτό θα επιταχύνει την πνευματική πρόοδο και θα βοηθήσει να καθαρίσει το δοχείο που προορίζεται να γεμίσει με τη χάρη τού Διδασκάλου που είναι πάντα έτοιμη και πάντα ρέει.[47]

Όσο δεν έχει κανείς αποκτήσει ακόμη παγκόσμια συνειδητότητα, οπωσδήποτε θα υπάρχουν διαφορές γνώμης. Αλλά αν έχει καταλάβει την αιτία τους, δεν θα τους επιτρέψει να διαταράξουν την ηρεμία του νου του. Όποια και αν είναι η εξωτερική εναντίωση, όποιες και αν είναι οι γνώμες των άλλων, αν έχει κανείς παραδώσει τον εαυτό του τελείως στην αγάπη του, τότε τίποτα δεν μπορεί ποτέ να διαταράξει την ηρεμία του νου του ή να εμποδίσει την πνευματική του πορεία. Αυτός που ταράσσεται με αυτά που

λένε οι άλλοι είναι χωρίς συζήτηση ένας που ακόμα βρίσκεται κάτω από τον έλεγχο του εγωισμού και δεν έχει ακόμη νικήσει τον εαυτό του. Έχει ακόμη να μάθει τα στοιχειώδη της πνευματικότητας.[48]

Λοιπόν οποτεδήποτε πληγώσει κανείς τα αισθήματά σας με λόγια ή με πράξη, συγχωρείστε. Η συγχώρηση είναι το μόνο γλυκό νερό που θα ξεπλύνει όλη τη βρωμιά. Η δικαιοσύνη δεν θα το κάνει, ***έχετε*** το υπόψη σας! Αν θέλετε δικαιοσύνη, τότε αυτό θα αντιδράσει. Μόνο η συγχώρηση ξεπλένει όλη τη βρωμιά. Συγχωρήστε και ξεχάστε, αυτός είναι ο δρόμος της πνευματικότητας.[49]

Τα καλά βιβλία είναι βοηθητικά αλλά το να παραμένει κανείς πάρα πολύ σε τέτοιου είδους βιβλία θα έχει σαν αποτέλεσμα το να μπερδευτεί.[50] Μια σιγανή και προσωπική μελέτη των ιερών βιβλίων που εκδίδονται από εδώ [δηλ. τα βιβλία των Διδασκάλων του Ιερού Μονοπατιού] θα σας δώσει περισσότερη ορθή κατανόηση. Αυτά δεν χρειάζονται επιπλέον εξήγηση. Όμως, αν προσπαθήσετε να επεξεργασθείτε τα λεπτά θέματα που αναφέρονται μέσα σ' αυτά, θα πρέπει να είσαστε πιο δεκτικός βγάζοντας έξω τελείως τον εαυτό σας και αφήσετε τη Διδάσκαλο Δύναμη να εργαστεί μέσα σας. Τα λεία κανάλια υγραίνονται με την εισροή της θείας χάρης και για να έχετε περισσότερο πνευματικό όφελος πρέπει να είσαστε πιο ταπεινοί και να έχετε περισσότερη αυταπάρνηση.[51]

Η ηθική και καθαρή ζωή είναι πολύ ουσιαστική, αλλά χωρίς να έχει κανείς κάποια εσωτερική πεποίθηση, κινδυνεύει να πέσει σε σφάλμα κάτω από μια έντονη πίεση και ισχυρή καταπίεση. Είναι αναγκαία αυτή η πεποίθηση και η πλήρης ανάπτυξη και ο Διδάσκαλος μας βοηθάει να την αποκτήσουμε μέσω της χάρης και της καλοσύνης Του. Ενδιαφέρομαι για την ευημερία σας όπως ένας αγαπητός Πατέρας για το παιδί Του.[52]

Προσπαθήστε να ζείτε σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου και μόνον τότε τα λόγια σας προς τους φίλους σας θα έχουν βαρύτητα. Δεν μπορείτε να κηρύττετε για την

αγνότητα με λαγνεία μέσα στην καρδιά σας και με ένα πονηρό βλέμμα στα μάτια σας.[53]

Αν υπάρχουν άνθρωποι που δεν καταλαβαίνουν ή που δεν θέλουν να καταλάβουν την Αλήθεια, δεν πρέπει να εκνευριζόμαστε μ' αυτούς... Όλοι είναι παιδιά του Θεού όπως είμαστε και εμείς και πρέπει να τους κερδίσουμε με αγάπη και πειθώ.[54]

Όλοι οι μυημένοι είναι στο Δρόμο. Μερικοί έχουν αναπτυχθεί περισσότερο από τους άλλους. Έτσι μερικοί μπορεί να έχουν πιο πολλά λάθη και αποτυχίες. Πρέπει να μισούμε την αμαρτία και να αγαπάμε τον αμαρτωλό [55]

Πρέπει να είμαστε ευτυχισμένοι με την ευτυχία των άλλων και να υποφέρουμε με τα βάσανά τους.[56] Αν βοηθήσαμε έστω και έναν άνθρωπο ελαφρύνοντας λίγο τον πόνο του, κάναμε μια μεγάλη εξυπηρέτηση. Με γλυκά λόγια, με καλοσύνη και συμπάθεια, συμμεριστείτε το βάρος της δυστυχίας που σηκώνουν οι φτωχοί συνάνθρωποί σας, αλλιώς αυτό εξαπλώνεται και μεγαλώνει καθώς οι μέρες περνούν.[57]

Είναι πράγματι μια μεγάλη εξυπηρέτηση το να βοηθήσετε ένα λυπημένο παιδί να βρει το δρόμο του προς τον Πατέρα, και αντίθετα είναι η μεγαλύτερη αμαρτία και βλακεία να εμποδίσετε κάποιον να πάει στον ίσιο δρόμο και να τον παραπλανήσετε.[58]

Αρχίζετε να μαθαίνετε ότι τα πράγματα στη ζωή γίνονται βάση ενός σχεδίου. Αυτό το σχέδιο είναι το απευθείας αποτέλεσμα των αντιδράσεων των πράξεών μας. Γι' αυτό τονίζεται ότι πρέπει κανείς να δρα με αγάπη και γλυκύτητα ώστε η μετέπειτα αντίδραση να διοχετευθεί σωστά, συγχρόνως με την εκκαθάριση του Pralabdh (της μοίρας το) κάρμα.[59]

Σας συμβουλεύω να είσαστε πιο ήρεμοι, πιο υπομονετικοί και πιο ανεκτικοί όταν αντιμετωπίζετε αντιξοότητες. Τέτοιες περαστικές φάσεις δοκιμασιών και συμφορών έρχονται σαν αντίδραση του περασμένου κάρμα και γι'

πιπό πρέπει να τις αντιμετωπίζεται με τον τρόπο που κΐιαμε πιο πάνω.[60]

Είναι σίγουρο πως οι νόμοι της Φύσης είναι πολύ αυστηροί και οποιαδήποτε παράβαση πρέπει να πληρωθεί, πν και η έντασή τους, μετριάζεται πολύ στα πόδια ενός Μι γάλου Διδασκάλου. Για να κερδίσει την ευλογία του Διδασκάλου, πρέπει ο καθένας πρώτα να καθαρίσει το δοχείο του για να γεμίσει αυτό με τη δίκιά Του ευλογία. τίποτα δεν έρχεται ουρανοκατέβατο χωρίς να δουλέψουμε. αν και η εργασία στο σπίτι του Διδασκάλου φέρνει περισσότερο καρπό.[61]

Ναι, η φιλοσοφία του κάρμα έχει μια ειδική θέση στην επιστήμη της Ψυχής. Αλλά δεν πρέπει αυτό να φέρει νοσηρότητα ούτε να δημιουργήσει ένα αίσθημα απογοήτευσης μεταξύ των μυημένων καθώς και των μη μυημένων. Ο άνθρωπος κάνει τη μοίρα του. Αν και δεν μπορεί κανείς να αλλάξει το παρελθόν, μπορεί να σφυρηλατήσει το μέλλον.[62]

Το παρελθόν είναι θαμμένο, και η μετάνοια, αν και καλή, δεν μπορεί να το θεραπεύσει ή να το καταστρέψει, ενώ το μέλλον βασίζεται κυρίως στις αντιδράσεις του περασμένου κάρμα, και επηρεάζεται σε μεγάλο ποσοστό από ό,τι κάνουμε στο παρόν. Λοιπόν, αν φροντίζουμε να ζούμε μια καλή, τίμια και σεμνή ζωή τώρα, σύμφωνα με τις Ιερές Εντολές των σοφών και των προφητών, δεν θα έχουμε καμιά ανησυχία για το παρελθόν και δεν θα έχουμε άγχος για το μέλλον.[63]

Πρέπει, λοιπόν, να προσέχουμε τι σπέρνουμε και όχι τι θερίζουμε, γιατί ο θερισμός θα έρθει μόνος του από τους σπόρους που σπείραμε. Ο Διδάσκαλος Nanak έχει πολύ ωραία πει: Καλά θα ήταν να ανησυχούμε για γεγονότα και συμβάντα που είναι ενάντια στο θείο σχέδιο (αλλά, αυτό βεβαίως, ποτέ δεν μπορεί να συμβεί): και αυτό που είναι προκαθορισμένο, θα συμβεί παρόλες τις ανησυχίες μας. Μάθετε την ιερή τεχνική να κάνετε ένα πράγμα τη δεδομένη στιγμή, και επιπλέον, με προσηλωμένη και αδιαίρετη

προσοχή με όλο σας το είναι πάνω σε ένα σημείο. Μ' αυτό τον τρόπο θα κατορθώσετε πολύ περισσότερα σε λιγότερο χρόνο και με πολύ λιγότερη προσπάθεια. Λοιπόν, ο Διδάσκαλος μας λέει ότι για το μόνο πράγμα που πρέπει να φροντίζουμε είναι η πνευματική μας τελειότητα και να θεωρούμε τη ρουτίνα του κάρμα της μοίρας μας ως πολύ ωφέλιμη για την απελευθέρωση της ψυχής μας. Μ' αυτό τον τρόπο θα καλλιεργήσουμε μια στάση συνεχούς υποταγής που θα είναι πολύ βοηθητική στους ιερούς διαλογισμούς.[64]

Είναι πολύ καλό, που όπως βλέπω, έχετε μια κυρίαρχη επιθυμία να καλυτερέψετε τον κόσμο που ζείτε, και ότι ανησυχείτε για την ανθρώπινη φυλή και αφήνετε τη σωτηρία σας να φροντίσει μόνη της για τον εαυτό της μέσω των καλών πράξεων και του αγνού και καθαρού τρόπου ζωής. Είναι μια πολύ ευγενική ιδέα. Αλλά ο πρακτικός τρόπος για να το εκτελέσετε αποτελεσματικά είναι να γίνετε σεις πρώτα ένα ωραίο λουλούδι και μετά να ξεχύνετε ευωδία και γλυκύτητα σε όλους, σαν συνέπεια.[65]

«Η εξυπηρέτηση πριν τον εαυτό μας» είναι ένα πολύ καλό πράγμα. Αλλά πολύ συχνά ούτε καν γνωρίζουμε την αληθινή σημασία της εξυπηρέτησης και με όλες τις καλές μας προθέσεις πραγματικά κάνουμε το αντίθετο αντί για την τόσο πολύ επιθυμητή εξυπηρέτηση για την οποία μιλάμε με τόση ευφράδεια. Ωσότου ανακαλύψουμε τον αληθινό «Εαυτό» μέσα μας, δεν μπορούμε να φανταστούμε, και πολύ λιγότερο πραγματικά να δούμε μέσα στους άλλους τον ίδιο Παλμό Ζωής που πάλλει μέσα στο σύμπαν. Γι' αυτό δίνεται έμφαση πρώτα στην Αυτογνωσία γιατί ανοίγει το δρόμο για τη Θεογνωσία, και όταν ανατέλλει, δεν βλέπουμε τίποτα άλλο παρά το Πνεύμα τού Θεού να εργάζεται με αρμονία, μέσα σε κάθε πλάσμα. «Η εξυπηρέτηση προς τους άλλους» παίρνει τώρα ένα τελείως διαφορετικό νόημα, και γίνεται μια αφιέρωση στο Πνεύμα του σύμπαντος που διαπερνά τα πάντα, γιατί όταν κανείς καταλάβει το Ανθρώπινο μέσα του, καταλαβαίνει όλη την ανθρωπότητα.[66]

Όλοι οι μυημένοι έχουν μπει στο Δρόμο και μια μέρα θα φτάσουν στο Αληθινό τους Σπίτι στο ***Sach Khand.*** Αυτοί που εργάζονται ένθερμα και ζουν σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου θα προοδεύσουν γρήγορα, ενώ οι άλλοι θα κάνουν περισσότερο χρόνο για να φτάσουν το στόχο τους.

Το ταξίδι προς την πατρίδα είναι ένα μακρινό ταξίδι, αλλά ευχάριστο, και όταν κανείς φτάσει στο Αληθινό Σπίτι μπορεί να διαλεχτεί για Διδάσκαλος. Αυτό, βεβαίως, είναι μια εξουσιοδότηση από το Θεό. Όποιος νομίζει ότι μετά από λίγη πρόοδο έχει γίνει Διδάσκαλος απλώς βλάπτει τον εαυτό του. Αυτό είναι εγωισμός και πρέπει να το αποφεύγουμε.[67]

Είναι πολύ δύσκολο να ευχαριστήσουμε ένα Διδάσκαλο: αυτός είναι πάνω από τις προσφορές χρημάτων, τις περιουσίες και τα γήινα αγαθά. Ούτε μπορείτε να το απαιτήσετε. Μπορούμε να Τον ευχαριστήσουμε μόνο με την ευσεβή προσοχή, την υπακοή στις εντολές του, την αφοσίωση και την ανιδιοτελή εξυπηρέτηση προς την ανθρωπότητα.[68]

Η ευγνωμοσύνη είναι μια πολύ σπάνια αρετή. Εξαιτίας των φίλων και των συγγενών, φτάνουμε πολλές φορές στο σημείο να δυσαρεστήσουμε το Διδάσκαλο και αυτό οφείλεται στην έλλειψη ευγνωμοσύνης και πίστης.[69]

Αν το παιδί ανέβη ένα βήμα, Αυτός έρχεται κάτω ένα εκατομμύριο βήματα για να το τραβήξει. Όλοι είμαστε εργάτες στον αμπελώνα του Θεού. Πρέπει να μάθουμε να εκτιμούμε το καλό μέσα στους άλλους. Αυτό μας βοηθά σφαιρικά.[70]

Τα εξής τρία πράγματα θα σας βοηθήσουν: το να τρώτε λιγότερο, το να κοιμόσαστε λιγότερο, και να έχετε έλεος, συγχώρηση και αγάπη.[71]

Μην κολλάτε στα συμβάντα του παρελθόντος και μην αναπολείτε τη χαρά που είχατε από αυτά, γιατί μ' αυτό τον τρόπο τρέφετε κρυφά το νου.[72]

Η αναβολή είναι ο κλέφτης του χρόνου.[73]

Η αποβολή είναι μια αφύσικη πράξη και θεωρείται

αφαίρεση ζωής. Δεν πρέπει να ενθαρρύνεται γιατί ασφαλώς δημιουργεί καρμικό χρέος.[74]

Λοιπόν πρέπει:

Να είμαστε δίκαιοι και φιλικά διατεθειμένοι προς τον καθένα.
Να είμαστε ειλικρινείς και αληθινοί προς τον εαυτό μας.
Να είμαστε καλοί και να κάνουμε καλό στους άλλους.
Να κάνουμε τους άλλους ευτυχισμένους.
Να παρηγορούμε τους αρρώστους και τους θλιμμένους.
Να εξυπηρετούμε τους φτωχούς και αυτούς που έχουν ανάγκη.
Να αγαπάμε το Θεό και όλη Του τη δημιουργία: τους ανθρώπους, τα ζώα, τα πουλιά, τα ερπετά, επίσης και τα λιγότερο συνειδητά όντα.
Όλα είναι μέλη της Μιας οικογένειας του Θεού.
Υπάρχει μια κάστα, μια θρησκεία, και ένας Θεός.
Υπάρχει μόνο μια κάστα — η κάστα της ανθρωπότητας.
Υπάρχει μόνο μια θρησκεία — η θρησκεία της αγάπης.
Υπάρχει μόνο μια Dharma — η Dharma της Αλήθειας.
Υπάρχει μόνο ένας Θεός— ο *Πανταχού Παρόν,*
ο Πάνσοφος,
ο Παντοδύναμος.[75]
Υπάρχει μια γλώσσα — η γλώσσα της καρδιάς.

Οικογένεια

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ σας να βασιλεύει ειρήνη, γιατί η ειρηνική ατμόσφαιρα του σπιτιού βοηθά πολύ την πρόοδό σας στις πνευματικές ασκήσεις. Ακόμη και οι μέλισσες θα τριγυρίζουν γύρω από ένα σπίτι που γίνεται φασαρία για να διαταράξουν την ισορροπία του νου. Χαίρομαι που προοδεύετε. Έχω αγάπη για σας. Ο κάθε πατέρας θα κάνει ό,τι μπορεί για να έχουν τα παιδιά του άνεση.[76]

Αν έχετε παιδιά, πατέρα, μητέρα, σύζυγο, να βλέπετε το Φως του Θεού μέσα τους. Ο Θεός σας έχει ενώσει μ' αυτή τη σχέση, όχι μόνο για τον εξωτερικό δεσμό αλλά για να βλέπετε και να εξυπηρετείτε το Θεό μέσα τους. Έτσι, δεν θα υπάρχει δέσμευση στις σχέσεις σας. Η δέσμευση γίνεται μόνο όταν μπαίνει ο εγωισμός και ξεχνιέται ο Κύριος. Λοιπόν μπορείτε να κάνετε όλες τις δουλειές του κόσμου, αλλά να ζείτε όπως η πυξίδα που η βελόνα της δείχνει πάντα προς μια κατεύθυνση. Έχετε την προσοχή σας προς τον Κύριο, γιατί αν αλλάξει κατεύθυνση τότε; ***Ο Δότης ξεχνιέται, αγαπιούνται τα δώρα, και ο δυστυχής Άνθρωπος ξεχνά τον επικείμενο θάνατο. Ο*** άνθρωπος είναι τελείως βουτηγμένος μέσα στον κόσμο – είναι όλο «εγώ και δικό μου», εκεί όπου υπάρχει το «εγώ και δικό μου», εκεί κυβερνά η Απατηλότητα. Το «εγώ και δικό μου» έχουν κάποια θέση στη ζωή μας, αλλά έχει διευθετήσει τα πράγματα ο Ίδιος ο Θεός, και όταν το κάθε τι βλέπεται με τη σωστή του προοπτική δεν θα υπάρχει δέσμευση σαν αποτέλεσμα.[77]

Έζησα τη ζωή ενός οικογενειάρχη· και εσείς επίσης πρέπει να ζήσετε μέσα στον κόσμο, αλλά δεν χρειάζεται να συμβάλλετε στον υποβιβασμό του καθώς και του εαυτού σας. Οι νοικοκυρές πρέπει να κρατάνε το σπίτι καθαρό και τακτικό, να φροντίζουν με ενδιαφέρον τα παιδιά, και να εξυπηρετούν τους συζύγους τους με όλη τους την καρδιά. Και αυτό επίσης είναι μια dharma (ένας κανόνας του ορθού

τρόπου ζωής). ΓΓ αυτόν που το σπίτι του είναι Παράδεισος, όλος ο κόσμος είναι Παράδεισος. Πώς μπορεί κανείς να ελπίζει να πραγματοποιήσει τον Κύριο αν λέει ότι Τον εξυπηρετεί, και αγνοεί τις ανάγκες των άλλων; Αυτό σημαίνει πως αντιπαθεί το Θεό σε ορισμένες μορφές;[28]

Είπα επίσης και στους ανθρώπους της Δύσης, ότι κάθε σπίτι πρέπει να έχει μια εκκλησία – ένα ναό, μια gurudwara, ή ένα τζαμί – ονομάστε το όπως θέλετε: Και πρωί και βράδυ, όλη η οικογένεια, μικροί και μεγάλοι, πρέπει να κάθονται στην ενθύμηση τού Θεού. Η ζωή των παιδιών θα αλλάξει, καθώς και η δίκιά σας. Το παράδειγμα είναι πάντοτε καλύτερο από το κήρυγμα, και βλέποντάς σας να κάνετε το σωστό, τα παιδιά θα σας αντιγράψουν. Στην πραγματικότητα εμείς είμαστε υπεύθυνοι για το χαρακτήρα της επόμενης γενιάς και αν δεν αλλάξουμε, πως μπορούμε να περιμένουμε να είναι ο χαρακτήρας τους σωστός και αξιοπρεπής; Σταματήστε για μια στιγμή και αναθεωρήσετε την κατάστασή σας. Ψάξετε για την αληθινή έννοια που είναι κρυμμένη πίσω από όλα τα πράγματα, και βεβαιωθείτε πως η κατανόηση σας είναι σωστή.[79]

Παρακαλώ συνειδητοποιείστε ότι είναι η εσωτερική σας υπερεπιθυμία και στοργή προς τους αγαπημένους σας που σας κρατά δέσμιους χειροπόδαρα, κατά κάποιον τρόπο, και αυτή η προσκόλληση ή εμπάθεια, σας κάνει να είσαστε συνέχεια ανήσυχοι και δυστυχισμένοι. Καθώς βλέπετε, ο ίδιος ο δεσμός της στοργής που θα έπρεπε να είναι μια πηγή ευτυχίας γίνεται δεσμός σκλαβιάς, καθώς συνέχεια κατέχεστε από φόβους, οι οποίοι το λιγότερο που μπορούμε να πούμε είναι φανταστικοί και αβάσιμοι. Η καρδιά, όπως ξέρουμε, είναι η έδρα του Θεού. Είναι ένα κεφάλαιο που ο Θεός μας το έχει εμπιστευθεί για να το χρησιμοποιήσουμε για τον ανώτερο σκοπό της ζωής, δηλ., την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία.

Εκεί που πάει η καρδιά ακολουθούν όλα από μόνα τους. Γι' αυτό ο Διδάσκαλος μας λέει να προσέχουμε να μην κατευθύνουμε συνέχεια την προσοχή μας προς τις γήινες

σχέσεις μας, γιατί αυτό μας προξενεί ταραχή και ενόχληση. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι τα εμπόδια που παρεμβαίνουν στο δρόμο του μαθητή παιδί και επεμβαίνουν ενοχλητικά κατά τις πολύτιμες στιγμές των ιερών διαλογισμών, είναι οι οικογενειακοί δεσμοί που τον κατεβάζουν επανειλημμένως από την έδρα της ψυχής, την εστία των ματιών. Πρέπει, βεβαίως, να ζούμε μέσα στον κόσμο, όμως με ένα τρόπο τελείως χωρίς προσκόλληση, ακριβώς όπως ένας ανθός λωτού, που μεγαλώνει μέσα από το βούρκο αλλά όμως το κεφάλι του είναι υψηλά πάνω από τη λασπωμένη δεξαμενή, και κρατά την αρχική του αγνότητα.

Έτσι και εμείς, πρέπει να εκτελούμε τα γήινα καθήκοντά μας χωρίς να μας αφορούν τα βάσανα και οι φροντίδες των συγγενών μας, οι οποίοι, ξεχωριστά από μας, προστατεύονται αρκετά από τη Χάρη της Διδασκάλου Δύναμης.

Μπορείτε να το καταλάβετε αυτό πολύ καλά με ένα απλό παράδειγμα: Ένας άνθρωπος που ταξιδεύει μέσα σε ένα τρένο, έχει ένα κιβώτιο δίπλα του: και ο άνθρωπος και το κιβώτιο μεταφέρονται από το τρένο. Αν ο άνθρωπος έβαζε το κιβώτιο πάνω στο κεφάλι του, σίγουρα θα ήταν ανόητος, γιατί θα έσπαζε το λαιμό του άδικα. Έτσι ακριβώς είναι και η κατάσταση των ανθρώπων. Γενικά μας λείπει η πίστη στη Χάρη της Διδασκάλου Δύναμης και χωρίς να υπάρχει ανάγκη δημιουργούμε προβλήματα που μας δεσμεύουν, γιατί αλλιώς τα πάντα θα προχωρούσαν ομαλά στο προκαθορισμένο θείο σχέδιο. Θα έχετε προσέξει πως τα ταραγμένα νερά δεν αντανακλούν. Όταν καθόσαστε για τους Ιερούς Διαλογισμούς σας, πάντοτε να υποτάσσετε τον πολύτιμο μικρό σας εαυτό στη Χάρη της Διδασκάλου Δύναμης, και έτσι να ετοιμάζετε ένα δεκτικό έδαφος για να κατέβει και να σας γεμίσει η θεία χάρη με αφθονία.[80]

Λυπάμαι για την οικογενειακή διάσπαση που προξενήθηκε από μια παρεξήγηση μεταξύ της αγαπητής μητέρας σας και του αγαπητού συζύγου σας. Τέτοια πράγματα συμβαίνουν μερικές φορές για να δοκιμάσουν την ακεραιότητα των αναζητητών της πνευματικότητας. Εκτιμώ την ήρεμη

στάση σας στην αντιμετώπιση της πρόκλησης, γιατί αυτή θα έχει μια ωφέλιμη επίδραση στα τεντωμένα νεύρα τους. Η χρυσή αρχή που πρέπει να ακολουθεί κανείς σε μια τέτοια περίπτωση είναι να φεύγει από εκεί για να γίνει η ατμόσφαιρα πιο ευνοϊκή και έτσι να μπορεί να ζυγίσει τις συνέπειες. Όταν πίνει κανείς ένα ποτήρι κρύο νερό συνήθως του κατευνάζει το θυμό και θα πρέπει αυτό να κάνει, καθώς επίσης πρέπει να τηρεί εσκεμμένα σιωπή. Αυτό είναι ένα δοκιμασμένο φάρμακο προς καθοδήγησή σας, και μπορείτε να το πείτε και στους άλλους δύο.[81]

Όσον αφορά τη στάση σας προς τους αγαπητούς σας γονείς, σας παρακαλώ να σημειώσετε πως το καθήκον σας είναι να είσαστε ταπεινοί, ευγενικοί και με γλυκούς τρόπους και εξωτερικά και μέσα στην καρδιά σας. Ο καθένας είναι ελεύθερος να διαλέξει την πορεία δράσης του καθώς και την πίστη που θέλει να ακολουθήσει, που κατά ένα μεγάλο μέρος αυτά είναι προκαθορισμένα από την εξέλιξη του περασμένου κάρμα. Θα πρέπει να προσπαθήσετε να δείχνετε και να έχετε περισσότερη ταπεινοφροσύνη και αγάπη που θα αποδείξουν καλύτερα το μεγαλείο σας καθώς και αυτό του Ιερού Μονοπατιού το οποίο ακολουθείτε. Τους οφείλετε κάποιο χρέος σαν γονείς σας, το οποίο μπορεί να πληρωθεί καλύτερα με την αγάπη και την αφοσίωση. Σας παρακαλώ ***δώσετε*** τους την αγάπη μου.[82]

Τα μεγάλα παιδιά πρέπει να το θεωρούν ως σπάνια τύχη το να εξυπηρετήσουν τους ηλικιωμένους γονείς τους, όταν υπάρχει ανάγκη, με κάθε ειλικρίνεια και ταπεινοφροσύνη.[83]

ΕΡ. Αν ένας έχει μεγάλη αγάπη για τους συγγενείς του και επιθυμεί να λάβουν και αυτοί το ανώτατο καλό στον κόσμο, μπορεί να προσευχηθεί στο Διδάσκαλο για να πάρει Μύηση αυτός ο άνθρωπος, ή αυτό είναι της μοίρας του που έχει προκαθοριστεί πριν το θάνατο και που τίποτα δεν μπορεί να την αλλάξει;

ΑΠ. Οι μυημένοι ωφελούνται πνευματικά όταν έχουν φιλεύσπλαχνα αισθήματα και θέλουν να οδηγήσουν τους

αγαπημένους τους στο Διδάσκαλο, για να πάρουν την Ιερή Μύηση. Η μοίρα του κάθε ανθρώπου αλλάζει κάθε στιγμή από τις ενάρετες ή τις κακές πράξεις. Το ιερό Μονοπάτι των Διδασκάλων είναι ανοιχτό για όλους. Όμως, πρέπει να καταλάβετε ότι οφείλεται στην εξέλιξη κάποιου σπάνιου ευγενικού κάρμα από τις περασμένες ζωές, που γίνεται πιο δυνατή η εσωτερική λαχτάρα της ψυχής για πνευματική φώτιση και αυτοί που επωφελούνται από αυτή την ευκαιρία κάνοντας επιπρόσθετη προσπάθεια μπαίνουν στο Ιερό Μονοπάτι, ενώ οι άλλοι απλώς περιπλανιούνται και πρέπει να περιμένουν κάποια καλύτερη ευκαιρία στο μέλλον. Υπάρχουν περιστάσεις, αν και είναι σπάνιες, όπου οι ειλικρινείς αναζητητές, έχουν δει το Διδάσκαλο και έχουν πάρει τη Μύηση από Αυτόν ακόμη και χωρίς να τον συναντήσουν στη φυσική Του μορφή.[84]

Ο Θεός σας έχει ενώσει, μερικούς σαν αδερφούς, μερικούς σαν αδερφές, και άλλους σαν πατέρες ή μητέρες. Ο Θεός σας έχει ενώσει, και πρέπει να συμπεριφερόσαστε με τον καλύτερο τρόπο από αφοσίωση προς Εκείνον. Επειδή αυτό το έχει κάνει ο Θεός, και επειδή εσείς αγαπάτε το Θεό, εκπληρώστε λοιπόν όλο το χρέος σας όσο καλύτερα μπορείτε. Αλλά, όμως, κάνοντας αυτό πρέπει να μην έχετε καμιά προσκόλληση, ακριβώς όπως μια νηπιαγωγός που φροντίζει κάποιου άλλου το παιδί. Το φροντίζει, βέβαια, αλλά στο βάθος της καρδιάς της ξέρει ότι δεν είναι δικό της το παιδί. Το κάνει για να κερδίσει τη ζωή της. Έτσι και εμείς πρέπει να είμαστε μέσα στον κόσμο, να ξεπληρώνουμε τα χρέη μας, να αγαπάμε αυτούς προς τους οποίους έχουμε τα χρέη γιατί μας έχει ενώσει ο θεός, αλλά παρ’ όλα αυτά να παραμείνουμε χωρίς προσκόλληση. Για να το κατορθώσουμε αυτό πρέπει να είμαστε συγκεντρωμένοι εσωτερικά.[85]

Λοιπόν σας παρακαλώ πρέπει να είσαστε μια γεμάτη αγάπη και υπομονή σύζυγος και μητέρα, προς τα παιδιά σας και τον αγαπητό σύζυγό σας. Μην κάνετε τίποτε που να τους στενοχωρεί. Να συμμετέχετε στην οικογενειακή σας

ζωή, και να καθόσαστε να τρώτε μαζί τους στο τραπέζι. Εξωτερικά να είσαστε αφοσιωμένη στις εγκόσμιες υποχρεώσεις σας με κάθε τρόπο, αλλά εσωτερικά να είσαστε σιωπηλά προσκολλημένη στο Θεό.[86]

Γάμος

ΓΑΜΟΣ σημαίνει να πάρει κανείς ένα σύντροφο στη ζωή, που θα σταθεί ο ένας στο πλευρό τού άλλου στη χαρά και στη λύπη κατά τη διάρκεια της γήινης ζωής, και να συναντήσουν και οι δυο τους το Θεό. Μπορεί ένα καθήκον τους να είναι το να αποκτήσουν παιδιά, για το οποίο οι γραφές λένε ότι αυτή η δύναμη πρέπει να χρησιμοποιείται για να κάνουμε παιδιά και μετά να απέχουμε από μια τέτοια επαφή κατά τη διάρκεια της κύησης και μετά σε όλο το διάστημα που το παιδί θα θηλάζει. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το παιδί, η μητέρα και ο πατέρας θα είναι όλοι τους υγιείς. Οι περισσότερες από τις ασθένειες από τις οποίες υποφέρει ο κόσμος θα εκλείψουν. Οι Άγιοι λένε ότι αν κάνουμε παιδιά, να φροντίσουμε να γίνουν είτε Άγιοι, είτε ευεργέτες των πτωχών και αυτών που έχουν ανάγκη ή γενναίοι που να μπορούν να προστατεύουν αυτούς που είναι σε άθλια κατάσταση και τους αδύναμους.

Οι Άγιοι ζούνε μία ιδανική έγγαμο ζωή και όταν αναλάβουν έναν τέτοιον ρόλο [του Διδασκάλου] σταματούνε τελείως μια τέτοια επαφή. Λοιπόν, η έγγαμη ζωή δεν είναι εμπόδιο στην πνευματικότητα αν διάγετε σύμφωνα με τις γραφές. Οι σύντροφοι στη ζωή νουθετούνται για το πνευματικό τους όφελος να τηρούν αγνότητα ζώντας μια μετριοπαθή ζωή με αμοιβαία συνεργασία. Οι βαθμοί ελέγχου στο ημερολόγιο είναι σημαντικοί για τους ανθρώπους που επιζητούν να βελτιωθούν βαθμιαία. Μαθαίνει κανείς με τον αυτοέλεγχο και με το να ζει προσεχτικά. Δεν απαγορεύεται στους μαθητές να παντρεύονται ή να έχουν

οικογένεια. Αλλά θα πρέπει να διάγουν μια ιδανική οικογενειακή ζωή αρωματισμένη με τη θεία χάρη της Διδασκάλου Δύναμης. Οι νέοι προτού να παντρευτούν πρέπει να διάγουν αγνή ζωή γιατί η αγνότητα είναι ζωή και η σεξουαλικότητα είναι θάνατος. Μια λάμπα καίει θαυμάσια όταν έχει λάδι μέσα της, αλλά αν όλο το λάδι έχει χυθεί έξω, πώς μπορεί να υπάρξει φως; Μια ζωή εγκράτειας κάνει δυνατό και το σώμα και τη διάνοια.

Μια μη προσωπική λανθασμένη προσέγγιση ή μια παραμικρή χαλάρωση στην τήρηση του κώδικα της ηθικής σύμφωνα με τις θείες αρχές του ιερού Μονοπατιού θα σας βλάψει. Ο κανονικός σύνδεσμος και συντροφιά [μεταξύ των δύο φύλων] φέρνει την προσκόλληση αλλά όταν αυτό είναι αρωματισμένο με θεία ευωδία και απολαμβάνεται στο όνομα του Διδασκάλου, οπωσδήποτε θα φέρει μεγαλύτερη προσκόλληση η οποία θα αφήσει και βαθύτερη εντύπωση. Τα αντίθετα φύλλα δένονται πολύ σφιχτά μεταξύ τους όταν η γοητεία και η έλξη είναι πολύ μεγάλη Kat δεν μπορούν να της αντισταθούν. Αυτό καταλήγει βαθμιαία σε πάθος και σκλαβιά. Ένα ελαφρό ξεγλίστρημα μπορεί να προξενήσει καταστροφή όταν κατρακυλήσει κανείς στην άβυσσο της ικανοποίησης των αισθήσεων.

Η Θεία Αγάπη και το σεξ είναι εκ διαμέτρου αντίθετα. Το σεξ δεν είναι μόνο αμάρτημα αλλά και ένα σοβαρό εμπόδιο στο Ιερό Μονοπάτι. Μόνο μετά από μακρόχρονη προσπάθεια μπορεί να έχει κανείς κάποια επιτυχία στο να ζει μια καθαρή, μια αγνή ζωή. Αυτό το θέμα να το έχουν υπόψη τους τα μεγαλύτερα μέλη του Satsang για να μπορούν να καθοδηγούν τα «νεαρά μπουμπούκια» προς όφελος της πνευματικής τους προόδου.[87]

Η γαλήνια αγάπη μεταξύ των συντρόφων στη ζωή αρχίζει από τη σάρκα και διαλύεται μέσα στις ψυχές. Είναι μια προσκόλληση για την επίτευξη κάποιου ανώτερου στόχου στη ζωή και την τελική απελευθέρωση από τον Τροχό [της Ζωής]. Είναι μάλλον μια ζωή γεμάτη από πνευματική

μακαριότητα και αφοσίωση, που εξυπηρετεί σαν έφεδρη άγκυρα στις αδικίες της κοινωνίας[88]

Και οι δυο σας πρέπει να εξυπηρετείτε όπως οι δύο τροχοί ενός αμαξιού με το οποίο ταξιδεύετε στο δρόμο επιστροφής στο Θεό. Η αγάπη μου και οι καλύτερες ευχές μου είναι μαζί σας [89]

ΕΡ. Σας ***παρακαλώ πείτε μας κάτι για τη βοήθεια που οι σύζυγοι, όταν είναι μυημένοι και οι δυο, μπορούν να δώσουν ο ένας στον άλλον, στο θέμα της ισορροπίας και αρμονίας του φυσικού, αστρικού και συναισθηματικού τομέα της ενέργειας των ατόμων έτσι ώστε να αυξήσουν τη δεκτικότητά τους προς τον Shabd ή Λόγο. Αυτό θα μπορούσε να εμπνεύσει τόσο τους μαθητές που πρόκειται να έρθουν όσο και αυτούς που έχουν ήδη αρχίσει.***

ΑΠ. Ο γάμος είναι ένα από τα μυστήρια για να έχει κανείς ένα σύντροφο, στη χαρά και στη λύπη, κατά τη διάρκεια της γήινης ζωής. Είναι ένα σπάνιο δώρο του Διδασκάλου όταν και οι δύο σύντροφοι είναι μυημένοι. Και οι δυο πρέπει να δείχνουν και να έχουν ένα βαθύ αίσθημα συνεργασίας και ανοχής, γεμάτο αγάπη, για τα δικαιώματα και του ενός και του άλλου. Ο φυσικός, ο νοητικός και συναισθηματικός τομέας δραστηριότητας πρέπει να κρατιούνται υπό έλεγχο γιατί αλλιώς υποβιβάζουν την ψυχή κάνοντάς την να επιδιώκει σαρκική ικανοποίηση.

Το να πέσει κανείς είναι ανθρώπινο αλλά το να παραμείνει εκεί είναι διαβολικό. Η ζωτική σεξουαλική ενέργεια πρέπει να αλλάξει με τη λογική και να μετουσιωθεί με την εγκράτεια και την αγνότητα. Η απόκτηση παιδιών είναι μια από τις νόμιμες λειτουργίες της έγγαμης ζωής. Οι γραφές ορίζουν την εκτέλεση αυτού του ιερού σκοπού όταν προκύπτει μια τέτοια ανάγκη. Όταν το ζευγάρι έχει μια τέτοια πειθαρχημένη ζωή αυτό θα είναι ένα βοήθημα για την πνευματική πρόοδο και των δυο.[90]

Οφείλεται στην εξέλιξη κάποιου περασμένου κάρμα που άνθρωποι με διαφορετική ιδιοσυγκρασία έχουν δεθεί με τα

ιερά δεσμά του γάμου για την εξόφληση του πάρε-δώσε ιούς. Πρέπει να γίνεται κάθε προσπάθεια για να μείνει σταθερή η σχέση. Πρέπει να προσπαθήσετε να είσαστε πιο υπάκουη και εξυπηρετική στο σύζυγό σας. Αν έχετε στοργική αφοσίωση και σεβασμό ο ένας για τα αισθήματα του άλλου θα έχετε περισσότερη ορθή κατανόηση και αρμονία.
Είστε και οι δύο αγαπητοί σε μένα και σας εύχομαι να είσαστε ευτυχισμένοι μαζί και να βοηθάει ο ένας τον άλλον για να γνωρίσετε το Θεό και να εκπληρώσετε τον ανώτερο σκοπό της ανθρώπινης ζωής. Η ευλογία μου είναι μαζί σας.[91]

Δεν είναι σωστή η σκέψη σας πως έχετε πανδρευτεί λάθος πρόσωπο, γιατί είναι απόλυτα σύμφωνο με το Θείο Σχέδιο να πανδρεύονται μεταξύ τους μόνο αυτοί που είναι προορισμένοι να δεθούν με τα δεσμά του γάμου για καρμικούς λόγους.[92] Δυο άνθρωποι σμίγουν μαζί από το αόρατο Χέρι του Θεού. Αυτούς που ενώνει ο Θεός, δεν πρέπει να τους χωρίσει καμιά επίγεια δύναμη. Είσαστε μια ψυχή μέσα σε δυο σώματα.[93] Ο Απόστολος Παύλος είπε: «Είναι το αόρατο χέρι τού Θεού που έχει ενώσει το σύζυγο με τη σύζυγο και έδωσε τον πρώτο στην τελευταία και την τελευταία στον πρώτο». Γι' αυτό, πρέπει να προσέχετε και να αγαπάτε ο ένας τον άλλο και να έχετε μια καθαρή και πνευματική ζωή. Καμιά επίγεια δύναμη να μη χωρίζει αυτούς που έχουν ενωθεί από το αόρατο Χέρι του Θεού. Δεν πρέπει το διαζύγιο ούτε να περνά από τη σκέψη μας. Βλέπω πως ακόμη αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Η αγάπη γνωρίζει μόνο τη θυσία και την προσφορά – δεν μπορεί η αμοιβαία αγάπη σας να σας κάνει να είσαστε ανεκτικοί για τις απόψεις ο ένας του άλλου όσο το δυνατόν περισσότερο και να εργαστείτε μαζί για τον ανώτερο σκοπό και το ιδανικό της ζωής σας;[94]

Όσον αφορά τη σύζυγό σας, σας παρακαλώ να της συμπεριφερόσαστε με αγάπη και ανεκτικότητα· όταν θα αρχίσει να καταλαβαίνει την αξία της ανώτερης ζωής θα αρχίσει να εκτιμά αυτό που κάνετε. Ως τότε δεν είναι

ανάγκη να εκνευριζόσαστε. Μιλά από το επίπεδο που βρίσκεται τώρα· όταν ανέβη, θα έχει καλύτερη κατανόηση· λοιπόν της χρειάζεται η αγάπη σας και η επιείκειά σας για να αλλάξει. Το μίσος δεν διορθώνει τα πράγματα, παρά μόνο η αγάπη, λοιπόν δώστε της περισσότερη αγάπη.[95]

Οφείλεται στην εξέλιξη κάποιου περασμένου κάρμα που άνθρωποι με διαφορετική ιδιοσυγκρασία έχουν δεθεί με τα ιερά δεσμά του γάμου για την εξόφληση του πάρε-δώσε τους.[96] Το χρέος του πολύπλοκου κάρμα πρέπει να πληρωθεί και είναι καλύτερα να πληρωθεί ενώ είμαστε στο υλικό σώμα έτσι ώστε να μην υπάρξει σταμάτημα, στον εσωτερικό Δρόμο.

Έχοντας συμπάθεια για το σύντροφό της ζωής μας συχνά επωμιζόμαστε το αποτέλεσμα του δικού του κάρμα, επί πλέον, η σωστή ή λανθασμένη αγάπη μεταξύ των συζύγων βοηθά ή αργοπορεί την πρόοδό τους στο πνευματικό δρόμο. Αυτό το βλέπετε καθημερινά.[97]

Θα έπρεπε να είσαστε πιο υπάκουη και εξυπηρετική προς το σύζυγό σας για να μπορέσετε να τον κερδίσετε. Η αγάπη και η ταπεινοφροσύνη υπερπηδούν όλα τα εμπόδια. Σας παρακαλώ δώστε του την αγάπη μου.[98]

Είδα τις παρατηρήσεις σας όσον αφορά τον αγαπητό σας σύζυγο. Μου είναι πολύ αγαπητός και τού εύχομαι κάθε πνευματική επιτυχία. Πρέπει να είσαστε καλή και εξυπηρετική προς αυτόν. Δεν πρέπει να εκνευριζόσαστε, αλλά να είσαστε υπομονετική και να σεβόσαστε τα δικαιώματά του. Όλοι οι αναζητητές της πνευματικότητας θα έπρεπε να αποκτήσουν και να εκφράζουν με τη συμπεριφορά τους μια σπάνια ανεκτικότητα και ταπεινοφροσύνη, ώστε οι άλλοι να καταλαβαίνουν πως ανήκετε σε έναν Ζωντανό Διδάσκαλο. Ο ισορροπημένος νους ποτέ δεν εξάπτεται ή ενοχλείται με την παραμικρή πρόκληση. Μαθαίνει κανείς να κολυμπά στο νερό και πρέπει να διαμορφώσουμε τη ζωή μας με τέτοιο τρόπο που να το θέσουμε σαν όρο να μαθαίνουμε κάτι καινούργιο κάθε μέρα. Η υπομονή, η ταπεινοφροσύνη και ένα αίσθημα αυταπάρνησης είναι ευγενικές αρετές που

πρέπει να κυριαρχούν στη ζωή των μυημένων. Θα προοδεύσετε σ’ αυτόν τον τομέα με την πάροδο του χρόνου."

Η Ανατροφή των Παιδιών

ΔΙΑΒΑΣΑ για τα αγαπητά σας παιδιά... Η ανατροφή των παιδιών είναι ένα ευγενικό καθήκον. Τα παιδιά μιμούνται τους γονείς, οι οποίοι πρέπει να έχουν ειρήνη, αρμονία, ηρεμία και εγκράτεια ζώντας μια πειθαρχημένη ζωή γεμάτη πνευματική ευδαιμονία. Η θετική στάση του αγαπητού... (τάδε) δείχνει το μεγαλείο της ψυχής του. Η επιβολή του εαυτού μας είναι μια ιδιότητα της ψυχής που είναι θεία σε μικρογραφία. Αυτό το καλό αίσθημα κυριαρχεί πολύ στα παιδιά που έχουν μια χαρισματική προσωπικότητα και τα οποία γεννιούνται σε κατάλληλο περιβάλλον που θα τα βοηθήσει στην πνευματική τους πρόοδο. Δεν χρειάζεται να ανησυχείτε επειδή αργεί να μάθει να ντύνεται ή να μιλά. Όσον αφορά τις απαιτήσεις του, πρέπει να τις ικανοποιείτε όσο το δυνατόν περισσότερο, εφόσον είναι λογικές και μέσα στα πλαίσια της ανατροφής του. Τα τρυφερά αισθήματα δεν πρέπει να πληγώνονται με κανένα τρόπο. Είναι η απεριόριστη αγάπη των γονιών που τα κάνει τολμηρά, γενναία και ριψοκίνδυνα στη ζωή τους. Πρέπει να είσαστε μια στοργική και σταθερά αυστηρή μητέρα όσον αφορά την αγάπη και την πειθαρχία προς τα παιδιά σας.

Εκτιμώ την καλή πράξη του να καθόσαστε τακτικά μαζί τους για την ακρόαση τού Ηχητικού Ρεύματος, γιατί αυτό θα τους βοηθήσει στην πνευματική τους πρόοδο. Σας παρακαλώ δώστε τους την αγάπη μου.[99]

Σας παρακαλώ προσπαθήσετε να της παρέχετε με αφθονία τα πράγματα που έχει τάση να κλέβει. Θα δείτε πως όταν της δίνετε τα πάντα που θέλει η τάση να τα αποκτήσει κλέβοντας θα φύγει με την πάροδο τού χρόνου. Συγχρόνως, μπορείτε να την πείσετε πως οτιδήποτε επιθυμεί να έχει θα της το πάρετε.[100]

Η στοργή της μητέρας για το παιδί είναι έμφυτη και δεν πρέπει να παρεξηγείται ότι δεν είναι αγνή. Η συνεχής επιθυμία σας να τον αγκαλιάζετε είναι ένα φυσικό ανθρώπινο ένστικτο. Πρέπει να ξέρετε ότι η αγάπη της μητέρας είναι μια εσωτερική έμφυτη παρόρμηση και βοηθά πάρα πολύ στη σωστή ανάπτυξη του παιδιού. Κάθε ψυχή που έρχεται σ' αυτό τον κόσμο χαίρεται με μια τέτοια γεμάτη αγάπη φροντίδα και στοργή η οποία δημιουργεί ένα εσωτερικό αίσθημα γενναιότητας και τόλμης. Τα ιερά σας ένστικτα εγχέονται μέσα στο παιδί, και αυτά θα το βοηθήσουν να μεγαλώσει σιγά σιγά, και έτσι το παιδί θα γίνει ρωμαλέο και υγιές με τη χάρη του Διδασκάλου[101]

Αν τα παιδιά κάνουν λάθη, επικαλεσθείτε τα πιο εκλεπτισμένα ένστικτά τους με αγάπη, προσοχή και κατανόηση. Το να εκνευρίζεται κανείς, να φωνάζει και να δρα βίαια, μόνο θα τα σαστίσει και δεν θα καταλάβουν πιο είναι το λάθος τους. Εξηγείστε τους με υπομονή, ακόμη και τρεις και τέσσερεις φορές, και αυτό τελικά θα έχει αποτέλεσμα.[101]

Αν επιθυμείτε να έχετε ένα ή δυο παιδιά, εντάξει, αλλά φροντίστε τα σωστά και βοηθείστε τα να γίνουν κάτι καλό. Δώστε τους ένα καλό παράδειγμα, και μην παραμελείτε τις υπευθυνότητες που έχει ο γονιός. Επιπλέον, όλη η οικογένεια πρέπει να κάθεται μαζί και να ψέλνει ύμνους προς τον Κύριο.[102]

Προστασία προς την Οικογένεια και τους Φίλους

ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕΤΕ να συνειδητοποιήσετε ότι ο Θεός ενδιαφέρεται για όλα τα παιδιά Του και ότι Αυτός ο Ίδιος φροντίζει για όλη σας την οικογένεια. Προσπαθήσετε να μην ανησυχείτε γι' αυτούς, και όσο περισσότερο είσαστε αφοσιωμένοι στους διαλογισμούς σας, τόσο περισσότερο θα τους βοηθήσετε.[103]

Ο Διδάσκαλος προστατεύει όλους τους κοντινούς και αγαπητούς του μαθητές και φροντίζει για το καλό τους.[104]. Οι συγγενείς των μυημένων ανθρώπων βοηθιούνται από τη Διδάσκαλο Δύναμη ανάλογα με την αγάπη που έχουν οι μυημένοι για το Διδάσκαλο και οι συγγενείς για τους μυημένους. Ακόμη και οι ψυχές που έχουν αφήσει το γήινο επίπεδο βοηθιούνται με τον τρόπο που αναφέρθηκε πιο πάνω.[105].

Οι κοντινοί και αγαπητοί συγγενείς των μυημένων, που είναι ένθερμοι προς το Μονοπάτι, προστατεύονται στο Υπερπέραν, ακόμη και αν έφυγαν πολύ πριν να πάρουν οι μαθητές τη Μύηση.[106].

Διατροφή

ΤΟ ΚΥΡΙΟ και πρωταρχικό, λοιπόν, πρόβλημα είναι η τροφή, γιατί η τροφή ρυθμίζει το σώμα και το νου.

Το σωστό είδος Τροφής
σωστά Κερδισμένο και
σωστά Λαμβανόμενο

βοηθά πάρα πολύ σ' αυτό.

Πρέπει, λοιπόν, να κερδίζει κανείς το ψωμί του με τον ιδρώτα του προσώπου του, όπως λέει το ρητό, και δεν πρέπει να εξαρτάται από τα κέρδη των άλλων. Για να κερδίσουμε το ψωμί μας πρέπει να είμαστε απασχολημένοι σε κάποια τίμια και χρήσιμη εργασία, μπορεί να είναι σωματική ή διανοητική, αλλά πρέπει να είναι απαλλαγμένη από κάθε δόλο, υποκρισία, κακοβουλία και έχθρα, γιατί ο Καρμικός Νόμος είναι αδυσώπητος. Κάθε δράση οδηγεί σε αντίδραση και έτσι μια ατέλειωτη σειρά κυλά αδιάκοπα. Γι' αυτό, είναι ανάγκη να ζει κανείς τίμια όσο φτωχός και αν είναι. Δεν μπορείτε να έχετε πλούτη με τίμια εργασία. Τα πλούτη γίνονται από τα βογγητά των φτωχών και των καταπιεσμένων, των ξυλοκόπων και των νεροκουβαλητών,

και θεριεύουν ρουφώντας το αίμα και τη ζωή των συνανθρώπων μας. Δεν πρέπει λοιπόν να επιδιώκουμε να τρώμε πλούσια και εξεζητημένα φαγητά γιατί αυτά με τη σειρά τους μας αναγκάζουν να πίνουμε το αίμα των άλλων και καθώς είναι ποτισμένα με τα ανείπωτα βάσανα των ταπεινών θα μας κάνουν και εμάς δυστυχισμένους με την πάροδο του χρόνου.[107]

Οι τροφές είναι τριών ειδών:

1. SATVIK: Αγνές τροφές: γάλα, βούτυρο, τυρί, ρύζι, φακές, όσπρια, δημητριακά, λαχανικά, φρούτα και ξηροί καρποί.
2. RAJSIK: Τροφές που δίνουν ενέργεια: πιπεριές, καρυκεύματα, μπαχαρικά, ξινά και πικρά πράγματα.
3. TAMSIK: Τροφές που εκνευρίζουν: μπαγιάτικες τροφές, αυγά, κρέας, ψάρια, πουλερικά, κρασί κ.λ.π.

Έτσι, λοιπόν, πρέπει πάντοτε να προτιμούμε satvik ή αγνές τροφές. Αυτές μας κάνουν πολύ καλό. Αλλά, ακόμη και αυτές, πρέπει να λαμβάνονται με μετριότητα πριν να φτάσουμε στο σημείο κορεσμού. Όταν τρώμε πολύ γευστικές τροφές, έχουμε τον πειρασμό να φάμε περισσότερο από ό,τι πραγματικά χρειαζόμαστε και το επιπλέον φαγητό, αντί να μας δώσει παραπάνω υγεία και ενέργεια, αποδεικνύεται ολέθριο. Η τροφή που δεν έχει χωνευθεί σωστά και δεν έχει αφομοιωθεί μέσα στον οργανισμό, μας προξενεί κωλικούς και πόνους και σε μερικές περιπτώσεις ακόμη και χολέρα, και πρέπει κανείς να πληρώσει με την ίδια τη ζωή του. «Μην παραφορτώνετε το στομάχι σας», αλλιώς θα έχετε ναυτία. Μια υπερβολική ποσότητα ακόμη και από ό,τι είναι καλό πολλές φορές αποδεικνύεται βλαβερό. Μια μέτρια ποσότητα στην τροφή βοηθά στην ανάπτυξη ζωτικών δυνάμεων στον άνθρωπο.[108]

Ο καθαρός αέρας είναι το πιο ουσιαστικό μέρος της ζωής μας. Πρέπει κανείς να παίρνει βαθιές εισπνοές, να τις κρατά για λίγο και μετά να κάνει βαθιά εκπνοή έτσι ώστε να βγάζει όλες τις ακαθαρσίες του σώματος. Επιπλέον, πρέπει

κανείς να πίνει πολύ και καθαρό νερό και να πίνει επίσης χυμούς φρούτων για να πλημμυρίζει το σύστημα του οργανισμού πέρα ως πέρα για να το καθαρίσει. Αλλά να αποφεύγετε όλων των ειδών τα λικέρ, τα οινοπνευματώδη, και τα ποτά που φέρνουν μέθη, γιατί κάνουν το νου και τη διάνοια νωθρή. Τα δημητριακά και τα φρούτα πρέπει να αποτελούν την κανονική και βασική μας τροφή.[109]

Η satvik τροφή κρατά το νου και την καρδιά ελεύθερα από όλων των ειδών τις ακαθαρσίες[110]. Η απαγορευμένη τροφή αναζωπυρώνει τις επιθυμίες της σάρκας.[111]

ΕΡ. Το οινόπνευμα δεν επιτρέπεται στους μυημένους. Αυτό ισχύει και στις περιπτώσεις που πρέπει να χορηγηθεί κατόπιν ιατρικής συμβουλής για την αποκατάσταση της υγείας;

ΑΠ. Υπάρχει ένα ορισμένο ποσοστό σε σχεδόν όλα τα φάρμακα για τη συντήρησή τους, και δεν απαγορεύεται να χρησιμοποιούμε τέτοιου είδους φάρμακα. Όλα τα ομοιοπαθητικά φάρμακα είναι μέσα σε διάλυση οινοπνεύματος. Και στις δυο περιπτώσεις δεν έχουν μεθυστική επίδραση. Αλλά το να παίρνει κανείς οινόπνευμα δήθεν για λόγους υγείας, ακόμη και όταν δίνεται από τους γιατρούς ως φάρμακο, είναι απαγορευμένο, γιατί κάθε δράση έχει μια αντίδραση, και όσο οινόπνευμα και αν πάρουμε δεν μπορεί να παρατείνει τη ζωή ούτε για ένα λεπτό όταν έχει φτάσει η ώρα μας. Νομίζετε πως το οινόπνευμα μπορεί να σταματήσει τη διαδικασία [του θανάτου]; Αν όχι, τότε γιατί να παρατείνουμε την αγωνία παρέχοντας βλαβερές ουσίες;[112]

Η τροφή, όπως γνωρίζετε, έγινε για τον άνθρωπο και όχι ο άνθρωπος για την τροφή. Πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση του φαγητού όπως και όλων των άλλων πραγμάτων της ζωής. Αυτός που είναι σκλάβος του ουρανίσκου δεν μπορεί να κάνει τίποτα χρήσιμο. Με σωστό έλεγχο του ουρανίσκου, μπορούμε να έχουμε κάτω από τον έλεγχό μας ολόκληρο το φυσικό και το νοητικό μας σύστημα. Μια απλή διατροφή είναι πιο θρεπτική και ολο-

κληρωμένη και ευνοεί την πνευματική πρόοδο, παρά όλες οι επονομαζόμενες λιχουδιές της σύγχρονης μαγειρικής τέχνης. Η απλή διατροφή δίνει πάντοτε ένα αίσθημα άνεσης και ηρεμεί το νου, και σας βοηθά να ζείτε μέσα στα όρια των χρημάτων που κερδίζετε, όσο και αν είναι αυτά περιορισμένα, χωρίς να απλώνετε το χέρι σας μπροστά στους άλλους.[113]

Ο Sheikh Saadi, ένας μεγάλος μύστης ποιητής από το Shiraz της Περσίας, πάντοτε κήρυττε να διαιρούμε το στομάχι σε τέσσερα μέρη: τα δύο να τα γεμίζουμε με μια περιορισμένη ποσότητα απλής τροφής· το ένα με αγνό και καθαρό νερό και να κρατάμε το άλλο για το Φως του Θεού.[114]

Το ελαφρύ βραδινό φαγητό είναι πολύ σημαντικό για έναν αναζητητή της πνευματικότητας. Όσον αφορά τον ύπνο, έξη ώρες είναι περισσότερο από αρκετό για ένα κανονικό και υγιές άτομο.[115]

Όσο περισσότερο ζούμε μια τακτοποιημένη ζωή τόσο καλύτερη θα είναι η υγεία μας. Ο Διδάσκαλος αναφέρεται σε όλους τους τομείς της ζωής για να βοηθήσει τον κόσμο. Αν έχετε μια απλή διατροφή και τρώτε μόνο τόσο όσο μπορείτε να χωνέψετε, θα είσαστε υγιείς. Αν τρώτε πιο πολύ από ό,τι μπορείτε να χωνέψετε, το αποτέλεσμα είναι ότι δεν μπορείτε να καθίσετε, δεν μπορείτε να σκεφθείτε καθαρά, δεν μπορείτε να αφιερώσετε χρόνο [στο διαλογισμό], αισθανόσαστε τεμπελιά. Λοιπόν ο απλός τρόπος ζωής, η απλή διατροφή και η υψηλή σκέψη είναι αυτό που χρειάζεται. Πρέπει να τρώτε μόνον ότι είναι πραγματικά αναγκαίο. Μην παρατρώτε. Η υπερβολική τροφή θα σας κάνει τεμπέλη και νωθρό. Πάντοτε θα αναβάλλετε. Θα λέτε: «Όχι, θα το κάνω αργότερα· ας αναπαυτώ». Αυτό γίνεται γιατί το στομάχι δεν είναι καλά.[116]

Είναι ηθικό καθήκον της νοικοκυράς να μαγειρεύει την satvik τροφή με το νου απασχολημένο στη γλυκιά ενθύμηση του Κυρίου. Ένα φαγητό μαγειρευμένο με αυτόν τον τρόπο, με το νου ριζωμένο στον Αγαπημένο και τα χέρια

απασχολημένα στη δουλειά, γίνεται «μάνα» από τον ουρανό και μια ευλογία γι' αυτούς που το τρώνε. Ο μεγάλος Διδάσκαλος, Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj, συχνά συνήθιζε να μας δίνει το παράδειγμα ενός Ινδού χωρικού που τα χέρια του είναι στο άροτρο αλλά ψέλνει γοητευτικούς ύμνους στην αγαπημένη του. Τέτοια λοιπόν θα έπρεπε να είναι η στάση μας προς αυτά τα πράγματα.[117]

Αρρώστια

ΟΙ ΦΥΣΙΚΕΣ αρρώστιες έρχονται σαν αποτέλεσμα της αντίδρασης του περασμένου κάρμα και πρέπει να τις υποστούμε θέλοντας και μη, όμως η σοβαρότητα και η διάρκειά τους μετριάζεται με τη χάρη της Διδασκάλου Δύναμης που εργάζεται πάνω από το κεφάλι μας. Το ελάχιστο που δεν μπορεί να εξαλειφθεί πρέπει να το περάσουμε, με την προστασία του Διδασκάλου.[118]

Όταν ο Baba Sawan Singh Ji έσπασε το πόδι του, ο Baba Ji αποκάλυψε πως αυτό δεν ήταν το αποτέλεσμα από ένα απλό ατύχημα αλλά από περασμένο κάρμα του οποίου ο καρπός δεν μπορούσε να αποφευχθεί. Αλλά τα βάσανά του αν δεν είχαν τελείως διαγράφει είχαν όμως μετριαστεί με τη μεσολάβηση του Satguru του. «Ό,τι βάσανα έπαθες» έγραφε ο Baba Ji, «είναι μόνο το ένα πέμπτο, τα τέσσερα πέμπτα σου συγχωρέθηκαν», και συνέχισε για να προσθέσει:

> Βάσανα και ταλαιπωρίες είναι καλυμμένες ευλογίες γιατί έχουν οριστεί από τον Κύριο. Αν θα ωφεληθούμε με τον πόνο, Αυτός στέλνει πόνο, αν με τη χαρά, στέλνει χαρά. Χαρές και πόνοι είναι δοκιμασίες της δύναμής μας και αν κανείς δεν ταλαντευθεί ή δεν παρεκκλίνει, τότε ο Παντοδύναμος ευλογεί αυτές τις ψυχές με το Naam ή Λόγο.

Οτιδήποτε ταλαιπωρίες έρχονταν στους μαθητές του, ο Baba Ji τους έλεγε να είναι καλής διάθεσης. Όσο πιο γρηγορότερα ξεκαθάριζαν οι λογαριασμοί τους τόσο το καλύτερο, και θα είχαν ειδική χάρη την ώρα της κρίσης:

> Αρρώστιες και χαρές είναι οι καρποί των περασμένων πράξεων. Σε όλους αυτούς που είναι άρρωστοι δίνεται ειδική χάρη. Γι' αυτό ας μην ανησυχούν, αλλά ας το υπομένουν με ηρεμία.
> Όταν υποφέρει κανείς, ο νους δεν περιπλανιέται και στρέφεται τότε λυπημένος πρόθυμα προς το Bhajan. Λοιπόν είναι ευλογημένες οι περίοδοι της αρρώστιας όταν ο νους στρέφεται προς το Bhajan. Αυτό είναι ένα ειδικό δώρο προς τους Satsangi. Λοιπόν, οποτεδήποτε σε θλίβουν η αρρώστια και ο πόνος, δέξου τα ως το Θέλημα του Θεού και αφοσιώσου στις πνευματικές σου ασκήσεις. Όσο η σούρατ είναι απορροφημένη στον Shabd Dhun, ο πόνος δεν θα είναι αισθητός... Μήπως δεν έχει λεχθεί: «Η χαρά είναι η ασθένεια και ο πόνος είναι το φάρμακο»;[119]

Οι Άγιοι, όταν είναι φαινομενικά άρρωστοι, τους βλέπουμε γενικά να παίρνουν φάρμακα όπως ορίζουν οι γιατροί, αλλά στην πραγματικότητα δεν χρειάζονται μια τέτοιου είδους θεραπεία. Αυτό το κάνουν μόνο και μόνο για να παραμείνουν σύμφωνα με τις συνήθειες του κόσμου. Με αυτό τον τρόπο δίνουν το παράδειγμα στους ανθρώπους να συνεχίσουν την κανονική ρουτίνα του κόσμου και να ακολουθούν την κατάλληλη θεραπεία όποτε προκύπτει ανάγκη. Βέβαια, οι μαθητές δεν πρέπει να παίρνουν φάρμακα που περιέχουν προϊόντα από ζωικές πηγές: αλλά μερικοί μαθητές που έχουν μια ακράδαντη πίστη στην αγαθή δύναμη του Διδασκάλου ιατρού εσωτερικά, συνήθως αποφεύγουν τα επονομαζόμενα θεραπευτικά μέτρα, και επιτρέπουν στη φύση να εργαστεί μόνη της, γιατί η θεραπευτική δύναμη μέσα μας είναι ένα μέρος του ανθρώ-

πινου οργανισμού. Όταν έρχονται οι αδιαθεσίες του σώματος πρέπει να τις δεχόμαστε και να τις υπομένουμε με καλή διάθεση, γιατί αυτές γενικά είναι το αποτέλεσμα από τα δικά μας λάθη στη διατροφή και μπορούν να τακτοποιηθούν όταν ακολουθούμε τα σωστά μέτρα υγείας και παίρνουμε και διαλεγμένη τροφή. Ο Ιπποκράτης, ο πατέρας της ιατρικής, τόνισε ότι η τροφή πρέπει να λαμβάνεται σαν φάρμακο. Ακόμη και οι σοβαρές αρρώστιες, που είναι το αποτέλεσμα από καρμικές αντιδράσεις, πρέπει να τις υπομένουμε υπομονετικά χωρίς να γκρινιάζουμε ή να έχουμε πικρία, γιατί όλα τα καρμικά χρέη πρέπει να πληρωθούν και οι λογαριασμοί να ισοφαριστούν εδώ και τώρα, και όσο πιο γρήγορα τόσο το καλύτερο, αντί να κρατάμε εκκρεμότητες για να πληρωθούν μετά. Στην εποχή του Hazrat Mian Mir, που ήταν ένας μεγάλος Μουσουλμάνος μύστης, λέγεται πως όταν ένας από τους μαθητές του, ο Abdullah, αρρώστησε, απόσυρε το αισθητηριακό ρεύμα του στην εστία των ματιών και κλείστηκε με ασφάλεια στην ακρόπολη της ειρήνης. Ο Διδάσκαλός του, ο Mian Mir, όταν τον επισκέφτηκε, τον τράβηξε κάτω στη σωματική συνειδητότητα και τον διάταξε να πληρώσει αυτό που όφειλε, γιατί δεν μπορούσε να αποφεύγει την πληρωμή αιωνίως με τέτοιες τακτικές.[120]

Αντιξοότητες

Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ της ζωής μας έχει ήδη προκαθοριστεί από τον Μεγάλο Σχεδιαστή, και αυτό που βλέπουμε και συναντάμε στην πραγματικότητα δεν είναι παρά η εξέλιξη του Θείου Σχεδίου που αν το κρίνουμε σωστά εκτελείται με λεπτομερή ακρίβεια. Αλλά πρέπει να είσαστε σίγουροι, ότι όλα τα πράγματα εργάζονται για το καλό αυτών που αγαπούν το Θεό- και εφόσον είσαστε όλοι απευθείας συνδεμένοι εσωτερικά με τη Δύναμη του Θεού σε Έκφραση, είσαστε τελείως κάτω από τη Χάρη Του και όχι κάτω από

το Νόμο, και έτσι η σοβαρότητα, η ένταση και η διάρκεια από τις δοκιμασίες και τα βάσανα της ζωής, οποιαδήποτε και αν είναι αυτά, μετριάζονται, καταπραΰνονται και ελαφρύνονται με τη χάρη της Διδασκάλου Δύναμης. Σεις να έχετε μόνο βαθιά πίστη στην Υπέρτατη Δύναμη μέσα σας, γιατί χωρίς αμφιβολία Αυτή θα έρθει προς βοήθειά σας, θα σας οδηγήσει σωστά, και τελικά θα σας βγάλει από τις καταστάσεις που φαινομενικά οδηγούν σε αδιέξοδο, με τέτοιο θείο τρόπο που δεν μπορείτε ούτε καν να φανταστείτε.[120]

Το φυσικό σώμα όλων μας υφίσταται αλλαγές και επηρεάζεται από τη διατροφή, τις κλιματολογικές συνθήκες, τις εποχές, την ηλικία και τα παρόμοια. Οι νόμοι της Φύσης επιδρούν τον καθένα μέχρι ενός σημείου ανάλογα πόσο κανείς τους γνωρίζει, ή αν τους παραμελεί ή τους ακολουθεί. Ένας αφοσιωμένος μαθητής που ζει απλά και προσεκτικά και έχει εμπιστοσύνη στη Διδάσκαλο Δύναμη δεν χρειάζεται να ανησυχεί με τις καταστάσεις του Κάρμα ακόμη και αν του .φαίνονται αβάσταχτες. Η αγάπη και η αφοσίωση στο Διδάσκαλο πάντοτε απαλύνει και τις πιο σκληρές καταστάσεις. Ο Διαλογισμός είναι το πιο σημαντικό πράγμα και δεν πρέπει να τον παραμελούμε. Η αναβολή είναι ο κλέφτης του χρόνου. Ο νους από τη φύση του αγαπά την άνεση και δεν πρέπει να τον αφήνουμε χαλαρό να παραμελεί ακόμη και το παραμικρότερο πράγμα στο πρόγραμμα που βάλαμε στη ζωή μας. Πρέπει να αφιερώνουμε όσο το δυνατόν περισσότερο χρόνο στο διαλογισμό.[122]

Το Θείο Θέλημα εργάζεται για το πνευματικό όφελος των μαθητών, και είναι τυχεροί αυτοί που υποτάσσονται σ’ Αυτό και δέχονται τα βάσανα της γήινης ζωής χαρούμενα, θεωρώντας τα βοηθητικά για την πνευματική τους πρόοδο. Για το σοφό άνθρωπο η κάθε μέρα φέρνει ανείπωτες ευκαιρίες για πρόοδο, για να τον αναμορφώσει και να του δώσει βαθμιαία τη θεία του υπόσταση. Ο συλλογισμός είναι η βοήθεια αλλά ο συλλογισμός είναι και το εμπόδιο. Η

ανθρώπινη διάνοια ρέπει προς το σφάλμα και την αμφιβολία τα οποία προσβάλλουν τον αδύνατο νου. Το Ιερό Naam ή Λόγος που σας έχει δοθεί είναι ο άρτος και το ύδωρ της ζωής. Αυτά πρέπει να πίνονται και να τρώγονται τακτικά για να έχει δύναμη η ψυχή. Οποτεδήποτε καταλαμβανόσαστε από αρνητικές σκέψεις, επαναλάβετε τα πέντε φορτισμένα ονόματα και σκεφθείτε γλυκά το Διδάσκαλο, και θα ευλογηθείτε με προστασία αυτοστιγμεί.[123]

Μερικές φορές τυχαίνει να μας συμβεί κάτι που νομίζουμε ότι δεν είναι καλό, αλλά αυτό το ίδιο το πράγμα που αντιμετωπίζουμε είναι ένα φάρμακο για να μας σιάξει έτσι ώστε να μπορούμε να έχουμε κάτι ανώτερο. Ο άνθρωπος μαθαίνει να κολυμπά μέσα στο νερό, όχι στη στεριά. Όταν έχετε αποκτήσει αυτή τη σκοπιά, θα έχετε ανοίξει το μάτι σας [το τρίτο μάτι] και θα βλέπετε τα πράγματα σωστά.[124]

Μερικές φορές μας παρουσιάζονται βάσανα στη γήινη ζωή που οφείλονται στην αντίδραση του περασμένου κάρμα, γιατί ο μαθητής παιδί είναι υποχρεωμένος να υποστεί έναν εξαγνισμό για την πνευματική του πρόοδο.[125] Παίρνουμε πολλά καλά και αναγκαία μαθήματα από τις αντιξοότητες της ζωής.[126]

Τις καταιγίδες της ζωής πρέπει να τις αντιμετωπίζουμε, αδιάφορα με το πόσο μεγάλες είναι, με πλήρη εμπιστοσύνη στη Διδάσκαλο Δύναμη που εργάζεται πάνω από το κεφάλι μας, και προσπαθώντας να είμαστε τακτικοί στο διαλογισμό, έχοντας τις ελπίδες σ' Εκείνον. Αυτό ελαττώνει τη σφοδρότητα της καταιγίδας και μας δίνει ελπίδα και χαρά. Οι καταιγίδες είναι περαστικές φάσεις· έρχονται και φεύγουν.[127] Η ουσία της ορθής κατανόησης είναι το να είμαστε ικανοποιημένοι με ό,τι έρχεται, καθώς αυτό είναι εμποτισμένο με θείο έλεος και είναι για το πνευματικό μας όφελος.[128]

Το να υποφέρει κανείς σιωπηλά δυναμώνει το χαρακτήρα και ανταμείβεται γι' αυτό.[129]

Λυπάμαι για τα βάσανα που έχετε τα οποία σας προκαλούν νοητική αγωνία και ενόχληση. Είναι το αποτέλεσμα

της λειτουργίας του αδυσώπητου νόμου του κάρμα, αλλά πολύ από τη σοβαρότητα, τη διάρκεια και την ένταση ελαττώνεται με την επέμβαση της χάρης της Διδασκάλου Δύναμης. Αυτό είναι όλο εκείνο που μπορείτε να κάνετε, και κάνοντάς το, θα βρείτε μια καινούργια λύση στα προβλήματά σας και θα παραδεχθείτε τα αποτελέσματα με χαρά, γνωρίζοντας ότι είναι περαστικές φάσεις.[130]

Όταν ο Κύριος θέλει να κάνει τη ζωή ενός ανθρώπου ένα μεγάλο ποίημα, τον στέλνει στο σχολείο των στερήσεων, των βασάνων και των δυσκολιών, και συνεχώς τον προστατεύει για να περάσει ανέπαφος μέσα από αυτά.[131]

Ο άνθρωπος δεν θα έκανε τίποτα για το Θεό αν δεν υπήρχε ο διάβολος. Ένας άνθρωπος που ζει κάτω από το φόβο μιας επικείμενης συμφοράς δίνει τον καλύτερο εαυτό του γιατί αγωνίζεται όσο πιο σκληρά μπορεί.[132]

Ο φόβος δεν είναι καλός και πρέπει να τον αποβάλλετε δίνοντας τις ανησυχίες σας στη χάρη της Διδασκάλου Δύναμης που είναι πάντοτε παρούσα και εργάζεται πάνω από το κεφάλι σας. Ο φόβος πάντοτε βασίζεται σε κάποια άγνωστη εντύπωση, και πρέπει κανείς να τον αντιμετωπίζει κατά πρόσωπο, και τότε θα εξαφανιστεί αμέσως, καθώς είναι το αποτέλεσμα της δικής σας αυτοδημιούργητης σύγχυσης.

Πρέπει συνεχώς να προσέχουμε να μη σκοντάφτουμε και πέφτουμε όταν έρχονται εμπόδια στο δρόμο μας. Ακόμη και αν πέσετε, μην επιτρέψετε ποτέ μια τέτοια πτώση να σας βγάλει από την ισορροπία σας, με κανένα τρόπο – σηκωθείτε και συνεχίσετε το δρόμο σας με υπομονή και επιμονή με πλήρη εμπιστοσύνη στο Διδάσκαλο που εργάζεται πάνω από το κεφάλι σας.[134]

Ακόμη και αν η προσευχή φαίνεται να αποτυγχάνει να αποτρέψει τη συμφορά, όμως έχει τη δύναμη να της βγάλει το κεντρί της. Με την εσωτερική μεταμόρφωση επέρχεται μια αλλαγή στη σκοπιά μας, που επιδρά πάρα πολύ την άποψή μας στη ζωή. Το καθετί παίρνει μια καινούργια χροιά, υπέροχα Θεία.[135]

Μόλις ένας άνθρωπος συγκεντρωθεί και προσηλώσει την προσοχή του στην έδρα του νου έλκει το έλεος του Θεού εσωτερικά, το οποίο με τη σειρά του τον γεμίζει με τέτοια δύναμη και σθένος που ποτέ πριν δεν είχε νιώσει. Αυτό τον καθιστά ικανό να βρει μια διέξοδο από τη δυσκολία του, όποια και αν είναι αυτή.[136]

Νοσηρότητα

ΔΕΝ χρειάζεται να σκεπτόσαστε συνέχεια τον προσωπικό σας χαρακτήρα ή τις ακαθαρσίες του νου σας. Αυτό μας κάνει να έχουμε οίκτο για τον εαυτό μας. Αν και είναι ένας πολύ καλός οιωνός το να συνειδητοποιούμε τις ατέλειές μας, πολλές φορές μια λανθασμένη σύλληψη μας φέρνει νοσηρότητα η οποία εμποδίζει την εσωτερική πρόοδο.[137]

Οποιαδήποτε στιγμή αισθανόσαστε κατάθλιψη πρέπει να αναλογιζόσαστε τις τόσες πολλές ευλογίες που σας έχουν δοθεί από τη Διδάσκαλο Δύναμη.[138]

Η κατάθλιψη και η απελπισία γεννιούνται στην καρδιά των εγωιστών ανθρώπων. Ο εγωισμός είναι ανθρώπινο στοιχείο. Εκμηδενίζεται πολύ σιγά με το διαλογισμό πάνω στην Αρχή του Φωτός και του Ηχητικού Ρεύματος. Βαθμιαία θα καταλάβετε ότι είσαστε μια κούκλα μέσα στα χέρια της θείας δύναμης που χορεύει στο δικό Του Σκοπό.[139]

Προσευχή

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ Δύναμη που εργάζεται πάνω από το κεφάλι μας θέτει σε κίνηση όλες τις δυνάμεις της φύσης για να σώσει το μαθητή παιδί σε όλες τις περιστάσεις. Η έντονη επιθυμία, η ικετευτική και ένθερμη προσευχή μαζί με μια ειλικρινή προσπάθεια πάντα θα φέρουν αποτέλεσμα.[140]

Η δυσχέρειά μας είναι ότι δεν ξέρουμε πώς να προσευχηθούμε. Μπορούμε σε μια τέτοια περίπτωση να ζητήσουμε «Ω Κύριε! δίδαξέ μας πώς να προσευχηθούμε».[141]

Εφόσον όλες οι ψυχές είναι της ίδιας ουσίας με το Θεό και συγγενεύουν η μια με την άλλη, μπορεί κανείς να προσεύχεται επίσης και για το καλό των άλλων. Οι ανώτερες ψυχές πάντοτε προσεύχονται για το καλό ολόκληρης της ανθρωπότητας. Δεν είναι ευχαριστημένες με το μεγαλύτερο καλό για τον μεγαλύτερο αριθμό όπως γενικά προσπαθούν οι αρχηγοί της κοινωνίας. Οι προσευχές τους γενικά τελειώνουν με τα λόγια – «Ω Θεέ, δώσε καλό σε όλους».

Είναι κοινή εμπειρία το ότι οι περισσότερες από τις προσευχές μας δεν έχουν ανταπόκριση. Την αιτία γι' αυτό δεν είναι δύσκολο να τη βρούμε. Δεν έχουμε ακόμη μάθει τη Θέληση του Θεού και πως αυτή η Θέληση εργάζεται ολοκληρωτικά προς όφελος μας. Μέσα στην άγνοιά μας πολύ συχνά προσευχόμαστε για πράγματα που με την πάροδο του χρόνου θα μας κάνουν περισσότερο κακό παρά καλό, και δεν πρέπει να απορούμε που ο Πατέρας μας με το απεριόριστο Έλεος και την Αγάπη που έχει για μας δεν δέχεται τέτοιες προσευχές, και έτσι αυτές δεν καρποφορούν, αλλιώς δεν θα μπορούσαμε ποτέ να ξεφύγουμε από τις απολαύσεις των αισθήσεων.[143]

Αυθορμητισμός. Μια προσευχή καθώς είναι η κραυγή της ψυχής που βρίσκεται σε αγωνία είναι πολύ πιο ωραία και πιο φυσική όταν αναβλύζει αυθόρμητα, όπως μια πηγή δροσερού νερού από τα έγκατα της Γης. Δεν χρειάζεται εξωραϊσμούς με ειδικές λέξεις και ιδιάζουσες φράσεις. Αντίθετα, τέτοια στολίδια παραμορφώνουν την αληθινή ομορφιά της ελεύθερης έκφρασης και πολύ συχνά ο άνθρωπος που προσεύχεται παρασύρεται χωρίς να το καταλάβει και μπερδεύεται μέσα στα δίχτυα της πολυλογίας. Όλα αυτά κάνουν την προσευχή τεχνητή – ένα προϊόν εσκεμμένης έκφρασης που δεν έχει καθόλου αισθήματα. Τέτοιες προσευχές μας κάνουν ψεύτικους απέναντι στον εαυτό μας και

δεν είναι καθόλου ευεργετικές. Ο Θεός ενδιαφέρεται για γνήσια συναισθήματα που εκφράζονται με οποιαδήποτε. απλά λόγια και όχι τυποποιημένες ομιλίες, μάταιες επαναλήψεις, επιδεικτική φρασεολογία και αποστηθισμένες διαμαρτυρίες.[144]

Μια Πειθαρχημένη Ζωή

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΤΕ να κάνετε αρκετή εσωτερική πρόοδο αν δεν μάθετε να διάγετε μια καλά τακτοποιημένη και πειθαρχημένη ζωή. Ένα τακτικό πρόγραμμα αφοσιωμένων διαλογισμών, πρωί και βράδυ, μαζί με το ξερίζωμα όλων των χαμηλών επιθυμιών και των αισθησιακών παρορμήσεων, θα σας ευλογήσει με εσωτερική δύναμη και σθένος για να εκτελείτε τις καθημερινές σας υποχρεώσεις και επίσης θα σας εξασφαλίσει πνευματική εσωτερική πρόοδο.[145]

Ο δρόμος προς τη σωτηρία δεν βρίσκεται εξωτερικά αλλά μέσα μας. Τα εξωτερικά τελετουργικά δεν ωφελούν σε τίποτα και, αν και είναι επιθυμητό το να τιμούμε τη μνήμη των περασμένων Διδασκάλων, το να βυθιστεί κανείς στη λατρεία των samadhs (μαυσωλείων) τους, των αγαλμάτων ή των φωτογραφιών τους δεν μπορεί να έχει καμιά ουσιαστική χρησιμότητα. Πρέπει κανείς να έχει τη ζωή τους σαν υπόδειγμα και όπως αυτούς να συγκεντρώνεται στον εσωτερικό κόσμο. Ο ίδιος ο Baba Ji μπορούσε να περάσει εβδομάδες σε Bhajan και Simran μόνο με σύντομες διακοπές για φαγητό. Πάντοτε ενθάρρυνε τους μαθητές του να δίνουν όσο το δυνατόν περισσότερο χρόνο στις Sadhans [ασκήσεις] που τους είχε διδάξει. Η συνεχής ενθύμηση του Κυρίου είναι η καλύτερη προστασία εναντίον της προσκόλλησης και της Maya και πρέπει κανείς να συνεχίζει το πεντάστιχο Σιμράν όλες τις ώρες τής ημέρας.[146]

Είναι ένα μονοπάτι αγάπης, πειθαρχίας και αυτοέλεγχου. Μετά από την αρχική πνευματική εμπειρία που δίνεται την

ώρα της Μύησης, τα υπόλοιπα εξαρτώνται από τη συνεχή τακτική άσκηση όπως ορίζεται από το Διδάσκαλο. Η καθημερινή άσκηση με αγάπη και πίστη, με ειλικρίνεια και ταπεινοφροσύνη, είναι ο ακρογωνιαίος λίθος γύρω από τον οποίο πρέπει να στρέφεται κάθε μαθητής, ώστε να κάνει πρόοδο στο Μονοπάτι. Αγάπη για το Διδάσκαλο σημαίνει απόλυτη υπακοή στις εντολές Του.[147]

Αν, μετά που θα μεταχειριστεί [ο Διδάσκαλος] όλα αυτά τα μέσα, ο μαθητής εξακολουθεί να μην καταλαβαίνει και να μην προοδεύει, χρησιμοποιεί και άλλα μέσα για να τον κρατήσει στον ίσιο δρόμο. Με συγχωρείτε, αλλά όταν τραβά το σχοινί, η ψυχή σφαδάζει από πόνο. Όταν ο μαθητής δεν υπακούει και σπαταλά τη ζωή του, ο Διδάσκαλος τον ταρακουνά δυνατά, και αν και μπορεί να είναι μια περίπτωση χωρίς ελπίδα η ακατάπαυστη αγάπη του Διδασκάλου θα του ξαναδώσει τελικά τον ενθουσιασμό μέσα στην καρδιά του.[148]

Μετά τη μύηση από έναν Αρμόδιο Διδάσκαλο, ο μαθητής είναι σίγουρο ότι θα πάει στο Αληθινό του Σπίτι. Αυτοί που μετά τη μύηση ξαναπέφτουν σε αμαρτία και σε κακή ζωή και παραμένουν προσκολλημένοι στον κόσμο, θα πρέπει να ενσαρκωθούν ξανά σαν άνδρες ή γυναίκες και να συνεχίσουν την πρόοδό τους στο Μονοπάτι. Αυτοί που έχουν βαθιά αγάπη και πίστη στο Διδάσκαλο και προοδεύουν, και έχουν αφήσει όλες τις προσκολλήσεις του κόσμου δεν θα ξαναγεννηθούν. Αυτοί τοποθετούνται στα κατώτερα επίπεδα εσωτερικά όπου, με τη βοήθεια του Διδασκάλου, θα προοδεύσουν και τελικά θα φθάσουν στο Αληθινό τους Σπίτι. Συνήθως ένας μυημένος παίρνει τέσσερεις ζωές για να τελειώσει την πορεία του, αλλά μπορεί να συντομευτεί ακόμη και μόνο σε μια ζωή σύμφωνα με την αγάπη, την πίστη και την υπακοή του μαθητή προς το Διδάσκαλο.[149]

Η Συναναστροφή μας με τους Ανθρώπους

ΕΡΩΤΗΣΗ: ***Θα πρέπει να αποφεύγω αν είναι δυνατόν αυτούς που, επειδή ακολουθούν τον εγκόσμιο τρόπο ζωής και έχουν αρνητικές δονήσεις με κάνουν και υποφέρω – ειδικά οι παρατεταμένες επαφές;***

ΑΠ. Πες μου ποιος είναι ο φίλος σου για να σου πω ποιος είσαι. Η συναναστροφή διαμορφώνει το χαρακτήρα μας και οι αναζητητές της πνευματικότητας θα πρέπει να είναι προσεκτικοί και να επαγρυπνούν. Οι άνθρωποι που ο νους τους είναι προς τον κόσμο είναι συνήθως απασχολημένοι στις υλικές και τις αισθησιακές απολαύσεις Kat οι δραστηριότητές τους επηρεάζουν αρνητικά τους αναζητητές της πνευματικότητας. Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι ο δικός σας δρόμος είναι ο Δρόμος προς το Υπερπέραν, ενώ αυτοί που ενδιαφέρονται για τα εγκόσμια έχουν τις δικές τους φιλοδοξίες για την ικανοποίηση των αισθήσεων. Πρέπει προσεχτικά να αποφεύγετε τη συντροφιά των ανθρώπων με αντίθετες φιλοδοξίες από τις δικές σας προς όφελος της πνευματικής σας προόδου. Ακόμη και το διάβασμα αισχρών βιβλίων έχει κακή επίδραση και, γι’ αυτό, πρέπει να αποφεύγεται αυστηρά.[' 1 SO]

Είναι πάντοτε καλύτερα να αποφεύγετε τη συντροφιά αυτών που έχουν τάση να επιδρούν δυσμενώς τις πνευματικές σας επιθυμίες.[151] Αυτοί που είναι πολύ μακριά από το Θεό είναι σαν μπερδεμένο κουβάρι. Χωρίς κλωστή δεν γίνεται ύφασμα, λοιπόν προσέχετε από αυτούς τους ανθρώπους μέσα στους οποίους Αυτός δεν έχει εκδηλώσει τον Εαυτό Του, γιατί θα σας γεμίσουν με επιπλέον αμφιβολίες. Αν και μπορεί ήδη να βλέπει κανείς λίγο την αλήθεια, με τη συναναστροφή με τέτοιους ανθρώπους, θα αρχίσει να έχει αμφιβολία και να αμφιταλαντεύεται. Ο Kabir Sahib λέει: «Φύγετε μακριά από τέτοιους ανθρώπους». Αν επιθυμείτε κάποια συναναστροφή, βρείτε έναν καλό και ειλικρινή άνθρωπο – αλλιώς παραμείνετε μακριά και ζείτε μια

μοναχική ζωή. Η συντροφιά του κάθε ανθρώπου έχει μια πολύ μεγάλη επίδραση, και στη συντροφιά ενός που η προσοχή του περιπλανιέται, θα λοξοδρομήσει κανείς περισσότερο. Η συντροφιά αυτού που ελέγχει την προσοχή του μας δίνει μια εξαιρετική ηρεμία.[152]

Ο άνθρωπος του οποίου το αστρικό σώμα είναι τελείως καθαρό από τις εξωτερικές εντυπώσεις, με χωρίς καθόλου λαγνεία, προσκόλληση ή μίσος, αλλά είναι εμποτισμένος με την αγάπη του Θεού, όταν είσαστε στη συντροφιά Του, θα ακτινοβολεί αυτές τις αρετές σε σας. Στο αιτιατό σώμα είναι όλες οι εντυπώσεις των περασμένων γεννήσεων. Όταν και αυτές καθαρίσουν, αυτός ο άνθρωπος ονομάζεται Άγιος, με τη σωστή έννοια της λέξης. Οι Διδάσκαλοι πάντοτε αποδοκιμάζουν την αγάπη για το υλικό σώμα και τις προσκολλήσεις προς τον εξωτερικό κόσμο. Αν έχετε τη συντροφιά ή σκεπτόσαστε κάποιον του οποίου το αστρικό σώμα δεν έχει καθαρίσει, και ο οποίος δεν είναι βουτηγμένος στην αγάπη του Θεού ή είναι βουτηγμένος στις εξωτερικές προσκολλήσεις, στις αγάπες και τα μίση, η συντροφιά του θα σας επηρεάσει δυσμενώς.[153]

Λοιπόν για να αναπτύξουμε αυτή την αγάπη, πρέπει πρώτο να υπακούμε στις Εντολές Του· δεύτερο, να ξεριζώσουμε όλες τις ατέλειες· και τρίτο, να αφιερώνουμε χρόνο στις πνευματικές ασκήσεις. Πρέπει επίσης να έχετε τη συντροφιά κάποιου που να σας υπενθυμίζει το ιδανικό σας. Αποφύγετε τη συναναστροφή όλων των άλλων που η συντροφιά τους σας κάνει να προσκολλιέστε στον κόσμο ή να ξεχνάτε Εκείνον. Αν δεν μπορείτε να έχετε τη συντροφιά αυτών που μπορούν να σας βοηθήσουν να θυμόσαστε Εκείνον, τότε είναι καλύτερα να ζείτε μόνοι. Να ζείτε με τους Διδασκάλους που μιλάνε μέσω των βιβλίων, μέσω των γραφών. Θα είσαστε πολύ καλύτερα.[154]

ΕΡ.: Είναι όλοι οι μυημένοι συνδεμένοι πνευματικά;

ΑΠ.: Ναι, περισσότερο από τους συγγενείς εξ αίματος, καθώς είναι προορισμένοι να φτάσουν στο Αληθινό τους

Σπίτι και να συναντηθούν εκεί τον κατάλληλο χρόνο, όπου όλοι θα γίνουν ένα με την πρωταρχική Πηγή. Αυτή είναι μια αληθινή σχέση που δεν κόβεται ποτέ.[155] Οι ψυχές που διαβαίνουν στο ίδιο Μονοπάτι φυσικά αναπτύσσουν αγάπη η μια για την άλλη. Αυτοί που έχουν αγάπη μεταξύ τους είναι πολύ αγαπητοί στο Διδάσκαλο. Αυτή η αμοιβαία αγάπη πρέπει να σας κάνει να αναπτύξετε αγάπη για το Διδάσκαλο και δεν θα παρέμβει με κανένα τρόπο μεταξύ εσάς και Εκείνου.[156]

Εργασία

ΣΤΕΝΑ ΣΥΝΔΕΜΕΝΑ με τη διατροφή είναι τα μέσα που κερδίζετε το ψωμί σας. Δεν υπάρχουν δρομάκια που συντομεύουν την απόσταση στην πνευματικότητα. Εδώ ο σκοπός δεν αγιάζει τα μέσα όπως ίσως μπορεί να επιτρέπεται να το κάνει κανείς σε οποιονδήποτε άλλο τομέα. Άτιμα μέσα για να κερδίσει κανείς το ψωμί του, μολύνουν τη διατροφή του, που είναι η ίδια η πηγή της ζωής. Λοιπόν ένας τίμιος τρόπος για να κερδίζουμε αυτά που έχουμε ανάγκη για να ζήσουμε, με τον ιδρώτα του προσώπου μας, είναι πολύ σημαντικό για το σκοπό μας. Το δέντρο της ζωής πρέπει να τραφεί με αγνό νερό για να γίνει δυνατό και υγιές, και ένα κατάλληλο όργανο για την άνθιση της πνευματικότητας.[157]

Τα διδάγματα του Διδασκάλου δεν αγγίζουν τον κοινωνικό τομέα της ζωής, και γι’ αυτό δεν επεμβαίνουν στα χιλιάδες μικρά καθήκοντα της καθημερινής ζωής που μπορεί να έχουμε να κάνουμε. Το μόνο που τονίζεται είναι ότι η εργασία πρέπει να γίνεται σαν ένα μέρος του καθήκοντος μας και ότι πρέπει κανείς να μην είναι τελείως βυθισμένος και προσκολλημένος σ’ αυτή την εργασία σε βάρος της πνευματικής του ανύψωσης. Οφείλει κανείς να εργάζεται και πρέπει να εργάζεται. Η εργασία είναι προσκύνημα, αλλά πρέπει κανείς να την αφιερώνει όλη στο

Διδάσκαλο και να μην είναι τελείως προσκολλημένος σ' αυτή. Μια τροφός ανατρέφει ένα παιδί όσο καλύτερα μπορεί και με χαρά, σαν αντάλλαγμα για την αμοιβή που παίρνει, χωρίς καμιά προσκόλληση. Έτσι θα πρέπει να κάνουμε κάθε εργασία. Με αυτό τον τρόπο η εκτέλεση των γήινων καθηκόντων θα ξοφλήσει ομαλά το πάρε-δώσε. Λοιπόν μπορείτε να κάνετε οποιαδήποτε τίμια εργασία που θα σας φέρει περισσότερα χρηματικά κέρδη, με την προϋπόθεση ότι δεν θα ξεχάσετε και δεν θα αγνοήσετε το διαλογισμό σας. Ενώ εκτελείτε τα γήινα καθήκοντά σας, μην παραμελείτε τα πνευματικά σας καθήκοντα.[158]

Πρέπει να εργαζόσαστε πρόθυμα και με την καρδιά σας για να κερδίζετε το ψωμί σας. Η εργασία είναι η καλύτερη θεραπεία για όλες τις ασθένειες και τις δυστυχίες που πάντοτε πλήττουν τον άνθρωπο. Η εργασία είναι προσκήνυμα, και γι' αυτό, κάθε τίμια εργασία πρέπει να τη σεβόμαστε και να αναλαμβάνεται με ένα πνεύμα αφιέρωσης [στο Διδάσκαλο].[159]

Κάθε τίμια εργασία είναι καλή και δεν πρέπει να τη βαριόσαστε. Μπορείτε να θεωρείτε ότι απλώς κάνετε το καθήκον σας προς το Διδάσκαλό σας όταν εργαζόσαστε, γιατί το καθήκον είναι προσκύνημα. Ωσότου λοιπόν να μπορέσετε να βρείτε μια άλλη πιο κατάλληλη εργασία, θα συνεχίσετε με την τωρινή σας δουλειά με τον πιο ευδιάθετο τρόπο και να μην τη θεωρείτε βαρετή. Μπορείτε να συντηρείτε τον εαυτό σας και την οικογένειά σας με τίμια μέσα. Είναι απλώς ένας τρόπος σκέψης. Θεωρείστε την ότι είναι εργασία του Διδασκάλου και κάντε τη σαν να είναι το καθήκον σας.[160]

Είναι καλό το να εργάζεται κανείς, και πρέπει να εργάζεται με όλη του την καρδιά· και μετά να ξεχνά τη δουλειά του. Το να συνεχίζει να ενδιαφέρεται για αμέτρητα μικροπράγματα θα διασκορπίσει την προσοχή του. Αυτό προξενεί μόνο επιπλέον προσκολλήσεις που μας περιπλέκουν, και όπου είναι οι σκέψεις σας, εκεί θα είσαστε και σεις.[161]

Αφοσίωση στο Θεό δεν σημαίνει αναβολή. Αυτός που

αγαπά το Θεό εργάζεται πιο σκληρά από τους άλλους ανθρώπους γιατί για την αγάπη δεν υπάρχει κανένα φορτίο· από αγάπη εξυπηρετεί όλους.[162] Λοιπόν σας παρακαλώ αναπτύξετε τη συνήθεια του να βάζετε την καρδιά και την ψυχή σας στη δουλειά που κάνετε· είτε είναι γήινες υποθέσεις είτε διαλογισμός. Η συνήθεια του να κάνετε ένα πράγμα τη δεδομένη στιγμή θα σας βοηθήσει να προοδεύετε εσωτερικά από μέρα σε μέρα.[163]

«Η εργασία είναι προσκύνημα» και γι' αυτό, κάθε τίμια εργασία πρέπει να τιμάται και να γίνεται δεκτή μ' αυτό το πνεύμα. Η συνηθισμένη κούραση και εξάντληση είναι οι κανονικές λειτουργίες του φυσικού σώματος, όμως μπορείτε να ηρεμήσετε τελείως προσηλώνοντας το εσωτερικό σας βλέμμα στο κέντρο των ματιών, χαλαρώνοντας την ένταση, με το να παραδώσετε όλες τις ανησυχίες και τις φροντίδες σας στα ιερά Πόδια του Διδασκάλου εσωτερικά. Θα δείτε μια ριζική αλλαγή στις σκέψεις σας και θα ανακουφιστείτε πάρα πολύ με τη χάρη του Διδασκάλου.[164]

Αν κάποιος άλλος σας φροντίζει και σας εξυπηρετεί, αυτό θα σας χρεωθεί. Θα χρεοκοπήσετε. Αν έχετε χρήματα στην τράπεζα, είναι εντάξει- αλλιώς, θα καταχρεωθείτε.[165]

Αν κάποιος ειλικρινής αναζητητής της αλήθειας που ζούσε με τα κέρδη των άλλων ερχόταν στο Διδάσκαλό μας, του έλεγε να κάνει τρεις ώρες διαλογισμό για τον εαυτό του και τρεις ώρες επιπλέον γι' αυτούς που τον εξυπηρετούσαν. Κανένας δεν σας εξυπηρετεί χωρίς να θέλει κάτι σε αντάλλαγμα. Έτσι ο Διδάσκαλός μας, έλεγε σ' αυτούς που εξυπηρετούντο από άλλους, να αφιερώνουν διπλό χρόνο για το διαλογισμό τους για να μπορέσουν να έχουν επιτυχία στο δρόμο πίσω στο Θεό.[166]

Πλούτη, Υπευθυνότητα

ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ δεν είναι εμπόδιο στο δρόμο της «πνευματικότητας», γιατί αυτή είναι η κοινή κληρονομιά όλων, το ίδιο και για τους πλούσιους και για τους φτωχούς, και κανένας τους δεν μπορεί να την απαιτήσει σαν ένα ειδικό δώρο για τον εαυτό του. Το μόνο που απαιτείται για την επιτυχία στο Μονοπάτι είναι αληθινή επιθυμία, τιμιότητα του σκοπού, μια αγνή ζωή και μια ακλόνητη αφοσίωση στο σκοπό. Ένας πλούσιος άνθρωπος πρέπει, βέβαια, να φροντίσει να μη μεταχειρίζεται άτιμα μέσα για τη συσσώρευση του πλούτου του και να μεταχειρίζεται τους τίμια αποκτημένους θησαυρούς του σε εποικοδομητικές επιδιώξεις και όχι σε σπατάλη και εφήμερα κέρδη. Θα έπρεπε να θεωρεί τα πλούτη του σαν μια ιερή παρακαταθήκη που του εμπιστεύτηκε ο θεός για να βοηθήσει μ’ αυτή αυτούς που έχουν ανάγκη, τους φτωχούς, αυτούς που πεινούν και διψούν, τους άρρωστους και αυτούς που υποφέρουν, γιατί όλοι αυτοί οι άνθρωποι έχουν απαίτηση από αυτόν σαν ανθρώπινα όντα και παιδιά του ίδιου Πατέρα.[167]

Δώρα

ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ να περάσουμε μέσα από τη ζωή χωρίς το πάρε-δώσε. Αυτό το πάρε-δώσε είναι που πρέπει να διεκπεραιώσει η προσκυνήτρια ψυχή και που μας φέρνει ξανά πίσω σ’ αυτό τον κόσμο. Δεν πειράζει το να δεχτούμε μικρά δώρα από αυτούς με τους οποίους ερχόμαστε σε επαφή στη δουλειά μας ή από τους συγγενείς μας, δεδομένου ότι θα είμαστε σε θέση να τους το ανταποδώσουμε με κάποια εξυπηρέτηση. Επίσης, μπορούν να ανταλλάσσονται μικρά δώρα μεταξύ της οικογένειας την εποχή εορτών. Όμως, δεν είναι σοφό το να δεχόμαστε δώρα από

γνώστους, στη δουλειά μας ή αλλού, με τους οποίους δεν έχουμε άμεση επαφή ούτε και πάρε-δώσε.[168]

Ο νόμος του Κάρμα είναι αναλλοίωτος και αδυσώπητος. Η ανταλλαγή δώρων μεταξύ των μυημένων θα έχει σαν αποτέλεσμα την αμοιβαία εξόφληση και τακτοποίηση του λογαριασμού. Πρέπει να κατανοηθεί προσεκτικά ότι το καρμικό δέσιμο έγκειται στο γεγονός ότι όλα τα δώρα δίνονται ή παίρνονται με την εσωτερική πρόθεση να δώσουμε ή να πάρουμε δώρο, ενώ αν αυτός που δίνει το δίνει με ένα πνεύμα ανιδιοτέλειας, σαν αφιέρωση προς τη Διδάσκαλο Δύναμη, και ο άλλος που το παίρνει το δέχεται με ένα πνεύμα ευγνωμοσύνης σαν δείγμα χάρης από τη Διδάσκαλο Δύναμη, και οι δύο απαλλάσσονται από το Καρμικό φορτίο που συνεπάγεται σ' αυτή την πράξη.[169]

Θάνατος

ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ πρέπει να αποβάλλει το θνητό ένδυμα με ένα τρόπο που έχει προκαθοριστεί από το περασμένο κάρμα, δηλ. από αρρώστια ή ατύχημα. Ο θάνατος δεν μπορεί να έρθει πριν την ώρα του. Λοιπόν γιατί να ανησυχούμε; Μπορεί να μη γνωρίζουμε με ποιο τρόπο θα πεθάνουμε, από αρρώστια ή από ατύχημα, αλλά ένα πράγμα είναι σίγουρο, αν έχουμε εκείνη την ώρα τη γλυκιά ενθύμηση του Κυρίου, θα έχουμε ένα ειρηνικό θάνατο, καθώς ο Διδάσκαλος θα είναι εκεί πάνω από το κεφάλι μας.[170]

Όπου είναι η επιθυμία μας, εκεί θα πάμε. Γι' αυτό η σκέψη μας πρέπει να είναι στο Θεό την ώρα του θανάτου.[171]

Οι μυημένοι ενός Ζωντανού Διδασκάλου έχουν ένα σπάνιο προνόμιο γιατί τους χαρίζεται θεία προστασία την ώρα της τελικής τους εξόδου από αυτό τον κόσμο. Τέτοιες πειθαρχημένες ψυχές συναντούν την τελευταία στιγμή τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου, που τις συνοδεύει με τη

χάρη του στα βασίλεια της ανείπωτης αρμονίας και μακαριότητας για να συνεχίσουν την πρόοδό τους στο Μονοπάτι· εκεί που είναι κατάλληλα για το κάθε άτομο. Υπάρχουν ζωντανά παραδείγματα τέτοιων περιπτώσεων που αυτοί που άφηναν το γήινο επίπεδο για πάντα δήλωσαν ότι είδαν το Διδάσκαλο και είχαν ένα χαρούμενο πέρασμα, με τη χάρη και την καλοσύνη του Διδασκάλου.

Ο θάνατος δεν είναι ένα φόβητρο, είναι το όνομα που έχει δοθεί σε μια αλλαγή που έρχεται όταν αφήνει κανείς τη χοντρή ατμόσφαιρα της γης και μπαίνει σε μια πιο εκλεπτυσμένη, μια ατμόσφαιρα από Φως. Είναι όπως όταν δύει ο ήλιος από τον ένα τόπο και ανατέλλει σε έναν άλλο. Πρέπει να αφήσουμε το σώμα μια μέρα, και την ώρα της μύησης, ο Διδάσκαλος υψώνει τη συνειδητότητα πάνω από το σώμα και δίνει μια εμπειρία της Αρχής του Φωτός και του Ήχου. Μετά, με την καθημερινή εξάσκηση, αυτό αυξάνεται. Ο φόβος του θανάτου φεύγει. ***Αυτός που φοβάται τη γέννηση και το θάνατο πρέπει να καθήσει στα πόδια ενός Τέλειου Διδασκάλου***,[172]

Αυτό είναι μια άλλη ένδειξη της αξίας του Νάαμ. Λοιπόν πρέπει τώρα να αρχίσουμε να το κερδίζουμε: ελέγξετε το ποιοι είμαστε και τί είμαστε, και ο φόβος του θανάτου θα φύγει. Το παιδί κλαίει την ώρα που γεννιέται και την ώρα που φεύγει θα έπρεπε να έχει μια καλή αιτία για να χαίρεται.[174]

Δεν υπάρχει θρόνος κρίσης μετά το θάνατο για ένα μαθητή που η καρδιά του είναι γεμάτη αγάπη. Ο Διδάσκαλος είναι ΤΑ ΠΑΝΤΑ![175]

Τα μεγαλύτερα συμβάντα της ζωής είναι προκαθορισμένα. Η βαθιά σας αγωνία για το μεγάλο χαμό που υπέστη ολόκληρη η οικογένειά σας είναι φυσική. Σας παρακαλώ πρέπει να είσαστε σίγουρος πως στους εξ αίματος και τους κοντινούς συγγενείς των μυημένων παρέχεται κάθε δυνατή βοήθεια και προστασία στο Υπερπέραν. Δεν χρειάζεται να τρέφετε μέσα σας συναισθήματα λύπης γι’ αυτό το συμβάν, γιατί μια τέτοια στάση δεν θα επηρεάσει μόνο την

πνευματική σας πρόοδο, αλλά θα προξενήσει ενόχληση και στην ψυχή που έχει φύγει.[176]

Ο Γιάμ Ρατζ (Yam Raj) ο κύριος του θανάτου, είναι τόσο δυνατός που κανείς δεν μπορεί να τον νικήσει· αλλά ο Ήχος (Shabd) του Διδασκάλου είναι παντοδύναμος και έτσι αυτοί που είναι συνδεμένοι με το Διδάσκαλο έχουν πλήρη προστασία, και δεν μπορεί αυτός να τους πλησιάσει. Αυτό δείχνει κάτι από το μεγαλείο του Ήχου. Και όμως ο Yam Raj, έγινε από την ίδια Θεϊκή Δύναμη. Γιατί τον έκανε ο Κύριος; Για τη δίκιά Του δουλειά. Αλλά είναι αποδειγμένο ότι αν ένας Satsangi (μαθητής) που έχει την πραγματική σύνδεση με το Naam ή Λόγο, που μέσα του έχει εκδηλωθεί το Naam, κάθεται στο νεκροκρέβατο οποιουδήποτε ανθρώπου, ακόμη και μη μυημένου όσο αυτός παραμένει εκεί, ο Κύριος τού Θανάτου δεν θα έρθει να πάρει αυτή την ψυχή.[177]

ΕΡ. Μπορεί ένας Διδάσκαλος που έχει αφήσει το φυσικό του σώμα να βοηθά τους μυημένους του που βρίσκονται ακόμη στο φυσικό επίπεδο;

ΑΠ. Ναι, ένας Αρμόδιος Διδάσκαλος είναι Διδάσκαλος των μυημένων του για πάντα, και δεν ησυχάζει ωσότου να πάρει τις ψυχές στο ανώτατο επίπεδο της μακάριας δόξας στο *Sach Khand.* Αυτός δεν είναι μόνο ένα φυσικό ον, αλλά ο Λόγος προσωποποιημένος, και στα ανώτερα επίπεδα δρα σαν *Gurudev* και *Satguru* (Φωτεινός Διδάσκαλος και Διδάσκαλος της Αλήθειας), όροι που δεν θα είχαν έννοια αν οι δραστηριότητές Του καθηλώνονταν στο φυσικό επίπεδο. Αν συνέβαινε αυτό, πως θα μπορούσε να αναλάβει τις ψυχές των μυημένων την ώρα του θανάτου μετά που Αυτός πεθάνει; Ένας Διδάσκαλος, ουσιαστικά, ποτέ δεν πεθαίνει για τους μυημένους. Αυτός έχει δώσει το λόγο Του να τους πάει πάνω στο Αληθινό Σπίτι του Πατέρα Του, και η μορφή Του του Φωτός και του Ήχου είναι παντοτινά ριζωμένες μέσα στους μαθητές Του αν και μπορεί να έχει αφήσει το γήινο επίπεδο.[178]

Θρησκεία και Τελετουργικά

Η ΤΗΡΗΣΗ των θρησκευτικών τύπων, τελετών και τελετουργιών, το να κάνει κανείς νηστείες και αγρυπνίες, να πηγαίνει σε ταξίδια προσκυνήματος κ.τ.λ. και να κάνει αναπνευστικές ασκήσεις είναι μόνο τα πρωταρχικά βήματα που συμβάλλουν για να δημιουργηθεί μέσα σας μια επιθυμία να στραφείτε προς το Θεό ή να συναντήσετε το Θεό. Έχετε κάνει την καλύτερη χρήση τους όταν μπείτε στο δρόμο πίσω στο Θεό, που είναι η επιστήμη του Λόγου ή του Ηχητικού Ρεύματος και είναι μια για όλη την ανθρωπότητα. Ένας που είναι αφοσιωμένος σ’ αυτή την επιστήμη δεν χρειάζεται να κάνει τα πρωταρχικά βήματα. Με λίγα λόγια, όλες οι πράξεις που χρειάζονται φυσικό κόπο ανήκουν στο βασίλειο του φυσικού κόσμου, ενώ πρέπει να υψωθούμε πάνω από το σώμα, και τη σωματική συνειδητότητα για να έχουμε επαφή με τις πρωταρχικές εκδηλώσεις της Θειότητας: το Φως και τον Ήχο. Δεν μπορείτε να προσευχηθείτε στο Θεό με τα χέρια. «Ο Θεός είναι Πνεύμα και μπορεί να λατρευτεί μόνο με το πνεύμα».[179]

Εγώ δεν έχω εδώ τελετουργικά, ούτε τύπους, τίποτα από αυτά. Κανένα ναό, ούτε εκκλησία, ούτε τζαμί. Γιατί; Επειδή αυτό που σας λέω είναι το ανώτατο πράγμα. Παραμείνατε εκεί που είσαστε· δεν πρέπει να αφήσετε τις θρησκείες σας αλλά να κάνετε την καλύτερη χρήση τους και να δείτε πόσο έχετε προχωρήσει, πόσο έχετε προοδεύσει στο Δρόμο. Λοιπόν αυτός είναι ένας από τους λόγους που δεν έχω καμιά εκκλησία κανένα ναό η τίποτα άλλο. Τα θεωρώ σαν πρωταρχικά βήματα. Οι άνθρωποι είναι γερά προσκολλημένοι σ’ αυτά. Αυτοί δεν παίρνουν το όφελος από την εκτέλεση των λειτουργιών ή άλλων εξωτερικών τελετουργιών. Εδώ δεν έχουμε τύπους- δεν ενδιαφερόμαστε τι ετικέτα φοράτε ή σε ποιό σχολείο σκέψης ανήκετε. Ποτέ δεν ενδιαφερόμαστε γι’ αυτό- είμαστε ευχαριστημένοι που είσαστε ένας άνθρωπος, που είσαστε μια ψυχή. Ο ίδιος

Θεός είναι και μέσα σας. Πρέπει να υψωθείτε σ' αυτή τη Θεϊκή συνειδητότητα. Αυτός είναι ο κύριος σκοπός του Ruhani Satsang (της Επιστήμης της Πνευματικότητας), αυτό που επιδιώκουμε εδώ. Αυτό είναι εκείνο που χρειάζεται ο κόσμος σήμερα.[180]

Θαύματα και Γιογκικές Δυνάμεις

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ των ζωντανών Διδασκάλων είναι η πιο αρχαία και η πιο τέλεια επιστήμη που είδε ποτέ ο κόσμος. Είναι η πιο φυσική και η πιο εύκολη για να την ακολουθήσει κανείς, και μπορεί να ακολουθηθεί από ανθρώπους όλων των ηλικιών. Η έγγαμη ζωή, το επάγγελμα, η κάστα και η πίστη, τα κοινωνικά και τα θρησκευτικά πιστεύω, η φτώχια ή έλλειψη μόρφωσης, κ.τ.λ. δεν είναι εμπόδια.

Είναι μια εσωτερική επιστήμη της ψυχής και συνίσταται στο να έρθει σε επαφή η ψυχή με την Υπερψυχή, με τη βοήθεια και την καθοδήγηση του πνευματικού ειδήμονα, καλά καταρτισμένου στη θεωρία και στην πράξη της *Para Vidya* ή της Επιστήμης του Υπερπέραν και που είναι ικανός να χαρίσει κάποιο πρώτο χέρι πνευματική εμπειρία την ώρα της μύησης. Κανένας δεν πρέπει να ακολουθήσει με τυφλή πίστη ή με το να τον κάνουν να πιστέψει. Τα θαύματα, οι πνευματικές τάσεις, οι απόκρυφες δυνάμεις, η πρόβλεψη της μοίρας, οι ακασικές καταγραφές και οι γήινες επιθυμίες πρέπει να αφεθούν κατά μέρος, γιατί αυτά είναι θετικά εμπόδια στο Μονοπάτι. Όλη η ενέργεια πρέπει να διατηρηθεί για εσωτερική πρόοδο.

Ζητείτε την βασιλεία του Θεού, και τούτα πάντα θέλουσι σας προστεθή (κατά Λουκά 12-31). Αυτή είναι η απώτατη Αλήθεια που έχει διδαχτεί από την αρχαιότητα από σοφούς και οραματιστές από την ημέρα της δημιουργίας. Είναι αμετάβλητη και θα παραμείνει αμετάβλητη. Ο Θεός, ο Δρόμος προς το Θεό και ο Θεάνθρωπος δεν μπορούν να

υποστούν καμιά αλλαγή και θα μείνουν παντοτινά αιώνιοι.[181]

Οι Άγιοι Διδάσκαλοι ποτέ δεν κάνουν θαύματα για ένα μαθητή εκτός σε σπάνιες περιπτώσεις που οφείλονται σε ειδικές περιστάσεις. Τα θαύματα είναι σε συμφωνία με τους νόμους της Φύσης, αλλά είναι όμως τρομερά περιπλεκτικοί ιστοί, καταστρεπτικοί για τα ανώτατα ιδανικά του ανθρώπου στο πλησίασμά του στον Παντοδύναμο Θεό. Είναι ένα θέμα που ένας κοινός άνθρωπος δεν θα ενδιαφερόταν να μελετήσει, για τον απλούστατο λόγο ότι απαιτεί τεράστια αυτοκυριαρχία και εξάσκηση του νού, με περιορισμούς που δεν θα του άρεσε να ανεχτεί ή να επιδιώξει. Οι θαυματουργές δυνάμεις που αποκτούνται ύστερα από μια μεγάλη χρονική περίοδο είναι μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για καλό ή για κακό, και καθώς χρησιμοποιούνται περισσότερο για το κακό παρά για τίποτα άλλο, χαρακτηρίζονται ως ασθένεια από όλα τα πνευματικά πρόσωπα. Οι Διδάσκαλοι κατέχουν την Υπέρτατη Δύναμη αλλά η αποστολή τους είναι ιερή. Ο μαθητής του οποίου η εσωτερική όραση έχει ανοιχτεί, βλέπει μεγάλο αριθμό θαυμάτων σε κάθε βήμα. Το να διστάζει κανείς να πιστέψει σε ένα Διδάσκαλο χωρίς να δει θαύματα είναι τόσο ανόητο όσο η άρνησή μας να πιστέψουμε ότι κάποιο πρόσωπο είναι ένας πολυεκατομμυριούχος αν δεν μας δείξει τα χρήματά του. Μπορεί να έχει όλα του τα χρήματα κατατεθειμένα σε μια τράπεζα και του αρέσει να τα ξοδεύει με τον τρόπο που αυτός διαλέγει, χωρίς να ενδιαφέρεται για τα χειροκροτήματα ή την επιδοκιμασία του κοινού. Μέσα από ένα ακροατήριο αρκετών χιλιάδων που βλέπει ένα θαυματοποιό να εκτελεί τα τεχνάσματά του, μόνο ένας μικρός αριθμός θα παρακινιόταν να μάθει την τέχνη. Αυτοί που ανυπομονούν να δουν θαύματα δεν είναι αληθινοί αναζητητές.[182]

Οι Διδάσκαλοι δεν κάνουν επίδειξη θαυμάτων ούτε και επιτρέπουν σε κανένα από τους μαθητές τους να απολαμβάνει τέτοια ματαιόδοξα και κούφια παιχνίδια.[183] Το να

κάνει κανείς προφητείες και να εκτελεί θαύματα είναι απλώς συλλήψεις του νου.[184]

Γιογκικές Δυνάμεις: Το καθήκον του επιτηρητή σε μια φυλακή είναι να κρατά τους φυλακισμένους μέσα στη φυλακή, να τους εκπαιδεύει και να τους αναμορφώνει. Όμοια, ο σκοπός των θεοτήτων και των θείων ενσαρκώσεων ***(Άβαταρς)*** ήταν πάντοτε να κρατήσουν τους ανθρώπους δεμένους σ' αυτούς, δίνοντάς τους άφθονα τα δώρα των διαφόρων ***ρίντις*** (ridhis) και ***σίντις*** (sidhis). (Αυτό σημαίνει το χάρισμα δώρων, ευνοιών, πλούτου, ευκολιών και ανέσεων στα γήινα επαγγέλματα και υπερανθρώπινων δυνάμεων για να κάνουν καλό ή κακό). Αυτές οι περιορισμένες σωτήριες και ανέσεις που χαρίζουν στους αφοσιωμένους τους είναι μόνο μέχρι το σημείο που οι ίδιοι έχουν φτάσει και μπορεί ποτέ να μην τους επιτρέψουν να παρεπιδημήσουν κοντά στις διάφορες περιοχές όπου αυτοί είναι προϊστάμενοι. Δεν μπορούν να βοηθήσουν στο να φέρουν την ενότητα με τον Παντοδύναμο γιατί αυτές οι υποτελείς δυνάμεις στερούνται οι ίδιες αυτό το ανώτατο προνόμιο.

Οι ***σίντις*** (sidhis), ή οι εξωτερικές δυνάμεις που αναφέρονται πιο πάνω, είναι γιογκικές δυνάμεις οι οποίες έρχονται από μόνες τους στους αναζητητές της Αλήθειας με λίγη ***σαντάν*** (άσκηση), αλλά αυτές είναι θετικά εμπόδια στο δρόμο της Θεογνωσίας, γιατί γενικώς δελεάζεται κανείς να παραδοθεί σε θαύματα, όπως να διαβάζει τη σκέψη, να προλέγει, να βλέπει μέσω της ύλης, να διαπερνά την ύλη, να εκπληρώνει επιθυμίες, να θεραπεύει με πνευματική δύναμη, να κάνει υπνωτιστικές εκστάσεις, μαγνητικές επιδράσεις και τα παρόμοια. Αυτές οι ***σίντις*** είναι οκτώ ειδών:

Anima (Άνιμα): Να γίνεται κανείς αόρατος σε όλα τα εξωτερικά μάτια.

Mahirna (Μάχιμα): Να εκτείνει το σώμα σε οποιοδήποτε μέγεθος.

Garima (Γκάριμα): Να κάνει το σώμα όσο βαρύ επιθυμεί.
Laghima (Λάγκιμα): Να κάνει το σώμα όσο ελαφρύ θέλει.
Prapti (Πράπτι): Να έχει κανείς ό,τι θέλει απλώς επιθυμώντας το.
Ishtwa (Ίστουα): Να αποκτήσει όλες τις δόξες για τον εαυτό του.
Prakayma (Πρακάϋμα): Να είναι κανείς ικανός να εκπληρώνει τις επιθυμίες των άλλων.
Vashitwa (Βάσιτουα): Να φέρνει τους άλλους κάτω από την επίδραση και τον έλεγχό του.[185]

Πνευματική Ίαση

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΙΑΣΗ απαγορεύεται από τους Διδασκάλους. Αυτό έχει τους λόγους του και μια πιο βαθιά σημασία πίσω του, που συνήθως οι άνθρωποί δεν γνωρίζουν, βλέποντας μόνο τη φαινομενική αξία, από το όφελος που έχει κανείς, και έτσι το θεωρούν ως εξυπηρέτηση προς την ανθρωπότητα που υποφέρει. Ο αδυσώπητος Νόμος του Κάρμα είναι υπέρτατος και απαιτεί εξόφληση και του παραμικρού λογαριασμού. Το ανθρώπινο σώμα είναι η ανώτατη βαθμίδα στη δημιουργία και έχει χαριστεί από τη Θεία Πρόνοια για την πνευματική τελειότητα της ψυχής κατά τη διάρκεια αυτής της ενσάρκωσης. Η ψυχή μέσα στον άνθρωπο καθώς είναι της ίδιας ουσίας με τον Ίδιο το Θεό έχει τις ίδιες ιδιότητες όπως αυτές του Θεού, αλλά επειδή περιβάλλεται από το νου και την ύλη έχει χάσει την αληθινή της κληρονομιά. Η ψυχή στην τωρινή της κατάσταση είναι σοβαρά περιπλεγμένη στο σώμα και τις προσκολλήσεις του σώματος, που είναι λίγο πολύ η αντίδρασή του περασμένου κάρμα που έγινε σε όλες τις περασμένες ζωές της μέχρι τη σημερινή ενσάρκωση. Η τωρινή γήινη ζωή είναι μια περαστική φάση στο μακρινό ταξίδι της ψυχής από τις κατώτερες περιοχές της δημιουργίας μέχρι το Αληθινό Σπίτι του

Πατέρα. Το φυσικό σώμα είναι υλικό αλλά η ψυχή είναι πνευματική, αλλά όταν έρχεται η αντίδραση του κάρμα, ο άνθρωπος οφείλει να υποστεί πόνο ή χαρά.

Αυτά που υποφέρει κανείς και χρειάζεται πνευματική ίαση πέφτουν κυρίως στον τομέα των ταλαιπωριών του φυσικού σώματος, που μπορεί να περιλαμβάνουν ακόμη και νοητικές αγωνίες όπως νευρικό κλονισμό κ.τ.λ. Καθώς αυτά είναι αντιδράσεις του περασμένου κάρμα πρέπει να διευθετηθούν και γι' αυτό πρέπει το θύμα να τις υπομένει. Ο θεραπευτής, οποιοσδήποτε και αν είναι, που εκτελεί αυτή την εξυπηρέτηση, παίρνει το κάρμα στο κεφάλι του, για να το υποστεί αυτός αργότερα. Επίσης, τη λίγη πνευματική πρόοδο που κατορθώνει να κάνει στο να ακινητοποιήσει το νου διασκορπίζεται από αυτές τις πράξεις της ίασης με θαύματα. Επιπλέον, αυτή η διαδικασία της ίασης γίνεται σε πιο αδύνατους νους που συνήθως πέφτουν θύμα στα συναισθήματά τους. Αυτό που συνήθως μπορεί να θεραπευτεί με το να υποφέρει κανείς λίγο και με κάποιο φάρμακο, ανταλλάσσεται με την πνευματική διασκόρπιση, και το χρέος παραμένει, περιμένοντας την τακτοποίησή του αργότερα. Επίσης, αυτού του είδους η ίαση γίνεται επάγγελμα και μερικές φορές ενθαρρύνει τη διαφθορά και την αθλιότητα. Αυτό όχι μόνο είναι παράνομη ιατρική πράξη, αλλά φέρνει και περισσότερη νοητική αγωνία και αθλιότητα σε πολλαπλή μορφή και με τόκο. Αυτή είναι μια αναβολή της πληρωμής στο αιτιατό επίπεδο, σε μια ημερομηνία του μέλλοντος, και προσθέτει γερά δεσμά στην ψυχή.

Αντίθετα, οι Διδάσκαλοι συνηγορούν για τον ορθό τρόπο ζωής και την ορθή σκέψη. Ένας πειθαρχημένος μαθητής του Διδασκάλου συμβουλεύεται να διάγει μια αγνή, καθαρή ζωή, επιδιώκοντας με αυτή ένα πνευματικό στόχο κάτω από την προστατευτική του καθοδήγηση. Η απόλυτη υπακοή στους διαιτητικούς κανόνες και το να διάγει κανείς μια απλή, ειλικρινή ζωή οδηγεί στη χαρά και την ευτυχία. Αν, όμως, έρθει κάποια ταλαιπωρία που οφείλεται στην εξέλιξη

του περασμένου κάρμα, η δριμύτητα και η διάρκειά του μειώνεται πολύ από την επέμβαση της χάρης της Διδασκάλου Δύναμης, τόσο όσο μια δεκάρα αντί ένα χιλιάρικο, ή ένα τσίμπημα βελόνας αντί την αγχόνη, και ο πειθαρχημένος μαθητής παιδί την περνά αβλαβής με τη χάρη του Διδασκάλου.

Η ίαση που λέγεται ότι έγινε από τον Ιησού ή από άλλους, ήταν κάποιας ανώτερης ποιότητας, γιατί όταν βυθιστείτε μέσα στην κοσμική συνείδηση, και χάσετε την ταυτότητά σας, γινόσαστε τόσο πνευματικοί που ακόμη και να σκεφθείτε ένα πρόσωπο ή να αγγίξει κανείς τον ποδόγυρο του φορέματος σας θα θεραπευτεί, όπως αναφέρεται μέσα στο Ευαγγέλιο. Δεν πρέπει να προσπαθείτε σεις οι ίδιοι να θεραπεύσετε τους άλλους. Όμως, πάνω απ' όλα, είναι η πίστη που θεραπεύει, και οι ειλικρινείς μαθητές δεν ασχολούνται με αυτά τα πράγματα και μάλλον φιλοδοξούν ακατάπαυτα το επίτευγμα της πνευματικής τους τελειότητας, που είναι ο ανώτατος σκοπός της γήινης ζωής. Η ψυχή που πρέπει να πάει πολύ πιο ψηλά για να βυθιστεί μέσα στην Υπερψυχή αργοπορεί όταν απασχολείται σε κατώτερες επιδιώξεις. Οι μυημένοι, λοιπόν, προειδοποιούνται να μην κάνουν πνευματική ίαση, για το συμφέρον τους, γιατί αυτό θα είχε σαν αποτέλεσμα την πνευματική διασκόρπιση και τη χρεωκοπία. Επίσης αυτό θα προσθέσει γερά δεσμά στην ψυχή και το καρμικό χρέος θα είναι πολύ βαρύ στην ξεχρέωση του.[186]

Άλλες Γιογκικές Δυνάμεις

ΕΡ, Μπορώ να διδάξω Γιόγκα;

ΤΟ ΝΑ ΔΙΔΑΞΕΙΣ ΓΙΟΓΚΑ είναι εντάξει- μπορείς να κερδίζεις χρήματα με όποιον τρόπο σου αρέσει, αλλά εσύ να μην κάνεις γιόγκα. Αν κάνεις, τότε θα πας από τον

πιο μακρινό δρόμο. Ο δρόμος ο δικός μας μπορεί να γίνει πολύ γρήγορα. Εκείνος ο δρόμος θα πάρει τουλάχιστον εκατοντάδες χρόνια για να μπεις μέσα σου· θα πάρεις τότε το μακρινό δρόμο. Αν θέλεις να πάρεις τον πιο μακρύ δρόμο, εντάξει, κάνε το. Μπορεί να θέλεις να το διδάξεις, αυτό είναι εντάξει, αλλά μην το κάνεις συ ο ίδιος, αυτό είν' όλο. Αν θέλεις να πας με τον πιο μακρύ δρόμο, πολύ ωραία, μπορείς να τον προτιμήσεις αν θέλεις. Αυτός είναι ο πιο μακρύς δρόμος· εφαρμόσθηκε στους περασμένους αιώνες. Στη Χρυσή Εποχή ο άνθρωπος ζούσε 100.000 χρόνια. Οι άνθρωποι μπορούσαν να αφιερώσουν 70.000 χρόνια, 80.000 χρόνια σ' αυτή την άσκηση. Μετά ήρθε η Αργυρή Εποχή. Στην Αργυρή Εποχή η ηλικία κατέβηκε στο ένα δέκατο δηλ. 10.000 χρόνια. Οι άνθρωποι μπορούσαν να αφιερώσουν δύο ή τρεις χιλιάδες χρόνια σ' αυτό. Μετά ήρθε η Χάλκινη Εποχή. Η ζωή μειώθηκε κατά το ένα τρίτο. Ακόμη και τότε μπορούσε κανείς να αφιερώσει δύο ή τρεις εκατοντάδες χρόνια. Τη σημερινή εποχή ο άνθρωπος δεν ζει ούτε 70 χρόνια. Πως μπορείς να ακολουθήσεις τις μεθόδους που εφαρμόζονταν εκείνα τα χρόνια; Δεν μπορούμε να ζήσουμε τόσο πολύ. Γι' αυτό ο Καμπίρ και ο Διδάσκαλος Νανάκ εισήγαγαν αυτό τον απλό τρόπο που εμείς κάνουμε –ακόμη και ένα παιδί μπορεί να το κάνει. Είναι ο πιο γρήγορος δρόμος, βλέπετε. Έχετε διαβάσει τα ***Συστήματά της Γιόγκα*]*** Έγραψα αυτό το βιβλίο για τη συγκριτική μελέτη όλων των γιόγκα. Υπάρχει ένα κεφάλαιο που εξηγεί αυτό που κάνεις, αυτό που διδάσκεις. Υπάρχουν επίσης και άλλα συστήματα γιόγκα εκεί μέσα. Αλλά η μέθοδός μας είναι ο πιο γρήγορος δρόμος μέσα σε όλες τις εποχές, για όλους τους ανθρώπους οποιοσδήποτε ηλικίας. Τώρα είναι κατανοητό σε σένα;[187]

ΕΡ. Οι ομάδες της Χάθα Γιόγκα, έχουν γίνει δημοφιλείς σ'

* Σημ. Μετ. του ιδίου συγγραφέα.

αυτή τη χώρα [στην Αμερική], Θα μπορούσαμε να έχουμε τα δικά σας σχόλια για την αξία αυτών των ομάδων;

ΑΠ. Για ότι αφορά τη φυσική άποψη των γυμνασμάτων της Χάθα Γιόγκα, είναι εντάξει το να κάνει κανείς μερικά απλά και ελαφριά γυμνάσματα για να διατηρεί καλή υγεία· αλλά δεν συμβουλεύω να κάνει γυμνάσματα που θέλουν ένταση και περικλείουν διάφορους κινδύνους της αναπνοής κ.τ.λ. που είναι μάλλον εκ διαμέτρου αντίθετα με τη Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα (τη Γιόγκα τού Ηχητικού Ρεύματος). Παρακαλώ σημειώσετε πως υπάρχει ένας κόσμος διαφοράς μεταξύ ψυχής και φυσικού σώματος, αυτά είναι ξεχωριστές οντότητες. Επίσης, το να ψέλνει κανείς ή να τραγουδά πολύ διασκορπίζει την προσοχή, που αντίθετα απαιτεί εσωστροφή και εσωτερική σιωπή.[188]

0 Μπάμπα Τζι (Baba Ji) υποστήριζε ότι: «οι θρησκευτικοί διαπληκτισμοί και λογομαχίες, η υπερηφάνεια της κάστας (της Varnashram, Βαρνάσραμ) και της λατρείας, τα ταξίδια προσκυνήματος, η απαγγελία μόνο των γραφών, η λατρεία αυτών που έχουν περάσει και φύγει, και τέτοιου είδους άλλες πράξεις και πειθαρχίες» είναι όλες «μια μεγάλη απάτη» και παγίδα βαλμένη από τον Καλ για να κρατήσει την ψυχή μέσα στη σκλαβιά των βασιλείων της σχετικότητας. Κατά τον ίδιο τρόπο, οι εξωτερικές κρίγια ή ασκήσεις της παραδοσιακής γιόγκα –πραναγιάμ* και διάφορες μούντρα* και ασάνα* – δεν είναι αποτελεσματικές στο να μας πάνε στον πραγματικό μας στόχο. °*

Είχε πειραματιστεί σε πολύ μικρή ηλικία με πολλές γιογκικές μεθόδους και οποτεδήποτε αναφερόταν πάνω στο θέμα, μιλούσε όχι σαν κάποιος που βασίζεται σε ακαδημαϊκή μάθηση, αλλά σαν ένας που έχει ο ίδιος

* Σημ. Μετ. Πραναγιάμ = αναπνευστικές ασκήσεις.
Μούντρα = θέσεις των χεριών που χρησιμοποιούνται από διάφορες γιόγκα για βοήθημα στον έλεγχο του νου.
Ασάνα = Στάσεις

εμπράκτως την εμπειρία αυτών που λέει. Τα λόγια του είχαν πειστικότητα γιατί δεν υπήρχε ούτε ίχνος προκατάληψης σ' αυτά που έλεγε. Αυτός απλώς εξηγούσε πως εκείνος ο ίδιος είχε εξερευνήσει όλους τους δρόμους και βρήκε ότι το μονοπάτι του ΣαντΜατ ή της Σούρατ Σάμπτ Γιόγκα ή της Γιόγκα του Ηχητικού Ρεύματος είναι το ανώτατο. Είχε πολλά να πει για τις θαυμάσιες θαυματουργές δυνάμεις που μπορούν να αποκτηθούν με τις γιογκικές σαντάνς αλλά το μοναδικό του κριτήριο ήταν: μας κάνουν κύριο του νου, απελευθερώνοντάς μας από την τυραννία της επιθυμίας; Αν ναι, τότε τίποτα δεν μπορεί να ειπωθεί εναντίον τους, αλλά αν όχι (όπως είναι συνήθως η περίπτωση), τότε δεν χρησιμεύουν σε τίποτα. Ενώ ήταν στο Μάρρ (Murree)* το 1894, απαντώντας σε πολλές ερωτήσεις που του απηύθυνε ο Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι (Baba Sawan Singh Ji), επέμεινε πολύ πάνω στο θέμα της συγκριτικής γιόγκα και τέλειωσε εκθέτοντας πως ο Καμπίρ και ο Νανάκ είχαν αφομοιώσει ό,τι καλύτερο είχαν από τους προγόνους τους, πως είχαν διεισδύσει πολύ υψηλότερα μέσα στο Μυστικό Μονοπάτι και πως είχαν επιτύχει να αναπτύξουν μια μέθοδο για την ένωση με το Άμορφο Απόλυτο η οποία είναι εφικτή σε όλους.[190]

Τι είναι αυτή η επιστήμη της Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα ή της Γιόγκα του Ηχητικού Ρεύματος που αντιπροσωπεύει την κορόνα του μυστικού επιτεύγματος; Είναι, είπε ο Μπάμπα Τζι (Baba Ji), το μονοπάτι το πιο οικονομικό σε προσπάθεια και αυτό που ανταμείβει περισσότερο για να φτάσει κανείς πίσω στην Πρωταρχική Πηγή όλης της ζωής και του φωτός. Το μυστικό του βρίσκεται στην επίγνωση πως αν η ψυχή πρέπει να βυθιστεί μέσα στο σημείο από όπου έχει κατέβει, ο δρόμος της ανόδου πρέπει να είναι απαράλλακτος με αυτόν της καθόδου. Ο Ανώνυμος όταν πήρε Όνομα και Μορφή, πρόβαλε τον εαυτό του σε Σαμπτ, Νάαμ, Κάλμα ή Λόγο. Αυτό το πνευματικό ρεύμα, του οποίου οι πρωταρχι-

* Μάρρι (Murree): πόλη της Ινδίας.

κές ιδιότητες είναι μελωδία και λαμπρότητα, είναι υπεύθυνο για όλη τη δημιουργία.[191]

Όσον αφορά την Κουνταλίνη, δεν πρέπει να δίνεις καμιά προσοχή σ' αυτή καθώς είναι γεμάτη κινδύνους. Έχεις μπει στο Μονοπάτι, στο Φυσικό Δρόμο.[192]

Αστρολογία, Έρευνες για τη Μετενσάρκωση, I Ching

Η ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ είναι μια κανονική επιστήμη, αλλά λίγοι υπάρχουν που πραγματικά την ξέρουν καλά. Αυτό απαιτεί μια διορατικότητα καθαρού νου. Επιπλέον, επιδρά εκείνους που είναι κάτω από την επιρροή των Άστρων· αλλά όσοι υπερβαίνουν το γεμάτο άστρα ουρανό, ή είναι κάτω από τη φροντίδα Διδασκάλων που υπερβαίνουν το γεμάτο άστρα ουρανό, οι προβλέψεις σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν είναι σωστές.[193]

ΕΡ. ***Συμβουλεύετε την ομαδική έρευνα για τη μετενσάρκωση και για τις καρμικές σχέσεις μεταξύ των μυημένων;***

ΑΠ. Σας συμβουλεύω να αφήσετε κατά μέρος όλες τις τέτοιου είδους μελέτες και να αφιερώνετε τον πολύτιμο χρόνο σας στους ιερούς διαλογισμούς και τη μελέτη των ιερών βιβλίων του Διδασκάλου. Το Ιερό Μονοπάτι των Διδασκάλων προσφέρει μια απευθείας συνειδητή επαφή με τη θεότητα εσωτερικά μετά την υπέρβαση της σωματικής συνειδητότητας. Αυτή η θεία αρχή ξεχωρίζει το Ιερό Μονοπάτι από όλες τις άλλες σχολές σκέψης.[194]

Το βιβλίο I Ching το είδα. Σταμάτα τελείως να ρωτάς ερωτήσεις γι' αυτό το βιβλίο, καθώς αυτά τα πράγματα όχι μόνο μας οδηγούν στραβά αλλά είναι γεμάτα με τρομερούς κινδύνους. Είναι λάθος το να νομίζετε ότι ο Διδάσκαλος μιλά μέσω του βιβλίου.[195]

Για τη Στρατιωτική Θητεία

ΚΑΘΕ ΠΟΛΙΤΗΣ έχει μια υποχρέωση προς τη χώρα που κατοικεί. Αν αυτή η χώρα απειλείται από ένα εισβολέα, τότε είναι καθήκον κάθε άνδρα και κάθε γυναίκας, ανάλογα με τη νοητική και τη φυσική τους ικανότητα, να προστατέψουν τον αθώο λαό της χώρας. Για παράδειγμα, μπορεί κανείς να προσφέρει υπηρεσία σε ένα κλάδο του στρατού που δεν μάχεται, όπως είναι τα Ιατρικά Σώματα που το πρωταρχικό τους καθήκον είναι να ανακουφίσουν τον πόνο των πληγωμένων και τα παρόμοια.

Αν μια κυβέρνηση, για οποιαδήποτε αιτία, διατάξει γενική επιστράτευση στις στρατιωτικές δυνάμεις όλων των ικανών ανδρών, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Αν μπορεί κανείς να απαλλαγεί τίμια από τη στρατιωτική θητεία λόγω φυσικής ανικανότητας ή οποιοσδήποτε άλλης έγκυρης αιτίας τότε οπωσδήποτε αυτό μπορεί να γίνει.

Όλοι οι Άγιοι και οι Διδάσκαλοι αποδοκιμάζουν έντονα όχι μόνο τους πολέμους, αλλά όλες τις μορφές βίας που κάνουν την ανθρωπότητα να υποφέρει. Αυτές οι καταστάσεις έρχονται από τον ίδιο τον άνθρωπο, που στην άγνοιά του για το γεγονός ότι ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά, δεν επιτρέπει στους συνανθρώπους του να ζουν ελεύθερα και ειρηνικά.

Όλοι οι αγαπητοί μαθητές που οφείλουν να εκπληρώσουν το καθήκον τους προς τη χώρα τους πρέπει να έχουν πλήρη πίστη και κουράγιο στη γεμάτη χάρη προστασία και καθοδήγηση που τους παρέχεται από τη Διδάσκαλο Δύναμη που εργάζεται πάνω από το κεφάλι τους.[196]

Ο Μπάμπα Τζαϊμάλ Σινγκ (Baba Jaimal Singh) (ο Διδάσκαλος του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ) υπηρέτησε στο στρατό για 34 χρόνια, και είδε και πολλές μάχες. Έχω γράψει μια βιογραφία με τον τίτλο ***Αναζήτηση και Πραγμάτωση της Αλήθειας, η Ζωή και τα Διδάγματα του Μπάμπα Τζαϊμάλ Σινγκ,*** στο οποίο μπορούν να αναφερθούν οι

αγαπητοί μαθητές για να διαβάσουν τη ζωή του κατά τη διάρκεια της ενεργούς Του στρατιωτικής καριέρας, καθώς και μετά.

Παρόμοια, και ο Χαζούρ Μπόμπα Σαουάν Σίνγκ Τζι και εγώ ο ίδιος υπηρετήσαμε στο στρατό, ο ένας στην οικοδόμηση και ο άλλος στη λογιστική εργασία, στο πεδίο της μάχης.[197]

Ο Διδάσκαλος

Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ είναι πάντοτε με τα παιδιά Του που όλα Του είναι αγαπητά. Όπου περισσότεροι από ένας συναντιούνται στη γλυκιά του ενθύμηση, εκεί εκδηλώνεται η χάρη Του και είναι ευτυχείς και τυχεροί αυτοί που μπορούν να επωφεληθούν από αυτή τη χάρη.[198]

Θα υπάρξουν στιγμές στην πορεία της ανάπτυξης της αγάπης για το Διδάσκαλο που κρίνοντας κανείς από τη δίκιά του περιορισμένη σκοπιά, αμφιβάλλει για το κύρος των καθοδηγήσεων του Διδασκάλου, αλλά τέτοιες στιγμές είναι μόνο δοκιμασίες για να κάνουν την αυτοπαράδοσή μας πιο πλήρη και πιο σίγουρη, και αυτός που περνά μέσα από αυτές τις δοκιμασίες με επιτυχία, θα ακτινοβολεί μια μέρα τη δόξα του Θεού.[199]

Το πρίσμα που βλέπει τα πράγματα η Διδάσκαλος Δύναμη είναι σωστό: δεν χορεύει σε ***κανενός*** το σκοπό. Βλέπει πάντοτε σωστά τα πράγματα, φυσικά έτσι δεν θα κάνει ποτέ κανένα λάθος, αντίθετα με τους ανθρώπους που όλοι τους φορούν μουτζουρωμένα γυαλιά [200] Αν και οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν τα πάντα, δεν αποκαλύπτουν αυτά που γνωρίζουν, αλλά αφήνουν τα πράγματα να φανερωθούν από μόνα τους στο υλικό επίπεδο.[201]

Εμείς μερικές φορές θεωρούμε ότι ο Διδάσκαλος είναι λιγότερο ικανός από τον κοινό άνθρωπο. Με αυτή τη σκοπιά, τι ελπίδα έχουμε να προοδεύσουμε; Τα υλικά πράγματα τα αγαπάμε πιο πολύ. Παραδεχόμαστε το Διδά-

σκαλο και το Θεό μόνον όταν μπορούμε να επωφεληθούμε από αυτούς στον υλικό κόσμο. Η στάση μας είναι μια στάση ανεκτικότητας προς το καθήκον μας, και ο σεβασμός μας (προς το Διδάσκαλος) αποδίδεται με ένα τρόπο συγκατάβασης. Ο άνθρωπος πάντοτε νομίζει ότι είναι ο ανώτερος όλων, αλλά αν πραγματικά γινόταν μέγας δεν θα ήταν σ' αυτή την τυφλή εγωιστική κατάσταση.[202]

Αλληλογραφία

ΟΛΗ Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ διεξάγεται εμπιστευτικά και εκτός από τον προσωπικό γραμματέα μου που παίρνει καθοδηγήσεις για να προχειρογράφει τις απαντήσεις, κανένας άλλος δεν διαβάζει τα γράμματα που λαμβάνονται από τους αγαπητούς μαθητές.[203]

Το να Ακούει Κανείς τον Ήχο πριν από τη Μύηση

ΥΠΑΡΧΟΥΝ πολλοί που βλέπουν το Φως, ακόμη και πριν τη μύηση. Αυτό είναι καλό και είναι η αντίδραση του καλού κάρμα από τις περασμένες ζωές – αλλά για να προοδεύσει και να προχωρήσει κανείς στο Υπερπέραν, χρειάζεται η σωστή καθοδήγηση και προστασία.[204]

Το να ακούει ένας άνθρωπος την εσωτερική μουσική στις κατώτατες εκδηλώσεις της δεν είναι κάτι το ασυνήθιστο. Δίνει κάποια ευχαρίστηση και χαρά σ' αυτόν που την ακούει, αλλά δεν ξέρει πως να συνεχίζει τη διαδικασία από το ένα στάδιο στο άλλο για να φτάσει στο Αληθινό του Αιώνιο Σπίτι της αιώνιας Ειρήνης, Χαράς και Μακαριότητας. Αυτό είναι τελείως αδύνατο να γίνει μόνο με την προσωπική προσπάθεια χωρίς καμία βοήθεια.[205]

Όνειρα

ΕΡΩΤΗΣΗ: ***Τι σημαίνει όταν ένας μυημένος έχει τρομακτικά και ζωντανά όνειρα;***

ΑΠ.: Τα όνειρα προέρχονται από τις περασμένες εντυπώσεις από ό,τι ακούσαμε, είδαμε, διαβάσαμε ή από φοβερές σκέψεις. Τα τρομακτικά όνειρα αποδίδονται γενικά σε κάποια διαταραχή του πεπτικού συστήματος· ένα διαταραγμένο στομάχι μπορεί να θεραπευθεί με απλά φάρμακα. Τα ζωντανά όνειρα δηλώνουν διαύγεια της εσωτερικής όρασης και γι' αυτό μερικοί άνθρωποι μπορούν να θυμηθούν τα όνειρά τους πολύ καθαρά ενώ άλλοι δεν μπορούν να τα θυμηθούν.[206]

Κατοικίδια Ζώα

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ κατοικίδιων ζώων όπως γάτες ή σκύλοι μέσα στο δωμάτιο κατά τη διάρκεια του διαλογισμού δεν βλάπτει δεδομένου ότι αυτά δεν σας ενοχλούν όταν είναι εκεί κατά τη διάρκεια του διαλογισμού.[207]

Το σκύλο σας δεν πρέπει να τον τρέφετε με κρέας γιατί αυτό θα δημιουργήσει καρμικό χρέος σε σας. Μπορεί πολύ καλά να ζήσει με χορτοφαγική διατροφή, ακριβώς όπως αλλάξατε και σεις.[208]

Είναι καλύτερα να αποφεύγετε να κοιτάζετε μέσα στα μάτια των άλλων και αυτό περιλαμβάνει και τα ζώα.[209]

Όταν εγκλωβίζει κανείς τα πουλιά και κρατά τα κατοικίδια ζώα δεμένα από το λαιμό, αλυσοδεμένα και φυλακισμένα, εσφαλμένα παίρνει σαν δεδομένο ότι αυτά τα φτωχά, βουβά πλάσματα δεν έχουν δικαστήριο όπου μπορούν να καταθέσουν την καταγγελία τους.[209α]

Είναι μια Ευγενική Αναζήτηση

ΤΟ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ τον αληθινό μας εαυτό – αυτό σημαίνει ότι είμαστε χαμένοι; Αν με ρωτήσετε να σας πω την αλήθεια, θα έλεγα πως είμαστε ***τελείως*** χαμένοι.[210]

Ολόκληρο το παιχνίδι της Πνευματικότητας είναι με την προσοχή. ***Εκεί όπου είναι η προσοχή σας, εκεί είσαστε και σεις.*** Με το να βάζετε την προσοχή σας με όλη σας την καρδιά στα γυμνάσματα του φυσικού σώματος, με λίγη εξάσκηση μπορείτε να γίνετε ένας παλαιστής με πολύ μεγάλη δύναμη. Με την προσοχή σας στραμμένη στη μελέτη, μπορείτε να γίνεται ένας γίγαντας στη διάνοια. Αν βάλετε όλη σας την προσοχή στη Μεγαλύτερη Προσοχή (το Θεό), θα προοδεύσετε πνευματικά. Από την πνευματική υγεία εξαρτάται και η υγεία του νου και του σώματος. Αυτό το δίδαγμα είναι για όλους, αλλά οι περισσότεροι από μας ακόμη παίζουν με παιδικά παιχνίδια. ***Δεν ενδιαφερόμαστε πια για τα παιχνίδια της κούκλας όταν δούμε την αληθινή μορφή του Αγαπημένου μας.*** Πόσο όμορφο πρέπει να είναι το αληθινό πράγμα, όταν η απομίμηση είναι τόσο ελκυστική! Αλλά δυστυχώς όταν οι τυφλοί οδηγούν τους τυφλούς, πέφτουν και οι δυο μέσα στο χαντάκι. Σας μιλώ πολύ ειλικρινά.[211]

Αυτό το αγνό θέμα – η μελέτη της προσοχής, που μπορείτε να το ονομάσετε, Πνευματικότητα – πάντοτε υπάρχει, αλλά είναι λυπηρό να το πω, δεν ενδιαφερόμαστε γι’ αυτήν την ανώτερη γνώση. Η προσοχή μας είναι στο σώμα, στις απολαύσεις των αισθήσεων, και στις διανοητικές μελέτες. Η γνώση από τα βιβλία είναι ένα απέραντο χάος, δεν μπορούμε να βγούμε πουθενά. Διαβάζοντας τις ιστορίες και τα ανέκδοτα των Διδασκάλων, μπορούμε να μπούμε σε μια κατάσταση ψευτο-μέθης, αλλά πρώτα πρέπει να δούμε κάτι από την Αλήθεια και μετά να υμνούμε τον Κύριο.[212] Αν η ψυχή είναι μια συνειδητή οντότητα, τότε η τροφή της πρέπει να είναι κάτι συνειδητό, και η έκφραση

του Κυρίου, που είναι το Φως και ο Ήχος, είναι ο άρτος και το ύδωρ της ζωής. Και αυτός που το έχει, μπορεί να το δώσει στους άλλους. ***Ο Αγαπημένος μου είναι παντού, δεν υπάρχει τόπος χωρίς Αυτόν. Δόξασε το σώμα μέσα στο οποίο Αυτός είναι εκδηλωμένος.***[213]

Ο Διδάσκαλος έχει το ίδιο υλικό σώμα όπως οι άλλοι άνθρωποι, αλλά αν και ζει μέσα στον κόσμο, παραμένει έξω από την επίδρασή του. Έχει έλεγχο πάνω σε όλες τις αισθήσεις του, και μπορεί να υψωθεί πάνω από το σώμα με τη θέληση του. Ή μπορεί να εργάζεται με τις αισθήσεις όποτε το θελήσει. Βλέπουμε το σώμα του πάνω σ' αυτή τη γή, αλλά η ψυχή του ταξιδεύει σε όλα τα επίπεδα. Αντίθετα, εμείς είμαστε δεμένοι στο σώμα και δεν μπορούμε να ανέβουμε πάνω από αυτό. Γι' αυτό μόνο στη συντροφιά του και με τη βοήθειά του μπορούμε να έχουμε αληθινή πραγμάτωση. Όμως ενώ εγώ προφέρω αυτά τα λόγια σεις δεν θα έχετε αληθινή πεποίθηση αν δεν δείτε σεις οι ίδιοι μόνοι σας.[214]

Το Νάαμ (ή Λόγος) έχει μια απερίγραπτη μέθη. ***Μεθυστικά γλυκό είναι το αγαπημένο Νάαμ.*** Επίσης: ***Ο Νανάκ είναι συνέχεια μεθυσμένος με το Ιερό Νάαμ – μέρα και νύχτα.*** Ποιος το παίρνει; ***Εκείνοι που το αξίζουν από το μακρινό παρελθόν θα πάρουν το δώρο του Νάαμ για να τους φέρει κοντά στο Θεό.*** Αυτά τα παιδιά που ο Θεός έχει αποφασίσει ότι πρέπει να επιστρέφουν σ' Εκείνον συνδέονται με το Νάαμ από το Διδάσκαλο της Αλήθειας, και το Νάαμ τους παίρνει πίσω εκεί από όπου αυτό εκπορεύεται. Ένας Μουσουλμάνος φακίρης λέει: ***Έχεις θυσιάσει το αληθινό τζαμί για το εξωτερικό (τζαμί).*** Τα εξωτερικά τζαμιά και ναοί είναι γι' αυτούς που το εσωτερικό τους μάτι δεν είναι ανοιχτό για να δουν το αληθινό Φως του Θεού. Αυτόν δεν μπορούμε να Τον γνωρίσουμε μέσω των αισθήσεων, του νου και της διάνοιας, η μέσω των πρανικών ασκήσεων (δηλ. ασκήσεων που χρησιμοποιούν το κινητήριο ρεύμα μέσα στο σώμα) – αλλά μόνο με την αυτοανάλυση. Όταν αποκτήσουμε αυτογνωσία, τότε θα συναντήσουμε Αυτόν που

συντηρεί τη Ζωή. ***Οι προσκολλήσεις θα κοπούν, θα δοθεί η σωτηρία και θα πάτε στο [αληθινό] σπίτι σας.*** Θα ελευθερωθείτε από όλα σας τα δεσμό, και ενώ θα ζείτε μέσα σ' αυτό τον κόσμο, όμως θα είσαστε ελεύθεροι [215]

Αγαπητοί φίλοι, αυτός ο κόσμος είναι μια θάλασσα την οποία πρέπει να διασχίσουμε κολυμπώντας με τη βοήθεια και την υποστήριξη του εσωτερικού Φωτός τού Θεού. Είναι πραγματικά πολύ σαφές και απλό όταν βλέπει κανείς τα πάντα από τη σωστή σκοπιά. Και η σίγουρη απόδειξη ότι ο Διδάσκαλος είναι αληθινός, είναι όταν ανάβει τη φλόγα μέσα στους άλλους.[216]

Ο περισσότερος πληθυσμός του κόσμου είναι στο σκοτάδι· μη γνωρίζοντας από που ήρθαν, και που πηγαίνουν, ή ποιος είναι ο σκοπός τους πάνω στη γη. Βασικά, όλες οι θρησκείες δηλώνουν ότι υπάρχει Φως και Ήχος· ανέφερα ότι ο θεός Κρίσνα μίλησε γι' αυτό. Οι Μουσουλμάνοι φακίρηδες το αναφέρουν επίσης. Έχει ονομαστεί η Μουσική των Σφαιρών, Αλήθεια ντυμένη με Φως, και η Αυθύπαρκτη Φωτιά, ο Βούδας το ονόμασε Ουσιαστική Ακρόαση. Το δίδαγμα παραμένει το ίδιο, αν και ο άνθρωπος το ξεχνά· αλλά οι Διδάσκαλοι έρχονται για να ζωντανέψουν την Αλήθεια ξανά και ξανά, και να δώσουν την ορθή κατανόηση της αληθινής ολοκλήρωσης. Μερικοί άνθρωποι θέλουν να μάθουν: «Τι θα κερδίσουμε από αυτό;». Εκτός από το όφελος του να πάψουμε να είμαστε προσκολλημένοι ενώ ακόμη ζούμε στον κόσμο, μας έχουν πεί: ***Η δυστυχία δεν θα μας αγγίξει· η απατηλότητα θα αποκαλυφθεί ως νους και ύλη.*** Τι θαυμάσια ευλογία! Σ' αυτόν που γίνεται ένα με την Αναλλοίωτη Μονιμότητα, η ζωή και ο θάνατος είναι το ίδιο. Κάποιος γεννιέται, κάποιος πεθαίνει – δεν αισθάνεται ούτε ευτυχία ούτε δυστυχία. Φτάνουμε σ' αυτό το υψηλό στάδιο ύπαρξης με την ανάπτυξη του εσωτερικού εαυτού. Δεν μπορείτε να αρχίσετε να σκάβετε ένα πηγάδι όταν διψάσετε, γιατί θα πεθάνετε από δίψα προτού να βρείτε νερό. Η πηγή του αιώνιου νέκταρ της ζωής έρχεται μέσω της εσωτερικής επαφής, και όταν

πίνουμε καθημερινά από αυτή την πηγή δεν θα μας επιδρούν οι οδυνηρές συνέπειες των εμπειριών της γήινης ζωής.[217]

Λέγεται: «Μετά ***που θα συναντήσει κανείς το Διδάσκαλο της Αλήθειας, γνωρίζει..*** Πότε γίνεται αυτό; ***Όταν οι προσκολλήσεις και οι εξωτερικές επιδράσεις τελειώσουν.*** Είναι δυνατόν να ελευθερωθούμε από τις προσκολλήσεις ενώ ζούμε μέσα στο σώμα; Αν κανείς είναι σε πλήρη έλεγχο της προσοχής του και μπορεί να την κατευθύνει με τη θέλησή του, τότε είναι δυνατόν. Αν υψώνεται καθημερινά πάνω από το σώμα και ταξιδεύει στις ανώτερες περιοχές, πως θα μείνει κανείς προσκολλημένος στον κόσμο και το περιβάλλον του; Επίσης, θα εργάζεται μέσα στον κόσμο με διπλό ζήλο χωρίς να τον εμποδίζει αυτή η τάση της προσκόλλησης.[218]

Υπάρχουν τριών ειδών φωτιές που καίνε μέσα στον άνθρωπο. Η μια είναι ***adhibhutak,*** που έχει σχέση με το φυσικό σώμα. Η άλλη είναι ***adhidevic,*** μέσω των εξωτερικών αναποδιών. Η τρίτη είναι ***adhiatmic,*** και αυτή έρχεται όταν έχει κανείς μια ανώτερη επαφή εσωτερικά και τότε δεν τον τραβάνε πια εδώ και εκεί ο νους και οι αισθήσεις. Όταν έρθει ο θάνατος απλώς λέει κανείς! «Πάμε». Έτσι ένας αληθινός μαθητής είναι έτοιμος για την αλλαγή. Όταν φτάσετε σ' αυτή την κατάσταση, τότε θα καταλάβετε ότι έχετε συναντήσει το Διδάσκαλο της Αλήθειας.[219]

Να είσαστε ευγνώμονες που έχετε πάρει κάτι επιτέλους – ακόμη και αν είναι μετά από μια μακριά αναζήτηση. Μόνο η δύναμη του Νάαμ μπορεί να υπερνικήσει τις δυσκολίες αυτής της εποχής.[220]

Το κλειδί βρίσκεται στα διδάγματα του Διδασκάλου και με αυτά σεις αναπτύσσετε αληθινή αγάπη προς το Θεό, οπουδήποτε Αυτός έχει εκδηλώσει τον Εαυτό Του. Μια μικρή σπίθα φωτιάς μπορεί να κάψει και να κάνει στάχτη ένα πελώριο σωρό από κορμούς δένδρων, παρόμοια οι αμαρτίες ολόκληρης σειράς ζώων μπορούν να καούν με μια μικρή σπίθα από το Φως του Διδασκάλου της Αλήθειας. Τη

μέρα της Μύησης, εκδηλώνει την ακτινοβολία του Νάαμ μέσα στον αναζητητή, που αυτός πρέπει τότε να ιο φροντίσει πάρα πολύ και να το εκτιμήσει. ***Επαναλαμβάνοντας το Νάαμ, θα δούμε το Φως εκατομμυρίων ήλιων.*** Επίσης: ***Στο σκοτάδι, Αυτός ήρθε και άναψε τη Λάμπα.*** Σεις παίρνετε αυτό ακριβώς που διδάσκει ο αληθινός Διδάσκαλος, γιατί το Φως είναι εκδηλωμένο μέσα του, και αυτός δίνει μια σπίθα από αυτό το Φως. ***Ο Διδάσκαλος μου έδωσε μια μικρή μερίδα να τη φυλάξω.*** Διαφυλάξετε αυτή τη μικρή μερίδα προσεκτικά. Στο παρελθόν, ο Διδάσκαλος κρατούσε το μαθητή στα πόδια του [κοντά του] ωσότου να είναι έτοιμος να πάρει το πολύτιμο δώρο. Σήμερα, ποιος μαθητής έχει την υπομονή και θέλει να μάθει; Λοιπόν, από την πρώτη μέρα γίνεται η σύνδεση, και μετά έγκειται στο μαθητή τι θα κάνει με αυτή. Η αξία του Νάαμ δεν μπορεί ποτέ να εκτιμηθεί – πάντοτε να το θυμόσαστε. Παρακολουθείτε προσεκτικά όλη σας τη ζωή – κάθε δράση – καθημερινά, και με το διαλογισμό να αυξάνετε την εσωτερική σας πρόοδο.[221]

Από το ξεχείλισμα της καρδιάς του μιλάει ο άνθρωπος. Οποιαδήποτε είναι η κατάσταση του νου μας τη δεδομένη στιγμή, αυτή την επίδραση θα έχει και η ομιλία μας πάνω στους άλλους. Αν ο νους είναι γεμάτος θυμό, λαγνεία, απληστία, κ.τ.λ. αν και αυτές οι σκέψεις μπορεί να είναι κρυμμένες πίσω από γλυκά λόγια, όμως η επίδραση που προκαλείται θα είναι δραστική. Ο αέρας που περνά μέσα από τη φωτιά θα φέρει ζέστη, και αντίθετα, αυτός που περνά από τον πάγο θα φέρει δροσιά.[222]

Υπάρχει μεγάλη φόρτιση στα λόγια του Διδάσκαλου. Λόγο της υψηλής συνείδησης στην οποία βρίσκεται υπάρχει μια γλυκιά ευωδία που εκπέμπεται από Αυτόν. Αν επισκεφθείτε ένα αρωματοπωλείο, αν και μπορεί να μην αγοράσετε τίποτα, όμως σεις ελεύθερα θα χαρείτε και θα απολαύσετε το ευχάριστο άρωμα, που υπάρχει στην ατμόσφαιρα. Το όνομα ενός Αγίου Διδασκάλου δοξάζεται στις τέσσερεις γωνιές της γης. Είτε Αυτός πει ποιος είναι είτε

όχι, η ακτινοβολία του διαχύνεται παντού. ***Ω, Νανάκ! Αυτός που αγαπά το Διδάσκαλο και εκτελεί τις εντολές του είναι κάτι το σπάνιο.*** Σπάνια συναντά κανείς μια τέτοια προσωπικότητα, αλλά ο κόσμος δεν μένει ποτέ χωρίς αυτές. Αυτός είναι ο αληθινός μας φίλος, που όταν τον συναντήσουμε όλες οι αμφιβολίες φεύγουν και έρχεται η ορθή κατανόηση στις καρδιές μας. Αυτός που μπορεί να το κάνει αυτό είναι πραγματικά φίλος. Πάντοτε ήταν δύσκολο να βρει κανείς τέτοιους ανθρώπους, αλλά όταν έρχονται, με την ακτινοβολία τους, μια παλίρροια πνευματικότητας διαπερνά τον κόσμο.[223]

Σήμερα αρχίζει μια μεγάλη αφύπνιση. Μερικοί έχουν πάρει την απάντηση, μερικοί όχι, αλλά η αναζήτηση για τη λύση του μυστηρίου της ζωής έχει αρχίσει σε όλο τον κόσμο. Η μέρα που γεννιέται αυτή η ερώτηση μέσα στο νου είναι η μεγαλύτερη στη ζωή ενός ανθρώπου, γιατί μιας και γεννηθεί δεν υποκύπτει αν δεν ικανοποιηθεί.

Όποιος πλησιάσει ένα Διδάσκαλο με πλήρη αφοσίωση και ταπεινοφροσύνη θα πάρει αυτό το σπάνιο δώρο. Αφού πάρουμε την ανθρώπινη μορφή είναι το κληρονομικό μας δικαίωμα να πραγματοποιήσουμε το Θεό. Βεβαίως, αν δεν κάνουμε την καλύτερη χρήση της ζωής μας, τότε ποιον πρέπει να κατηγορούμε;[225]

Δεν έχει σημασία σε ποια θρησκεία ανήκετε – αν το Φως καίει μέσα σας, όλα πάνε καλά. ***Αληθινός Διδάσκαλος είναι αυτός που ενώνει όλους μαζί.*** Με ορθή κατανόηση, όλοι οι άνθρωποι γίνονται ένα, γιατί ο καθένας έχει μια ψυχή και αυτή η ψυχή είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού, που είναι ο Συντηρητής της Ζωής όλων των πραγμάτων. Αν όλοι οι άνθρωποι αληθινά το πραγματοποιούσαν αυτό, τότε ποιος θα μισούσε το συνάνθρωπό του, και ποιος θα εξαπατούσε ή θα έπαιρνε του άλλου τα αγαθά; Η αστυνομία και οι στρατιωτικές δυνάμεις θα ήταν περιττές, γιατί ο ίδιος ο γείτονας του καθενός θα ήταν και ο προστάτης του [226]

Φίλοι μου, δεν έχει σημασία σε ποια πόλη ή σε ποια χώρα ζείτε, πρέπει να ζείτε σαν αληθινοί αδελφοί και αδελφές

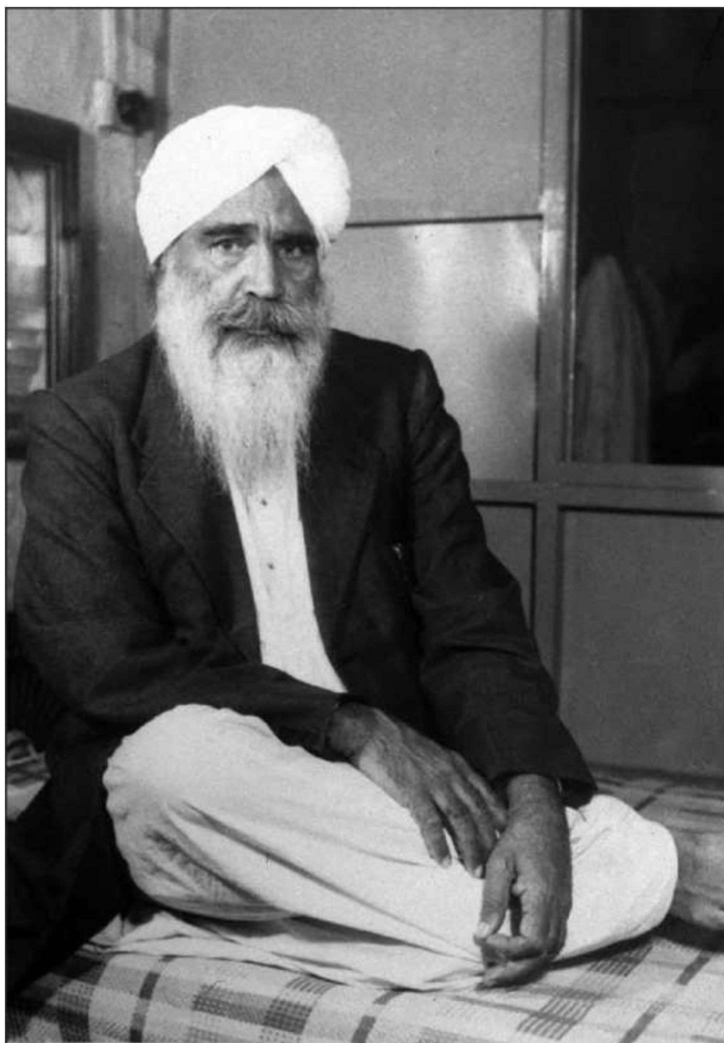
ενός Πατέρα. Η ηθική όλων των θυγατέρων και των νυφών, η προστασία τους και η ευημερία τους, θα έπρεπε να είναι δίκιά σας φροντίδα, γιατί έτσι θα προστατευθεί η οικογένειά σας. Να ζείτε με αγάπη ο ένας για τον άλλο. Αν ο σύζυγος και η σύζυγος είναι ευτυχισμένοι, αγαπιούνται και είναι πιστοί ο ένας στον άλλο, τότε κανένας και τίποτα δεν μπορεί να παρέμβει μεταξύ τους. Παρόμοια αν οι άνθρωποι μιας χώρας είναι ο ένας για τον άλλον, τότε καμιά δύναμη ή πολιτική δεν μπορεί να διαταράξει την ειρήνη της ζωής τους. Όλοι οι νόμοι είναι για τους παράνομους· αν είσαστε καλός, τίποτα δεν σας θίγει. Ο καθένας σας πρέπει να κάνει τη ζωή του παράδειγμα, και θα δείτε ότι ολόκληρος ο κόσμος θα έχει ειρήνη και ευτυχία. Η έλλειψη αυτής της απλής ζωής φέρνει δυστυχία παντού.[227]

Όσο δεν γίνεται αυτή η ανώτερη επαφή, δεν θα λυθεί η αθλιότητα του κόσμου. Είναι νοητό, ότι αυτό που σπέρνει ο άνθρωπος, αυτό θερίζει[228]

Απλώς δείτε, πως και μόνο μιλώντας γι' αυτά τα πράγματα πόση ειρήνη μπαίνει στην καρδιά μας. Πόση περισσότερη ευτυχία θα έχουμε με την αληθινή πραγμάτωση – που παίρνουμε μέσω της ακτινοβολίας ενός τέλειου Διδασκάλου. Λοιπόν, κάνετε τη ζωή σας ένα παράδειγμα των διδαγμάτων που ακολουθείτε – ζείτε σύμφωνα με αυτά. Αν έχετε ήδη πάρει την επαφή, φροντίζετέ την όσο μπορείτε περισσότερο, και εκτιμήστε τη. Αν έχετε μια σφοδρή επιθυμία να την πάρετε, τότε ο ίδιος ο Θεός θα κάνει τις διευθετήσεις για σας. Όταν πάρετε την επαφή με το Ιερό Νάαμ ή Λόγο, να θυμόσαστε πως είναι η τροφή της Ψυχής. Επιπλέον, να ελέγχετε τις καθημερινές σκέψεις και πράξεις σας και να βλέπετε που έχετε φτάσει. Πολλοί αιώνες έχουν περάσει από τότε που σας έχει δοθεί για πρώτη φορά η ανθρώπινη μορφή, και πολλά χρόνια έχουν περάσει από τότε που ακολουθείτε κάποια θρησκεία· τώρα σκεφθείτε, που έχετε φτάσει;

Όσο δεν έχει γίνει η εσωτερική επαφή και δεν την έχετε εξασκήσει καθημερινά, και δεν αποφεύγετε όλα αυτά που

μπορεί να σας οδηγήσουν μακριά από αυτή – με την αυτο-ενδοσκόπηση – τότε οπουδήποτε έχετε φτάσει μέχρι τώρα θα καλυφθεί από ένα μαύρο παραπέτασμα και το μονοπάτι της προόδου σας θα σκοτεινιάσει.[229]

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η ΝΕΑ ΖΩΗ ΣΤΟ ΘΕΟ

Η Νέα Ζωή στο Θεό

Αγάπη

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ Η ΑΓΑΠΗ για την οποία όλοι οι μύστες, της
Ανατολής και της Δύσης, έχουν μιλήσει τόσο επίμονα; Είναι σαν τη γήινη αγάπη που ξέρουμε; Αν μελετήσετε τους δεσμούς της γήινης αγάπης, θα δείτε ότι σε κάθε περίπτωση υπάρχει σε κάποιο σημείο ίχνος επιβολής τού εαυτού μας. Γονιός και παιδί, φίλος με φίλο, σύζυγος με σύζυγο· ο καθένας κατέχεται από μια λιγότερο ή περισσότερο δυνατή ώθηση για κατάκτηση. Αυτή είναι μια αγάπη που συχνά μπορεί να ανέβει σε μεγάλα ύψη αυτοθυσίας και όμως είναι μια αγάπη που δεν είναι ολοκληρωτικά ανιδιοτελής.

Αλλά η «Αγάπη» για την οποία μιλούνε οι μύστες είναι μια αγάπη που πρέπει να είναι τελείως εξαγνισμένη από τον εαυτό. Αν κανείς δεν έχει φτάσει στην πλήρη εξάγνιση πάνω σ' αυτό το θέμα, η αγάπη του δεν είναι ακόμη τέλεια και αληθινά όχι δεκτή στα μάτια του Κυρίου. Έτσι η αγάπη των μυστών είναι μια αγάπη στην οποία πρέπει κανείς να παραδώσει τον εαυτό του τελείως και ανεπιφύλακτα. Ο αναζητητής, που έχοντας βρει ένα αληθινό Διδάσκαλο, έχει αναπτύξει τέτοια απόλυτη αγάπη γι' αυτόν, σταθερά εξαγνίζεται από όλες τις ατέλειες και γίνεται ένα κατάλληλο δοχείο για τη Θεία Χάρη. Ίσως μπορεί να ρωτήσετε γιατί αυτή η τόσο επίμονη έμφαση στην πλήρη αυτοπαράδοση στο μυστικό μονοπάτι. Η απάντηση είναι απλή: χωρίς αυτή την απόλυτη παράδοση και την εξάλειψη των τελευταίων ιχνών του εγώ και του εγωισμού και χωρίς τέτοια πλήρη απορρόφηση στο αντικείμενο της αγάπης του, δεν μπορεί

κανείς να κατορθώσει αυτή τη σταθερή συγκέντρωση όλων των αισθήσεων που είναι το προαπαιτούμενο όλης της εσωτερικής προόδου. Απόλυτη αγάπη και αυτοπαράδοση δεν είναι παρά μόνο άλλες απόψεις της πλήρους και αδιάσπαστης συγκέντρωσης. Τη στιγμή που μπαίνει στο προσκήνιο ο «εαυτός» και γεννιέται το θέμα του «εγώ», η εφ' ενός σημείου συγκέντρωση διασκορπίζεται και η εσωτερική πρόοδος είναι αδύνατη. Επιπλέον, ο στόχος του πνευματικού αναζητητή βρίσκεται πολύ πιο πέρα από τα όρια της ατομικότητας. Ο στόχος του είναι η ένωση με το Απόλυτο και μια τέτοια ένωση πρέπει αναγκαστικά να είναι η άρνηση των ορίων που μας χωρίζουν τον ένα από τον άλλο. Αυτός που δεν μπορεί να ανέβει πάνω από το εγώ, την ιδιότητα που δημιουργεί αυτά τα όρια, δεν μπορεί να ελπίζει να φτάσει σ' αυτή την κατάσταση που αρνείται κανείς τελείως την ατομικότητα και πραγματοποιεί την ενότητα όλης της ζωής.[1]

Η αγάπη είναι έμφυτη στην ψυχή μας. Ο Θεός είναι αγάπη και οι ψυχές είναι σταγόνες του Ωκεανού όλης της αγάπης, που είναι επίσης αγάπη προσωποποιημένη. Αλλά η αγάπη έχει την ιδιότητα της προσκόλλησης. Η αγάπη της ψυχής που θα έπρεπε να είναι προσκολλημένη στην Υπερψυχή, ή το Θεό, έχει προσκολληθεί στα φυσικά πράγματα, και τις εξωτερικές απολαύσεις. Αυτή η ίδια η αγάπη έχει γυρίσει σε προσκόλληση. Σεις πού πηγαίνετε; Εκεί που είσαστε προσκολλημένοι. Αυτό που έχετε μέσα στο νου σας σ' αυτό είσαστε προσκολλημένοι, και το αγαπάτε. Αν έχετε αγάπη για εγκόσμια πράγματα, φυσικά θα έρχεστε και θα ξανάρχεστε στον κόσμο. Αν έχετε αγάπη για το Θεό ή το Θεάνθρωπο, τότε πού θα πάτε; Εκεί που Αυτός θα πάει. Αν Αυτός
δεν πηγαίνει πάνω κάτω στον Τροχό της Μετεμψύχωσης, πώς εσείς θα πάτε! Αυτός έρχεται από τον Πατέρα και πηγαίνει πίσω στον Πατέρα. Έρχεται με την αποστολή να πάρει τις ψυχές πίσω στο Θεό[2].

Η αγάπη για τον κόσμο, οι εξωτερικές προσκολλήσεις, το να εκτελείτε τις επιθυμίες και τους σκοπούς σας είναι

λαγνεία ή προσκόλληση, όχι αγάπη. Ένας προφήτης είπε ότι η αγάπη είναι σαν μια γέφυρα για να περάσει κανείς στην αντίπερα όχθη ',ου ποταμού. Είναι μόνο για να περάσει κανείς όχι για να μείνει πάνω στη γέφυρα. Έτσι η αγάπη σας για το θεό μέσα στον άνθρωπο είναι για να διασχίσετε τη γέφυρα, για να συντονιστείτε με τη συντροφιά του, όπου φυσικά ακτινοβολεί η αγάπη του Θεού. Αν είσαστε προσκολλημένοι στο φυσικό σώμα και στις εξωτερικές προσκολλήσεις, αυτό δεν είναι αγάπη.[3]

Λέγεται ότι μπορούμε να βρούμε την αγάπη με το να δώσουμε απλώς την καρδιά μας σε κάποιον και μετά να τριγυρνάμε χωρίς καρδιά. Αν την καρδιά σας την έχει πάρει κάποιος, τότε τι σας έχει μείνει; Μόνον ένας τέτοιος άνθρωπος μπορεί πραγματικά να συνειδητοποιήσει τι είναι αγάπη. Η εξωτερική ένδειξη ενός ανθρώπου που αγαπά είναι ότι έχει απόλυτη υπακοή, πλήρη αυτοπαράδοση. Του αρέσει να κάνει αυτό που θέλει ο Αγαπημένος ή ο Διδάσκαλος. Πάντοτε θέλει να ευχαριστεί το Διδάσκαλο, όχι να ευχαριστεί τον εαυτό του. Η αγάπη δεν είναι επιχείρηση. Δεν μεγαλώνει στους αγρούς, ούτε αγοράζεται από κανένα κατάστημα. Είναι ήδη έμφυτη στην ψυχή σας. Αυτή μόνο χρειάζεται να προσκολληθεί σε κάποιον. Αντί να προσκολλήσουμε την ψυχή στην Υπερψυχή ή στο Θεό, που είναι Πανσυνειδητότητα, την έχουμε προσκολλήσει στο σώμα, στις αισθήσεις και στον εξωτερικό κόσμο. Αυτή ήταν η αιτία που εξερχόμαστε και ξαναρχόμαστε στον κόσμο. Αν έχουμε αγάπη για το Θεό, που μας ελέγχει μέσα στο σώμα, τότε φυσικά πού θα πάμε; Θα πάμε εκεί που είναι ο Θεός, δεν θα ξαναεπιστρέψουμε στον κόσμο. Η αγάπη αναζωπυρώνεται μόνο στη συντροφιά κάποιου που ήδη ξεχειλίζει από αγάπη. Στη συντροφιά του, θα έχουμε το μικρόβιο της αγάπης, την ακτινοβολία της αγάπης. Λοιπόν ποιος μπορεί να ακολουθήσει αυτόν το δρόμο; Αυτός που μπορεί να παραδώσει τελείως το σώμα, το νου και την ψυχή του, και ακόμη και αυτή την πίστη του. Ο Αγαπημένος είναι τα

πάντα γι’ αυτόν. Αυτός θα είναι έτοιμος να θυσιάσει τα πάντα για τον Αγαπημένο.[4]

Με το να προσκολληθούμε στο Διδάσκαλο από αγάπη, το σκοτάδι διασκορπίζεται- χιλιάδες ήλιοι λάμπουν με την επανάληψη του Νάαμ. Λόγω των δυσκολιών της Kal Yuga (της Σιδηράς Εποχής), αυτή η ευλογία δίνεται απλόχερα. Στο παρελθόν, υπήρχαν περιορισμοί προτού να δοθεί η σύνδεση με το Νάαμ. Μετά από πολλά χρόνια εξυπηρέτησης, ο Διδάσκαλος έδινε τότε το πρώτο μέρος της θεωρίας, και ούτω καθεξής. Αλλά όσο πιο σκοτεινή η εποχή, τόσο περισσότερο έλεος παρέχεται από το Διδάσκαλο, και σήμερα ο καθένας παίρνει μια εμπειρία από την αρχή. Αυτή η ειδική παραχώρηση οφείλεται στις κακές συνθήκες του κόσμου, που παρασύρεται ολοταχώς στην αρνητικότητα. Ένας Διδάσκαλος θα χρησιμοποιούσε οποιοδήποτε μέσο για να σώσει τις ψυχές από μια τέτοια τρομερή μοίρα, αλλά αν η ψυχή πάρει το δώρο και μετά δεν το αξιοποιήσει - καλά, αυτό είναι μια τραγική δυστυχία.[5]

«Τι είναι αγάπη; Πού υπάρχει; Τι θέλει; Πώς μπορεί να αναπτυχθεί;» Αν αγαπάτε κάποιον, αυτός είναι πάντοτε στο νου σας. Αν έχετε κάποιον πάντοτε στο νου σας, φυσικά θα αισθανόσαστε έλξη προς εκείνον- αν κάποιος έρθει και σας μιλήσει για το Διδάσκαλο, τον θεωρείτε σαν αληθινό συγγενή σας. Λοιπόν αυτό είναι μια ένδειξη αγάπης. Ο πιο πρακτικός και κατάλληλος τρόπος με τον οποίο μπορείτε να την αναπτύξετε είναι το να καθίσετε στην ακτινοβολία κάποιου που ξεχειλίζει από αγάπη και μέθη για το Θεό. Αυτός είναι ο πιο γρήγορος και ο πιο φυσικός τρόπος, για να κολλήσετε και σεις. Θα κολλήσετε όταν είσαστε στη συντροφιά του Διδασκάλου, που ξεχειλίζει από αγάπη για το Θεό. Και τι στοιχίζει αυτό; Δεν στοιχίζει τίποτα. Ο Αγαπημένος θέλει ο εραστής να μην κοιτάζει κανένα, να μην ακούει κανένα, να μην σκέπτεται κανένα, εκτός από τον Αγαπημένο. Αυτή είναι η ένδειξη της αγάπης. Ο άνθρωπος που έχει τέτοια αγάπη, γιατί να ξαναγυρίσει στον κόσμο; Αυτός μπορεί να ξαναγυρίσει σαν Δάσκαλος, σαν

ένας Διδάσκαλος για να φέρει τα παιδιά του Θεού πίσω στο Σπίτι Του. Αλλά ποτέ δεν θα επιστρέφει σαν φυλακισμένος, σαν αντίδραση του παρελθόντος, επειδή ήταν προσκολλημένος στον κόσμο. Λοιπόν αυτή είναι η ένδειξη αγάπης και τι αυτή μας δίνει.[6]

Η απάρνηση έγκειται αληθινά στο γεγονός ότι δεν είμαστε δεμένοι στον κόσμο, σε τίποτα το εξωτερικό. Ένας άνθρωπος που έχει αγάπη μέσα του, αγάπη για το Θεό, που είναι προσκολλημένος τόσο πολύ στο Θεό που όλα τα άλλα πράγματα εγκαταλείπουν το νου του, δεν έλκεται απο τίποτα άλλο. Για παράδειγμα, αν αυτός ο άνθρωπος κάθεται εδώ, μπορεί εκατοντάδες άνθρωποι να κάθονται γύρω του, αυτός θα είναι ολοκληρωτικά και μοναδικά απορροφημένος στο Διδάσκαλο. Αυτό είναι ένδειξη αγάπης. Η αγάπη γνωρίζει επίσης τη θυσία. Οι Διδάσκαλοι λένε ότι αυτοί που θα ήθελαν να παίξουν το παιχνίδι της Αγάπης, θα έπρεπε να έρθουν με τα κεφάλια τους κομμένα και τοποθετημένα μέσα στην παλάμη τους, σαν προσφορά. Ακόμη και τότε, δεν θα έπρεπε να αναφέρουν αυτό που έχουν κάνει. Ο Θεός γνωρίζει την κάθε ροπή του νου μας, τι βρίσκεται μέσα στο νου μας. Αυτό είναι γεγονός.[7] Λοιπόν το κυριότερο πράγμα είναι το να έχει κανείς αγάπη για το Θεό. Το κριτήριο της αγάπης για το Θεό είναι η γλυκιά ενθύμηση τού Θεού. Ποτέ δεν τον ξεχνάτε, ακόμη και όταν τρώτε, όταν κοιμόσαστε, όταν πηγαίνετε ή ερχόσαστε. Αν αυτό έχει αναπτυχθεί, τότε φυσικά θα πάτε στο Θεό.[8]

Πρέπει συνέχεια να θυμόμαστε ότι ο σκοπός μας είναι ο Θεός. Και δεν πρέπει να ενδιαφερόμαστε για οτιδήποτε μας κάνει να Τον ξεχνάμε[9].

Η προσοχή σας είναι διηρημένη σε τόσες πολλές κατευθύνσεις. Είναι ακριβώς όπως ένας αγωγός που έχει πολλές τρύπες. Όταν το νερό κυλά μέσα από τον αγωγό, θα στάζει από την κάθε τρύπα σταγόνα σταγόνα. Αν κλείσετε όλες τις τρύπες εκτός από μια, το νερό θα ξεπηδήσει με ορμή. Λοιπόν, αν η αγάπη μας, που τώρα είναι διηρημένη σε τόσο πολλά πράγματα, αποσυρθεί από τον εξωτερικό κόσμο και

μείνει μόνο μια λεωφόρος, προς το Θεό ή προς το Θεό μέσα στον άνθρωπο, φυσικά θα ξεπηδήσει με ορμή. Η αγάπη είναι έμφυτη στην ψυχή μας, απλώς είναι διηρημένη σε τόσο πολλά πράγματα-στο σώμα, στις απολαύσεις, στα παιδιά, στο όνομα και τη φήμη του κόσμου. Αν εμείς αφήσουμε μόνο μια τρύπα ανοιχτή και κατευθύνουμε εκεί την αγάπη μας, φυσικά αυτή θα ξεκολλήσει από όλα τα άλλα. Αυτό θα κάνει θαύματα.[10]

Αν κατευθύνετε την προσοχή σας, που είναι η εξωτερική εκδήλωση της ψυχής σας, ολοκληρωτικά και μοναδικά προς το Θεό ή προς το Θεό μέσα στον άνθρωπο, τότε δεν θα βλέπετε το πρόσωπό Του, αλλά θα βλέπετε το Φως που εκπέμπεται από αυτό. Αυτό είναι το κριτήριο. Ένας τέτοιος άνθρωπος κοιμάται προς τον εξωτερικό κόσμο και είναι ξύπνιος εσωτερικά. Λοιπόν είμαστε προσοχή ή surat, βλέπετε. Η προσοχή μας είναι η αιτία που συνεχίζει τη λειτουργία του ο μηχανισμός του σώματος. Ο ***premi*** ή ο εραστής είναι πραγματικά ξύπνιος εσωτερικά και κοιμισμένος εξωτερικά. Αυτός είναι μέσα στον κόσμο και όμως έξω από αυτόν. Αυτή είναι η τελευταία ένδειξη της αγάπης, που ονομάζεται φιλανθρωπία. Δεν είναι λαγνεία, αλλά αγάπη ή φιλανθρωπία και είναι έμφυτη μέσα μας. Ο Θεός είναι αγάπη και αγάπη είναι Θεός, και αυτή είναι μέρος του εαυτού μας. Όταν αυτή αποσυρθεί από τον εξωτερικό κόσμο με τη συγκέντρωση της προσοχής, τότε οπουδήποτε κατευθυνθεί, σεις είσαστε εκεί ολοκληρωτικά και μοναδικά. Αν κατευθύνετε την προσοχή σας προς το Διδάσκαλο θα γίνετε αυτό που είναι Εκείνος. Οτιδήποτε είναι μέσα Του θα μεταδοθεί σε σας, θα αντανακλαστεί σε σας. Ένας Διδάσκαλος είπε ότι ο Διδάσκαλος που έγινε Διδάσκαλος ήταν κάποτε ένας σικχ, ή ένας οπαδός. Όταν ένας οπαδός απορροφηθεί τελείως μέσα στο Διδάσκαλο, γίνεται ο Διδάσκαλος, αλλά πρώτα πρέπει να γίνει ένας αληθινός οπαδός. Όταν απορροφηθεί μέσα σ’ Εκείνον, γίνεται ο Διδάσκαλος. Όταν μιλά, είναι ο Διδάσκαλος που μιλά μέσα του.[11]

Τώρα γεννιέται η ερώτηση, πώς μπορούμε να ευχαριστή-

σουμε το Διδάσκαλο; Υπάρχουν δύο τρόποι και ο πρώτος είναι, όποιες ιδιότητες έχει Εκείνος στη ζωή Του πρέπει να τις υιοθετήσουμε και μεις στη ζωή μας. Πρέπει να αντιγράψουμε και να ζήσουμε σύμφωνα με αυτά τα προσόντα που βλέπουμε σ' Αυτόν. Τα προσόντα που Αυτός έχει είναι τα προσόντα του θεού σε μικρογραφία. Ο Θεός δίνει σε όλους που έχει Αυτός δημιουργήσει, γιατί φυσικά ο Δημιουργός αγαπά τη Δημιουργία Του. Έτσι ο Διδάσκαλος αγαπά τους μαθητές Του, γιατί Αυτός τους έδωσε τη γέννηση στον εσωτερικό δρόμο. Όπως Αυτός μας αγαπά, έτσι και μεις πρέπει να αγαπάμε όλους. Αυτός δεν θα αφήσει κανένα να υποφέρει και σεις δεν πρέπει να αφήσετε κανένα να υποφέρει. Πρέπει να μοιραζόσαστε με τους άλλους. Αυτά είναι μερικά από τα προσόντα που έχει ο Διδάσκαλος και είναι οι ιδιότητες του Θεού που αντανακλώνται σ' Εκείνον. Ο δεύτερος τρόπος είναι απλώς το να ζείτε αυστηρά και κατά γράμμα με ότι Εκείνος λέει.[12] Αν ο Διδάσκαλος ή οποιοσδήποτε που αγαπάτε λέει «στοπ», τότε σταματήστε εκεί, μην κάνετε βήμα παρακάτω. Αλλά εμείς τηρούμε τις εντολές Του; Δεν τις τηρούμε· τότε πού είναι η αγάπη μας;[13] Λοιπόν το να υπακούμε τις εντολές του Διδασκάλου είναι το πρώτο και τελευταίο μάθημα στο μονοπάτι της Πνευματικότητας. Εκείνοι που δεν υπακούουν, που άλλο δείχνουν στο πρόσωπο και άλλο νιώθουν μέσα στην καρδιά τους, δεν θα κερδίσουν ποτέ την ευχαρίστηση του Διδασκάλου. Αυτός λέει: «Εντάξει, αφιερώνετε τακτικά χρόνο στο διαλογισμό σας. Ξεριζώνετε κάθε μέρα τις ατέλειες που είναι μέσα σας». Λέμε ότι δεν έχουμε χρόνο για να κρατήσουμε το ημερολόγιό μας. Δεν έχουμε ούτε αρχίσει ακόμα, τι να πούμε για αγάπη. Επιπλέον, αν επιθυμούμε να θυμόμαστε κάποιον, να αγαπάμε κάποιον, πρέπει πάντοτε να τον σκεπτόμαστε.[15]

Έχοντας βρει ένα γνήσιο Διδάσκαλο, μετά που θα ξεδιαλύνει όλες τις αμφιβολίες, πρέπει κανείς να ζει σύμφωνα με το ιδανικό ενός τέλειου μαθητή. Και πώς είναι ένας τέλειος μαθητής; Αυτός έχει πλήρη πίστη στον

Σατγκουρού (Διδάσκαλο της Αλήθειας), και ποτέ δεν αμφισβητεί για τη σοφία και το κύρος του. Είναι βυθισμένος στην αγάπη Του όταν εργάζεται η όταν παίζει, γιατί μόνο μια τέτοια αγάπη μπορεί να εξαγνίσει την καρδιά από τις ατελείς αγάπες του κόσμου. Επιπλέον, έχοντας κανείς τέτοια αγάπη και πίστη, πρέπει να ακολουθεί όσο καλύτερα μπορεί τις εντολές Του: «Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου». Αν ένας μαθητής αναπτύξει αυτές τις αρετές και παραδώσει τον εαυτό του τελείως στο θέλημα του Διδασκάλου της Αλήθειας, θα απαλλαγεί από τις εγκόσμιες επιθυμίες, θα γίνει ένα κατάλληλο δοχείο για τον Shabd Dhun [Ιερό Ήχο ή Λόγο], και η χάρη και η γενναιοδωρία του Διδασκάλου θα κατέβουν σ' αυτόν όπως ένας χείμαρρος που ανοίγει διάπλατα όλες τις εσωτερικές πύλες και τους φραγμούς.

Λοιπόν αγάπη είναι Θεός και Θεός είναι αγάπη. Ποιον πρέπει να αγαπάμε; Πρέπει να αγαπάμε το Θεό. Είμαστε συνειδητές οντότητες και θα πρέπει να αγαπάμε το ανθρώπινο σώμα όπου είναι εκδηλωμένος Ο Θεός. Δεν είναι για το ανθρώπινο σώμα που τον αγαπάμε, αλλά για το Θεό που είναι εκδηλωμένος μέσα σ' αυτό. Αυτό είναι ευλογημένο γιατί Εκείνος είναι εκδηλωμένος εκεί. Αν κάθε μέρα η αγάπη μας για το Θεό μεγαλώνει όλο και περισσότερο και μας γίνει πιο προσφιλής σε σύγκριση με οτιδήποτε άλλο στον κόσμο, αυτή είναι αγάπη για το Θεό.[18]

Άλλο είναι το να μιλάτε για αγάπη· και το να έχετε αυτή την αγάπη μέσα στην καρδιά σας, είναι κάτι άλλο[19].

Η Αγάπη είναι ο πιο σύντομος δρόμος προς τη μακαριότητα. Αγάπη είναι το καλό αίσθημα του Διδασκάλου το οποίο όταν οι μαθητές το θρέψουν σωστά, με τη βαθμιαία αφομοίωση αυτό ξερριζώνει όλες τις ατέλειες και τα ελαττώματα.[20]

Αυτό είναι πολύ σαφές και απλό: αν αγαπάτε το Θεό, γινόσαστε ό,τι είναι ο Θεός.[21] Αγάπη είναι το να δώσετε την καρδιά σας μια για πάντα. Δεν μπορείτε να την πάρετε πίσω και να τη δώσετε σε κάποιον άλλο,[22] Όπου είναι η αγάπη

μας, εκεί και θα πάμε[23]. Πρέπει να ξέρετε ότι το να αγαπάμε το Θεό, σημαίνει ότι πρέπει να ζούμε για το Θεό και να πεθάνουμε για το Θεό.[24]

Έχετε καταλάβει τι είναι αγάπη; Είναι θέμα της καρδιάς, όχι του κεφαλιού. Ένας πολύ μορφωμένος άνθρωπος μπορεί να στερείται της καρδιάς. Η αγάπη εξουσιάζει το κεφάλι [το νου], αλλά μερικές φορές το κεφάλι [ο νους] στέκεται εμπόδιο στο δρόμο της αγάπης ή της καρδιάς [25] Εκείνοι που έχουν διακαή πόθο γι' αυτήν την παίρνουν[26].

Ο Θεός είναι Αγάπη και ο Διδάσκαλος είναι Αγάπη Προσωποποιημένη. Εκπέμπει ακτίνες αγάπης για να συντονιστούν μ' αυτές αυτοί που είναι στο δρόμο καθώς και οι άλλοι που αγωνίζονται να βρουν το Θεό. Ευτυχισμένοι και τυχεροί είναι εκείνοι που το δοχείο τους έχει καθαρίσει και είναι έτοιμοι να δεχτούν το γλυκό Νέκταρ της Χάρης του Διδασκάλου [27]

Οι αγαπητοί μαθητές συχνά ρωτούν: «Πώς μπορούμε να αναπτύξουμε αγάπη για σας;» Έχει δοθεί σε όλους σας η απόδειξη αυτού του μονοπατιού, λοιπόν παραμείνατε συνδεμένοι με αυτό- γιατί όσο περισσότερο είσαστε ενωμένοι με αυτό, τόσο περισσότερη αγάπη θα ρέει από αυτή την ένωση. Αυτό είναι το μόνο πράγμα που λείπει.[28]

Το πρώτο κριτήριο που δείχνει αν έχετε πραγματική αγάπη για το Διδάσκαλο είναι: ακόμη και αν σας κακοχαρακτηρίσει με διάφορα επίθετα, θα εξακολουθήσετε να έλκεστε από αυτόν. Το δεύτερο είναι να έχετε στη ζωή σας αυτά τα προσόντα που αντανακλώνται σ' εκείνον από το Θεό. Αυτά είναι: απλότητα και καλά λόγια εμποτισμένα με ταπεινοφροσύνη. Το τρίτο είναι να ζείτε αυστηρά σύμφωνα με αυτά που Εκείνος λέει, χωρίς να ενδιαφερόσαστε ούτε ακόμη και για τη ζωή σας. Αν αφήσετε τα πάντα στο Διδάσκαλο, ο Διδάσκαλος οφείλει να φροντίσει για το παιδί του.[29]

Το Εγώ είναι πραγματικά ο μεγάλος εχθρός στο Μονοπάτι για την πνευματική πρόοδο. Η αγάπη για το Διδάσκαλο είναι όπως η φωτιά μέσα σε ένα καμίνι για τούβλα. Αν η

φωτιά ξεφύγει έξω αντί να διατηρηθεί, τα τούβλα δεν παίρνουν τη σωστή τους ωριμότητα, έτσι είναι και με όλα τα πνευματικά θέματα. Οι μυημένοι θα έπρεπε να διατηρούν και να κρατούν καλυμμένη την αγάπη τους για το Διδάσκαλό τους έτσι ώστε να μπορούν να προοδεύουν ήσυχα.[30]

Αν αγαπάτε κάποιον για χάρη του Διδασκάλου, ή για χάρη του Θεού, αυτό είναι ένδειξη ότι η αγάπη σας για τον Αγαπημένο σας, για το Διδάσκαλό σας, μεγαλώνει. Αυτοί είναι οι θεμέλιοι λίθοι, ακόμη όμως όχι αγάπη, έχετέ το υπόψη σας! Αγάπη είναι το να δώσετε την καρδιά σας. Η καρδιά είναι μια και όταν δοθεί σε κάποιον, τότε τι μένει;[31]

Αγαπάτε όλους για χάρη του Διδασκάλου. Αν αγαπάτε κάποιον γι' αυτόν τον ίδιο, αυτό θα σταθεί εμπόδιο στην αγάπη σας για το Διδάσκαλο. Αν αγαπάτε το Διδάσκαλο, τότε τηρείτε τις εντολές του.[32] Αν αγαπάτε κάποιον, τότε θα αγαπάτε επίσης και αυτούς που πηγαίνουν σ' Εκείνον. Εμείς κρίνουμε, μερικές φορές μαλώνουμε, ακόμη και με αυτούς που είναι στον ίδιο Δρόμο με μας. Τότε που είναι η αγάπη μας για το Διδάσκαλο;[33]

Η αγάπη του Θεού μέσα στον άνθρωπο είναι η αγάπη του Θεού. Αυτός ξεχειλίζει από την αγάπη και τη μέθη του Θεού. Δεν είναι δέσμιος της γης, αλλά έχει σταλεί για να οδηγήσει τη νηπιακή ανθρωπότητα να πάει πίσω στο Σπίτι Του. Αν τον αγαπάτε, που θα πάτε; Θα πάτε εκεί που αυτός πηγαίνει. Αν αυτός δεν πρόκειται να ξαναεπιστρέψει στον κόσμο, γιατί εσείς να επιστρέφετε, πώς μπορείτε να επιστρέφετε;[34]

Τι είναι Αγάπη; Ο καθένας λέει ότι: – «Αγαπώ το Θεό, αγαπώ το Διδάσκαλο» – αλλά τι είναι αγάπη; Αγάπη είναι ο καρπός ενός δέντρου. Είναι ο απώτατος στόχος, που αναπτύσσεται και φουντώνει μέσα μας. Θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό με όλη μας την καρδιά, με όλη μας την ψυχή, με όλη μας τη δύναμη. Είναι η καρδιά μια ή δυο; Η καρδιά είναι μόνο μια, και μπορείτε να τη δώσετε μόνο σε κάποιον που αγαπάτε. Αν δώσετε την καρδιά σας σε κάποιον, τότε τι σας μένει; Σεις θα σκεπτόσαστε με τον ίδιο

τρόπο που σκέπτεται Εκείνος, όχι με το δικό σας τρόπο. Αυτός είναι ο απώτατος στόχος. Αν η καρδιά σας έχει ήδη δοθεί στο Θεό μέσα στον άνθρωπο, τότε δεν παραμένει τίποτα για να δοθεί ξεχωριστά στο Θεό. Λοιπόν, πρώτα, η καρδιά μας θα έπρεπε να είναι ολόκληρη, όχι κομματιασμένη. Μόνον όταν είναι ολόκληρη, τότε μπορείτε να τη δώσετε.

Ο Διδάσκαλός μας έδινε κάποτε μια ομιλία, και είπε: «Εντάξει, αν κανένας από σας μπορεί να δώσει την καρδιά του, μπορεί να πάει απευθείας στον παράδεισο». Σηκώθηκε ένας άνθρωπος και είπε: «Εντάξει, εγώ δίνω την καρδιά μου». Ο Διδάσκαλος τον ρώτησε: «Έχεις βάλλει κάτω από τον έλεγχό σου την καρδιά σου;» «Όχι» απάντησε ο άνθρωπος. «Τότε πώς μπορείς να τη δώσεις;» είπε ο Διδάσκαλος. Μπορείτε να δώσετε μόνο ό,τι είναι κάτω από τον έλεγχό σας, αυτό που κατέχεται. Η καρδιά παραστρατεί και πάει εδώ, εκεί και παντού, από τις αισθήσεις. Αν δεν συγκεντρωθεί, πώς μπορείτε να τη δώσετε; Δεν ελέγχουμε την καρδιά μας. Παρασύρεται προς τόσες πολλές κατευθύνσεις.[35] Η καρδιά δίνεται μόνο όταν την αποσύρετε από όλα τα εξωτερικά πράγματα, και είναι κάτω από τον έλεγχό σας.[36]

Λοιπόν υπάρχουν βήματα που οδηγούν σ' αυτό, και το πρώτο βήμα είναι: ***Αν με αγαπάτε τηρείτε τις εντολές μου.*** Ποιες είναι αυτές οι εντολές; ***Αγάπα Κύριον τον Θεό σου, εξ όλης της καρδίας σου, εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της δυνάμεώς σου.*** Υπάρχει η λέξη «καρδία» εκεί. Με όλη σας την καρδιά, όχι μια καρδιά που είναι κομματιασμένη και δοσμένη εδώ, εκεί και παντού. Λοιπόν να είναι ολόκληρη.[37]

Τι θέλει αυτός που αγαπά; Αυτός πάντα θέλει να βλέπει το Διδάσκαλο. Αγαπά τα πάντα που ανήκουν στο Διδάσκαλο.[38] Αν έχετε πραγματική αγάπη για το Θεό μέσα στην καρδιά σας, ο Θεός θα έρθει σε σας. Θα φανερωθεί σε σας. Αλλά γενικά, εμείς θέλουμε μόνο γήινα πράγματα, και εδώ και μετέπειτα. Αυτοί που ενδιαφέρονται για την αγάπη του

Θεού δεν λαχταρούν τα γήινα πράγματα, ούτε τα πλούτη των άλλων κόσμων. Αυτοί δεν θέλουν ούτε ακόμη και τη λύτρωση. Θα ήθελαν να έχουν μόνο ένα πράγμα. Ούτε παράδεισο, ούτε γήινα πράγματα, ούτε λύτρωση, μόνο να είναι με το Θεό, αυτό είναι όλο. Αν πραγματικά έχουμε αυτή τη λαχτάρα μέσα στην καρδιά μας, τότε φυσικά πρέπει να συναντήσουμε το Θεό. Ο Θεός θα έρθει σε μας. Αν κάνουμε ένα βήμα προς αυτή την κατεύθυνση, Αυτός θα κάνει εκατό βήματα για να μας υποδεχτεί. Πρέπει να αποφασίσουμε τι θέλουμε μέσα στα βάθη της καρδιάς μας. Ενδιαφερόμαστε μόνο για εγκόσμια πράγματα; Ενδιαφερόμαστε μόνο για το όνομα και τη φήμη του κόσμου; Ενδιαφερόμαστε μόνο να έχουμε πράγματα του άλλου κόσμου, ή του παράδεισου; Ενδιαφερόμαστε πραγματικά για τη λύτρωση από τις γεννήσεις και τους θανάτους; Ένας που αγαπά πραγματικά δεν θέλει τίποτα από αυτά τα πράγματα. Θέλει το Θεό και μόνο το Θεό. Αυτό είναι το ανώτατο ιδανικό που μπορούμε να κατορθώσουμε μέσα στο ανθρώπινο σώμα, και όχι μέσα σε κανένα άλλο [σώμα]. Λοιπόν πρέπει να αποφασίσετε με μια ειλικρινή έρευνα μέσα στην καρδιά σας, τι εσείς θέλετε. Αν θέλετε το Θεό, τότε ο Θεός θα σας συναντήσει, είναι σίγουρο και βέβαιο. Αν θέλετε κάτι άλλο, θα το έχετε, αυτό είναι όλο. Δεν θα έχετε τίποτα λιγότερο από οτιδήποτε θέλετε. Αλλά γιατί, όταν πάτε σε ένα Βασιλιά, θέλετε κοινά βότσαλα και πέτρες;[39]

Όταν ο Baba Sawan Singh Ji έγραψε μια φορά πως δεν επιθυμούσε ούτε το Sach Khand, αλλά προσευχόταν μόνο να έχει: «αγάπη και πίστη στα ιερά πόδια του Διδασκάλου», ο Baba Ji ευχαριστήθηκε εξαιρετικά και απάντησε πως μια τέτοια αυτοπαράδοση ήταν: «πράγματι η ανώτατη ***karni*** (πειθαρχία)», και τον βεβαίωσε πως: «αυτός που έχει τέτοια αγάπη για το Διδάσκαλο σίγουρα θα φτάσει στο Sach Khand, και περνώντας μέσα από το Alakh (Απερίγραπτο), Agam (Ασύλληπτο), Anami-Radhasoami (Ανώνυμο) θα βυθιστεί μέσα στη Θαυμαστή Περιοχή.[40]

Η αγάπη αναπτύσσεται στην απευθείας συντροφιά του Διδασκάλου ή έμμεσα όταν γίνετε δεκτικοί, ακόμη και από χιλιάδες μίλια μακριά. Θα φτάσει μια στιγμή που θα λέτε: «Ποιος ζει μέσα σ' αυτό το σώμα; είμαι εγώ;» Θα ξεχάσετε τον εαυτό σας· θα βλέπετε το Διδάσκαλο εκεί μέσα. Όταν διπλώνετε τα χέρια σας, θα είναι του Διδασκάλου τα χέρια, όχι τα δικά σας. Λοιπόν η αγάπη είναι ο απώτατος καρπός του στόχου.[41]

Όταν μεγαλώσει η αγάπη σας για το Θεό ή το Θεό μέσα στον άνθρωπο (αυτοί είναι ένα και το αυτό), φυσικά θα λαχταράτε γι' Αυτόν. Δεν μπορείτε να Τον ξεχάσετε. Θα θέλατε να έχετε τη συντροφιά κάποιου που να έχει πρώτο χέρι εμπειρία Εκείνου, ή που ήταν μαζί Του. Επιπλέον, θα θελατε να είσαστε κοντά Του, όσο το δυνατόν πιο κοντά. Αν δεν είσαστε εκεί, αλλά ακούτε κάποιον να μιλά γι' Αυτόν, η καρδιά σας γεμίζει και ξεχειλίζει μέσω των ματιών σας. Αυτό είναι σύμπτωμα ότι η αγάπη σας για Εκείνον μεγαλώνει. Αυτά είναι τα άνθη που προμηνύουν την εμφάνιση του καρπού. Αν περιμένετε βροχή, πρώτα θα έχετε σύννεφα. Αν δεν υπάρχουν σύννεφα, δεν θα υπάρξει βροχή. Αν δεν υπάρχουν άνθη, δεν θα υπάρξει καρπός.[42]. Τελικά, όταν έρθει ο καρπός, σεις είσαστε για το Διδάσκαλο και ο Διδάσκαλος είναι για σας. Αυτά είναι τα βήματα και τώρα πρέπει να κρίνουμε πού βρισκόμαστε.[43]

Η αυθόρμητη ροή δακρύων βοηθά πολύ στο να ξεπλυθεί η σκουριά του νου και είναι τυχερά τα μάτια που τα χύνουν, γιατί αυτά αφήνουν ατέλειωτη εκστατική μακαριότητα και αρμονία.[44] Όπως στο δέντρο τα άνθη προηγούνται του καρπού, παρόμοια η λαχτάρα και η αγωνία τής καρδιάς προηγούνται του ερχομού του Διδασκάλου εσωτερικά. Κάθε δάκρυ που χύνεται στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου σας φέρνει πιο κοντά σ' Εκείνον. Αν Τον έχετε στο νου σας, φυσικά και σεις είσαστε στο νου Του.[45]

Δεν μπορεί κανείς να περιμένει καρπό από ένα δέντρο όταν ακόμη δεν έχουν σχηματιστεί ούτε τα άνθη. *Οποιοσδήποτε Τον απόκτησε, Τον απόκτησε με δάκρυα. Αν*

μπορούσε να αποκτηθεί με γέλια και χαρά, κανένας δεν θα ήταν χωρίς Αυτόν. Με λυγμούς που ταράσσουν το σώμα, αποκτά κανείς τον Κύριο. Τα δάκρυα που τρέχουν από τα μάτια ξεπλένουν τις αμαρτίες πολλών ζωών· οι λογαριασμοί ξεκαθαρίζονται.

Χωρίς να δω τον Αγαπημένο ο ύπνος δεν
έρχεται-
Αυτός ο χωρισμός έχει γίνει τώρα αβάστακτος.

Όταν ο αναζητητής τα περνά αυτά, πολλές φορές τον συμβουλεύουν οι άλλοι να σταματήσει να ψάχνει και να επιθυμεί το Θεό, αλλά ο Διδάσκαλος Amardas απάντησε: «Μην προφέρετε τέτοια λόγια, γιατί ακόμα και μέσα στον πόνο υπάρχει γλύκα». Τότε μετά που μάταια κλαίει και κραυγάζει για τόσο πολύ διάστημα, η ψυχή απελπίζεται και είναι σε απόγνωση, και επικαλείται τους Διδασκάλους: «Ω Διδάσκαλοι, πηγαίνετε στο Θεό κάθε μέρα, η φωνή μου δεν μπορεί να φτάσει ως εκεί· πάρετε και πείτε Του αυτό το μήνυμα: «Ω Κύριε αυτή λιώνει από το χωρισμό με Σένα. Δεν γνωρίζει το δρόμο που οδηγεί σε Σένα, και η φωνή της δεν φτάνει σε Σένα, γι’ αυτό στέλνει αυτό το μήνυμα». Σας παρακαλώ πείτε Του ότι «Μέρα και νύχτα αυτή κλαίει με καυτά δάκρυα, και δεν μπορεί πια να υπάρχει χωρίς τον Αγαπημένο δεν μπορεί να πετάξει γιατί δεν έχει φτερά και δεν γνωρίζει το Δρόμο. Πώς μπορεί να σε φτάσει;» Σας παρακαλώ πείτε Του την κατάστασή μου». Ένας αληθινός αναζητητής φτάνει σ’ αυτή την κατάσταση.[46]

Αυτοί που αγαπούν το Θεό, αγαπούν το Διδάσκαλο, το Θεό μέσα Του βεβαίως. Δεν είναι θέμα επίδειξης. Αυτή η ίδια η Δύναμη είναι μέσα σας και ξέρει κάθε πράξη σας, τι κάνετε και γιατί. Γνωρίζει ακόμη και την τάση των σκέψεών σας. Η αγάπη δεν ξέρει την επίδειξη. Η αγάπη ξέρει την εξυπηρέτηση και τη θυσία. Το εξωτερικό σύμβολο της αγάπης είναι η γλυκιά γλώσσα, εμποτισμένη με ταπεινοφροσύνη. Όταν αναπτύξετε αυτή την αγάπη, τι πρέπει να κάνετε; Πρέπει να έχετε υπομονή, επιμονή και να συνεχίζε-

τε. Ακριβώς όπως μια πεταλούδα του σκώρου που καίγεται στη φλόγα ενός κεριού αλλά ποτέ δεν κάνει κανένα θόρυβο. Έτσι αυτοί που θέλουν να αγαπούν το Θεό δεν πρέπει να ενδιαφέρονται για το όνομα και τη φήμη τους, τις τιμές, αυτό ή εκείνο το πράγμα. Θα έπρεπε να εγκαταλείψουν κάθε μεγαλείο που απόκτησαν στο γήινο επίπεδο, και να πέσουν στα πόδια Του. Αν θυσιάσουν τη ζωή τους, ακόμη και τότε δεν θα το αναφέρουν. Λοιπόν αυτό είναι ένα πολύ λεπτό θέμα, θα έλεγα. Αυτοί που έχουν αγάπη για το Θεό, ή το Θεό μέσα στον άνθρωπο, εντάξει, αυτή είναι μια σχέση μεταξύ εσάς και του Θεού μέσα Του, και κανενός άλλου. Πρέπει να την αναπτύξετε. Γι' αυτό πρέπει να έχετε επιμονή. Αυτό παίρνει χρόνο. Η δουλειά του υπηρέτη είναι να εργάζεται, αυτό είναι όλο. Είναι στο χέρι του Διδασκάλου να του δώσει ό,τι Εκείνος θέλει.[47]

Η γλώσσα της αγάπης είναι πολύ γλυκιά, και όλο ταπεινοφροσύνη. Η γλυκιά γλώσσα και η ενθύμηση, εμποτισμένη με ταπεινοφροσύνη, είναι η βάση όλων των αρετών. Η γλώσσα μιας ψυχής που έχει φτάσει στην πραγμάτωση είναι γεμάτη γλυκύτητα· η καρδιά της ξεχειλίζει από το νέκταρ της αγάπης. Από το ξεχείλισμα της καρδιάς του μιλά ο άνθρωπος, γιατί τα λόγια είναι φορτισμένα με οτιδήποτε βρίσκεται μέσα στην καρδιά. Οι Διδάσκαλοι έχουν αγάπη για τον καθένα, και τα λόγια τους είναι γεμάτα αγάπη, και γι' αυτό έχουν μια ειδικά θελκτική ιδιότητα. Αν ο παπαγάλος μιλά μέσα σ' ένα κλουβί αγάπης, τρώει και πίνει το Νάαμ· η ψυχή του εγκαταλείπει το σώμα χωρίς καμιά προσπάθεια, κατά βούληση. Αν καθίσετε στη συντροφιά του Διδασκάλου, με την προσοχή σας σε ένα μοναδικό σημείο, και ακούτε τακτικά τον Εσωτερικό Ήχο, και η ψυχή σας επίσης θα αποσυρθεί χωρίς προσπάθεια. Όταν οι άνθρωποι παραπονιούνται ότι ο νους τους δεν ησυχάζει, αυτό οφείλεται στην έλλειψη αγάπης. Ο Αληθινός Κύριος μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω της αφοσίωσης προς το Διδάσκαλο, και έτσι Αυτός θα εκδηλωθεί με ευκολία.[48]

Το σώμα είναι σαν ένα κλουβί· αλλά αν το κλουβί γίνει

ένα κλουβί αγάπης, με τη σύνδεση με το Νάαμ, η ψυχή θα ζει μέσα στην Αλήθεια, που είναι το Ελιξίριο της Ζωής. Ο κόσμος είναι ένα δίκοπο σπαθί, που κόβει στα δύο πάνω σε ό,τι πέσει, αλλά όταν πέφτει το σπαθί της αγάπης, δένει τα δύο σε ένα. Το κριτήριο της αγάπης είναι το να απορροφήσει κανείς τον εαυτό του μέσα σε κάποιον ή σε κάτι, έτσι ο εραστής είναι ένας αληθινός απαρνητής, που απαρνιέται κάθε άλλη σκέψη, εκτός εκείνου που αγαπά. Αυτός μπορεί να περιστοιχίζεται από χιλιάδες, όμως είναι μόνος του με την αγάπη του. Ένας άνθρωπος χωρίς αγάπη ποτέ δεν θα πραγματοποιήσει τον Κύριο, γι’ αυτό κάνετε αυτό το σώμα ένα κλουβί αγάπης, και μετά μιλάτε. Αν δεν έχει καθόλου αναπτυχθεί αγάπη με την εξωτερική άσκηση, σε τι χρησιμεύει; Τέτοιου είδους άσκηση είναι απλώς εκτέλεση ή γυμνάσματα. Αν δεν τον θυμόμαστε με δάκρυα, είναι μια ξερή ενθύμηση· η ενθύμηση που έρχεται μέσα από μια καρδιά που ξεχειλίζει από αγάπη θα φέρει καρπό. Ο δέκατος Διδάσκαλος λέει: «Ακούσετε όλοι, σας λέω την Αλήθεια: Πραγματοποιούν το θεό αυτοί που αγαπούν». Ο Θεός είναι αγάπη, και η ψυχή είναι μια σταγόνα αυτής τής Ουσίας, και γι’ αυτό είναι επίσης η εικόνα της αγάπης. Τι είδους αγάπη έχει αυτός που καυχιέται πως αγαπά τον Κύριο και μισεί τους αδελφούς του; ο Sheikh Farid λέει: «Αν επιθυμείτε να συναντήσετε τον Αγαπημένο, μην πληγώνετε καμιά καρδιά». Ένας αληθινά αφοσιωμένος στο Θεό δεν θα έχει έχθρα για κανένα άλλο πλάσμα. Ο Shamas Tabrez λέει: «Εκατοντάδες χρόνια προσευχής δεν θα σε κάνουν έναν ***namazi*** (έναν αληθινό λάτρη)». Αυτός μέσα στον οποίο δεν έχει ξυπνήσει η αγάπη δεν μπορεί να βυθομετρήσει τα μυστικά του Κυρίου. Λοιπόν να ζείτε μέσα σε ένα κλουβί αγάπης αν θέλετε να πραγματοποιήσετε το Θεό, και αυτή η αγάπη θα σας τραβήξει προς Αυτόν. Η ζωή θα γίνει μια αγωνία, μια λαχτάρα, μια ανησυχία, μια άθλια μοναξιά χωρίς Εκείνον, γιατί η αγάπη είναι μια θάλασσα χωρίς ακτή· δεν υπάρχει τέλος σ’ αυτή, εκτός μέσα στην απορρόφηση μας στον ωκεανό της ευσπλαχνία Του,

όταν δίνουμε όλη τη ζωή μας σ' Εκείνον.

Πως μπορεί ν' αναπτυχθεί αυτή η αγάπη; Αυτή δεν φυτρώνει στους αγρούς ούτε πουλιέται στα καταστήματα. Υπάρχουν μόνο δύο τρόποι για να αναπτυχθεί η αγάπη. Ο ένας τρόπος είναι να καθίσει κανείς δίπλα σε κάποιον που είναι αγάπη, από τον οποίον σεις θα κολλήσετε αυτή την αγάπη. Έτσι δημιουργείται η ζωή από τη ζωή. Μόνο μέσα στα μάτια αυτού που αγαπά αληθινά μπορούμε να δούμε τι θα πει αγάπη. Αυτά τα πράγματα αναφέρονται στα βιβλία, αλλά τα λόγια δεν μπορούν πραγματικά να εκφράσουν τι είναι αγάπη. Ο άλλος τρόπος για να αναπτύξουμε αγάπη είναι μέσω της ενθύμησης. Αν κανείς αγαπά κάποιον, δεν μπορεί να ξεχάσει αυτό το πρόσωπο· το πρόσωπό του είναι πάντοτε μπροστά στα μάτια του, μέσα στην καρδιά του, μέσα στο νου του, και επίσης πάλλει μέσα στο αίμα του καθώς αυτό κυκλοφορεί μέσα στις φλέβες. Πρέπει κανείς να τον θυμάται τόσο πολύ που να μην Τον ξεχνά ποτέ, και αυτή η συνεχής ενθύμηση θα τον τραβήξει σ' Εκείνον. Όταν σας κυριαρχήσει η λαχτάρα να συναντήσετε τον Κύριο, σιγά σιγά αυξάνεται ώσπου να γίνετε ένα, ένα κράμα με Αυτόν.[49]

Σιμράν

Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΜΑΣ συνεχώς σκέπτεται το ένα πράγμα ή το άλλο. Αυτή η στενή επαφή αφήνει μια εντύπωση μέσα στον ανθρώπινο νου η οποία με την πάροδο του χρόνου γίνεται ανεξίτηλη και οδηγεί στην πλήρη ταύτιση του υποκειμένου με το αντικείμενο- και γι' αυτό λέγεται: «Όπως σκέπτεσαι έτσι γίνεσαι», ή «όπου είναι ο νους εκεί είσαστε και σεις επίσης», δεν έχει σημασία που είναι το φυσικό σώμα. Γι' αυτό το λόγο οι Άγιοι πιάνουν τον άνθρωπο από το αδύνατό του σημείο. Καθώς κανένας δεν μπορεί να κάνει χωρίς Σιμράν, οι Άγιοι προσπαθούν να

αντικαταστήσουν τον ένα τύπο του Σιμράν με έναν άλλο. Αντικαθιστούν το Σιμράν του κόσμου και των γήινων σχέσεων και αντικειμένων με ένα Σιμράν του Ονόματος του Θεού, ή του «Λόγου». Όπως το πρώτο οδηγεί στην απόσπαση του νου, το τελευταίο τραβά προς τον ουρανό, οδηγώντας στην ειρήνη του νου και την απελευθέρωση της ψυχής. Τρεις ή τέσσερεις ώρες την ημέρα συστήνονται σαν το ελάχιστο για Σιμράν, και μπορεί βαθμιαία να αυξηθεί. Οι Mahatmas δεν μένουν ποτέ χωρίς Σιμράν ακόμη και για μια στιγμή. Καθώς είναι τελείως μια νοητική διαδικασία (γιατί πρέπει να γίνεται νοερά) δεν παρεμβαίνουν σ' αυτό ούτε φυσική ούτε χειρονακτική προσπάθεια. Με την πάροδο του χρόνου, όπως τον κτύπο του ρολογιού, γίνεται αυτόματο και ακατάπαυστο και τις είκοσι τέσσερεις ώρες [της ημέρας]. Ενώ τα χέρια είναι απασχολημένα στην εργασία, ο νους αναπαύεται στον Κύριο.[50]

Όταν παραπονιόταν κανείς στον Hazur για την ανικανότητά του να ακινητοποιήσει το νου, του απαντούσε: «Το Σιμράν σου δεν είναι αρκετά σταθερό». Και όταν παραπονιόταν ότι δεν μπορούσε να καθίσει για πολύ διάστημα σε διαλογισμό δινόταν η ίδια απάντηση. Η πραγματική μας δυσκολία είναι ότι μας έχει πνίξει το χρώμα του κόσμου! Αν μπορούσε να ξεβάφει τότε θα καθαρίζαμε και θα είμασταν έτοιμοι να πάρουμε ένα καινούργιο χρώμα για να μας αναζωογονήσει. Ένα βρώμικο ρούχο πρέπει πρώτα να πλυθεί και να καθαρίσει προτού να προσπαθήσουμε να το βάψουμε. Η καρδιά και η διάνοιά μας έχουν λεκιάσει μ' αυτό το χρώμα που έρχεται από το επίπεδο του νου και των αισθήσεων. Έχουμε λεκιάσει με τις δραστηριότητες της ζωής και επιπρόσθετα σ' αυτές είναι και οι λεκέδες του παρελθόντος – τόσες ζωές η μια μετά την άλλη. Ακόμη και αν αφήσετε κατά μέρος τις περασμένες ζωές και σκεφθείτε μόνο αυτή τη ζωή... πόσα χρόνια έχουν ήδη περάσει; Μπορεί με το έλεος κάποιου Διδασκάλου να ήσασταν τυχεροί και να βρεθήκατε στη συντροφιά Του και να απολαύσατε το όφελος έστω και του ελάχιστου από αυτό

το χρώμα του Νάαμ, αλλά ακόμη και αν είναι έτσι λέγεται ότι πρέπει ***να κάνουμε Σιμράν και να υπηρετούμε το Διδάσκαλο της Αλήθειας.*** Είμαστε θαμμένοι στο χρώμα του κόσμου κάνοντας το Σιμράν του κόσμου, και αυτό μπορεί να ξεπλυθεί μόνο με το σιμράν (ενθύμηση) και την ***dhyan*** (θεώρηση) του Κυρίου.

Λοιπόν μπορείτε να πείτε πως το πρώτο βήμα είναι το σιμράν – ηλεγμένη σκέψη – και θα πρέπει να είναι συνεχές, χωρίς διακοπή. Αυτή είναι η διαδικασία του πλυσίματος, προτού η ψυχή να είναι έτοιμη να βαφεί στο χρώμα του Θεού. Με την αληθινή εξυπηρέτηση με το νου και το σώμα, με αγάπη και αφοσίωση, μπορεί κανείς να αυξήσει την ενθύμηση του Κυρίου ωσότου να μην υπάρχει τίποτα άλλο παρά συνεχής αναστεναγμός γι' Αυτόν. Τότε υπάρχει ένδειξη ξυπνήματος. Εμείς αναστενάζουμε για γήινα πράγματα, αλλά είναι σπάνιο να βρεθεί κάποιος που αναστενάζει ενθυμούμενος τον Κύριο.

Το Σιμράν είναι το πρώτο βήμα. Λογικά, βάφεται κανείς στο χρώμα αυτού για τον οποίο γίνεται το Σιμράν. Αν έχετε κάποιον στην καρδιά σας, θα είσαστε και στη δίκιά του. Αν ο μαθητής θυμάται το Διδάσκαλο, ο Διδάσκαλος θα θυμάται το μαθητή. Και αν υπάρχει ενθύμηση και από τα δύο μέρη, αυτό δημιουργεί δεκτικότητα, και Διδάσκαλος και μαθητής γίνονται ένα. Ο Διδάσκαλος της Αλήθειας προστατεύει το μαθητή με τη ζωή Του. Σ' αυτή την περίπτωση, ο μαθητής βάφεται στο χρώμα του Διδασκάλου. Στην καθαρή καρδιά, εμφανίζεται η αληθινή γνώση. Φυσικά, εκείνοι που δεν κάνουν Σιμράν δεν θα βαφούν σ' αυτό το χρώμα. Όταν οι Διδάσκαλοι έχουν διάθεση να μιλήσουν, αποκαλύπτουν κάπως τους εαυτούς τους και λένε λόγια μεγάλης σοφίας – προς όφελος ***μας***, γιατί σε μας το χρώμα του Κυρίου δεν είναι ακόμα σταθερό.[61]

Η άσκηση του Σιμράν αρχίζει με την επανάληψη των αντικειμενικών ονομάτων του Διδασκάλου ***αργά*** με σταθερότητα του νου. Στην αρχή η άσκηση είναι αντικειμενική, αλλά με την πάροδο του χρόνου γίνεται υποκειμενική. Τότε

η διαρκής σκέψη του Κυρίου συνεχίζει χωρίς σταμάτημα. Μιας και αυτό αρχίσει, η ενθύμηση γίνεται αυτόματη, συνεχής και σταθερή και ποτέ δεν ξεχνά κανείς τον Κύριο.[52]

Οι Διδάσκαλοι ψυχές πάντοτε κάνουν και συμβουλεύουν το Σιμράν του ανώτατου τύπου, δηλαδή, των Αυθεντικών ή Βασικών Ονομάτων του Θεού, γιατί αυτά ανοίγουν το δρόμο που οδηγεί στα πνευματικά βασίλεια μέσα στο σώμα. Αυτά τα ονόματα είναι φορτισμένα και ηλεκτρομαγνητισμένα με τη μεταβίβαση σκέψης που συνήθως τα συνοδεύει όταν δίνονται στο μαθητή από μια Διδάσκαλο Ψυχή. Καθώς αυτά είναι μαγνητισμένα, έχουν τη δύναμη να έλξουν και να τραβήξουν το πνεύμα πάνω, στα επίπεδα με τα οποία είναι σχετικά. Οι εμβολιασμένες «λέξεις» φορτισμένες με το Θείο Πνεύμα του Διδάσκαλου πολύ γρήγορα φέρνουν καρπό.[53]

Κάνοντας Σιμράν του κόσμου και του περιβάλλοντος, μας έχει τόσο πολύ κατακτήσει που έχουμε γίνει ο κόσμος και το περιβάλλον. Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε την ίδια μέθοδο για να αποβάλλουμε από μέσα μας όλες τις εγκόσμιες σκέψεις ενθυμούμενοι γλυκά τον Κύριο με τις λέξεις που έχουν επινοήσει οι Άγιοι μέχρι σήμερα. Λοιπόν υπάρχουν δύο χρησιμότητες του Σιμράν: η μια χρησιμότητα είναι για να αποσυρθούμε από το σώμα με το Σιμράν των ηλεκτρισμένων λέξεων που δίνονται από έναν αρμόδιο Διδάσκαλο, και η δεύτερη είναι για να διώξουμε τον κόσμο και τις σκέψεις γι' αυτόν από μέσα μας με τη συνεχή ενθύμηση του Κυρίου με τόσους πολλούς τρόπους, όπως έχει οριστεί, και που η περιγραφή τους έχει δοθεί πιο πάνω [54]

Το Σιμράν κάνει τον άνθρωπο να αυτοαναλύεται και να είναι συγκεντρωμένος. Εξαιρετικές δυνάμεις επακολουθούν αναπόφευκτα σαν αποτέλεσμα της συγκέντρωσης του νου στα εσωτερικά επίπεδα.[55] Η επανάληψη των φορτισμένων Ονομάτων δίνεται στο μαθητή σαν όπλο για όλους τους κινδύνους. Δρα επίσης σαν σύνθημα για να

περάσει μέσα από όλα τα πνευματικά επίπεδα, δίνει δύναμη και υποστήριξη στο σώμα και το νου όταν έχει βάσανα και θλίψεις, και φέρνει την ψυχή κοντά στο Διδάσκαλο. Συντελεί στο να κατορθωθεί η συγκέντρωση και δίνει πολλές και διάφορες άλλες δυνάμεις. Τα πέντε φορτισμένα Ονόματα που δίνονται από έναν αληθινό Διδάσκαλο είναι ηλεκτροφόρες λέξεις.[56]

Επίσης, αυτές οι θελκτικές λέξεις του Διδάσκαλου – τα Βασικά Ονόματα του Θεού – έχουν τη δύναμη να διασκορπίζουν τις δυνάμεις του σκότους που μπορεί να συναντήσουν και να επιτεθούν στο Πνεύμα στο προς τα πάνω ταξίδι του. Το Σιμράν αυτών των ονομάτων βοηθά την ψυχή και στο φυσικό επίπεδο και στα υπερφυσικά επίπεδα, που είναι το ένα μετά το άλλο. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να γίνεται το Σιμράν αυτών των Ονομάτων όπως ορίζει η Διδάσκαλος Ψυχή, γιατί είναι φορτισμένα με τρομερή πνευματική δύναμη που οι αρνητικές δυνάμεις δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα μαζί της και φεύγουν τρέχοντος σαν μαγεμένες καθώς είναι αθάνατες και αιώνιες αυτές οι λέξεις του Διδασκάλου, χαρίζουν αιώνια ζωή στην ψυχή μέσα στην οποία βυθίζονται και ριζώνουν.[57]

Θα δείτε πως οι ιερές φορτισμένες Λέξεις είναι πολύ αποτελεσματικές και έχουν τη μεταβίβαση σκέψης του Διδασκάλου. Και όταν τις επαναλαμβάνει κάνεις με αγάπη και νοερά, το αισθητηριακό ρεύμα αποσύρεται από το σώμα και πηγαίνει στην εστία των ματιών [58] Στο Σιμράν βρίσκεται ο σπόρος που βοηθά στην ανάπτυξη της ψυχής [59]

Οι Άγιοι δίνουν ένα πολύ απλό ορισμό της αμαρτίας, ότι: «ξεχνά κανείς την καταγωγή του» (ή τη Θειότητά του). Κάθε σκέψη, λόγος ή πράξη, που κρατά τον άνθρωπο μακριά από το Θεό, είναι μια αληθινή αμαρτία, και αντίθετα, ό,τι φέρνει τον άνθρωπο πιο κοντά σ' Εκείνον, είναι άγιο και ιερό. Ένας Πέρσης Άγιος ενώ σχολίαζε πάνω στη φύση του κόσμου είπε: «Ο κόσμος έρχεται στο προσκήνιο μόνο όταν ξεχνά κανείς το Θεό. Με συνεχή ενθύμηση του Θεού,

ενώ ζει κανείς μέσα στον κόσμο, μεταξύ φίλων και συγγενών, δεν ανήκει σ' αυτόν».[60]

Με τη συγκέντρωση στα ιερά πόδια του Διδασκάλου, με απόλυτη πίστη στις οδηγίες Του, και με το να τις βάζουμε σε πράξη, μπορούμε να φτάσουμε το στάδιο της τέλειας μακαριότητας. Δεν υπάρχει πιο σύντομο δρομάκι παρά αυτό του Σιμράν όπως ορίζεται από το Διδάσκαλο.[61] Ξεχνώντας το Διδάσκαλο χάνετε την προστασία Του δίνοντας έτσι την ευκαιρία στην αρνητική δύναμη να σας καρφώσει.[62]

Θυμόμαστε το Θεό μόνο όταν πιεζόμαστε απ' όλες τις μεριές. Είναι η θλίψη και όχι η ευμάρεια που μας κάνει να στραφούμε προς το Θεό. Αν κανείς δεν ξεχνούσε το Θεό στην ευημερία δεν θα του ερχόταν ποτέ αντιξοότητες. Οι δύσκολες μέρες έρχονται μόνο σαν αποτέλεσμα των αμαρτιών που κάνουμε όταν ξεχνάμε τον Κύριο. Το Σιμράν (ή η συνεχής ενθύμηση του Θεού) είναι ένα τονωτικό για την Ψυχή. Κάνει τη θέληση να γίνεται πιο δυνατή από μέρα σε μέρα. Τα Βάσανα και οι δοκιμασίες όσο κι αν είναι σοβαρά δεν τον τρομάζουν. Με ένα χαμογελαστό πρόσωπο περνά μέσα από τις καταιγίδες της μοίρας ανέπαφος. Το Σιμράν είναι πανάκεια για όλα τα δεινά του κόσμου. Είναι ένα ισχυρό φάρμακο και κάνει θαύματα στο να αποβάλλει την ανησυχία εκεί όπου όλες οι ανθρώπινες προσπάθειες αποτυγχάνουν. Ένας άνθρωπος του Σιμράν ποτέ δεν έχει ανησυχία ή άγχος. Το Σιμράν για να είναι αποτελεσματικό πρέπει να είναι σταθερό και ακατάπαυστο [63]

Ένας ζητιάνος μαζεύει τα λεφτά του ζητιανεύοντας νομίσματα και τα μετρά μέρα και νύχτα. Είτε κοιμάται είτε είναι ξύπνιος, ονειρεύεται συνέχεια το μικρό του κομπόδεμα. Και μεις επίσης θα πρέπει σαν το ζητιάνο πάντοτε να μετράμε το Σιμράν που κάνουμε και να προσπαθούμε να συσσωρεύουμε λίγο λίγο τον πλούτο του Νάαμ – χωρίς να το ξεχνάμε ούτε στιγμή.[64]

Είναι πολύ καλό που αρχίζετε και τελειώνετε την ημέρα με την επανάληψη των πέντε ιερών Ονομάτων. Αυτά τα ιερά

Ονόματα είναι φορτισμένα με τον παλμό ζωής του Διδασκάλου και η επανάληψη τους (Σιμράν) επικαλείται το Έλεος Του. Όσο μπορείτε περισσότερο θα πρέπει να κάνετε επανάληψη των φορτισμένων Ονομάτων όση ώρα δεν έχετε δουλειά και να είσαστε βυθισμένοι στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου.[65]

Αν κάνετε Σιμράν για λίγο διάστημα και η γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου είναι το τελευταίο πράγμα που θα έχετε [στο νου σας] προτού να πάτε να κοιμηθείτε, με την πάροδο του χρόνου, τα όνειρα θα παύσουν να σας ενοχλούν.[66]

Η προσευχή πρέπει να είναι ακατάπαυστη, να ξεχειλίζει όπως το πάθος ενός εραστή, που δεν ξεχνά την αγάπη του ούτε και για μια στιγμή. Όταν ένας άνδρας αγαπά μια γυναίκα φέρνει την εικόνα της στο νου του συνέχεια είτε κοιμάται ή είναι ξύπνιος, είτε κάθεται ή στέκεται. Αν ***μπορούσε κανείς να έχει αγάπη για το Θεό κατ' αυτό τον τρόπο, θα ήταν πραγματικά σπουδαίο.***

Ο Καμπίρ συνεχίζει εξηγώντας πως πρέπει να γίνεται η γλυκιά ενθύμηση του Θεού. Δίνει ένα άλλο παράδειγμα του ίδιου τύπου. Λέει: «Να κάνετε την προσευχή σας όπως κάνουν οι κοπέλες του χωριού, που κινούνται μιλώντας με την προσοχή τους όμως προσηλωμένη συνέχεια στις στάμνες που έχουν πάνω στο κεφάλι τους». Η καθημερινή ρουτίνα της ζωής, λέει ο Καμπίρ δεν παρεμβαίνει στο Σιμράν. Οι κοπέλες του χωριού καθώς πάνε να πάρουν νερό κουβαλούν τις στάμνες του νερού τη μια πάνω στην άλλη πάνω στο κεφάλι τους· παρόλο που το μονοπάτι δεν φαίνεται, συνεχίζουν να χειρονομούν και να μιλάνε μεταξύ τους ενώ οι στάμνες παραμένουν σταθερές πάνω στο κεφάλι τους, καθώς η προσοχή τους είναι επίμονα προσηλωμένη σ' αυτές. Παρόμοια δεν πρέπει κανείς να ξεχνά το Σιμράν ακόμη και μέσα στις δραστηριότητες και τα καθήκοντα της γήινης ζωής.[67]

Ένα άλλο παράδειγμα που δίνει είναι το εξής: «Να αγαπάτε την προσευχή όπως η πεταλούδα του σκώρου

αγαπά το φως. Καίγεται στη φλόγα του, αλλά ποτέ δεν το εγκαταλείπει». Το φως είναι η ζωή της πεταλούδας του σκώρου. Το αγαπά με τέτοιο πάθος που δεν διστάζει να καεί και να πεθάνει, παρά να το αποφύγει, γι' αυτό ο Καμπίρ λέει ότι πρέπει να αγαπάμε το Σιμράν σαν την πνοή της ζωής μας· είτε είμαστε πλούσιοι είτε φτωχοί, είτε υγιείς είτε άρρωστοι, ξύπνιοι ή κοιμισμένοι, όπως η πεταλούδα του σκώρου να είμαστε πάντοτε έτοιμοι να θυσιαστούμε από αφοσίωση στο ιδανικό μας. Επίσης Αυτός λέει: «Χάσε τον εαυτό σου στη γλυκιά ενθύμηση όπως το έντομο κιτ κάνει με το μπιράνγκι που πραγματικά χάνει τον εαυτό του για να ξαναζωντανέψει σαν μπιράνγκι». Το μπιράνγκι (ένα έντομο) μετά που σχεδόν έχει σκοτώσει ένα κιτ (ένα άλλο έντομο) το αναζωογονεί δίνοντάς του τη γεμάτη δύναμη προσοχή του. Το κιτ όταν μαγεμένο επιστρέφει στη ζωή δεν είναι πια ένα κιτ αλλά γίνεται ένα μπιράνγκι εμποτισμένο με τον παλμό ζωής του τελευταίου. Κατά τον ίδιο τρόπο, λέει ο Καμπίρ, αυτός που κάνει Σιμράν και μπολιάζεται σταθερά με αυτό θα έχει μια καινούργια γέννηση και μια καινούργια ζωή τελείως διαφορετική από την παλιά ζωή των αισθήσεων που ζούσε μέχρι τώρα.[68]

Όσο περισσότερο κατευθύνετε την προσοχή σας και απορροφηθείτε στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου, θα αναπτύξετε δεκτικότητα και θα αισθανόσαστε ότι ο Διδάσκαλος είναι μέσα σας και σεις είσαστε μέσα στο Διδάσκαλο, όπως είπε ο Απόστολος Παύλος: «Είναι Εγώ, όχι τώρα Εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου». Ο εραστής γίνεται ο Αγαπημένος και ο Αγαπημένος γίνεται ο εραστής. Όλες οι διαφορές του νου, του σώματος και της ψυχής έχουν εξαφανιστεί.[69]

Κανονικά ο νους θα έπρεπε να είναι τελείως αφοσιωμένος στη δουλειά που κάνει, καθώς η δουλειά είναι προσευχή. Αλλά όταν ο νους είναι αδειανός, δεν θα έπρεπε να είναι αδειανός γιατί ένας νους αδειανός είναι το σπίτι του διαβόλου. Θα έπρεπε να είναι απασχολημένος είτε στο να επαναλαμβάνει τα πέντε Ιερά Ονόματα είτε στη γλυκιά

ενθύμηση του Διδασκάλου ή στο να ακούει το Ηχητικό Ρεύμα αν αυτό έχει αναπτυχθεί τόσο πολύ ώστε να είναι ακουστό και να αντηχεί όλη την ώρα.[70]

Ενώ κάνετε μια χειρονακτική ή μηχανική εργασία ή στις αργόσχολες στιγμές, μπορείτε να συνεχίσετε την επανάληψη των πέντε Ιερών Ονομάτων ή να απαγγέλετε κάποια προσευχή με αγάπη, όλη την ώρα, και θα αισθανθείτε να έρχεται μέσα σας καινούργια δύναμη και ότι κάποιος εργάζεται μαζί σας, και μοιράζεται πολύ από τον κόπο σας. Οποιοδήποτε διάλειμμα όσο μικρό κι αν είναι, κατά τη διάρκεια της ημέρας, μπορεί επίσης να αφιερωθεί στο διαλογισμό και αυτό θα σας δώσει φρεσκάδα και πραγματική ενέργεια για τη δουλειά σας.[71]

Οι σκέψεις είναι πιο δυνατές από τις πράξεις. Μπορείτε να αποφύγετε τις αρνητικές γήινες σκέψεις και να έχετε θεϊκές σκέψεις, καλλιεργώντας την με αγάπη συνεχή ενθύμηση του Διδασκάλου. Θα δείτε πως για το μυημένο είναι σαν μια πανοπλία για τις επιδρομές του νου και της ύλης όταν είσαστε εκτεθειμένοι στις επιδρομές τους ανελέητα. Είναι το έμφυτο εγώ που αποσπά το νου και δεν τον αφήνει να δεχτεί τις θετικές και καλές σκέψεις. Η παρατήρηση των σκέψεων περιλαμβάνει μια άγρυπνη στάση του νου προς τα διάφορα πάθη που σας είναι γνωστά. Είναι μια βαθμιαία διαδικασία που αντικαθιστά τα πάθη με τις ευγενικές αρετές.[72]

Ο νους έχει ένα απέραντο πεδίο δράσης. Δεν του αρέσει η εσωτερική σιωπή και η απορρόφηση, με αποτέλεσμα ότι αντί της ησυχίας μας έρχεται περισσότερη σύγχυση. Σας ζητείται να αποφύγετε κάθε σκέψη κατά τη διάρκεια που κάνετε τις καθημερινές μικροδουλειές σας, και να κρατάτε το νου σας αλυσοδεμένο είτε με το Σιμράν των φορτισμένων ονομάτων, ή με τη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου, ή με την ακρόαση του ιερού ήχου που έρχεται από τη δεξιά πλευρά. Αυτή είναι η θεία λύση για όλα τα βάσανα που προξενούνται από το νου. Θα δείτε πως ένα τέτοιο ιερό πρόγραμμα θα έχει ωφέλιμη επίδραση στους τακτικούς

ιερούς διαλογισμούς σας, που θα γίνουν πιο καρποφόροι με εκστατική μακαριότητα και αρμονία.[73]

Ο Θεός είναι μαζί με αυτούς που Τον αγαπάνε, κάθε στιγμή· αυτοί νιώθουν την παρουσία Του. Αν κανείς αληθινά αγαπά κάποιον, δεν είναι πάντα αυτός ο άνθρωπος μέσα στην καρδιά του; Αυτή η με αγάπη συνεχής ενθύμηση αυτού που αγαπάμε έρχεται μετά που τον γνωρίζουμε, και έχουμε απολαύσει μερικές στιγμές ευτυχίας μαζί του, ή έχουμε ζήσει μαζί του με αρμονία- αλλά τι πραγματική αγάπη μπορεί να έχει κανείς για κάποιον που ποτέ δεν είδε, δεν γνώρισε, ούτε έζησε μαζί του; Δεν μπορούμε να αναπτύξουμε αγάπη απλά με το να λέμε πως αγαπάμε.

Λοιπόν ο Γκουρουμούκ (αυτός που είναι αφοσιωμένος στο Διδάσκαλο) ζει με συνεχή ενθύμηση. Η καινούργια ζωή αρχίζει από τη μύηση, και μετά αυτός ζει με ενθύμηση, ενθύμηση, ενθύμηση που αυξάνει αυτή τη νέα ζωή – αυτή αρχίζει να έρχεται σιγά σιγά μέσα του. Όπως σκέπτεται ένας άνθρωπος, έτσι αυτός γίνεται. Αρχίζει σαν μια ενθύμηση, αλλά τελικά η ενθύμηση γίνεται μόνη της – αυτό σημαίνει ότι αυτός έχει γίνει αυτή η ίδια η ενθύμηση. Μόνον ένας άνθρωπος που έχει δώσει την καρδιά του σε έναν άλλο μπορεί να ξέρει τι θα πει να δώσεις την καρδιά σου. Είναι ένα πρακτικό θέμα, γιατί στην αληθινή αγάπη υπάρχει ακατάπαυστη ενθύμηση του αγαπημένου – διαρκής. ***Η ενθύμηση του Γκουρουμούκ είναι μόνο μια – συνεχής.*** Αυτή συνεχίζει χωρίς σταμάτημα ή τέλος, όχι σαν εμάς· που θυμόμαστε πολλές φορές κατά διαστήματα. Τι είδους αγάπη είναι αυτή που υπάρχει σήμερα και αύριο όχι – σήμερα με αυτόν και αύριο μ' εκείνον; Η αγάπη είναι μόνο μια. Αυτή που αλλάζει δεν είναι αγάπη. Και η πιο αληθινή αγάπη είναι αυτή που η ψυχή παίρνει μέσω εμπειρίας, αυτή ποτέ δεν αλλάζει.[74]

Αν δεχθείτε το Σιμράν των Φορτισμένων Ονομάτων σαν τα βασικά Ονόματα του Θεού μέσα στο Διδάσκαλο, τότε θα μπορείτε να τα επαναλαμβάνετε με στοργή, αγάπη και αφοσίωση.[75]

Αν ξεχνάτε τον Κύριο, τότε είσαστε προσκολλημένοι. Θα πάτε εκεί που είσαστε προσκολλημένοι.

Ένα παιδί φεύγει μια μέρα, μαζί με τους γονείς του, από το σπίτι του για να επισκεφθεί ένα πανηγύρι. Εκεί έχει πολύ μεγάλο πλήθος, αλλά όσο το παιδί κρατά το χέρι της μητέρας του δεν μπορεί να αποχωριστεί απ' αυτή. Οι Διδάσκαλοι έχουν πει: «Δεν σας ζητώ να απαρνηθείτε τον κόσμο· σας ζητώ μόνο να θυμόσαστε τον Κύριο σε ότι κάνετε». Αναφέροντας αυτό, δεν λέω πως πρέπει να εγκαταλείψετε τη ζωή μέσα στον κόσμο και να πάρετε το δρόμο για τα μοναχικά δάση. Εννοώ ότι δεν έχει σημασία που είσαστε ή τι κάνετε, δεν πρέπει να ξεχνάτε το Θεό. Μπορεί το παιδί να έχει τάση να αφήσει της μητέρας του το χέρι αν μπορούσε, αλλά αν η μητέρα το κρατά σταθερά, πως αυτό είναι δυνατόν; Πρέπει να αφιερώσετε το χέρι σας – να το παραδώσετε. Αν δεν έχετε δει το Θεό, τότε μπορείτε να παραδώσετε τον εαυτό σας σε κάποιον που μέσα του ο Θεός είναι εκδηλωμένος – στρ Θεό μέσα στον άνθρωπο. Με μια τέτοια αυτοπαράδοση στο Θεό μέσα του, το χέρι του θα σας κρατά πάντοτε. Καταλαβαίνετε τι λέω;[77]

Η Χάρη του Θεού

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ ένα μικρό παιδί από πηλό, όπως είναι αδύναμο, συνέχεια κάτω από την κυριαρχία του νου και της ύλης, μπλεγμένο στα δίκτυα μιας τυφλής τρέλας και γεμάτο με επιθυμίες, θυμό, απληστία, προσκόλληση και εγωισμό, να διαφύγει από μόνο του ανέπαφο και να γίνει ένας επιτυχημένος προσκυνητής στο Μονοπάτι;

Ο Θεός βλέποντας τα πλάσματά Του να βρίσκονται σε μια τέτοια αδιανόητη κατάσταση, σύγχυσης και παραπλάνησης, χωρίς διέξοδο, τα λυπάται· και έρχεται κάτω αυτός ο ίδιος, μέσα στο ευτελές ανθρώπινο σώμα, για να υποφέρει, έτσι ώστε να ευλογηθούν τα παιδιά Του. Αλλά πάλι αντιμετωπίζουμε το ίδιο πρόβλημα. Για να καταλάβουμε τα διδάγματα

των Διδασκάλων και αυστηρά να τα ακολουθήσουμε καθημερινά, να Τον εμπιστευθούμε και να παραδοθούμε τελείως, ψυχή και σώμα, στο θέλημά του, δεν είναι εύκολο πράγμα να γίνει. Αν δεν λυπηθούν και ο Θεός και ο Διδάσκαλος της Αλήθειας μια ***τζίβα*** (ένα ενσωματωμένο πνεύμα) αυτό δεν μπορεί να δει την πραγματικότητα και να διαφύγει από τα δεσμά.

Εμείς με την περιορισμένη μας αντίληψη δεν μπορούμε ούτε ακόμη και να ακούσουμε με κατανόηση τα λόγια του Διδασκάλου.

Αλλά στην πληρότητα του χρόνου όταν θέλει ο Θεός, κάνει να συναντηθεί η Τζίβα με τον Άγιο Διδάσκαλο της Αλήθειας, που δίνει την επαφή με το Νάαμ – τη δύναμη του Θεού ή το Θεό σε δράση - το Αρχικό Ηχητικό Ρεύμα, με το οποίο η τζίβα προχωρεί βαθμιαία ωσότου φτάσει την πηγή του Shald (Ήχου) ή τού Ηχητικού Ρεύματος.[78] Μόνο με τη Χάρη του Θεού παίρνει κανείς τη μύηση.[79]

Αυτοί που δεν υπηρετούν την Αλήθεια μαραίνονται σαν την κομμένη καλαμιά,
Ω Νανάκ! Όποιον ευλογεί ο Διδάσκαλος ενώνεται με το Νάαμ.
Μόνο με μια ειδική χάρη συναντά κανείς ένα Διδάσκαλο της Αλήθειας, και αυτός ενώνει την προσοχή με τον Ήχο.
Το να συναντήσει κανείς ένα Διδάσκαλο είναι καθαρά ένα δώρο του Θεού, και το ίδιο και η ένωση με το Hari Nam (το Θεό).

Ο Διδάσκαλος είναι όμοιος με το ***Θεό,*** αν και είναι μέσα σε ένα φυσικό σώμα. Αυτός είναι προικισμένος με τις ίδιες ιδιότητες όπως ο ίδιος ο Θεός. Αυτός έρχεται για να σώσει τους αμαρτωλούς και παρέχει τη Σωτήρια Χάρη Του στους υπόλοιπους.[80] Η σωτήρια χάρη έρχεται με την επαφή με το Νάαμ ή Λόγο, και το να απολαμβάνουμε συνέχεια την αγάπη και τη σωτήρια χάρη Του βοηθά με τη σειρά του αντίστροφα. Και η χάρη και το Νάαμ ή Λόγος εργάζονται με

αμοιβαιότητα και βοηθούν το ένα το άλλο στο να αναπτυχθούν.[81]

Οι ευλογίες του Υπέρτατου Κυρίου είναι απεριόριστες και ποτέ δεν είναι σπάνιες, αλλά τις παίρνει κανείς μόνο σαν εξαιρετικό έπαινο. Ένα μόριο χάρης είναι αρκετό για να σώσει την τζίβα από τον ατέλειωτο κύκλο της μετεμψύχωσης.[82]

Η χάρη του έρχεται με την παραδοχή της ***bhana*** (θέλησης) Του και την αναγνώριση της ***Hukam*** (εντολής) Του.[83] Ποιος καταλαβαίνει το θέλημα του Διδασκάλου και το ακολουθεί κατά γράμμα; Αυτός που μέσα του εργάζεται η χάρη του Κυρίου.[84] Η πανάκεια για όλα τα δεινά και ο μόνος τρόπος για να κερδίσουμε τη χάρη του Θεού είναι η τέλεια αυτοπαράδοση, με ταπεινοφροσύνη, στα πόδια της Διδασκάλου Ψυχής.[85] Μόνο οι Γκουρουμούκς [οι αφοσιωμένοι στο Διδάσκαλο] παίρνουν αυτή τη χάρη και όχι οι μανμούκς [οι αφοσιωμένοι στο νου].[86] Η χάρη του Διδασκάλου είναι τόσο απεριόριστη όσο και το μεγαλείο του, τόσο πολύ που αυτός συγχωρεί ακόμη και εκείνους που μιλούν άσχημα γι' αυτόν και τους δέχεται σαν δικούς του [87] Η χάρη του Διδασκάλου είναι απεριόριστη.[88]

Η Kali Yuga (η Σιδηρά Εποχή) είναι στον κολοφώνα της και σε όλη της τη δύναμη και γι' αυτό είναι το ίδιο και η χάρη και το έλεος του Διδασκάλου.[89]

Δεν μπορούμε να κερδίσουμε το Θεό ούτε με κολακεία ούτε με μάταιες επαναλήψεις, ούτε Αυτός θα κερδίσει ή θα χάσει τίποτα αν εμείς προσευχόμαστε ή όχι. Καθώς είναι Ελεήμονας, η Χάρη Του είναι πάντα το ίδιο σε δράση μέσα στον καθένα μας, γιατί εμείς δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς Αυτή. Μπορούμε, όμως, να ελκύσουμε αυτή τη χάρη προς όφελος μας με το να γίνουμε ένα κατάλληλο δοχείο γι' Αυτή. Η ταπεινοφροσύνη και η πίστη εξαγνίζουν το νου και τον κάνουν ένα κατάλληλο εργαλείο για τη Χάρη του Θεού. Αυτά τα δύο βοηθητικά βοηθούν στο να ανατρέψουν το λωτό του νου που τώρα είναι συντονισμένος με τις αισθήσεις. Αν δεν γίνουμε ικανοί να στρέψουμε την

κατεύθυνσή του προς τα πάνω, η Χάρη του Θεού δεν μπορεί να ρεύσει απευθείας μέσα σ' αυτόν. Οι προσευχές, οι ταπεινές και ειλικρινείς, βοηθούν στο να εγκαθιδρύσουν μια αρμόνιά μεταξύ του νου του ανθρώπου και της Χάρης του Θεού. Αυτός δεν χρειάζεται ρητορικά επιχειρήματα και νομική οξύνοια για να υπερασπίζουμε τις πράξεις μας και τις ανάγκες μας. Το μόνο που χρειάζεται είναι μια αγνή και γεμάτη αγάπη καρδιά συντονισμένη με τη Χάρη Του και η τελευταία έλκεται αυτομάτως προς αυτή.[90]

Ο Θεός είναι όλος Αγάπη, και δεν μπορούμε να Του ζητήσουμε να αγαπά περισσότερο. Είναι Παντογνώστης, και δεν μπορούμε με μεγαλόφωνες και δυνατές προσευχές να Τον κάνουμε σοφότερο. Η Τελειότητα δεν μπορεί να γίνει πιο τέλεια με τις διαμαρτυρίες μας και τις προσευχές μας, πρέπει να μάθουμε να «στεκόμαστε και να περιμένουμε» όπως το θέτει ο κλασικός ποιητής Μίλτον, και η Χάρη Του από μόνη της θα προσελκυθεί και θα πλημμυρίσει το είναι μας.[91]

Η Θεία Χάρη δεν αργεί ποτέ. Μια καλή μητέρα δεν λέει: «Θέλεις;» δίνει. Από τους μαθητές, παίρνουν τη μερίδα του λέοντα της Θείας Πίστης στο Διδάσκαλο, αυτοί που έρχονται με κατεβασμένο το κεφάλι, με βαριά καρδιά και με τη φρικώδη αγωνία μιας χαμένης ψυχής, βουβοί από άγχος, για να ξελαφρώσουν από τα βάσανα τους. Η ταπεινότητα δεν είναι αδυναμία. Είναι ο δυνατός και στερεός δρόμος της ταπεινοφροσύνης που οδηγεί στην Ανώτατη Πραγματικότητα.

Αγνότητα

ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ το να βρει κανείς ένα τέλειο Διδάσκαλο που να είναι ικανός να δώσει την εμπειρία του εσωτερικού Φωτός. Ακόμη και αν βρείτε έναν, δεν μπορείτε να φτάσετε στο Στόχο χωρίς να διάγετε μια αγνή ζωή και χωρίς τη συγχώρηση. Αν ακολουθείτε και δράτε σύμφωνα με αυτά

που τώρα μόλις είπα, θα απελευθερωθείτε από τα δεσμό του νου και της ύλης. Αυτές οι αρετές θα σας δώσουν την ανώτερη συνειδητότητα και θα αναπτύξετε πίστη στην ύπαρξη του Θεού. Στο κάτω κάτω, ποιος είναι ο σκοπός της λατρείας; Είναι για να αναπτύξουμε σταθερή πίστη στην ύπαρξη του Θεού. Με την αυτοενδοσκόπηση, μπορείτε να δείτε ποια είναι η κατάστασή σας.[93]

Λοιπόν η αγνότητα στη σκέψη, η αγνότητα στη διατροφή και η αγνότητα στη συμπεριφορά είναι πολύ σημαντική. Αν ο εσωτερικός μας εαυτός είναι απαλλαγμένος από όλα τα ελαττώματα, το Θείο Φως και ο ουράνιος Ήχος θα αναδυθούν μέσα στη σιωπή της καρδιάς. Αυτή η ίδια η σιωπή θα γίνει φωνητική. Ο διαλογισμός μας δεν είναι επιτυχής γιατί δεν έχουμε ακόμη φτάσει στο αναγκαίο στάνταρ. Ο Καμπίρ λέει: «Αν η καρδιά μας είναι μολυσμένη θα μας διώξουν από το Βασίλειο του Θεού».[94]

Αυτός είναι πάντοτε μαζί μας και δίνει τη χάρη του με αφθονία. Όμως, για να Τον πραγματοποιήσουμε, είναι ουσιώδες το να έχουμε μια αγνή καρδιά. Μπορείτε ποτέ να περιμένετε ο Κύριος να εκδηλωθεί προτού η καρδιά μας να είναι τελείως καθαρή χωρίς ψεγάδι; Ο Κύριος δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί όσο η καρδιά μας παραμένει γεμάτη με λαγνεία, θυμό, ζήλεια, κατηγορία, κ.τ.λ. Η ψυχή μας κοιμάται και είναι μολυσμένη από αυτά τα πάθη. Ακριβώς όπως ένας μαγνήτης δεν θα ελκύσει ένα σίδερο που είναι σκεπασμένο με σκόνη. Επίσης και ο Θεός μέσα μας δεν θα τραβήξει την ψυχή επάνω ωσότου να ελευθερωθεί από όλα τα ψεγάδια. Σ' αυτή την απελπιστική κατάσταση μόνο ένας αρμόδιος Διδάσκαλος μπορεί να έρθει προς βοήθειά μας. Αυτό, πραγματικά, είναι το μεγαλείο μιας Διδασκάλου Ψυχής. Για παράδειγμα, αν ένας φορτωμένος γάιδαρος κολλήσει στη λάσπη, δεν μπορεί να βγει από αυτή με τη δικιά του προσπάθεια. Θα πρέπει κάποιος άλλος, απλά από φιλευσπλαχνία, να βγάλει πρώτα το φορτίο και μετά να τραβήξει το γάιδαρο έξω από τη λάσπη. Το ίδιο και μεις είμαστε φορτωμένοι με σωρούς εντυπώσεων από τις περα-

σμένες πολυάριθμες γεννήσεις, και επιπρόσθετα, είμαστε παγιδευμένοι στη σαγήνη των αισθησιακών απολαύσεων. Λοιπόν, δεν υπάρχει καμιά διαφορά μεταξύ εμάς, στην κατάσταση που βρισκόμαστε, και στο φορτωμένο γάιδαρο. Γι' αυτό, και μεις επίσης χρειαζόμαστε μια φιλεύσπλαχνο ψυχή, που να είναι τελείως ελεύθερη, για να μας ξεφορτώσει και να μας τραβήξει έξω από την αθλιότητά μας· μόνο τότε θα μπορέσουμε να δούμε την Πραγματικότητα. Το μεγαλείο μιας τέτοιας Διδασκάλου Ψυχής είναι πραγματικά πέρα από κάθε περιγραφή. Ένας τέτοιος αρμόδιος Διδάσκαλος μας κάνει να δούμε την Αλήθεια μετά που μας ελευθερώνει από την επίδραση των περασμένων εντυπώσεων, φέρνοντας την προσοχή μας πάνω από τη σωματική συνειδητότητα.[95]

Για να έχετε το πλήρες όφελος από τη συντροφιά ενός Αγίου πρέπει και σεις επίσης να είσαστε αγνοί.[96] Αυτές οι καταστάσεις που θεωρούνται πως είναι το αποτέλεσμα της Αρνητικής Δύναμης ποτέ δεν θα μας έρθουν αν διάγουμε μια αγνή ζωή. Η Αρνητική Δύναμη είναι ένας μεγάλος κριτής και είναι πολύ δίκαιος στην κρίση του. Η πέννα του γράφει σύμφωνα με το κάρμα μας. Λοιπόν τι είναι η αγνότητα και η καλοσύνη; Ένας νους που είναι δοσμένος ολοκληρωτικά στο Θεό. Έτσι όλα τα βάσανα και το άγχος θα τελειώσουν. Όταν ο νους αποσύρεται από τον Κύριο και προσκολλάται σε κάτι άλλο τότε οτιδήποτε κάνει αυτός ο άνθρωπος τον πάει ακόμη πιο μακριά από το Θεό. Και όσο πιο μακριά τον πηγαίνει, τόσο πιο μεγάλη είναι η αμαρτία. Αυτός είναι πραγματικά ο αληθινός ορισμός της αμαρτίας. Η Αρνητική Δύναμη λέει: «Εγώ ποτέ δεν θα τιμωρήσω κανέναν αν οι άνθρωποι γίνουν αγνοί». Λοιπόν, στο Μονοπάτι των Αγίων, αυτό είναι το ανώτατο δίδαγμα, το μυστικό όλων των μυστικών: ότι ο Θεός κερδίζεται από αυτόν που δίνει το νου του.[97]

Πίστη

ΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ, ότι κανένας δεν μπορεί να γνωρίσει ή να βρει έναν αληθινό Διδάσκαλο παρά μόνον αν και όταν ο Διδάσκαλος θελήσει ο ίδιος να αποκαλύψει την ταυτότητά του προς μεγάλη ικανοποίηση αυτού που επιθυμεί να εδραιώσει την πίστη του στο Διδάσκαλο. Αυτό γίνεται ανάλογα με τη δεκτικότητα του καθενός, και μέχρι ποιό βαθμό του επιτρέπουν η αγάπη του και η ικανότητά του να καταλάβει. Εξαρτάται ολοκληρωτικά από την καλοσύνη και το έλεος του Θεού μέσω ενός Διδασκάλου. Σε μερικούς γίνονται νύξεις σύμφωνα με τις επιθυμίες τους. Σε μερικούς η πίστη τους προς το Διδάσκαλο επιβεβαιώνεται όταν ο μαθητής σώζεται ως εκ θαύματος από κάποιο κίνδυνο. Από μια ευνοϊκή ανταπόκριση στις προσευχές που έγιναν προς το Διδάσκαλο επιβεβαιώνεται η πίστη σε άλλους. Υπάρχουν άλλοι που έχουν γνώση μόνο μέσα από τα βιβλία και ικανοποιούνται με το παράδειγμα των άλλων, έτσι έχουν την πιστοποίηση μ’ αυτό τον τρόπο. Οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν πώς να μετρούν την έκταση της διάνοιας του καθενός και του δίνουν την πίστη ανάλογα. Οι Άγιοι γνωρίζουν τις αρετές και τα ελαττώματα του καθενός αλλά ποτέ δεν τα αποκαλύπτουν.[98]

Πόσο τυχερό είναι ένα παιδί που επαναπαύεται πλήρως και παραδίδεται τελείως στα δυνατά και προστατευτικά χέρια του Πατέρα! Αυτό τότε είναι ξένοιαστο, αφήνοντας όλη τη δουλειά στον Φιλεύσπλαχνο και αγαθό Πατέρα, για να διεκπεραιώσει τα πράγματα όπως Αυτός νομίζει καλύτερα. Μια τέτοια ζωή γίνεται πάρα πολύ γλυκιά και όλα του τα προβλήματα γίνονται πιο εύκολα και ο δρόμος του γίνεται σαφής και ομαλός. Η Διδάσκαλος Δύναμη παρέχει συνέχεια κάθε δυνατή βοήθεια και ευλογία. Ας εναποθέσουμε όλη μας την εμπιστοσύνη σ’ Εκείνον. Οι τυχεροί κάνουν όπως λέει ο Διδάσκαλος, και παίρνουν όλη την αναγκαία υλική βοήθεια, που καταπραΰνει πάρα πολύ τη σοβαρότητα του

καρμικού χρέους. Οι δυσκολίες και τα βάσανα μπορεί να έρθουν, αλλά περνούν χωρίς να αφήσουν πίσω τους ένα άσχημο σημάδι. Σας παρακαλώ να μην αποκαρδιώνεστε." Αυτός ποτέ δεν προδίδει τα παιδιά Του.[100]

Αν αφήσετε τον εαυτό σας τελείως στα χέρια του Θεού, σίγουρα Εκείνος θα σας φροντίσει. Ένας άνθρωπος πήγε στη ζούγκλα για δώδεκα χρόνια και κρεμάστηκε ανάποδα με σιδερένιες αλυσίδες μέσα σ' ένα πηγάδι. Ένας γεωργός που περνούσε από κει τον ρώτησε: «Τί κάνεις;» «Περιμένω το Θεό». Ο γεωργός είπε: «Ω, αυτό είναι εκείνο που πρέπει να κάνει κανείς για να βρει το Θεό», και έτρεξε γρήγορα να κάνει ένα σχοινί από χορτάρι. Αν και το σχοινί ήταν τόσο αδύναμο κρεμάστηκε ***σ'*** ένα διπλανό πηγάδι. Μετά από δέκα λεπτά ο γεωργός ρώτησε τον άλλο: «Δεν ήρθε ακόμα ο Θεός σου;» «Όχι», «Ω», είπε ο γεωργός, «ο δικός μου ήρθε», «Τί;» είπε ο άλλος, «πώς είναι δυνατόν μόνο μετά από δέκα λεπτά; Εγώ είμαι εδώ δώδεκα χρόνια». Ο γεωργός δεν είχε σιδερένιες αλυσίδες αλλά έβαλε όλη του την πίστη στο Θεό, μιας και γνώριζε το δρόμο προς το Θεό, χωρίς να νοιάζεται για τη ζωή του.[101]

Προσευχή και Ευγνωμοσύνη

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ που ξεκλειδώνει το Βασίλειο του Ουρανού. Σηκώνει τους υδατοφράκτες και απελευθερώνει από μέσα μας απέραντη δύναμη και επινοητικότητα. Η προσευχή και η ευγνωμοσύνη είναι συγγενείς. Μια καρδιά γεμάτη ευγνωμοσύνη γίνεται η κατοικία όλων των αρετών.[103] Πάντοτε να ζητάτε τη Θεία Του καθοδήγηση επικαλούμενοι το έλεος Του με ταπεινή παράκληση και εσωτερική έντονη λαχτάρα για τη Ντάρσαν* Του.[104]

* Σημ. Μετ. Όταν η ματιά του Διδασκάλου συναντά αυτή του μαθητή.

Μια πειθαρχημένη ζωή είναι ένα προνόμιο· θέσετε το σαν όρο να είσαστε πάντοτε ευτυχισμένοι, χαρούμενοι και ευγνώμονες.[105] Το μοναδικό καθήκον του ανθρώπου είναι το να είναι πάντοτε ευγνώμονας προς το Θεό για τα αναρίθμητα δώρα Του και τις αναρίθμητες ευλογίες Του.[106]

Ταπεινοφροσύνη

ΟΛΟΙ ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ του παρελθόντος και της σημερινής εποχής λένε ότι: «Η Βασιλεία του Θεού είναι για τους ταπεινούς στην καρδιά». Αλίμονο! πολλοί από μας είναι υπερήφανοι, ματαιόδοξοι, χαμένοι μέσα στο εγώ· και τυφλοί προς τη σοφία δεν κάνουμε τίποτα άλλο παρά να περιπλανιόμαστε από σκοτάδι σε σκοτάδι.

Ο Θεός που κυβερνά εκατομμύρια είναι το εγώ· ενθρονίσετε μέσα στην καρδιά σας το Θεό της Αγάπης, και σταματήστε να περιπλανιόσαστε – και τι πρέπει να κάνετε για να γίνει αυτό; Να γίνετε ταπεινοί όπως η στάχτη και η σκόνη.

Ο κόσμος είναι γεμάτος από υπερήφανους για τα χρήματά τους ή για τη δύναμή τους ή για τη μάθησή τους. Ενώ, θα έπρεπε να είμαστε ταπεινοί και απλοί και να αδειάσουμε τους εαυτούς μας από όλο τον «εαυτό» ώστε ο Κύριος να μπορέσει να μας κάνει αυτό που Εκείνος θέλει[107] Οι αληθινά ταπεινοί είναι και οι αληθινά ευτυχισμένοι. Από έλλειψη ταπεινοφροσύνης, οι άνθρωποι διάγουν μια αβάστακτη, άθλια ζωή. Όλη αυτή η αθλιότητα είναι από μέσα μας. Αυτό δεν είναι μια αλλαγή στις συνθήκες [της ζωής] μας, αλλά η απαλλαγή από τη δουλεία του εαυτού, το τιποτένιο «εγώ» που κάθεται σαν τύραννος, λεηλατώντας μας τη μακαριότητα που είναι η κληρονομιά μας σαν παιδιά του Θεού. Είμαστε, κατά κάποιο τρόπο, μέσα σ’ ένα κλουβί αυτο-κέντρωσης, και ωσότου να ανοιχτεί αυτή η φυλακή με το κλειδί της ταπεινοφροσύνης, ο κύκνος της Ψυχής δεν

είναι ελεύθερος και δεν μπορεί να κολυμπήσει προς τις περιοχές της λαμπρότητας και της χαράς.[108]

Όταν το φως της ταπεινοφροσύνης ανατέλλει στην ψυχή, το σκοτάδι του εγωισμού εξαφανίζεται και η ψυχή δεν ζει πια για τον εαυτό της, αλλά για το Θεό. Η ψυχή χάνει τον εαυτό της μέσα στο Θεό, ζει μέσα στο Θεό, και μεταμορφώνεται σ' Αυτόν. Αυτή είναι η αλχημεία της ταπεινοφροσύνης. Μεταμορφώνει τον πιο ταπεινό στον Ύψιστο.[109]

Ο Άγιος Αυγουστίνος είπε ότι ο δρόμος προς το Θεό είναι: «Πρώτο ταπεινοφροσύνη, δεύτερο ταπεινοφροσύνη και τρίτο ταπεινοφροσύνη». Αυτός που είναι υπερήφανος για τα πλούτη του ή για τη μάθησή του ή για την εξουσία που έχει δεν θα πάει σε κανέναν Άγιο εκτός αν είναι ταπεινός. Ακόμη και αν πάει στον Άγιο, αλλά θεωρεί τον εαυτό του ανώτερο από Εκείνον, δεν θα Τον ακούσει. Ένα ποτήρι που κρατιέται πάνω από το κανάτι του νερού θα παραμείνει αδειανό – ωσότου να τεθεί κάτω από το κανάτι. Ξέρετε ό,τι ξέρετε· απλά ακούστε τι έχει να πει και ο άλλος. Μπορούμε ίσως να μάθουμε κάτι απ' αυτόν.

Ναι, τα κλαδιά ενός δέντρου φορτωμένου με καρπό κάμπτονται από μόνα τους. Έτσι και ο άνθρωπος, που χάνοντας τον εαυτό του, βρίσκει το Θεό – Τον βρίσκει παντού και μέσα στον καθένα – σκύβει μπροστά σε όλους, προσφέρει το σεβασμό της καρδιάς του σε όλους. Αυτή είναι η αληθινή ταπεινοφροσύνη. Δεν είναι ένα εκβιασμένο αίσθημα κατωτερότητας.[110] Ένας τέτοιος άνθρωπος ζει ενωμένος με όλους. Αυτός είναι μέσα στους άλλους και οι άλλοι είναι μέσα του.

Είναι ο κίβδηλος εγωιστής εαυτός που δίνει το αίσθημα της διαφωνίας και του χωρισμού. Όταν η απατηλότητα του εγώ σπάσει, αισθάνεται κανείς: «Δεν είμαι ξεχωριστός από τους άλλους, αλλά οι άλλοι είναι μέρη του Ενός – Θεού – Του Διδασκάλου – και όλοι μας είμαστε απασχολημένοι στην ίδια υπηρεσία του Θεού».

Ο καθένας μας είναι μοναδικός στο είδος του. Υπάρχει ένας θείος σκοπός πίσω από τη ζωή του καθενός που

έρχεται στον κόσμο· κανένας δεν δημιουργήθηκε γιο ιο τίποτα. Έχουμε κάτι να μάθουμε από τον καθένα. Αυτό είναι το μυστήριο της ταπεινοφροσύνης.

Ο αληθινά ταπεινός άνθρωπος δεν συγκρίνει τον εαυτό του με τους άλλους. Γνωρίζει ότι κανένας μας, όσο και αν είναι εξελιγμένος, δεν είναι τέλειος· κανένας μας δεν είναι πλήρης στον εαυτό του. Ο ταπεινός άνθρωπος δεν θεωρεί τον ένα καλύτερο από τον άλλο· πιστεύει στη θειότητα του καθενός. Αν κάποιος λέει και ισχυρίζεται ότι είναι καλύτερος από τους άλλους, τότε δεν είναι ακόμη τέλειος.

Μόνο όταν συνειδητοποιήσει κανείς τη μηδαμινότητά του έρχεται ο Θεός και τον γεμίζει με τον Εαυτό Του. Εκεί που υπάρχει ο άνθρωπος, ο Θεός δεν υπάρχει· εκεί που δεν υπάρχει ο άνθρωπος, υπάρχει ο Θεός! Ο Θεός δεν μπορεί να μπει στην καρδιά του εγωιστή ανθρώπου. Αυτός που είναι γεμάτος από τον εαυτό του θεωρεί τον εαυτό του πάνω από τους άλλους και έτσι βάζει ένα όριο στον εαυτό του. Ο Θεός είναι χωρίς όρια. Πώς μπορεί το άπειρο να μπει στο περιορισμένο;[111]

Η αληθινή ταπεινοφροσύνη είναι απελευθέρωση από κάθε συνειδητότητα του εαυτού, που περιλαμβάνει και την απελευθέρωση από τη συνειδητότητα της ταπεινοφροσύνης. 0 αληθινά ταπεινός άνθρωπος ποτέ δεν ξέρει πως είναι ταπεινός.[112]

Ο ταπεινός άνθρωπος δεν κάνει φασαρία. Είναι σε αρμονία με τον εαυτό του και τους άλλους. Είναι προικισμένος με ένα θαυμάσιο αίσθημα ειρήνης. Αισθάνεται σώος και ασφαλής, όπως ένα καράβι σε ένα λιμάνι, ανεπηρέαστος από τις καταιγίδες που μαίνονται και τα κύματα που κτυπούν με μανία. Έχει βρει καταφύγιο στα Πόδια του Κυρίου και οι καταιγίδες των εναλλασσόμενων καταστάσεων δεν έχουν καμιά δύναμη πάνω του. Αισθάνεται ελαφρύς σαν τον αέρα. Τα φορτία που εμείς κουβαλούμε σε όλη μας τη ζωή – το φορτίο του εαυτού και των επιθυμιών του – τα έχει παρατήσει, και είναι πάντα ήρεμος και γαλήνιος. Έχοντας παραδώσει τα πάντα, δεν έχει

τίποτα να χάσει, και όμως τα πάντα του ανήκουν γιατί αυτά είναι του Θεού, και ο Θεός είναι μέσα του. Έχοντας σπάσει τα δεσμά της επιθυμίας, είναι τόσο ευτυχισμένος με ένα ξερό κομμάτι ψωμί όπως και με ένα μεγαλοπρεπές δείπνο. Σε κάθε κατάσταση και σε κάθε περίπτωση της ζωής, ευλογεί τα Ονόματα του Θεού.

Αυτός που είναι ταπεινός θεωρεί τον εαυτό του ως μαθητή. Μαθαίνει πολλά καινούργια πράγματα, αλλά αυτό που είναι πιο δύσκολο, αυτός ξεμαθαίνει πολλά πράγματα που έχει μάθει. Ένας λόγιος πήγε σε ένα Άγιο και είπε: «Ω Οραματιστή του Μυστικού, πες μου τι πρέπει να κάνω για να ζήσω τη Θεία ζωή;» Και ο Άγιος του είπε: «Πήγαινε, ξεμάθε αυτά που έχεις μάθει και μετά έλα σε μένα».[113]

Αυτός που θα περπατήσει το δρόμο της ταπεινοφροσύνης πρέπει να απαρνηθεί τον προηγούμενο τρόπο με τον οποίο ζούσε. Πρέπει να εγκαταλείψει τις αντιλήψεις που είχε σχηματίσει, τα στάνταρ στα οποία ήταν συνηθισμένος. Πρέπει να έχει μια καινούργια σκοπιά προς τη ζωή. Τα πράγματα που ο κόσμος θα λάτρευε είναι γι’ αυτόν χωρίς αξία. Οι αξίες του είναι τόσο διαφορετικές από αυτές των άλλων ανθρώπων. Το πλούσιο φαγητό, τα ωραία σπίτια, τα ακριβά ρούχα, οι θέσεις δύναμης και εξουσίας, το χειροκρότημα των ανθρώπων, οι τιμές και οι τίτλοι, δεν τον ελκύουν πια. Αισθάνεται να έλκεται προς μια ζωή απλότητας. Είναι ευτυχισμένος να ζει μια κρυμμένη ζωή μέσα στον Κρυμμένο Κύριο.

Είναι νεκρός προς τον κόσμο· αλλά είναι ζωντανός προς το Θεό. Μερικές φορές πραγματικά συμπεριφέρεται σαν ένας νεκρός.

Ναι, ο αληθινά ταπεινός άνθρωπος είναι, μ’ αυτή την έννοια, ο «νεκρός» άνθρωπος. Αυτός έχει πεθάνει. Μόνο ο Θεός ζει μέσα του. Ο εαυτός του έχει εκμηδενιστεί. Ο εαυτός του έχει εξαφανιστεί μέσα στο Θεό, και μόνο ο Θεός παραμένει. Ο Θεός εργάζεται μέσα του και μέσω του, και ο Θεός εκπέμπεται από τα μάτια του. Ο Θεός μιλά με τα λόγια του. Με τα πόδια του, ο Θεός περπατά πάνω στη γη,

και με τα χέρια του δίνει την Ευλογία Του σε όλους.

Τέτοιοι άνθρωποι είναι η πραγματική δύναμη του κόσμου – η φώτιση και η έμπνευσή του. Βλέποντάς τους επικοινωνεί κανείς με το Θεό, γιατί ο Θεός κατοικεί μέσα τους. Αυτοί είναι οι ζωντανοί, κινούμενοι Ναοί του Κυρίου. Είναι αυτοί που κρατούν τον κόσμο άθικτο, αν και δεν το γνωρίζουν αυτοί οι ίδιοι. Ολόκληρη η γη εξαρτάται από αυτούς χωρίς κανένας να το ξέρει. Η καρδιά τους και ο νους τους είναι συντονισμένα με τη Μεγάλη Καρδιά και το Μεγάλο Νου της ανθρωπότητας. Είναι σε πλήρη συμφωνία με οτιδήποτε έχει ζωή. Δίνουν την αγάπη τους σε όλα τα ζωντανά πλάσματα, σαν να ήταν τα παιδιά της ίδιας γλυκιάς Μητέρας. Έχουν σπάσει όλα τα δεσμά και έχουν μπει στην ελευθερία των παιδιών του Θεού. Ο Θεός κάνει το θέλημά τους, γιατί έχουν βυθίσει τη θέλησή τους στη δίκιά Του. Ο Θεός εκπληρώνει την παραμικρή επιθυμία τους, γιατί είναι Εκείνος που επιθυμεί όλες τις επιθυμίες τους. Είναι οι μικροί σωτήρες της ανθρωπότητας.

Εύχομαι στον καθένα σας να ακολουθήσει το μάθημα της ταπεινοφροσύνης, που είναι γεννημένη από την αγάπη και την απλότητα.[114]

Αφοσίωση

ΛΟΙΠΟΝ ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ η αφοσίωσή σας, η αγάπη σας για το Θεό, να φέρει καρπό, τότε να είσαστε ολοκληρωτικά και μοναδικά αφοσιωμένοι σε Έναν. Να σκεπτόσαστε Εκείνον, να βλέπετε Εκείνον, να ακούτε για Εκείνον και να γνωρίσετε Εκείνον. Αυτούς που μας βοηθάνε στο Δρόμο, τους ευχαριστούμε. Η bhakti ή η αφοσίωση θα φέρει καρπό μόνο όταν είσαστε ολοκληρωτικά και μοναδικά αφοσιωμένοι σ' Εκείνον, τόσο πολύ που να ξεχνάτε τον εαυτό σας.[115]

Ο Θεός είναι Ένας και θέλει ο καθένας να πηγαίνει σ' Αυτόν ολομόναχος. Δεν πρέπει κανείς να σκέπτεται ούτε

ακόμη και το σώμα μέσα στο οποίο κατοικεί, και ότι αυτός ή το αντικείμενο της αφοσίωσής του είναι εκεί.[116]

... Να είσαστε ολοκληρωτικά και μοναδικά αφοσιωμένοι σ' αυτό που κάνετε, να κάνετε ένα πράγμα τη δεδομένη στιγμή. Αν έχετε τέτοια αφοσίωση, ακόμη και για μερικά λεπτά, αυτή θα φέρει καρπό. Αν καθόσαστε για ώρες και η προσοχή σας είναι διασκορπισμένη, διηρημένη σε τόσα πολλά πράγματα, αυτού του είδους η αφοσίωση δεν θα φέρει καρπό. Τώρα δείτε πού βρισκόσαστε.[117]

Η προσευχή που έρχεται μέσα από την καρδιά και εκφράζεται μέσω του μυαλού και του στόματος θα εισακουστεί. Όταν προσευχόσαστε πρέπει να απομονώνεστε και να προσευχόσαστε ολομόναχοι. Αν είσαστε τελείως πεπεισμένοι για την προσευχή σας και για την ύπαρξη Αυτού προς τον οποίο προσευχόσαστε και για την ικανότητά Του, και αυτή η προσευχή βγαίνει μέσα από την καρδιά σας, φυσικά θα εισακουστεί. Για παράδειγμα, υπάρχει μια ιστορία για τα τέσσερα διαφορετικά είδη αφοσίωσης που έχουν οι γυναίκες για τους συζύγους τους. Στο πρώτο είδος [η σύζυγος] είναι προσκολλημένη σε άλλους άντρες, αν και εξωτερικά φαίνεται ότι είναι τελείως αφοσιωμένη στο σύζυγό της. Αληθινά μιλώντας, οι δύο σύζυγοι θα έπρεπε να ήταν μια ψυχή που εργάζεται μέσα σε δύο σώματα. Εμείς είμαστε σαν τη σύζυγο που ήταν εξωτερικά αφοσιωμένη στο σύζυγό της αλλά πάντοτε σκεπτόταν τους άλλους. Δεν έχουμε πεποίθηση, δεν είμαστε αφοσιωμένοι ολοκληρωτικά και μοναδικά στο Θεό ή στο Διδάσκαλο. Μερικές σύζυγοι είναι αφοσιωμένες, αλλά θέλουν κάτι σε αντάλλαγμα. Αυτό το είδος της αφοσίωσης είναι δεύτερης τάξης. Αν δεν της δοθεί αυτό που θέλει, έχει μνησικακία. Το τρίτο είδος συζύγου θα παρακαλέσει το σύζυγό της όταν θέλει κάτι, αλλά είτε της το δώσει είτε όχι, αυτή παραμένει αφοσιωμένη σ' αυτόν. Αλλά ο τέταρτος και ανώτατος τύπος της αφοσιωμένης συζύγου θα σκεφτεί: «Καλά, ο σύζυγός μου ξέρει την κατάστασή μου, με βλέπει καθημερινά και θα φροντίσει για τις ανάγκες μου. Αν αυτός

με παραδέχεται μ’ αυτά τα κουρελιασμένα ρούχα, τότε τι παραπάνω να θέλω εγώ!» Αυτή είναι η ανώτατη μορφή αφοσιωμένης ψυχής. Είτε είμαστε πλούσιοι ή φτωχοί, ευτυχισμένοι ή σε απελπισία, Αυτός βλέπει την κατάστασή μας. Είμαστε όλοι παιδιά του στο κάτω κάτω, δεν είναι; Λοιπόν αυτό το είδος είναι η ανώτατη μορφή αφοσίωσης.[118]

Ο Καμπίρ λέει: «Ποιό είναι το κριτήριο ότι ένας άνθρωπος είναι αφοσιωμένος ολοκληρωτικά και μοναδικά στο Θεό; Αν όταν βρίσκεται σε βαθύ ύπνο, βγαίνει από το στόμα του ο λόγος του Θεού ή του Διδασκάλου, τότε αυτός ο άνθρωπος είναι ολοκληρωτικά και μοναδικά αφοσιωμένος σ’ Εκείνον. Τι θα προσέφερα σ’ ένα τέτοιον άνθρωπο; Θα πρόσφερα τη σάρκα μου, το δέρμα μου για να κάνει παπούτσια για τα πόδια του». Παρακολουθείτε ποιό είδος αφοσίωσης φέρνει πλήρη καρπό; Αυτό στο οποίο είναι κανείς ολοκληρωτικά και μοναδικά αφοσιωμένος σε Έναν. Ο νους μας είναι αφοσιωμένος σε τόσο πολλά πράγματα. Τέτοιου είδους αφοσίωση δεν θα φέρει καρπό. Αν θέλουμε η αφοσίωσή μας να φέρνει καρπό καθημερινά και να δούμε αυτό τον καρπό κατά τη διάρκεια της ζωής μας, τότε όλη μας η προσοχή θα έπρεπε να είναι στραμμένη στα Πόδια του Κυρίου, ή του Κυρίου που είναι εκδηλωμένος στο Θεό μέσα στον άνθρωπο. Το αποτέλεσμα θα είναι ότι αν αγαπάτε όλο τον Κόσμο για χάρη Του, δεν θα είσαστε προσκολλημένοι στον κόσμο.[119]

Λοιπόν προσπαθήστε να ζείτε στο ζωντανό παρόν, ξεχνώντας το παρελθόν και το μέλλον – και γεμίστε κάθε στιγμή της ζωής σας με εμπιστοσύνη, με αφοσίωση και αγάπη σ’ Εκείνον. Αυτός θα εκδηλωθεί μέσα σας όταν εσείς αποφασίσετε να στρέψετε το πρόσωπό σας σ’ Εκείνον.[120]

0 μαθητής φτάνει στον τελικό Στόχο ανάλογα με την ακεραιότητά του, την πίστη και την αφοσίωσή του στο Διδάσκαλο.[121]

Όσο περισσότερο δίνει κανείς βάρος στα λόγια του Διδασκάλου, τόσο περισσότερη χάρη έχει. Η αληθινή αφοσίωση στο Διδάσκαλο είναι η παραδοχή και η τήρηση

αυτών που Εκείνος διατάζει. Ο Guru Ramdas μας παροτρύνει η σκέψη του Διδασκάλου να είναι πάντοτε σύντροφός μας, άσχετα με το τι κάνουμε. Ο Διδάσκαλος είναι κρυμμένος μέσα στα λόγια του, και τα λόγια του είναι αληθινά ο πραγματικός Διδάσκαλος.[122]

Θα έπρεπε να υπακούμε και να είμαστε αφοσιωμένοι, και να αφήνουμε την υπόλοιπη δουλειά σ' Εκείνον.[123]

Εμπόδια στην Αφοσίωση

ΠΡΩΤΑ ΑΠ' ΟΛΑ, οι κυρίες και οι άνδρες δεν θα έπρεπε πάντοτε να σκέπτονται το αντίθετο φύλο ή να διαβάζουν τέτοια μυθιστορήματα, μυθιστορήματα αγάπης θα έλεγα, που φέρνουν σκέψεις λαγνείας. Όταν δεν σκεπτόμαστε πάντα το Διδάσκαλο, Αυτός παραμερίζεται και παρεμβαίνει ο άλλος άνθρωπος τον οποίο σεις σκεπτόσαστε, είτε είναι άνδρας είτε γυναίκα. Ποιό είναι το αποτέλεσμα; Η εσωτερική σας πρόοδος σταματά, γιατί είσαστε αφοσιωμένοι κάπου αλλού. Λοιπόν οι κυρίες και οι άνδρες δεν θα έπρεπε να διαβάζουν αυτά τα βιβλία που έχουν ιστορίες αγάπης. Οι κυρίες δεν θα έπρεπε να σκέπτονται τους άνδρες ούτε οι άνδρες να σκέπτονται τις κυρίες. Αυτό είναι το πρώτο εμπόδιο στο δρόμο. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να αγαπάμε κανένα. Για χάρη του Διδασκάλου ή του Θεού, θα έπρεπε να αγαπάμε όλους όσους πηγαίνουν σ' Εκείνον.[124]

Μπορείτε να αγαπάτε αλλά θα έπρεπε να είναι για χάρη του Διδασκάλου. Αλλιώς, αυτό είναι ένα από τα πιο αποτελεσματικά εμπόδια με το οποίο οι άνθρωποι οδηγούνται μακριά [από το Μονοπάτι] και η προσοχή τους στρέφεται από ένα ανώτερο σημείο σε ένα κατώτερο. Αυτό είναι το ένα εμπόδιο. Το άλλο είναι ότι αν πάντοτε διαβάζετε για χρήματα και σκεφτόσαστε πως αυτός και εκείνος ο άνθρωπος έχουν γίνει εκατομμυριούχοι, ή ακούτε ομιλίες γι' αυτά τα πράγματα, θα αναπτύξετε απληστία μέσα σας. Τρίτο,

καταλαβαίνουμε τι είναι ένας άνθρωπος από τη συντροφιά που έχει. Μην έχετε τη συντροφιά κάποιου που είναι παραδομένος σ' αυτά τα δύο πράγματα, γιατί με τη συντροφιά, θα γίνετε και σεις το ίδιο. Αυτές οι σκέψεις θα τριγυρνούν πάντοτε μέσα στο νου σας. Το τέταρτο εμπόδιο είναι ότι μερικές φορές σκεπτόσαστε τον εχθρό σας ή ότι ο τάδε άνθρωπος είναι εναντίον σας. Αυτό έρχεται πάντοτε στο νου σας, τον σκεφτόσαστε ξανά και ξανά, και αυτό δημιουργεί μίσος μέσα σας. Μερικές φορές χάρη του ονόματος και της φήμης, νομίζουμε πως αυτός ή εκείνος ο άνθρωπος ανεβαίνει στην κοινωνία, ότι γίνεται γνωστός στον κόσμο και απορείτε γιατί όχι και σεις. Ένας άνθρωπος που [σκέπτεται] έτσι μπορεί να ήταν πριν αφοσιωμένος. Ένα ένα, αυτά τα πράγματα που έχω αναφέρει παρεμβαίνουν στο δρόμο, και η αφοσίωσή μας δεν φέρνει καρπό.[125]

Ένα άλλο εμπόδιο είναι όταν ένας άλλος άνθρωπος είναι αφοσιωμένος σε σας. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Ας υποθέσουμε ότι έχετε 100 ρουπίες ή εκατό δολάρια στο λογαριασμό σας στην Τράπεζα. Όποιος σας σκέπτεται ή σας φροντίζει με όλη του την αφοσίωσή σας στέλνει ένα χρεωστικό λογαριασμό. Αυτός που είναι αφοσιωμένος θα θέλει μια ανταπόδοση γι' αυτή την αφοσίωση, είτε έχετε αυτά τα χρήματα στην Τράπεζα είτε όχι. Θα χρεοκοπήσετε, έχετέ το υπόψη σας! Αυτοί που μπορούν να δώσουν κάτι περιμένουν κάτι σαν ανταπόδοση. Κανένας δεν σας δίνει ούτε ακόμη και ένα ποτήρι νερό χωρίς κανένα σκοπό. Αν κάποιος σας δώσει γλυκά ή κάτι άλλο (ας αφήσουμε κατά μέρος το θέμα του Διδασκάλου – Αυτός είναι ένας Ανιδιοτελής Εργάτης), θα περιμένει κάτι σαν ανταπόδοση. Είτε θέλετε να το δώσετε είτε όχι, αυτό χρεώνεται σε σας. Με παρακολουθείτε τώρα; Είναι γι' αυτό που όλοι οι Διδάσκαλοι λένε: «Να κερδίζετε τα δικά σας χρήματα, να ζείτε με τα κέρδη σας και να μοιραζόσαστε και με τους άλλους». Θα πρέπει να υπάρχει πάρε δώσε. Ανιδιοτελής εξυπηρέτηση για το καλό της αποστολής [του Διδασκάλου] είναι άλλο πράγμα. Γι' αυτό δεν θα πρέπει να θέλετε τίποτα

σαν ανταπόδοση. Μόνο τότε θα γίνει ανιδιοτελής, όχι αλλιώς. Αν θέλετε να γίνει κάτι, σεις δίνετε κάτι.[126]

Μερικές φορές προσποιούμεθα και ποζάρουμε και γινόμαστε αυτό [που προσποιούμεθα]. Στην πραγματικότητα σεις δεν είσαστε αυτό, εξαπατάτε τον εαυτό σας, το Θεό που είναι μέσα σας πρώτα, μετά εξαπατάτε τους άλλους. Για πόσο διάστημα μπορεί να συνεχίσει αυτό; Η αλήθεια θα φανερωθεί τελικά. Λοιπόν δεν θα έπρεπε να σκέπτεστε το αντίθετο φίλο, είτε είσαστε άνδρας είτε γυναίκα. Αν πάντοτε σκεπτόσαστε για το σώμα, φυσικά θα σκεπτόσαστε το αντίθετο φύλο. Ο Χριστός είπε ότι οι σύζυγοι θα έπρεπε να αγαπούν τις συζύγους τους όπως ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία. Ακόμη και οι σύζυγοι δεν θα έπρεπε να σκέπτονται ο ένας τον άλλο σαν άνδρας και γυναίκα. Μπορεί να έχουν ένα καθήκον, το να κάνουν παιδιά, αλλά αυτό δεν είναι το παν. Είναι κυρίως για να έχουν ένα σύντροφο στη ζωή με το σκοπό του να φτάσουν και οι δύο στο Θεό.

Λοιπόν πρώτο, οι άνδρες δεν θα έπρεπε πάντοτε να σκέπτονται για τις κυρίες και οι κυρίες δεν θα έπρεπε να προσκολλώνται πάρα πολύ στους άνδρες. Αν πρέπει να αγαπάτε ο ένας τον άλλον, αγαπάτε για χάρη του Διδασκάλου, ξεχνώντας το φύλο σας. Δεύτερο, αν έχετε τη συντροφιά κάποιου που είναι πολύ πλούσιος και έχετε πάντοτε αυτή τη συντροφιά, τότε θα θέλετε να είσαστε πλούσιος και σεις. Θα αναπτυχθεί απληστία μέσα σας. Τρίτο είναι ότι καταλαβαίνουμε τι είναι ένας άνθρωπος από τη συντροφιά που έχει. Η ποιότητα της συντροφιάς που έχουμε θα αναπτυχθεί πολύ γρήγορα και μέσα μας, άσχετα με το τι είδους συντροφιά είναι. Το τέταρτο είναι προσποίηση και ποζάρισμα και το να κάνουμε πράγματα για το όνομα, τη φήμη και το συναγωνισμό. Αυτά είναι τα πράγματα που παρεμβαίνουν στο δρόμο της αφοσίωσής σας.[127]

Αν έχετε ένα καλό σύντροφο, τόσο το καλύτερο, αλλιώς μείνετε ολομόναχοι με τον εαυτό σας, με το Διδάσκαλο ή το Θεό μέσα σας. Αν ζείτε κατ' αυτό τον τρόπο, η αφοσίωσή

σας, ακόμη και αν γίνεται για λίγη ώρα, θα σας δώσει περισσότερα, εκατό φορές περισσότερα αποτελέσματα παρά με τον άλλο τρόπο. Με τον άλλο τρόπο, η αφοσίωση χάνεται. Ένα άλλο εμπόδιο είναι ότι εκείνοι που δεν πιστεύουν στο Θεό φυσικά θα προκαλέσουν ορισμένες αμφιβολίες μέσα σας. Λοιπόν να αποφεύγετε όλα αυτά τα πράγματα. Αν μπορείτε να έχετε μια καλή συντροφιά, όπου μπορείτε να αναπτύξετε αγάπη για το Διδάσκαλό σας ή το Θεό, ωραία και καλά, αλλιώς ζείτε με τον εαυτό σας.

Υπάρχει και ένα άλλο πράγμα που παρεμβαίνει στο δρόμο μας και που επιδρά όλους, είτε είναι αντιπρόσωποι, αρχηγοί ομάδας ή οποιοσδήποτε. Αυτό είναι όταν λένε: «Εγώ είμαι ανώτερος από τους άλλους», προσποιούνται και ποζάρουν, θέλουν να είναι οι αρχηγοί και φυσικά αυτό προκαλεί μίσος και έχει σαν αποτέλεσμα να μην προοδεύουν. Αυτή η στάση με την πάροδο του χρόνου γίνεται σαν μια εκκλησία και μια επιβολή. Αλλά το Ιερό Μονοπάτι, τα Διδάγματα των Διδασκάλων, είναι εμποτισμένα πέρα ως πέρα με ταπεινοφροσύνη, απλότητα και αγάπη.[128]

Λοιπόν χθές, μίλησα για τα πράγματα, που αν τα ακολουθήσετε, θα φέρουν περισσότερο αποτέλεσμα στην αφοσίωσή σας. Αυτά τα πράγματα έχουν εξηγηθεί και πρέπει να τα ακολουθείτε. Όσο περισσότερο τα ακολουθείτε, τόσο θα προοδεύετε περισσότερο. Μερικές φορές προοδεύετε και μετά ξαφνικά αισθανόσαστε άγονοι. Γιατί; Είναι επειδή κάτι άλλο έχει μεσολαβήσει, έχει παρέμβει στο δρόμο. Λοιπόν πρέπει να είμαστε πολύ προσεχτικοί. Να σκεπτόσαστε το Θεό, ή το Θεό μέσα στον άνθρωπο, σε όλες σας τις υποθέσεις. Ας είναι η βελόνα της πυξίδα σας πάντοτε προς το βορρά, τότε θα είσαστε ασφαλής. Αγαπάτε ο ένας τον άλλον για χάρη του Διδασκάλου. Αν αγαπάτε ο ένας τον άλλο για τον ίδιο τον άνθρωπο αυτό θα σταθεί [εμπόδιο] στην αγάπη σας για το Διδάσκαλο. Αν αγαπάτε το Διδάσκαλο, τότε τηρείτε τις εντολές Του.[129]

Τα Λόγια του Διδασκάλου

ΟΤΑΝ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ πάει σ' ένα Διδάσκαλο, πρέπει να πάει με ένα ευρύ πνεύμα. Εφόσον ξέρει ότι όλες του οι πράξεις μέχρι σήμερα, τόσο οι ατομικές όσο και οι κοινωνικές, δεν του έχουν εξασφαλίσει τη σωτηρία, θα έπρεπε να τις αποχαιρετήσει και να ζητήσει από το Διδάσκαλο τις καθοδηγήσεις Του στο θέμα των πνευματικών ασκήσεων.

Αφού πάρει τις καθοδηγήσεις, πρέπει μετά να τις ακολουθεί με υπερακρίβεια, και θα έπρεπε μόνο αυτό να αποτελεί τη μοναδική του αφοσίωση. Οτιδήποτε ορίζει ο Διδάσκαλος, αυτό θα πρέπει να θεωρείται σαν Ευαγγελική αλήθεια, αδιάφορο αν κρίνεται σωστό ή όχι με την ανθρώπινη λογική. Η διάνοιά μας και η λογική μας είναι, στο κάτω κάτω, περιορισμένες και δεν μπορούν να φτάσουν στα βάθη που διεισδύει ο Διδάσκαλος. Αυτός γνωρίζει το γιατί και το πώς των καθοδηγήσεών του, και σαν ένας πλήρως υπεύθυνος Αρχιστράτηγος δίνει τις εντολές του. Πρέπει λοιπόν να μάθουμε να τον υπακούμε απόλυτα σαν αληθινοί στρατιώτες, και να κάνουμε ό,τι διατάζει.[130]

Θα έπρεπε να προσπαθήσουμε να καταλάβουμε προσεκτικά τα διδάγματα του Διδασκάλου και τι υπάρχει πίσω από αυτά – όχι να χάνουμε το χρόνο μας σε διανοητικές διαμάχες και συλλογισμούς. Όταν ένας αξιωματικός δίνει διαταγές για πυρ, ο στρατιώτης πρέπει να πυροβολήσει, και η υπευθυνότητα της απόφασης είναι στον αξιωματικό. Λοιπόν το καθήκον μας είναι να υπακούμε, και αν είναι ανάγκη να πεθάνουμε! Όσο ο νους δεν υπακούει κατ' αυτό τον τρόπο, δεν θα έχουμε το πλήρες όφελος που έχει να μας προσφέρει το Νάαμ. Ο Διδάσκαλος ξέρει το δρόμο προς την πνευματικότητα.

Αφοσίωση προς το Διδάσκαλο απλά μόνο με τα λόγια ποτέ δεν έχει αποτέλεσμα. Ο Διδάσκαλος θέλει πλήρη αφοσίωση σε ό,τι λέει, γιατί αυτό είναι για το απώτατο καλό του μαθητή.[132]

Οι άνθρωποι που επανειλημμένως συναντούν το Διδάσκαλο αρχίζουν να τον αγαπούν όλο και περισσότερο· και εκείνοι που θεωρούν τα λόγια του Αληθινά γίνονται οι αγαπημένοι του Κυρίου. Όποια και αν είναι η εντολή του Διδασκάλου, πρέπει να την ακολουθείτε με ακατάπαυστο ζήλο, έτσι ώστε να μπορέσετε να πιαστείτε από τον Ήχο, που θα σας οδηγήσει πίσω στην πατρίδα σας.[133] Αγάπη για το Θεό σημαίνει απόλυτη υπακοή σ' Εκείνον.[134]

Τα λόγια του Διδασκάλου δεν μπορούμε να τα ξεχωρίσουμε από το Διδάσκαλο. Είναι από το ξεχείλισμα της καρδιάς που μιλά η γλώσσα. Ο Διδάσκαλος είναι ριζωμένος στο Λόγο και τα λόγια του είναι η έκφραση από αυτό που υπάρχει μέσα του· δηλαδή Λόγος, παλμός Ζωής και Δύναμης. Πώς μπορούν λοιπόν να χωριστούν το ένα από το άλλο; Τα λόγια Του χωρίς αμφιβολία διαπερνούν τις καρδιές των αναζητητών και κανένας άλλος δεν μπορεί να ξέρει τις γλυκές οδύνες από τις οποίες υποφέρουν.[135]

Είναι απόλυτα αναγκαίο να κάνουμε το θέλημα του Διδασκάλου, γιατί σ' αυτό έγκειται το καλό του μαθητή. Πραγματικά πολλοί άνθρωποι συναντούν το Διδάσκαλο της Αλήθειας, αλλά αυτό δεν είναι αρκετό. Για να έχει τη σωτηρία, πρέπει κανείς να τον υπακούει στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη.[136] Αυτός που υπακούει κάθε λόγο του Διδασκάλου θα πραγματοποιήσει τον Κύριο. Αλλά εμείς προτιμούμε να διαφοροποιούμε τις εντολές του σύμφωνα με τον τρόπο που σκεπτόμαστε εμείς.[137]

Μερικοί άνθρωποι αυτό που ακούνε μπαίνει από το ένα αυτί και βγαίνει από το άλλο. Άλλοι άνθρωποι ακούνε και μετά λένε αυτά που ακούσανε, και κάνουν πως ξέρουν πολλά. Και τα δύο αυτά δεν σας δίνουν κανένα πραγματικό όφελος, αν αυτό το πράγμα που ακούτε δεν γίνει μέρος της ζωής σας. Η τροφή που χωνεύετε σας δίνει δύναμη αλλιώς θα έχει σαν αποτέλεσμα διάφορες αρρώστιες, όπως ματαιοδοξία και άλλα πράγματα.[138] Εμείς απλά κάνουμε επίδειξη ότι υπακούμε τις εντολές του Διδασκάλου αλλά δεν ζούμε σύμφωνα με αυτές. Ακόμη και στην απουσία Του,

οι διαταγές είναι διαταγές. Αυτή η ίδια η διαταγή του είναι ο Διδάσκαλος. Εκείνοι που υπακούουν τα λόγια του Διδασκάλου είναι σίγουρο πως θα λυτρωθούν.[139] Ακόμη και αν υπακούτε στα τυφλά τα λόγια του Διδασκάλου, θα ωφεληθείτε.[140]

Αυτός που υπακούει αυτό που θέλει ο Διδάσκαλος ξέρει τι είναι ο Θεός. Αλλά εμείς υπακούμε; Αν μπορούσαμε να υπακούμε απόλυτα και μόνο για έξι μήνες, θα Βλέπαμε μια μαγική αλλαγή στην κατάστασή μας. Μπορείτε να έχετε τη σωτηρία σ' αυτή τη ζωή![141]

Η Ντάρσαν ή το να βλέπετε το Διδάσκαλο, μπορεί να σας δώσει πρόσκαιρη ειρήνη και ηρεμία του νου, αλλά από τη στιγμή που φεύγετε μακριά ο νους αρχίζει ξανά να τρέχει ξέφρενα, και να είναι ο ανώτατος άρχοντας της ψυχής και του σώματος. Λοιπόν, τίποτα άλλο δεν λογαριάζεται στο Μονοπάτι των Διδασκάλων παρά η δράση και η εκτέλεση. Τα λόγια του Διδασκάλου βυθίζονται μέσα στην καρδιά· δεν μπορεί κανείς να σκεφτεί να μην τον ακολουθήσει.[142]

Η Αρνητική Δύναμη παρεμβαίνει όταν δεν αγαπάμε αληθινά, όταν δεν υπακούμε, ή υπακούμε μόνο τόσο όσο συμφωνεί ο νους μας. Αυτό είναι εκείνο που ονομάζεται η δύναμη της αρνητικότητας.[143]

Μπορεί να πει [ο Διδάσκαλος] κάτι που να μην αρέσει στη διάνοιά σας, αλλά ποιο είναι το καθήκον σας; Όταν ο αξιωματικός στο πεδίο της μάχης διατάζει «πυρ», τι θα κάνει ο στρατιώτης; Πρέπει να πυροβολήσει. Ο Διδάσκαλος ποτέ δεν θα πει κάτι που δεν είναι σωστό. Μπορεί εκείνη την ώρα να μην καταλαβαίνετε τι λέει, αλλά Εκείνος έχει ένα ευγενικό σκοπό πίσω από αυτό για το καλό σας.[144] ...Απόλυτη υπακοή και με σεβασμό ταπεινοφροσύνη είναι δύο από τους πιο βοηθητικούς παράγοντες για την πνευματική πρόοδο.[145]

Αν υπάρχει ένα βουνό από βρωμιά, πάνω στο οποίο έχουμε απλώσει ένα μετάξινο ύφασμα, θέλετε να πείτε ότι δεν θα βγαίνει καμιά μυρωδιά από αυτό; Λοιπόν μπορούμε να εξαπατήσουμε τον κόσμο, αλλά όχι το Θεό που είναι

μέσα μας. Βάλτε μέσα στην καρδιά σας αυτά που σας είπα. Δείτε πόσο έχετε αλλάξει, ή αν είσαστε ο ίδιος άνθρωπος με την ίδια χαμηλή φύση. Εξωτερικά δείχνετε υπακοή και σεβασμό, αλλά η καρδιά δεν έχει αλλάξει. Τι είπε ο Χριστός; Αυτός είπε: «Αλλάξτε την καρδιά σας, γιατί η Βασιλεία του Θεού είναι εφικτή». Αλλάξτε την καρδιά σας, αυτό είναι εκείνο που λένε όλοι οι Διδάσκαλοι. Δεν ακούμε τα λόγια τους. Απλώς συνεχίζουμε με τα εξωτερικά πράγματα ή δεν ζητάμε τίποτα άλλο από τα εγκόσμια πράγματα που χρειαζόμαστε. Πόσοι είναι εδώ που έχουν έρθει μόνο για χάρη του Θεού; Αν έχουν έρθει για χάρη του Θεού είναι σίγουρο και βέβαιο πως θα Τον έχουν. Αν έχουν έρθει για κάποιο άλλο πράγμα, τότε... Αυτοί θα έχουν μόνο αυτό το πράγμα, όχι το Θεό.[146]

Λοιπόν λέγεται πως αυτά τα μάτια που δεν βλέπουν το Διδάσκαλο θα έπρεπε να βγούνε. Αυτά τα αυτιά που δεν ακούν τη φωνή του Αγαπημένου, θα ήταν καλύτερα να ήταν κουφά. Αυτό το κεφάλι είναι ευλογημένο που σκύβει μπρος τα πόδια του Αγαπημένου. Ο Guru Nanak και ο Shamas Tabrez είπαν ότι αυτά τα χέρια που δεν αγκαλιάζουν το Διδάσκαλο θα έπρεπε να σπάσουν. Λοιπόν αυτά είναι ένδειξη αγάπης. Τι θέλει αυτός που αγαπά; Φυσικά να είναι κοντά στο Διδάσκαλο, στο Θεό που είναι μέσα Του, βέβαια. Αυτός θέλει να ακούει κάθε λόγο που προφέρει ο Διδάσκαλος, και θα τον ακολουθήσει με κάθε θυσία. «Αν με αγαπάτε τηρείται τις εντολές μου». Αυτά τα πράγματα ακολουθούν μοιραία, θα έλεγα. Αυτός που αγαπά, θα ακολουθήσει αυτό που λέει ο Διδάσκαλος, είτε είναι στην παρουσία του Διδασκάλου είτε όχι. Ο Διδάσκαλος είναι ο Λόγος προσωποποιημένος. Ακόμη και αν ο μαθητής είναι χιλιάδες μίλια μακριά, πάλι παρακολουθείται, γιατί ο Διδάσκαλος είναι ο Λόγος που έχει εκδηλωθεί. Μερικές φορές ο Διδάσκαλος εκδηλώνεται επίσης και με το φυσικό του σώμα. Λοιπόν εκτελείτε απλώς τις επιθυμίες του Αγαπημένου. Αυτό είναι εκείνο που κάνει η αγάπη. Και τι αυτό στοιχίζει; Δεν στοιχίζει τίποτα. Ζητά μόνο να έχετε ολόκλη-

ρη την προσοχή σας στραμμένη προς τον Αγαπημένο. Όλα τα άλλα πράγματα θα ακολουθήσουν από μόνα τους.[147]

Η διαγωγή ενός πειθαρχημένου μυημένου πρέπει να αντανακλά το μεγαλείο του ενάρετου Διδασκάλου του.[148] Το να πάτε σε μια μεγάλη ψυχή και να μην ακολουθείτε τα διδάγματά της την υποβιβάζεται.[149]

Αν δράτε σύμφωνα με αυτά που σας έχει πει, και μόνο ένα Σάτσανγκ είναι αρκετό για τη σωτηρία σας.[150]

Η Φυσική Παρουσία του Διδασκάλου

ΤΩΡΑ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ Η ΕΡΩΤΗΣΗ, πώς μπορούμε να αυξήσουμε αυτή την επιθυμία για το Θεό, ή να την αποκτήσουμε, αν ακόμη δεν έχει ξυπνήσει μέσα μας; Με το να είμαστε στη συντροφιά εκείνου που έχει αυτό που θέλετε. Αν θέλετε να γίνετε παλαιστής, να έχετε τη συντροφιά ενός παλαιστή, ή αν ενδιαφερόσαστε για μάθηση, τότε να έχετε για συντροφιά έναν μορφωμένο άνθρωπο. Η ακτινοβολία που απορροφάτε όταν είσαστε στη συντροφιά ενός Αγίου θα φέρει ανείπωτα οφέλη.[151] Η συντροφιά ενός ανθρώπου που είναι συγκεντρωμένος στον εαυτό του θα σας δώσει την ακτινοβολία της ζωής Του. Ο Maulana Rumi λέει: «Αν έχετε τη συντροφιά ενός Αγίου (εννοεί τους Αγίους που αναφέρονται μέσα στις ιερές γραφές, όχι τους επονομαζόμενους δασκάλους με τους οποίους είναι γεμάτος ο κόσμος σήμερα), και αν καθίσετε δίπλα Του για μια ώρα, θα έχετε την ακτινοβολία Του, θα προχωρήσετε πιο πολύ και θα έχετε περισσότερη πρόοδο μ' αυτό τον τρόπο παρά με εκατοντάδες χρόνια αφοσίωσης».[152]

Μπορείτε να έχετε την ακτινοβολία Του εκεί όπου είναι ήδη εκδηλωμένος. Το να καθίσετε κοντά στο ανθρώπινο σώμα όπου ο Θεός είναι εκδηλωμένος, ακόμη και για ένα σύντομο χρονικό διάστημα, θα σας δώσει γρηγορότερα αποτελέσματα. Γι' αυτό οι γραφές μιλούν με τόσα εγκώμια

για το Σάτσανγκ, ή τη συντροφιά ενός Αγίου. Η διαδικασία γίνεται πιο γρήγορη με την ακτινοβολία. Η ίδια Θεϊκή Δύναμη είναι μέσα σας αλλά δεν έχει ξυπνήσει. Θα ξυπνήσει από την ώρα της Μύησης, θα της δοθεί μια ώθηση με την ακτινοβολία του Διδασκάλου. Είναι γι' αυτό που λέγεται ότι μια ματιά από έναν Άγιο, που ακτινοβολείται απέξω προς την ψυχή σας, μπορεί να σας ανεβάσει επάνω στην έδρα της ψυχής να δείτε το Φως του Θεού μέσα σας. Λοιπόν ένα βλέμμα χάρης από ένα Διδάσκαλο μας φτάνει. Αυτό θα δώσει μια ώθηση. Αυτό είναι εκείνο που εννοείται με το: «Έχετε τη συντροφιά ενός Αγίου· όσο περισσότερο τόσο το καλύτερο». Όσο πιο δεκτικοί γινόσαστε με το να κάθεστε δίπλα του, τόσο περισσότερο όφελος θα έχετε. Απλώς το να πηγαίνετε και να ερχόσαστε δεν ωφελεί. Είναι η δεκτικότητα που σας δίνει ουσιαστικό όφελος. Όσο περισσότερο χρόνο μπορείτε να περάσετε στη συντροφιά ενός Αγίου, τόσο το καλύτερο.[153]

Η γλώσσα του Διδασκάλου είναι μουσκεμένη με το νέκταρ του Κυρίου, και όταν μιλά ακτινοβολείται μια φορτισμένη μέθη, έτσι όπου πηγαίνει ο Διδάσκαλος μεθά τους άλλους. Δεν έχει σημασία πόσο γλυκά μπορεί να είναι τα λόγια μιας ομιλίας, αν ο άνθρωπος που δίνει την ομιλία δεν είναι εμποτισμένος με την αγάπη του Θεού, δεν θα υπάρξει πνευματική επίδραση. Όταν ακούμε τα λόγια του Διδασκάλου και τα βάζουμε σε πράξη, η πείνα μας καταλαγιάζετε, και αυτή η φόρτιση δίνει ηρεμία και τέλεια γαλήνη.[154]

Κάθε λόγος, κάθε βλέμμα, κάθε κίνηση, κάθε άγγιγμα, ακόμη και η αύρα ενός Αγίου Διδασκάλου είναι γεμάτη έλεος, αγάπη και χάρη του Θεού. Η ατμόσφαιρα γύρω Του είναι φορτισμένη.[155] Πραγματικά η προσωπική αύρα του Διδασκάλου έχει την απαράμιλλη και τη μοναδική της επίδραση. Δεν υπάρχουν λόγια που να μπορούν να πουν ή να περιγράφουν το μεγαλείο της.[156] Πρέπει απλά και μόνο να Τον κοιτάτε εντατικά, προσεκτικά, διαπεραστικά, ξεχνώντας τα πάντα· πάρτε εντυπώσεις, κλείστε τα μάτια σας

και αφήστε αυτές οι εντυπώσεις να ριζωθούν μέσα στην καρδιά σας.[157]

Δεκτικότητα

ΜΕ ΚΑΘΕ ΠΝΟΗ, αυτός σας θυμάται. Χωρίς αυτή την ενθύμηση από μέρους του Διδασκάλου, δεν μπορεί να γεννηθεί αγάπη γι' αυτόν μέσα στο μαθητή. Αυτός στέλνει ακτίνες αγάπης, και ο μαθητής έχει την εμπειρία μιας δυνατής έλξης προς το Διδάσκαλό του. Και αυτό επίσης είναι δώρο.[158] Ακόμη και αν ο μαθητής δεν έχει την προσοχή του προς το Διδάσκαλο, η ακτινοβολία συνεχίζει να εκπέμπεται, και είναι η επίδρασή της που τον διαμορφώνει. Αν γίνει δεκτικός, τότε ο Διδάσκαλος εμφανίζεται μπροστά του.[159]

Η δεκτικότητα αναπτύσσεται όταν όλες οι άλλες σκέψεις αποβληθούν. Παραμένετε μόνο εσείς και Εκείνος. Σεις εργαζόσαστε πίσω από τα μάτια και ο Θεός μέσα στον άνθρωπο εργάζεται επίσης εκεί. Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής και Αυτός διδάσκει τους άλλους χωρίς καμιά γλώσσα μέσω των ματιών.[160]

Η ζωή ενός που είναι δεκτικός θα γίνει η κατοικία όλων των καλών ιδιοτήτων.[161]

Η γεμάτη χάρη Διδάσκαλος Δύναμη είναι ο σταθερός και ο πιο κοντινός σύντροφος του μυημένου. Αυτή είναι πλήρως ενήμερη για τις εσωτερικές προσευχές σας και τη λατρεία σας.[162] Ο Διδάσκαλος πάντοτε κρατά το χέρι που παίρνει. Ούτε το διανοείται να χαλαρώσει αυτό το σφικτό κράτημα. Η Διδάσκαλος Δύναμη ποτέ δεν θα αφήσει ούτε θα εγκαταλείψει το μυημένο μέχρι της συντέλειας του κόσμου. Είναι ένας απύθμενος ωκεανός ενσαρκωμένης αγάπης. Η αγάπη ξέρει μόνο να δίνει. Λοιπόν Αυτός δίνει και δίνει. Συνέχεια στέλνει τη χάρη Του σ' αυτούς [τους μαθητές]. Όταν ο μυημένος βλέπει την εσωτερική δόξα και τα θέλγητρα του Διδασκάλου και ακούει τις μελωδίες της

Μουσικής, πρέπει να ανταποκριθεί, δεν έχει σημασία τι μπορεί να λένε αυτοί που είναι αδαείς. Αυτό είναι δώρο του Διδασκάλου.[163]

Επιπλέον, όταν ο Διδάσκαλος μυεί κάποιον, παραμένει μαζί του· παρατηρεί όλες του τις πράξεις, και τον καθοδηγεί να προχωρήσει όταν υπάρχει ανάγκη- ειδικά αυτούς που στρέφουν το πρόσωπό τους προς Αυτόν. Αν σεις ξεχνάτε, Εκείνος δεν ξεχνά.[164] Να Τον βλέπετε παρόντα σε κάθε εμπειρία και να θυμόσαστε ότι είναι πάντοτε μαζί σας, έτοιμος να σας παρασταθεί οποτεδήποτε γυρνάτε τις σκέψεις σας σ' Εκείνον[165]

Θα ήθελα επίσης να πω μερικά λόγια για τα πολυάριθμα προσωπικά προβλήματα που οι αγαπητοί [μαθητές] μου αναφέρουν για μια λύση στις δυσκολίες τους. Ενώ χαίρουμαι να δίνω τη σωστή καθοδήγηση, θα πρέπει όμως να θυμούνται ότι αυτοί που μυήθηκαν από μένα φροντίζονται από τη γεμάτη χάρη Διδάσκαλο Δύναμη που εργάζεται πάνω από το κεφάλι τους, και η Οποία είναι πάντοτε με τα παιδιά Της και μπορεί να λύσει όλα τους τα προβλήματα αν μόνο μπουν σε μια δεκτική στάση. Γι' αυτό, η χρησιμοποίηση ενός υγιούς κοινού νου μαζί με μια ήρεμη μελέτη των γεγονότων μπορεί να κάνει θαύματα στο να αναπτυχθεί δεκτικότητα προς τη Διδάσκαλο Δύναμη. Η δεκτικότητα είναι το κλειδί που μπορεί όχι μόνο να λύσει τις υλικές δυσκολίες σας αλλά μπορεί επίσης να ξεκλειδώσει το Βασίλειο του Ουρανού μέσα σας.[166]

Τα λόγια Του ήταν σαν καταπραϋντικό βάλσαμο πάνω στις νωπές πληγές τους. Η αλήθεια είναι πως υπάρχει μεγάλη δύναμη στην προσοχή, και όταν κανείς βρίσκεται σε απελπισία και αισθάνεται ότι δεν υπάρχει ελπίδα, θα έχει πλήρη προστασία και βοήθεια στρέφοντας το πρόσωπό του προς το Διδάσκαλο. Οποτεδήποτε αισθανόσαστε μόνοι και χαμένοι, θυμηθείτε γλυκά το Διδάσκαλο και επικαλεσθείτε τη βοήθειά Του και αν είναι ώρα που μπορείτε να καθίσετε για διαλογισμό, καθίστε με αγάπη και αφοσίωση. Ο αληθινός δρόμος προς το θεό αρχίζει όταν υψωθείτε πάνω από

τη σωματική συνειδητότητα. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος.[167]

Βρήκα ένα Φίλο για σας – ένα φίλο που ακόμη και τώρα περιμένει υπομονετικά να στραφείτε προς Εκείνον. Αυτός είναι πάντοτε στο πλευρό σας και σας αγαπά, θέλει να μοιραστεί τη ζωή σας, θέλει την αγάπη σας, τις σκέψεις και την πίστη σας. Εσείς είσαστε που τραβήξατε ένα χονδρό παραπέτασμα από διάφορες σκέψεις μεταξύ εσάς και του Φίλου σας. Προσπαθήστε να αποβάλλετε αυτό το παραπέτασμα, και τότε θα δείτε ένα Φίλο να σας περιμένει με ανοιχτά τα χέρια, για να σας αγκαλιάσει με Αγάπη, και να σταθεί στο πλευρό σας καθόλη τη διάρκεια αυτής της ζωής και μετέπειτα. Μην απελπιζόσαστε, σας αγαπά πάρα πολύ. Αν μόνο αφήνατε την αρνητική στάση σας και ήσασταν δεκτικοί, τα πάντα θα ήταν δικά σας. Αυτός είναι μαζί σας πάντοτε, παρέχοντας κάθε δυνατή βοήθεια. Αν στρέψουμε το πρόσωπό μας προς Εκείνον, Αυτός θα είναι συνεχώς μαζί μας και όταν το αντιλαμβανόμαστε και όταν δεν το αντιλαμβανόμαστε.[168]

Η βοήθεια και η προστασία παρέχονται πάντοτε από το Διδάσκαλο προς τους οπαδούς Του. Αυτός φροντίζει για την άνεσή τους με κάθε τρόπο, και εξωτερικά και εσωτερικά. Ακόμη και οι επιδράσεις των αντιδράσεων του παρελθόντος μετριάζονται – από την αγχόνη σε ένα κοινό τσίμπημα καρφίτσας – τόσο μεγάλη παραχώρηση δίνεται. Όπως η μητέρα θυσιάζει τα πάντα για χάρη του παιδιού της, έτσι και ο Διδάσκαλος θυσιάζει τα πάντα για χάρη των παιδιών Του. Ο οπαδός πραγματικά ούτε ονειρεύεται το τι κάνει ο Διδάσκαλος για εκείνον. Αυτός γεμίζει τους οπαδούς Του με τη δίκιά Του σκέψη, με το δικό Του παλμό ζωής. Όταν Τον θυμόμαστε, Αυτός μας θυμάται με όλη Του την καρδιά και την ψυχή. Αυτός δεν είναι το σώμα. Είναι ο προσωποποιημένος Λόγος, ο Λόγος που έγινε σάρκα. Για να έχει το πλήρες όφελος από τη Διδάσκαλο Δύναμη, ο μαθητής πρέπει να αναπτύξει δεκτικότητα. Είναι αδύνατο να αναπτυχθεί δεκτικότητα αν δεν υπακούει κανείς απόλυτα στις εντολές του Διδασκάλου. Όταν τηρείτε τις εντολές τού

Διδασκάλου, τότε αυτό είναι ένδειξη ότι η αγάπη σας για Εκείνον μεγαλώνει, και όσο η αγάπη σας για Εκείνον μεγαλώνει, τόσο θα αναπτύσσετε και περισσότερη δεκτικότητα.

Όταν αρχίσετε να αναπτύσσετε αυτή τη δεκτικότητα, όλη η δυσχέρεια θα εξαφανιστεί και σεις θα αρχίσετε αληθινά να διαβαίνετε το Μονοπάτι με τη σταθερή βεβαιότητα ότι είσαστε στο σωστό δρόμο, έχοντας την αγαπητή συντροφιά ενός που θα σας δείχνει όλο και περισσότερο το μεγαλείο Του και τη δύναμή Του σε κάθε βήμα του δρόμου ωσότου διαπιστώσετε ότι είναι ο Ίδιος ο Θεός που είναι Οδηγός και Μέντοράς σας, ο οποίος ποτέ δεν θα σας εγκαταλείψει μέχρι να σας οδηγήσει με ασφάλεια πίσω στο αληθινό σπίτι του Πατέρα.[169]

Όσο περισσότερο χρόνο είσαστε σε απευθείας επαφή, τόσο το καλύτερο. Αν όχι, γιατί δεν είναι δυνατόν να την έχετε για 24 ώρες την ημέρα, τότε αναπτύξτε δεκτικότητα καθήμενοι μέσα στο δωμάτιό σας. Αν αυτή έχει αναπτυχθεί, τότε μπορείτε να πάτε οπουδήποτε και πάλι να την έχετε. Λοιπόν ο Λόγος διαπερνά τα πάντα. Πάλλει μέσα στο σύμπαν και είναι ειδικά συγκεντρωμένος στο Λόγο που έγινε σάρκα. Μια δόνηση από Αυτόν [το Διδάσκαλο] δονείται επίσης και μέσα σε όλο το σύμπαν. Το θέμα είναι μόνο να γίνουμε δεκτικοί προς αυτήν αυτό είναι όλο. Με αυτό τον τρόπο δεν υπάρχει διαφορά αν ένας άνθρωπος κάθεται εδώ ή μακριά. Είναι θέμα του να γίνουμε προσεκτικοί, δεκτικοί προς το Λόγο ή Shabta, που διαπερνά τα πάντα. Εκεί όπου είναι εκδηλωμένος πάλλει, και αυτή η δόνηση συνεχίζεται μέσα σε όλο τον κόσμο. Ξέρετε τώρα ποιος είναι αληθινά ο Διδάσκαλος; Για τέτοιου είδους Διδασκάλους μιλάνε όλες οι γραφές.[170]

Όταν πάτε σε έναν τόπο όπου κάθεται ο Διδάσκαλος, πρέπει να ξεχάσετε τα πάντα. Ξεχάστε το περιβάλλον γύρω σας και ποιος κάθεται δίπλα σας. Να είσαστε μόνο τελείως προσεκτικοί στα μάτια του Διδασκάλου, που εκεί δρα η ψυχή Του. Πρέπει να γίνετε δεκτικοί για να έχετε το πλήρες

όφελος από τη συντροφιά ενός Αγίου. Αυτοί που πάνε κοντά στο Διδάσκαλο, και ο νους τους είναι, πώς να το πω, πηδά από τον ένα τόπο στον άλλο, και συνέχεια σηκώνονται κυματάκια μέσα στη λίμνη του νου τους, δεν μπορούν να αναπτύξουν δεκτικότητα. Δεν μπορούν να πάρουν το πλήρες όφελος της ακτινοβολίας που έρχεται από το Διδάσκαλο, μέσω ολόκληρου του σώματός Του και ειδικά μέσω των ματιών. Αυτό το όφελος μπορείτε να το έχετε ακόμη και όταν καθόσαστε χιλιάδες μίλια μακριά. Μέσω του ραδιοφώνου, ακούτε τι λέει ένας άνθρωπος από μια μακρινή απόσταση. Μέσω της τηλεόρασης, βλέπετε επίσης αυτόν που μιλά. Ο Λόγος είναι παντού. Ο Λόγος ή Νάαμ ή Shabda όλα είναι ένα και το αυτό. Λοιπόν η δόνηση του ανθρώπου μέσα στον οποίο ο Λόγος είναι εκδηλωμένος διαπερνά ολόκληρο τον κόσμο. Αυτοί που γίνονται δεκτικοί ακινητοποιώντας το νου και τη διάνοιά τους, έχουν το πλήρες όφελος. Ο Καμπίρ λέει: «Αν ο Διδάσκαλος κατοικεί χιλιάδες μίλια πέρα από τη θάλασσα και ο μαθητής κατοικεί σ' αυτή τη μεριά, θα πρέπει απλά να στρέψει την προσοχή του προς το Διδάσκαλο». Ο Λόγος είναι παντού, πρέπει μόνο να γίνετε δεκτικοί. Όταν γίνετε δεκτικοί, θα έχετε το πλήρες όφελος του Σάτσανγκ.[171]

Αυτό που σας λέω είναι βέβαια ένα πολύ λεπτό θέμα. Μπορεί να ζείτε χρόνια με το Διδάσκαλο και όμως ακόμη να μην έχετε αναπτύξει Ζωή. Όπως σκεπτόσαστε έτσι και γίνεστε. Αυτή η Ζωή εγχέεται στη ζωή σας, αν γίνετε δεκτικοί. Σεις θα γίνετε Ένα, όχι πια δυο. Γι' αυτό ο Απόστολος Παύλος είπε: «Είναι Εγώ, όχι τώρα Εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου». Αυτό το ίδιο πράγμα το έχουν πει σχεδόν όλοι οι Διδάσκαλοι, είτε αυτοί ήρθαν στην Ινδία ή στο εξωτερικό. Ο Μαουλάνα Ρούμι λέει: «Είμαι τόσο πολύ γεμάτος με το Διδάσκαλό μου που έχω ξεχάσει ποιο είναι το όνομά μου, αν Εκείνος είναι μέσα μου ή εγώ είμαι μέσα Του, δεν μπορώ να ξεχωρίσω». Λοιπόν αυτό είναι κάτι που έρχεται στη μοίρα εκείνων που γίνονται δεκτικοί. Αυτός είναι όλο σοφία, χάρη, έλεος και αγάπη. Αυτές οι ιδιότητες

μπορούν να αναπτυχθούν μέσα σας με το να γίνετε δεκτικοί, όχι ακούγοντας τα λόγια Του. Με τα λόγια, θα καταλάβετε στο επίπεδο της διάνοιας, αλλά η Ζωή δεν μπορεί να ακτινοβοληθεί, να εγχυθεί μέσα σας, αν δεν γίνετε δεκτικοί. Παρακολουθείτε την άποψή μου;[172]

Η Διδάσκαλος Δύναμη είναι πάντοτε μαζί σας, εργάζεται πάνω από το κεφάλι σας, και παρέχει κάθε δυνατή αγάπη και προστασία. Ένας πατέρας γεμάτος αγάπη, δεν θα ήθελε να δει το παιδί του να παραμένει στην κούνια για πάντα, αλλά θα ήταν ευτυχισμένος να δει το παιδί του να σταθεί και να περπατήσει και είναι σίγουρο ότι θα προσφέρει το χέρι του στο παιδί στην προσπάθειά του να σταθεί και να περπατήσει.[173] Ο δρόμος είναι πολύ μακρύς, αλλά αυτός δίνει το χρόνο του σε κάθε άτομο· στο κάτω κάτω έχει μεγάλη αγάπη για τον καθένα – τι μπορεί να κάνει;[174]

Για να διευρύνουμε τις ικανότητάς μας στο να λαβαίνουμε προοδευτικά φώτιση που να μας ανυψώνει μπορεί να μην είναι πάντοτε εύκολο- αλλά ο Διδάσκαλος είναι υπομονετικός μέσα στη Σοφία Του, και με την απέραντή Του πνευματικότητα η συμπαράστασή Του παραμένει πάντοτε εφικτή ωσότου ενωθούμε μαζί Του στο Sach Khand, το τελικό και παντοτινά μακάριο Σπίτι του αληθινού Πνευματικού μας Όντος.[175]

Ο άνθρωπος πρέπει να αγωνίζεται συνέχεια να αναμορφώσει τον εαυτό του ηθικά στο ανώτατο όριο αγάπης, ειλικρίνειας και ταπεινοφροσύνης, που θα δημιουργήσει την αναγκαία κατάσταση δεκτικότητας μέσα του. Όλα τα άλλα είναι στα χέρια του Διδανκάλου.[176]

Σας παρακαλώ να μη στενοχωριόσαστε για την ανικανότητά σας στο να είσαστε πιο δεκτικοί στη θεία χάρη. Ο αργός αλλά σταθερός κερδίζει τον αγώνα. Τα άνθη που ευωδιάζουν διαμορφώνονται και ανθίζουν σε κάτι ωραίο κάτω από το Θείο Θέλημα...[177]

Όταν το Ηχητικό Ρεύμα είναι δυνατό, σας θυμίζει ότι Εκείνος είναι πάντοτε μαζί σας, και εργάζεται πάνω από το

κεφάλι σας παρέχοντας τη χάρη Του. Στρέψετε το πρόσωπό σας προς Εκείνον και επωφεληθείτε από αυτό.[178]

Θα συμφωνήσετε ότι είναι η γεμάτη αγάπη αφοσίωση, και η γεμάτη αγωνία κραυγή της ψυχής που επικαλούνται το έλεος και συντονιζόμαστε.[179]

Ποιος μπορεί να σας διδάξει «Την Τέχνη της Αγάπης» εκτός από Εκείνον που είναι Προσωποποιημένη Αγάπη και ξεχειλίζει από τη μεθυστική αγάπη του Θεού και όλης της δημιουργίας. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη Αγάπη μέσα σε όλο τον κόσμο, από την Αγάπη του Θεού και του Λόγου που έγινε σάρκα. Όποιος σκέπτεται Εκείνον, διαβάζει για Εκείνον, μιλά για Εκείνον και διαλογίζεται πάνω σ' Εκείνον, θα γίνει όπως Εκείνος. Να ξέρετε πως τίποτα δεν θα έπρεπε να παρεμβαίνει μεταξύ εσάς και του Διδασκάλου. Όσο περισσότερο εγκαταλείπετε τον εαυτό σας στην πλήρη αυτοπαράδοση, τόσο περισσότερο θα παίρνετε.[180] Πόσο θαυμάσιο είναι το να παραδίνει κανείς τον εαυτό του τελείως, σε έναν που είναι Αρμόδιος και γεμάτος Αγάπη και να αισθάνεται τη γεμάτη αγάπη παρουσία Του και τη χάρη Του να εργάζεται σε κάθε τομέα της ζωής. Όσο περισσότερο μπορεί κανείς να αναπτύξει δεκτικότητα τηρώντας τις Εντολές Του, τόσο περισσότερο μπορεί να αισθάνεται, να διατηρεί και να απολαμβάνει τη χάρη Του. Η χάρη του Διδασκάλου είναι απεριόριστη.[181]

Όταν ο Λόγος εκδηλώνεται κάπου και σεις γινόσαστε δεκτικοί προς αυτόν, ο νους σας θα ακινητοποιηθεί. Μπορείτε να αντανακλάσετε τον εαυτό σας μέσα σ' αυτόν [το νου] και μπορείτε επίσης να αντανακλάσετε το Θεό μέσα σας. Το μόνο πράγμα που παρεμβαίνει μεταξύ του Θεού και εσάς είναι ο νους. Δεν έχετε να βάλετε κάτι απέξω. Αυτό ήδη υπάρχει εκεί. Όταν τα ταραγμένα κύματα του νου ακινητοποιηθούν μπορείτε να δείτε το αληθινό σας πρόσωπο μέσα σ' αυτόν.[182]

Μπορείτε να γίνετε δεκτικοί μόνο μέσω της αγάπης. Ο άνθρωπος που έχει αγάπη, ακόμη και όταν κάθεται με χίλιους άλλους ανθρώπους, παραμένει ολομόναχος, γιατί

όλη του η προσοχή είναι εστραμμένη στο Διδάσκαλο, για τον οποίο ενδιαφέρεται. Αυτός είναι ο τρόπος που μπορείτε να αναπτύξετε δεκτικότητα.[183]

Η προσοχή του μαθητή θα έπρεπε να είναι στραμμένη προς το Διδάσκαλο. Η ταχύτητα της προσοχής είναι πολύ μεγάλη. Μπορεί να κρίνει κανείς από τη δύναμη του ηλεκτρισμού· οι πράνες του ζωτικού ρεύματος έχουν μεγαλύτερη ταχύτητα από το ηλεκτρικό ρεύμα, και η προσοχή είναι πιο γρήγορη από τις πράνες.[184]

Η τηλεπάθεια έχει αποδείξει πως οι χορδές της καρδιάς δύο ανθρώπων που έχουν βαθιά στοργή ο ένας για τον άλλο πάλλουν με ομοφωνία αδιάφορο πόσο μεγάλη είναι η απόσταση μεταξύ τους. Υπάρχει μια καταπληκτική δύναμη στις παλμικές δονήσεις της σκέψης και η έκτασή τους είναι απεριόριστη. Έτσι οι χορδές συμπάθειας μεταξύ του Διδασκάλου και των μαθητών μεταφέρουν σιωπηλά μηνύματα αγάπης μεταξύ τους με μια δύναμη που είναι αφάνταστη. Αυτή τη θαυμάσια σχέση μπορεί κανείς να εγκαθιδρύσει με το Θεό. Με το να είναι συντονισμένος με το Άπειρο μπορεί κανείς με τη δύναμη της σκέψης να κάνει πολύ καλό στους άλλους, καθώς στο βάθος όλοι είναι ριζωμένοι μέσα στο ίδιο έδαφος, το Θείο Έδαφος.[185]

Όταν ένας μαθητής θυμάται το Διδάσκαλό του, αισθάνεται μέσα του μια καταπραΰντική επίδραση και ένα είδος Θείας μέθης. Αυτό είναι γνωστό ως τηλεπάθεια ή επικοινωνία συμπάθειας από καρδιά σε καρδιά από μακριά. Κατά τον ίδιο τρόπο μπορούμε, συντονίζοντας την προσοχή μας με το Άπειρο, να τραβήξουμε δύναμη από το μεγάλο ρεζερβουάρ της Θείας Δύναμης και να τη χρησιμοποιήσουμε για το καλό των άλλων. Γι’ αυτό το σκοπό πρέπει κανείς να ενώσει τον εαυτό του με το Θείο Έδαφος όπου όλοι είναι μέσα ριζωμένοι και από κει να μεταδώσει την ουράνια επίδραση στο άτομο ή στην κοινωνία που επιθυμεί να ωφελήσει. Με αυτή τη στάση δεν έχει κανείς να εκθέσει τις επιθυμίες των άλλων στο Δημιουργό, αλλά απλώς να επικαλεστεί τη γεμάτη Αγάπη ευαρέσκειά Του και να

περιμένει τη Χάρη Του να διεκπεραιώσει το επιθυμητό αποτέλεσμα.[186]

Πρέπει πάντοτε να στρεφόμαστε προς το Διδάσκαλο για την εσωτερική καθοδήγηση, καθώς κανένας άλλος δεν μπορεί να μας καθοδηγήσει. Είναι, γι' αυτό, μεγάλης σημασίας το να είμαστε συνέχεια ευθυγραμμισμένοι με το Διδάσκαλο και να έχουμε διαρκή πίστη και υποταγή σ' Εκείνον και να μην επιτρέπουμε σε κανένα να παρεμβαίνει μεταξύ Εκείνου και μας. Όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές στην πίστη θα έπρεπε να συνεργάζονται με αγάπη γι' αυτό τον ανώτατο σκοπό της ζωής και για κανένα λόγο να μην επιτρέπουν στον εαυτό τους να επηρεάζεται από κανένα, όσο και αν αυτός φαινομενικά μοιάζει να είναι πολύ εξελιγμένος ή αναπτυγμένος. Είναι η αδιαίρετη στοργική υποταγή που διεγείρει τον ωκεανό του ελέους εσωτερικά, και η χάρη του Διδασκάλου παρέχει την προστασία Του και την αναγκαία στιγμή βοηθά έγκαιρα το μαθητή-παιδί, είτε αυτό το ξέρει, είτε όχι.[187]

Υπάρχουν Σατσάνγκις και κοντινοί Σατσάνγκις. Με το κοντινοί Σατσάνγκις εννοώ αυτούς που έχουν έρθει σε πιο κοντινή επαφή με το Διδάσκαλο. Αυτό το δίδαγμα είναι για όλα τα παιδιά, αλλά εκείνοι που γίνονται δεκτικοί έρχονται πιο κοντά στο Διδάσκαλο· αυτοί έχουν μια ειδική προστασία. Αν και η προστασία του παρέχεται στον καθένα – όλοι τρέφονται και τρώνε τον ίδιο άρτο – όμως το παιδί που είναι πιο πεινασμένο θα πάρει περισσότερο φαγητό.[188]

Λοιπόν, η δεκτικότητα είναι σημαντική για την επιτυχία σε όλους τους τομείς της ζωής, και της εγκόσμιας και της πνευματικής, και μπορεί να κατορθωθεί ακολουθώντας τα εξής με ορθή κατανόηση: Πρώτο, πρέπει να διάγει κανείς μια ζωή ίδια με του Θεού· δεύτερο, πρέπει να κρατά το πνευματικό ημερολόγιο με το σωστό τρόπο· και τρίτο, πρέπει να μάθει να αναπτύσσει δεκτικότητα. Αν επιτύχετε στα πρώτα δύο, το τρίτο θα ακολουθήσει από μόνο του.[189]

Η πνευματικότητα δεν μπορεί να διδαχτεί, πρέπει να την

κολλήσουμε σαν ένα μικρόβιο που κολλιέται στους άλλους, σ' αυτούς που είναι δεκτικοί.[190]

Όταν ένας μαθητής πάει κοντά στο Διδάσκαλο, αισθάνεται την επίδραση της ατμόσφαιρας του τελευταίου ανάλογα με το βαθμό της δεκτικότητας που έχει αναπτύξει. Όταν έχει καταλάβει τη θεωρία των διδαγμάτων των Αγίων Διδασκάλων και έχει μπει στο Δρόμο, μπορεί στην αρχή να το κάνει σαν πείραμα, αλλά η πλήρης πεποίθηση έρχεται μόνο όταν δει εσωτερικά. Η μαρτυρία των άλλων μπορεί μόνο να τον παρακινήσει να μπει στο δρόμο, αλλά η πρώτο χέρι εμπειρία είναι πειστική, όσο μικρή και αν είναι αυτή.[191]

Το Άσπιλο Νάαμ ή Λόγος είναι ο συνεχής σύντροφος κάθε μυημένου. Όσο περισσότερο ο μαθητής παιδί γίνεται ενήμερος, τόσο περισσότερο θα εκτιμήσει τη γλυκιά και γεμάτη αγάπη βοήθεια που παρέχεται από τη Διδάσκαλο Δύναμη, το Άσπιλο Νάαμ ή Λόγο.[192]

Σ' αυτούς που έχουν μπει στο Δρόμο, το κάθε πράγμα έρχεται για να τους ξυπνήσει και να τους δώσει μια ανώτερη σκοπιά από την οποία ο μαθητής να μπορέσει να δει τη Δύναμη του Θεού να εργάζεται μέσα απ' όλα. Γι' αυτούς τους μαθητές υπάρχουν βιβλία μέσα στα ρυάκια και κηρύγματα μέσα στις πέτρες,[193] [Σημ. Μετ. δηλ. παίρνουν μαθήματα από όλα τα πράγματα],

Ο Διδάσκαλος πάντα έχει τους μαθητές Του μέσα στα κατάβαθα της καρδιάς Του. Στο κάτω κάτω όλοι τους είναι παιδιά Του. Αυτός δεν κοιτάζει την αναξιότητά τους. Είναι εκεί για να τους κάνει άξιους. Δεν μπορεί να τους εγκαταλείψει – τόσο μεγάλη είναι η αγάπη Του.[194]

Σας παρακαλώ μάθετε να είσαστε δεκτικοί στη χάρη Του και να αισθάνεστε την παρουσία Του, να ανεβαίνει μαζί σας στο λεωφορείο, να φλυαρεί μαζί σας στο δρόμο, να κάθεται μαζί σας στο πάρκο, δίπλα σας στο γραφείο σας, και να σας συνοδεύει κάθε πρωί στη δουλειά σας, κατηφορίζοντας δίπλα στη λιμνούλα με τα κρινάκια για να δει τα καινούργια λουλούδια που άνοιξαν και να περπατά μαζί σας το βράδυ σε όλο το δρόμο της επιστροφής με το καινούργιο φεγγάρι.

Ο Διδάσκαλος είναι πάντοτε με το μαθητή και ποτέ δεν τον εγκαταλείπει μέχρι το τέλος του κόσμου. Ο πατέρας ποτέ δεν θα απαρνηθεί τα παιδιά Του.[195]

Ζείτε σύμφωνα με το Θέλημα του Θεού: Γίνετε ένας Συνειδητός Συνεργάτης του Θείου Σχεδίου

Κανένας δεν μπορεί να περιγράφει την κατάσταση ενός που έκανε το θέλημα τού Θεού και δικό του

Όποιος το προσπαθήσει, πρέπει να συνειδητοποιήσει την τρέλλα του.

Καμιά ποσότητα χαρτιού, πένας ή γραφιάδων δεν μπορεί ποτέ να περιγράφουν την κατάσταση ενός τέτοιου ανθρώπου.

Ω, Μεγάλη είναι η Δύναμη του Λόγου. Αλλά λίγοι είναι αυτοί που την ξέρουν.[196]

ΤΖΑΠ ΤΖΙ

Ο Διδάσκαλος παραθέτει μπροστά μας το στόχο, που είναι το να φτάσουμε στην πλήρη ενότητα με τον Κύριο – το Μοναδικό Ον. Μπορούμε να ξαναενωθούμε με την Πηγή από την οποία κάποτε προήρθαμε και να ξανακερδίσουμε τη μόνιμη κατοικία μας στο Σπίτι του Πατέρα μας, όπου βασιλεύουν υπέρτατα η χαρά και η ειρήνη πέρα από τα όρια της εκμηδένισης και της άγνοιας, πέρα από όλες τις αθλιότητες του ταραγμένου ωκεανού της ζωής.[197]

Υπάρχουν τρία πράγματα που απαιτούνται από ένα Σικχ ή ένα μαθητή σε σχέση με το Διδάσκαλό του, για να τον κάνουν ικανό να δημιουργήσει δεκτικότητα για τη χάρη του Διδασκάλου. Αυτός πρέπει να θυσιάσει το σώμα του, το νου του και τα υπάρχοντά του – όχι μόνο αυτά αλλά ακόμη και

αυτή η ίδια η ζωή του πρέπει να αφιερωθεί στα πόδια του Διδασκάλου. Αυτό δεν είναι γιατί ο Διδάσκαλος εποφθαλμιά κάποια ανταμοιβή από το μαθητή Του, αλλά γιατί ο μαθητής πρέπει να θυσιάσει όλα όσα του είναι αγαπητά σ' αυτή τη ζωή. Ο Διδάσκαλος δεν δέχεται το παραμικρό από αυτά, αλλά τα επιστρέφει, τελείως άθικτα, ως μια προσφορά θυσίας. Καθοδηγεί το μαθητή να μη μολυνθεί από την κακή χρήση των υπαρχόντων του, αλλά να κάνει την καλύτερη χρήση τους για το όφελος των αδελφών του, των φτωχών κι αυτών που είναι σε ανάγκη, για τους αρρώστους και τους ανάπηρους, έτσι ώστε να βοηθήσει στην αρμονική ανάπτυξη όλων γύρω του. Ας σταθεί ο μαθητής μπροστά στο Διδάσκαλό του, προσφέροντας τα πάντα του στα Πόδια Του, αλλά ο Διδάσκαλος δεν θα δεχτεί τίποτε από αυτά. Θα σταθεί έτσι σε πλήρη υποταγή, έτοιμος να δεχτεί τη Χάρη του Διδασκάλου και την αρχή της πραγμάτωσής του. Πρέπει να κάνει τον εαυτό του ένα όχημα για το Διδάσκαλο, σαν ένα βιολί ή μια λύρα για να παίζει επάνω δημιουργώντας γλυκές συμφωνίες του Ιερού Νάαμ. Όλες τις κοινωνικές σχέσεις, όλες τις προσκολλήσεις στα εγκόσμια υπάρχοντα, όλη την επιθυμία για όνομα και φήμη, όλες τις φυσικές ανέσεις, όλες τις κακές σκέψεις που φουσκώνουν σαν κύματα μέσα στο νου, πρέπει να τα παραθέσει κανείς μπροστά στο Διδάσκαλο, για να Τον αφήσει να κάνει τη θέλησή Του μέσω του.[198]

Ένας μαθητής που ακολουθεί το θέλημα του Διδασκάλου παίρνει το Ελιξήριο της Ζωής δικαιωματικά, και κερδίζει τη Βασιλεία του Θεού.[199]

Σε παρακαλώ, Κύριέ μου, άκουσε την παράκλησή
μου: Επιθυμώ μόνο να είμαι στα Πόδια Σου.

Το να είναι κανείς στα Πόδια Του σημαίνει να τον υπακούει – να παραδοθεί σ' Εκείνον. Αυτός θα ήθελε να σας βάψει στο ίδιο χρώμα που έχει η δίκιά του ψυχή. Με βαθιά ταπεινοφροσύνη αυτός είπε θέλω να είμαι στα Πόδια Σου. Κουρασμένος παραδέχεται την ήττα του απ΄τον κόσμο·

δεν είναι εξαναγκασμός. Έχει επίσης ειπωθεί ότι με τη βία δεν μπορείς να πάρεις, και με τη βία δεν μπορείς να δώσεις. Ούτε μπορείτε να κερδίσετε την εσωτερική γνώση με τη βία, ούτε μπορείτε να μάθετε να αφήνετε το σώμα κατά βούληση, με τη βία. Οποιοσδήποτε αισθάνεται ότι μπορεί να κατορθώσει κάτι με τη βία είναι ευπρόσδεκτος να προσπαθήσει και να δει. Όλα είναι στο χέρι του Κυρίου· αν Εκείνος θέλει να δώσει κάτι, τότε θα πάρετε. Είναι σίγουρο ότι Αυτός θα δώσει σ' αυτόν που θα παραδοθεί στα Πόδια Του. Καταλάβετε μόνο ότι ο Διδάσκαλος δίνει-απορροφήστε τις αρετές Του, και όπως σκεπτόσαστε, έτσι θα γίνετε. Μ' αυτό τον τρόπο θα απορροφήσετε την ακτινοβολία.[200]

Αυτός που συνειδητοποιεί το Θείο Σχέδιο είναι
Αληθινός Άνθρωπος.

Με την αληθινή έννοια, ο άνθρωπος του Κυρίου είναι αυτός που γίνεται συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου.

Πώς αναγνωρίζει τις εντολές του Κυρίου;

Με την ευλογία του Διδασκάλου, αποκαλύπτει τον εαυτό του.

Επίσης, *με την ευλογία του Διδασκάλου αυτός αναγνωρίζει τις εντολές Του πεθαίνοντας ενώ ζει.*

Την ώρα του θανάτου η ψυχή αποσύρεται από το εξωτερικό περιβάλλον και εγκαταλείπει το σώμα. Αν αυτό μπορεί να γίνει ενώ ζει κανείς, όταν η ψυχή υψωθεί πάνω βλέπει αυτή τη Δύναμη να εργάζεται και συγκρατεί συνειδητά αυτή τη γνώση. Αν δεν γίνει αυτό, δεν μπορεί κανείς να ξέρει αληθινά τις εντολές του Κυρίου. Όταν αυτός γνωρίσει τις εντολές Του αληθινά, γίνεται άνθρωπος με την αληθινή σημασία της λέξης.[201]

Όταν γίνετε συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου, ποιος υπάρχει για να σας ξαναφέρει πίσω στον κόσμο; Μπορεί να ήσασταν μακριά από το Θεό χιλιάδες χρόνια, αλλά μιας και συναντήσετε το Θεό μέσα στον άνθρωπο, σας δίνει μια επαφή με το Θεό. Αν το αναπτύξετε, τότε φυσικά

το πήγαινε-έλα σας έχει τελειώσει και σεις θα πάτε πίσω στο Σπίτι σας.[202]

Ο Θεός θέλει, η αγάπη απαιτεί, κάθε θυσία από μας. Ποιος αγαπά το Θεό; Αυτός που μπορεί να θυσιάσει τα πάντα στο Όνομα του Θεού. Μπορούμε εμείς; Μπορούμε να πούμε ότι έχουμε αγάπη για το Θεό; Για τιποτένια πράγματα λέμε ότι δεν έχουμε καιρό για να θυμηθούμε το Θεό. Λοιπόν η αγάπη απαιτεί θυσία των πάντων, ακόμη και της ζωής σας, τι να πούμε για τα εξωτερικά πράγματα.[203]

Το να είναι κανείς μαθητής θα πει σταθερή αφοσίωση και υποταγή στο Θέλημα του Διδασκάλου. Με την πλήρη υποταγή, όλες οι νοητικές φλυαρίες σταματούν και τότε δεν υπάρχουν πια λαχτάρες ή επιθυμίες. Η ταραχώδης οχλοβοή της ζωής των αισθήσεων αντικαθίσταται από μία ήρεμη και συγκεντρωτική γαλήνη γεννημένη από την υποταγή και την αληθινή αυταπάρνηση. Είναι σ' αυτές τις σιωπηλές ώρες που αρχίζει να ανατέλλει η πνευματική συνειδητότητα.[204]

Αυτό το σώμα, αυτά τα πλούτη, αυτό το νου, τα έχω δώσει στο Διδάσκαλο. Αυτό δεν σημαίνει να δώσουμε το σώμα στην κυριολεξία – αυτό ανήκει σ' εκείνους με τους οποίους είσαστε συνδεμένοι, σαν αντίδραση του παρελθόντος. Ο Διδάσκαλος οδηγεί την ψυχή σας, λοιπόν η ψυχή σας πρέπει να παραδοθεί σ' Εκείνον, όχι το σώμα. Δίδοντας το νου, θα έπρεπε να σκεπτόσαστε όπως εκείνος θέλει να σκέπτεστε, και τα πλούτη σας να τα χρησιμοποιείτε για καλό σκοπό – όχι να κάνετε κακή χρήση, ή για να βλάψετε τη ζωή των άλλων. Πρώτα να μοιραζόσαστε με τους άλλους και μετά να τρώτε. Να σκεπτόσαστε τα πάντα σαν ιδιοκτησία του Διδασκάλου, που σας έχει δοθεί για φύλαξη, και να τα χρησιμοποιείτε με αυτό το πνεύμα. Αν τα κάνετε όλα αυτά, τι θα συμβεί; Θα έχετε το Par Brahm (το Θεό που είναι πέρα από το Brahmand).[205]

Η αυτοπαράδοση είναι το φυσικό αποτέλεσμα μιας τέτοιας πίστης και αγάπης και ο Baba ji στις επιστολές του επιμένει επανειλημμένως πάνω σ' αυτό το θέμα:

Μην χάνεσαι μέσα στον εαυτό σου. Ας είναι αυτή τη σκέψη να είναι σταθερή και ακλόνητη καρφωμένη στο νου σου: «Το σώμα, ο νους και τα πλούτη, η *νίρατ* και η *σούρατ,* τα μάτια τα αυτιά, η μύτη, το στόμα, τα χέρια, τα πόδια – ναι, όλα όσα υπάρχουν μέσα στον κόσμο ανήκουν στο Διδάσκαλο της Αλήθειας. Εγώ δεν είμαι τίποτα. Οτιδήποτε κάνεις, κάνε το σαν τον Διδάσκαλο της Αλήθειας και πάντα να ψάχνεις να κάνεις το καλύτερο.

Μην το ξεχνάς αυτό ούτε για μια στιγμή, αλλά πάρτο ως μια *χινταγιάτ,* μια εντολή.

(24 Μαΐου 1901)

Ποτέ μην αφήνεις την ιδέα του «δικό μου» να βρει μια θέση μέσα στην καρδιά σου. Ακόμη και αν πάρεις την κυριότητα του Brahmand, μη θεωρήσεις πως έχεις κανένα μερίδιο σ' αυτό: «Είμαι μόνο ένας μεσάζοντος». Τα πάντα ανήκουν στο Διδάσκαλο της Αλήθειας. Η εντολή του Διδασκάλου να είναι πάντα στο νου σου: «Δεν είμαι τίποτα, δεν είμαι τίποτα, δεν είμαι τίποτα», και η ενθύμηση του Κυρίου να είναι η συνεχής σκέψη σου και η μορφή του Διδασκάλου να είναι πάντα απεικονισμένη μέσα στην καρδιά σου.[206]

(7 Σεπτεμβρίου 1900)

Ο Κύριος κάνει ό,τι θεωρεί καλύτερο. Μη βάζεις τον εαυτό σου στη μέση. Να ζεις σύμφωνα με τα λόγια του Διδασκάλου και συνέχισε να εκτελείς τα γήινα καθήκοντά σου. Όταν ο καρπός είναι ώριμος, θα πέσει από μόνος του χωρίς βλάβη του εαυτού του ή του κλαδιού το οποίο τον κρατά, και ο ώριμος καρπός έχει μεγάλη αξία. Αλλά αν τραβήξουμε τον ανώριμο καρπό με βία από το δέντρο, το κλωνάρι πληγώνεται και το άγουρο φρούτο ζαρώνει και είναι άχρηστο. Το να

συναντήσει κανείς ένα αρμόδιο Διδάσκαλο είναι η εκπλήρωση της ανθρώπινης γέννησης: αυτό είναι ο καρπός της ζωής. Το να ζει κανείς σύμφωνα με τις εντολές του εξασφαλίζει την κατάλληλη ανάπτυξή του. Καθημερινό Σιμράν και Μπατζάν στο ανώτατο δυνατό όριο είναι η καλύτερη τροφή και θρέψη του, και βύθιση μέσα στον Shabd [Ήχο] είναι η ωρίμανση και η πτώση του καρπού.

(3 Μαρτίου 1899)

Αυτή είναι η πρόοδος της ψυχής. Η ωρίμανσή της είναι θέμα σταθερής ανάπτυξης. Βοηθούμενη από τα λόγια του Διδασκάλου, τρεφόμενη με το Bhajan και φερόμενη πάνω στο Shabd Dhun (Ήχο], υπερβαίνει το ένα βασίλειο μετά το άλλο ωσότου ν' αφήσει πίσω όλα τα καλύμματα του νου και της ύλης και να φτάσει στο Sach Khand. Αυτή είναι η Αληθινή της Κατοικία, το βασίλειο του αγνού πνεύματος. Από εκεί, βυθιζόμενη μέσα στο Θείο, αποσύρεται προοδευτικά μέσα στο Άμορφο, ωσότου, περνώντας μέσα από το Alakh [Απερίγραπτο] και Agam [Ασύλληπτο] φτάνει στο Anam, την Ανώνυμη (Χωρίς Όνομα) και Άμορφη (Χωρίς Μορφή) πηγή όλων, όσα κινούνται και υπάρχουν.[207]

Εκτιμώ τη λατρεία σας για το Διδάσκαλο και την αγωνία σας να βυθιστείτε στη θεότητά Του. Σας παρακαλώ χαλαρώσετε έτσι ώστε η γεμάτη χάρη Διδάσκαλος Δύναμη να σας απορροφήσει μέσα στη λαμπρότητα και τη δόξα της. Αφήστε το εγώ να εκμηδενιστεί τελείως και σεις να βγείτε και να πάτε πάνω από το επίπεδο της δυαδικότητας, ξεχνώντας τελείως το εγώ σας. Η αυταπάρνηση και η απάρνηση είναι ένα άλλο βοηθητικό για να φτάσει κανείς στον κολοφώνα της Πνευματικότητας. Να είσαστε τελείως βυθισμένοι μέσα στη γλυκιά δόξα της ενθύμησης Του ξεχνώντας εντελώς το παρελθόν ή το μέλλον. Απλά υποταχθείτε και παραδοθείτε στην εύνοια της Θείας Του θέλησης. Το Νέκταρ της Ζωής χρειάζεται ένα πολύ διαφα-

νές δοχείο, για να χυθεί μέσα σ' αυτό, και να μοιραστεί στα διψασμένα παιδιά.[208]

Η εξάλειψη του εγώ είναι το μόνο φάρμακο για την απελευθέρωση από τον ατέλειωτο κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Αυτό είναι μια σαφής δοκιμασία εκείνων που έχουν πραγματοποιήσει την ένωση με την Αιώνια Θειότητα, το πνευματικό ρεύμα που είναι διαχυμένο μέσα στον κόσμο. Όλος ο κόπος που γίνεται για την αυτοεξάλειψη είναι μια προσπάθεια προς τη σωστή κατεύθυνση. Το μυστικό έγκειται στο να αποπροσωποιηθεί η ψυχή από ό,τι είναι προσωπικό. Οι τόσο πολλές συνταγές για να χάσουμε τη συνειδητότητα του «εγώ», που πλημμυρίζουν τον κόσμο σήμερα αποτυγχάνουν να μας δώσουν την Απελευθέρωση. Γιατί με τέτοιες μεθόδους, το εγώ τρέφεται και γίνεται όλο και πιο δυνατό και δεν εξαλείφεται. Ωσότου να γίνουμε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου, δεν μπορούμε να γίνουμε ανιδιοτελής.[209]

Ο Θεός είναι μέσα σας, Αυτός δεν πρέπει να έρθει απέξω. Είναι το εγώ σας ή ο εγωισμός σας που παρεμβαίνει. Αυτό το εγώ ξεπηδά όταν έχετε συνείδηση του σώματος, είτε του φυσικού, είτε του αστρικού ή του αιτιατού. Όταν υψωθείτε πάνω από το φυσικό σώμα, εξαλείφεται το φυσικό εγώ σας. Όταν υψωνόσαστε πάνω από το αιτιατό σώμα, τότε θα καταλάβετε τελείως ποιοι είσαστε. Το θέλημά σας είναι το θέλημα του Κυρίου. Το θέλημα του Κυρίου είναι μέσα σας.[pin]

Το εγώ είναι η αυτοεπιβαλόμενη αρχή μέσα στον άνθρωπο που τον κάνει να αισθάνεται ότι: «Εγώ κάνω αυτό, ή Εγώ κάνω εκείνο». Όταν υψωθεί κανείς πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και γνωρίσει τον εαυτό του και γίνει συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου, και βλέπει ότι αυτός δεν είναι ο «πράττων» αλλά είναι απλώς μια κούκλα στα χέρια του Θεού, θα σταματήσει να είναι υπεύθυνος για τις πράξεις του και θα γίνει μια *Jivan Mukta,* ή μια απελευθερωμένη ψυχή. Το εγώ μέσα στον άνθρωπο είναι μέρος της μεγάλης απατηλότητας κάτω από την οποία εργάζεται. Θα

σταματήσει να δρα ή θα εκμηδενιστεί μόνο όταν ο μαθητής έχει φτάσει σε μεγάλο βαθμό αγνότητας, οπόταν όλες οι πράξεις του θα αντανακλούν το Διδάσκαλο μέσα του. Όπως ο Χριστός, θα ανακηρύξει: «Εγώ και ο Πατέρας μου είμαστε Ένα».[211]

Δεν υπάρχει τόπος χωρίς Θεό, και είναι η πιο μεγάλη απατηλότητα να νομίζουμε ότι η δημιουργία Του είναι ξεχωριστή από Αυτόν. Ολόκληρος ο κόσμος είναι η εικόνα Του, αν μόνο μπορούσε ο Άνθρωπος να το δει![212]

Η αφοσίωσή μας στην πρακτική πλευρά των διδαγμάτων θα αποδείξει την αποτελεσματικότητα των μέσων που επινοεί ο Νανάκ. Μια ήρεμη και Υπέρτατη Χαρά αρχίζει να βασιλεύει πάνω στο νου αμέσως από την αρχή. Με την πάροδο του χρόνου και την πρόοδο της άσκησης, γλυκές Συμφωνίες ηχούν μέσα στο ζωντανό ναό του ανθρώπινου σώματος και αρχίζει να λάμπει ένας κόσμος από Ουράνιο Φως. Τελικά, ο άνθρωπος φτάνει να αντιμετωπίσει το «Φωτοβόλο Πνεύμα» στην πλήρη Του ελευθερία. Είναι μόνο τότε που το σύμπαν φαίνεται γεμάτο από τον Κύριο και ότι δεν υπάρχει τίποτα στον κόσμο που να μην είναι ο Λόγος [213]

Οι ευλογίες του Hari Naam είναι πάρα πολλές για να τις μετρήσουμε. Ένας που βάφεται στο χρώμα του Λόγου πάντοτε ψάλλει τη δόξα του Θεού. Ό,τι κάνει αυτομάτως είναι το σωστό και τη σωστή στιγμή. Αυτό που επιθυμεί πρέπει να γίνει, γιατί η ίδια η Φύση είναι στις διαταγές του. Αυτός έχει απελευθερωθεί από όλα τα δεινά και τα κακά. Χάνει κάθε σκέψη του «εγώ» και του «δικό μου» και ποτέ δεν είναι ματαιόδοξος. Αυτός υψώνεται πάνω από τα ζεύγη των αντιθέτων: πλούτη και φτώχεια, ανέσεις και δυσχέρειες, χαρά και πόνος, φήμη και αφάνεια, γιατί αυτός παραμένει σε μια κατάσταση ειρηνική και ισορροπημένη. Το δηλητήριο του νου και της ύλης δεν έχουν πια καμιά επίδραση επάνω του. Ενώ είναι μέσα στον κόσμο δεν ανήκει πια σ’ αυτόν, αλλά είναι χωρίς προσκόλληση και χωρίς φροντίδα· κινείται ελεύθερα παντού. Οι αυταπάτες

και οι απατηλότητες του κόσμου δεν τον επιδρούν. Διαφεύγει από την εξουσία του Καλ (Χρόνου) γιατί ο χρόνος δεν τον δεσμεύει ούτε ο χώρος τον περιορίζει ούτε η δράση και η αντίδραση τον γοητεύει. Κερδίζει αιώνια ζωή και ξανά αποκτά πάλι το Βασίλειο του Θεού, τον Κήπο της Εδέμ· από τον οποίο είχε διωχθεί εξαιτίας της πρώτης του ανυπακοής προς το Θεό. Αυτός όχι μόνο σώζει την ψυχή του αλλά με τη δύναμη του Λόγου σώζει και τις ψυχές πολλών άλλων που έρχονται σε επαφή μαζί του· ναι, επίσης και τις ψυχές των προγόνων και των απογόνων του.

Ευλογημένος είναι πραγματικά ο άνθρωπος που έχει την καλή τύχη να έρθει στα πόδια ενός Αγίου Διδασκάλου της Αλήθειας και έτσι κερδίζει το summum bonum (το ανώτατο δώρο) της ζωής [214]

Μιας και έχει εγκαθιδρυθεί αυτή η επαφή με το Νάαμ ή Λόγο ο *Σαντάκ* (μαθητής) αισθάνεται πάντοτε την παρουσία της Ανώτερης Δύναμης και η Δύναμη παραμένει παντοτινά μαζί του οπουδήποτε και αν βρίσκεται – πάνω στις χιονισμένες βουνοκορφές ή στις καυτερές άμμους της ερήμου. Απολαμβάνοντας μέσα στο μεγαλείο αυτής της Δύναμης αφήνει όλες του τις φροντίδες σ’ Εκείνον και γίνεται αδιάφορος για τα πάντα γύρω του. Αυτός δέχεται χαρούμενος οτιδήποτε έρθει στο δρόμο του ως ερχόμενο μόνο από Εκείνον και μόνο προς όφελος του. Συνειδητά βλέπει τη Θεία Θέληση να εργάζεται και χαμογελώντας παραδίνεται σ' αυτή με λόγια γνήσιας ευγνωμοσύνης στα χείλη του. Δεν έχει πια καμιά δίκιά του λαχτάρα και επιθυμία εκτός από αυτές του Θεού. Τώρα εργάζεται απλά και μόνο ως ένα όργανο κινούμενος σαν ένα αυτόματο κάτω από την επίδραση αυτής της Δύναμης. Βλέπει όλα τα πλάσματα, ανώτερα και κατώτερα, απλά και μόνο σαν μικροσκοπικές κηλίδες τοποθετημένες με μια τακτική αρμονία μέσα στο απέραντο Σύμπαν που τον περιστοιχίζει. Αυτός τώρα βλέπει μια πορεία που είναι με τάξη, μια τάξη που είναι αρμονική, υπακούοντας σε μια θέληση απείρως πιο ψηλά από εκείνον και όμως γεμάτη με απέραντη

φροντίδα για εκείνον. Μ' αυτό τον τρόπο εγκαθιδρύεται μια πλήρη αρμονία μεταξύ της ψυχής του ανθρώπου και της ψυχής του Σύμπαντος. Σε κάθε βήμα κραυγάζει: ας γίνει το Θέλημά Σου.[215]

Αυτοπαράδοση

*Τ*Ο ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΟΦΕΛΟΣ στον τομέα της πνευματικότητας δεν βρίσκεται εξωτερικά αλλά εσωτερικά. Δεν έγκειται στην απουσία των εξωτερικών αντιξοοτήτων αλλά στην εσωτερική ικανότητα του καθενός για πλήρη αυτοπαράδοση και αγάπη· και τα εξωτερικά εμπόδια μπορεί στην πραγματικότητα να δρουν σαν δοκιμασίες και ωθήσεις για την ανάπτυξη αυτής της ικανότητας. Αυτή η ικανότητα του να κατακτήσει κανείς το εγώ και να υποταχθεί στην Ανώτερη Θέληση είναι τόσο σπάνια στην Ανατολή όσο και στη Δύση, και οπουδήποτε μπορέσετε να τη βρείτε, εκεί θα δείτε την αληθινή μεγάλη απόδειξη της πνευματικότητας.

Είναι αυτή η ικανότητα που πρέπει να καλλιεργήσετε και να αναπτύξετε αν πραγματικά επιθυμείτε να κάνετε ουσιαστική πρόοδο στον πνευματικό τομέα. Επαναλαμβάνω ότι το μονοπάτι δεν είναι εύκολο. Πρέπει να σταυρώσετε το εγώ σας και να θέσετε τον εαυτό σας στο βωμό της αγάπης για το Διδάσκαλο. Η Ρώμη δεν κτίστηκε σε μια μέρα και την Αληθινή Κατοικία του Κυρίου δεν μπορούμε να τη φτάσουμε με μερικών εβδομάδων εργασία. Οι περισσότεροι αναζητητές θέλουν γρήγορα αποτελέσματα. Θέλουν θαύματα και απότομες μεταμορφώσεις. Αλλά ο σπόρος βλαστάνει γρήγορα μόνο στο ρηχό έδαφος και μετά μαραίνεται. Ο σπόρος που πρέπει να αναπτυχθεί και να γίνει ένα δέντρο που δίνει ζωή πρέπει να αναπτυχθεί πιο αργά. Η επιστήμη της πνευματικότητας όπως έχει διδαχτεί από όλους τους Διδασκάλους και όπως έχει δοθεί σε σας, είναι μια τέλεια επιστήμη. Η αλήθειά της έχει αποδειχτεί από κάποια πρωταρχική εμπειρία. Τα υπόλοιπα εξαρτώνται από τη δική

σας προσπάθεια. Η Θεία Χάρη είναι πάντοτε έτοιμη να χυθεί μέσα στο δοχείο, αλλά πρώτα πρέπει το δοχείο να είναι έτοιμο.[216]

Μια με αγάπη πίστη και μια τέλεια αυτοπαράδοση στο Θέλημα του Θεού ή σ' αυτό τού Εκλεκτού Του, του Θεανθρώπου, αποτελούν τις βασικές αρχές για τη ζωή του αναζητητή της Αλήθειας.

Οι σοφοί και οι γραφές, μας λένε, ότι ενώ ζούμε μέσα στον κόσμο, δεν θα έπρεπε να συμπεριφερόμαστε σαν να ανήκουμε στον κόσμο, αλλά να κρατούμε μια στάση αυταπάρνησης ή ολοκληρωτικής αποκόλλησης από τον κόσμο και όλων όσα ανήκουν στον κόσμο. Θα έπρεπε, λοιπόν, να ζούμε όπως ένα φύλλο λωτού που έχει τις ρίζες του κάτω μέσα στη λάσπη, αλλά υψώνει το κεφάλι του στο φως του ένδοξου ήλιου που λάμπει πάνω από το σκοτεινό νερό, ή όπως ένας βασιλικός κύκνος (ένα υδρόβιο πτηνό) που πλέει με μεγαλοπρέπεια πάνω στην επιφάνεια του νερού, που είναι η πατρική του κατοικία, και όμως μπορεί να πετάξει ψηλά στεγνός αν θελήσει, και όταν θελήσει ή αισθάνεται την ανάγκη γι' αυτό.

Αυτό το είδος της με απάθεια απομόνωσης ή του χωρισμού από το περιβάλλον του, και προπαντός από τον κατώτερο εαυτό του, το σώμα, το νου και το νοητικό κόσμο, έρχεται μόνο όταν διαλύει κανείς το εγώ του ή την ατομική του θέληση μέσα στη Θέληση του Θεού ή τη Θέληση του Διδασκάλου του, του Θεανθρώπου, γιατί τότε αυτός δρα απλά όπως μια κούκλα παντομίμας σε μια βουβή παράσταση, η οποία χορεύει και παίζει σύμφωνα με τη θέληση αυτού που τραβά την κλωστή πίσω από την οθόνη. Ονομάζεται πλήρης αυτοπαράδοση, όταν σιωπηλά επιθυμεί κανείς διακαώς: «Όχι η δίκιά μου, αλλά η δίκιά Σου θέληση, ω Κύριε». Μια τέτοια στάση βοηθά στο να γίνει ο άνθρωπος *Neh-Karma* (χωρίς κάρμα). Ενώ φαινομενικά κάνει το ένα πράγμα ή το άλλο, αυτός δεν κάνει τώρα τίποτα από μόνος του, αλλά εκτελεί το Θέλημα του Πατέρα του, του Θεού ή του Θεού του Διδασκάλου γιατί βλέπει πραγματικά μέσα

Του το Θείο Σχέδιο όπως είναι, και αυτός απλά και μόνο αφήνεται να κυλά με το Μεγάλο Ρεύμα της Ζωής και γίνεται ένα συνειδητό εργαλείο μέσα στα αόρατα χέρια, που διευθύνουν όλες τις κινήσεις του.

Αυτοπαράδοση λοιπόν σημαίνει το να παραδώσει κανείς τα πάντα στο Θεό ή στον Εκλεκτό Του, το Διδάσκαλο (το Θεό μέσα στον Άνθρωπο), συμπεριλαμβάνοντας το σώμα, τα πλούτη και τον ίδιο του τον εαυτό (το νου που σκέπτεται). Αυτό δεν σημαίνει γενική χρεωκοπία για το άτομο, όπως μερικοί μπορεί να έχουν την τάση να νομίσουν. Ο μεγαλοδύναμος Θεός και ο Εκλεκτός Του είναι οι δωρητές όλων αυτών των πραγμάτων, και δεν έχουν ανάγκη αυτών των ίδιων των δώρων που αυτοί έχουν δωρίσει με αφθονία στα παιδιά τους, για να κάνουν την καλύτερη και νόμιμη χρήση τους. Εμείς από άγνοια τα θεωρούμε δικά μας και για να τα αποκτήσουμε υιοθετούμε μια στάση επιθετικότητας και προσπαθούμε να τα αρπάξουμε με όλα τα μέσα, τίμια ή άτιμα, και μετά τα φυλάγουμε ζηλότυπα με όλη μας τη δύναμη. Προσκολλημένοι σ' αυτά τα δώρα και κρατώντας τα γερά, ξεχνούμε Τον ίδιο Το Μεγάλο Δωρητή και τότε εισχωρεί έρποντας και απαρατήρητα η μεγάλη απάτη, η ριζική αιτία όλων των δυστυχιών. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτά τα πράγματα, αφού δόθηκαν σε μας είναι δικά μας, αλλά έχουν δοθεί σε μας προσωρινά σαν μια ιερή παρακαταθήκη για να χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τη θέληση του Δωρητού, η οποία, βεβαίως, είναι τέλεια, αγνή και καθαρή χωρίς κανένα ψεγάδι. Αλλά καθώς ζούμε στο βασίλειο της ύλης, εμείς, με όλη μας τη γήινη εξυπνάδα, δεν μπορούμε να αποφύγουμε την προσκόλληση σε μας των χοντρών εντυπώσεων και να μην τις επιτρέπουμε να συσσωρεύονται ελεύθερα από μέρα σε μέρα, ωσότου αυτές σχηματίζουν ένα τοίχο από γρανίτη γύρω μας και έτσι χάνοντας τη διαύγεια της αντίληψής μας, γινόμαστε τυφλοί προς την πραγματικότητα και ταυτιζόμαστε με την *πίντα* και τον *πίντι-μάνας* (το σώμα και το σωματικό νου).[217]

Οι αληθινά ειλικρινείς μαθητές των Διδασκάλων, καθώς και οι ίδιοι οι Διδάσκαλοι, πάντοτε θεωρούν ότι δεν έχουν καμιά ατομική ύπαρξη αυτοί οι ίδιοι ξεχωριστή από αυτή του Θεανθρώπου ή του Θεού. Αυτού του είδους οι άνθρωποι διαβάζουν το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον σαν ένα ανοιχτό βιβλίο και κάνουν πράγματα σύμφωνα με το Θείο Σχέδιο. Αυτό μας οδηγεί στο ακαταμάχητο συμπέρασμα ότι ο Θεός βοηθά εκείνες τις ψυχές που κάνουν το Θέλημά Του. Αλλά αυτό είναι μόνο για ανθρώπους σταθερής πίστης και δεν πρέπει να παίρνεται σαν ένα μέσο διαφυγής από τους κοινούς ανθρώπους που ζουν πάντοτε στο επίπεδο των αισθήσεων, γιατί αυτοί κυβερνιούνται από το νόμο: ο Θεός βοηθά εκείνους που βοηθούν τους εαυτούς τους. Η ποιότητα της αυτοπαράδοσης, με οποιοδήποτε βαθμό πίστης, φέρνει γρήγορα το δικό της καρπό, σύμφωνα με το επίπεδο στο οποίο ασκείται. Με βαθμιαία εμπειρία μαθαίνει κανείς για την πλήρη αξία του Μονοπατιού, καθώς αυτός προχωρεί πάνω σ' αυτό, ώσπου φτάνει σε ένα σημείο όπου χάνει τελείως το Εγώ του μέσα στο Θείο Θέλημα και έτσι ο ίδιος γίνεται *νε-κάρμα* (χωρίς κάρμα), η κορωνίδα και η δόξα όλης της ανθρώπινης ύπαρξης. Μια με αγάπη πίστη στην έμφυτη καλοσύνη του Θεού και ολοκληρωτική αυτοπαράδοση στο Θείο Θέλημα οδηγούν στη μεγάλη λεωφόρο προς την πνευματικότητα χωρίς καμιά μεγάλη συνεχή προσπάθεια από εκείνον που φιλοδοξεί γι' αυτή. Αυτά τα δύο πράγματα αποτελούν το μυστικό «Άνοιξε Σουσάμι» και το μαγικό κλειδί που ανοίγουν διάπλατα τις πόρτες της Βασιλείας του Θεού που βρίσκεται μέσα στο ναό του ανθρώπινου σώματος, του ναού που είμαστε όλοι μας.[218]

Αν μια φορά υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα τότε γνωρίζουμε τι είμαστε και ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος για να χρησιμοποιήσουμε τα δώρα μας στην εξυπηρέτηση του Θεού και στο σχέδιο του Θεού, και όχι σε αμαρτωλές δραστηριότητες γεννημένες από σαρκικές ορέξεις ή υπερηφάνεια, ή σαν μέσο για την

απόκτηση προσωρινής δύναμης, ή για προσωπικό όφελος ή κέρδος. Αυτό ήταν το μεγάλο μάθημα που ο σοφός Astavakra έδωσε στον Raja Janak μετά που του έδωσε μια πρακτική εμπειρία της πραγματικότητας. Πράγματι δεν έχουμε να απαρνηθούμε τίποτε άλλο παρά την εγωιστική προσκόλληση στο θησαυροφυλάκιο της καρδιάς, και αυτό δεν μας κάνει καθόλου φτωχότερους γιατί ελκύει περισσότερα από τα φορτωμένα αγάπη δώρα του Υπέρτατου Πατέρα, όταν Αυτός βλέπει τη σοφία του παιδιού Του, που ήταν ένας άσωτος γιος πριν και τώρα έγινε σοφότερος. Αυτό είναι το να παραδώσει κανείς τον μικρό εαυτό με όλα τα συνακόλουθά του: το σώμα, το νου και τα πλούτη, προς χάρη του ανώτερου εαυτού (της ψυχής) σύμφωνα με το Θείο Θέλημα και να γίνει *νε-κάρμα* (χωρίς κάρμα) που είναι ο σκοπός της ζωής.[219]

Αυτοπαράδοση στα πόδια του Διδασκάλου σημαίνει το να βυθίσει κανείς την ατομική του θέληση μέσα στη θέληση του Διδασκάλου, και να θέσει τον εαυτό του τελείως στο έλεος του. Είναι ο πιο σίγουρος και ο πιο εύκολος τρόπος για να διαφύγουμε από όλες τις φροντίδες και τις ανησυχίες. Αυτό έρχεται μόνο όταν ο μαθητής έχει πλήρη πίστη και εμπιστοσύνη στην αρμοδιότητα του Διδασκάλου.

Αυτό το είδος αυτοπαράδοσης είναι όπως αυτή ενός τελείως ανίκανου ασθενή που, εμπιστευόμενος την ικανότητα ενός αρμόδιου χειρουργού, θέτει τη ζωή του στα χέρια του και ήρεμα υποτάσσεται στο νυστέρι του.

Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, η εργασία του Διδασκάλου δεν είναι μόνο το να διδάσκει απλώς τη θεωρία της Para Vidya (της Επιστήμης του Υπερπέραν), αλλά αυτή περιλαμβάνει και την έμπρακτη επίδειξη των αποτελεσμάτων του πνευματικού πειράματος, καθώς και βοήθεια και καθοδήγηση σε όλες τις δυσκολίες του μαθητή. Ένας αληθινός φίλος δεν δίνει μόνο μαθήματα θεωρίας στο πώς να διαφύγει κανείς από το νου και την ύλη, αλλά βοηθά και στην εκτέλεση της διαφυγής.

Υποθέσετε, για παράδειγμα, ότι ένας άνθρωπος πρέπει

να πάει στο εξωτερικό. Αυτός θα αρχίσει κάνοντας έρευνες για τα διάφορα μέσα μεταβίβασης που υπάρχουν: μέσω ξηράς, θάλασσας και αέρα, ό,τι αυτός διαλέξει. Μετά που κάνει την εκλογή του μπαίνει μέσα στο αεροπλάνο, στο πλοίο ή το τρένο, και εμπιστευόμενος την ικανότητα του χειριστή, κάθεται άνετα στη θέση του χωρίς την παραμικρή ανησυχία. Αν το πλοίο βουλιάξει ή το αεροπλάνο πέσει σε καταιγίδα, είναι το καθήκον του καπετάνιου ή του πιλότου να φροντίσει όσο μπορεί για να σώσει το σκάφος καθώς και τους επιβάτες για τους οποίους είναι υπεύθυνος.

Κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο, ένας αναζητητής της πνευματικότητας πρέπει, μετά από προσεχτική έρευνα, να αποφασίσει πρώτα για την πνευματική αξία του Διδασκάλου, και μετά να υποταχθεί ολοκληρωτικά και μοναδικά στην εξουσία και την καθοδήγησή του χωρίς κανένα οποιοδήποτε δισταγμό: γιατί μόνο αυτός γνωρίζει τις στροφές και τα γυρίσματα του πνευματικού μονοπατιού και είναι σε θέση να δρα σαν ένας αληθινός οδηγός.

Λοιπόν ο όρος παράδοση σημαίνει ότι ο μαθητής θα έπρεπε να έχει πλήρη πίστη στην επιδεξιότητα και την αρμοδιότητα του Διδασκάλου, και με υπερακρίβεια να ακολουθεί και να δρα σύμφωνα με τις εντολές του όποιες και αν είναι αυτές, είτε είναι σύμφωνα με τη δική του λογική είτε όχι – γιατί καθώς η λογική του είναι περιορισμένη μπορεί να είναι λανθασμένη ή να μην εμβαθύνει ή να αποδειχτεί αβέβαιη.

Δεν είναι αυτός σε θέση να εξετάσει την αρμοδιότητα των εντολών του Διδασκάλου. Αυτός πρέπει να μάθει, όπως ένας στρατιώτης, να υπακούει τις εντολές του χωρίς να ξέρει το πώς και γιατί των πραγμάτων· γιατί ο Διδάσκαλος ξέρει ποιο είναι το καλύτερο και το πιο κατάλληλο σε κάθε περίπτωση. Πρέπει λοιπόν κανείς να υπακούει το Διδάσκαλο κατά γράμμα, και αμέσως να ασχολείται με την πνευματική άσκηση και πειθαρχία όπως του έχει ανατεθεί. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για την πνευματική επιτυχία, δεν υπάρχει κανένας άλλος.[221]

Όταν ο μαθητής εμπιστεύεται τα πάντα του στο Διδάσκαλο, είναι χωρίς φροντίδες και ο Διδάσκαλος πρέπει αναγκαστικά να πάρει όλη την υπευθυνότητα· ακριβώς όπως μια μητέρα κάνει για το παιδί της που δεν γνωρίζει τι είναι καλό γι' αυτό.

Καθώς ο μαθητής αναπτύσσεται στην πνευματική άσκηση και πειθαρχία, γίνεται πιο κατάλληλος για να πάρει περισσότερη χάρη από το Διδάσκαλο. Κάτω από την καλή και αγαθή επίδρασή του, ο μαθητής αρχίζει να προοδεύει από μέρα σε μέρα, και όλες του οι επιθυμίες εκπληρώνονται χωρίς την παραμικρή ταλαιπωρία εκ μέρους του.[222]

Η αυτοπαράδοση δεν είναι ένα εύκολο έργο. Για να την κατορθώσει κανείς πρέπει να επιστρέφει στην κατάσταση ενός αθώου παιδιού. Αυτό σημαίνει μια ολόκληρη παλινδρόμηση, μια πλήρη μεταμόρφωση, παραγκωνίζοντας τη δίκιά του ατομικότητα.

Αυτό είναι το μονοπάτι της αυταπάρνησης, που δεν μπορεί ο καθένας να το ακολουθήσει.

Αντίθετα, το μονοπάτι της πνευματικής πειθαρχίας είναι σχετικά εύκολο. Ο καθένας μπορεί να δοκιμάσει με τη δική του προσπάθεια να προοδεύσει πνευματικά.

Αυτό είναι, χωρίς αμφιβολία, ένα μακρινό και κοπιαστικό μονοπάτι, συγκρινόμενο με το δρόμο της αυτοπαράδοσης, αλλά μπορεί κανείς, με εμπιστοσύνη στο Διδάσκαλο, να το διαβεί σταθερά βήμα βήμα. Αν, όμως, ένας άνθρωπος είναι αρκετά τυχερός και ακολουθήσει την αυτοπαράδοση, μπορεί να έχει γρήγορα όλες τις ευλογίες του Διδασκάλου· γιατί πηγαίνει απευθείας μέσα στην αγκαλιά του και δεν έχει να κάνει τίποτα αυτός ο ίδιος για τον εαυτό του.

Αυτός τότε είναι ο Εκλεκτός του Διδασκάλου, ο αγαπημένος του γιος, ο γιος του Ίδιου του Θεού. Αλλά πολύ σπάνια ακόμη και μια πραγματικά ευλογημένη ψυχή ίσως να μην μπορεί να υιοθετήσει αυτή τη στάση.[223]

Με την αυτοπαράδοση σε ένα Διδάσκαλο της Αλήθειας, ο Κύριος παίρνει την ψυχή κάτω από τη δίκιά Του προστασία και της χαρίζει τις ευλογίες του *Sahaj* (δηλ. της αιώνιας

ευτυχίας). Όλες οι αμφιβολίες και οι φόβοι τώρα εξαφανίζονται και φτάνει στον πραγματικό του Εαυτό.[224]

Ατέλειωτοι είναι οι Έπαινοι Του, ατέλειωτες οι λέξεις των εγκωμίων Του.
Ατέλειωτα τα έργα Του και ατέλειωτα τα δώρα Του-
Ατέλειωτο το όραμά Του, και ατέλειωτη η έμπνευσή Του-
Ατέλειωτος και πέρα από κάθε νόηση είναι ο σκοπός Του-
Ατέλειωτη είναι η δημιουργία Του και ατέλειωτο το τέλος Της.
Ατέλειωτες οι με αγωνία συζητήσεις του ανθρώπου για τα όριά Του, αλλά τα όριά Του δεν μπορούν να βρεθούν.
Ατέλειωτος είναι Αυτός, και κανένας δεν γνωρίζει το τέλος Του-
Όσο περισσότερα λέμε, τόσο περισσότερα Αυτός είναι-
Εκθειασμένος είναι ο Κύριος, και εκθειασμένη είναι η κατοικία Του-
Ακόμη πιο εκθειασμένος είναι ο ιερός Του Λόγος.
Αυτός που φτάνει στο ύφος Του,
Αυτός μόνο μπορεί να Τον δει.
Ω Νανάκ, Εκείνος μόνο γνωρίζει το μεγαλείο Του-
Και είναι μόνο το βλέμμα της χάρης Του, που μπορεί να μας ανεβάσει στο ύψος Του.[225]

ΤΖΑΠ ΤΖΙ

Από τα Μηνύματα του Διδασκάλου

ΣΗΚΩΘΕΙΤΕ, ΞΥΠΝΕΙΣΤΕ, και μη σταματήσετε ωσότου να φτάσετε το Στόχο, είναι το αρχαίο μήνυμα που έρχεται σε μας από την αιωνιότητα, και το επαναλαμβάνω σήμερα με όλη την έμφαση που διαθέτω. Θερίστε ενώ ο ήλιος λάμπει. Η Βασιλεία του Θεού αληθινά είναι εφικτή και η Δύναμη του Θεού αλάνθαστα σας καλεί προς αυτή. Επωφεληθείτε της χρυσής ευκαιρίας που σας έχει δώσει ο Θεός, γιατί η ανθρώπινη γέννηση είναι ένα σπάνιο προνόμιο και τρισευλογημένος είναι ο άνθρωπος. Επωφεληθείτε όσο μπορείτε περισσότερο, όσο υπάρχει ακόμη καιρός. Ας μην μπαίνουν διαφωνίες μέσα στις σκέψεις σας και καταστρέφουν με κάθε τρόπο την πρόοδό σας. Είσαστε ένα από τα τυχερά παιδιά του Αήττητου Φωτός. Να ζείτε σύμφωνα μ' αυτή την ιερή Αλήθεια. Η Διδάσκαλος Δύναμη είναι πάντοτε μαζί σας και θα σας παρέχει όλη της την αγάπη και τη χάρη.[226]

Χρειάζεται να δούμε πού βρισκόμαστε σήμερα, πόσο έχουμε προχωρήσει στο ταξίδι μας. Ας το κάνουμε αυτό ήρεμα και σοβαρά. Το Ταξίδι μπορεί να είναι μακρινό αλλά πρέπει να ολοκληρωθεί. Η ζωή φεύγει τρέχοντος, ας μη μας κάνουν οι μάταιες επιδιώξεις να παρεκκλίνουμε από το Ευγενικό μας Μονοπάτι. Η χάρη του Διδασκάλου είναι πολύ μεγάλη και φτάνει παντού. Μέσω της χάρης Του το μακρινό και κοπιαστικό ταξίδι πίσω στο Αιώνιό μας Σπίτι συντομεύεται και γίνεται γεμάτο από μελωδικά θέλγητρα. Η γεμάτη χάρη Αγάπη Του ξεχειλίζει, και Αυτός σας περιμένει στην πόρτα πίσω από τα μάτια σας για να σας δεχτεί. Εμείς πρέπει να εσωστραφούμε και να καθίσουμε στην πόρτα. Ας είναι βοηθοί μας, η σταθερή αφοσίωσή μας και η εγκάρδιά πίστη μας σ' Εκείνον.[227]

Η Αγάπη είναι το «Φως της Ζωής». Αυτή η αγάπη αναπτύσσεται όσο περισσότερο προσευχόσαστε μέσα από την καρδιά σας και όχι από τα χείλη σας, και όσο περισσότε-

ρο είσαστε σε επαφή με το Φως και την Αρχή του Ήχου, της Δύναμης του Θεού σε Δράση, το ιερό Νάαμ η Λόγο με τον οποίο σας έχει δοθεί μια επαφή.

Αυτός ο τρόπος ζωής θα αναπτύξει την αληθινή ταπεινοφροσύνη της καρδιάς, που είναι το μυστικό της ανάπτυξης της Θεϊκής σας υπόστασης, που λόγω της έλλειψής της σεις εύκολα προσβάλλεστε, γινόσαστε καχύποπτοι, ταράσσεστε όταν οι άλλοι μιλούν άσχημα για σας, έχετε κρυφή επιθυμία να είσαστε δημοφιλείς, γινόσαστε δικτάτορες στην ομιλία και στη συμπεριφορά σας, ευερέθιστοι, επιφανειακοί, επιδεικτικοί, πολύπλοκοι στη ζωή σας και δεν είσαστε καλοί προς όλους τους γύρω σας και τους κατώτερούς σας.

Ο αληθινός «υπεράνθρωπος» είναι ο μέγας άνθρωπος, που υπηρετεί το Θεό με ταπεινή καρδιά. Αυτός είναι ταπεινός, απλός, ευθύς, ευγενικός, καλός και σέβεται όλους. Όταν το ξεχνάμε αυτό, έχουμε φιλονικίες και αμφισβητήσεις στο όνομα του Ιερού Σκοπού που αντιπροσωπεύουμε.

Οι μεγάλοι Σικχ Διδάσκαλοι είπαν: «Η παιδική απλότητα και η μη προσκόλληση μας φέρνουν πιο κοντά στο Θεό». Έτσι είπε και ο Χριστός: *«Εάν δεν επιστρέφετε και γείνητε ως τα παιδιά, δεν θέλετε εισέλθει εις την βασιλεία των ουρανών*[228]

Το καθήκον σας είναι δίπτυχο – σωματικό και πνευματικό – καθώς έχετε το σώμα και το πνεύμα. Και τα δυο είναι συνυφασμένα και συνδεμένα και πρέπει να εκτελούνται επιμελώς και με αγάπη χωρίς να μετριάζουν τον ενθουσιασμό σας με κανένα τρόπο. Γιατί το να αποφεύγει κανείς το καθήκον του είναι ντροπαλότητα, το να το αντιμετωπίζει με αποφασιστικότητα είναι ανδρεία, το να δέχεται τα αποτελέσματα με ευθυμία είναι γενναιότητα και το να προσαρμόζει τη ζωή του σύμφωνα με το περιβάλλον του δίνει δύναμη, σθένος και ειρήνη.[229]

Δεν έχετε παρά να κάνετε το καθήκον σας με αγάπη, πίστη και ενθουσιασμό και να υψωθείτε σε συνειδητή

ενημερότητα της Μεγάλης Δύναμης που είναι μέσα σας. Τώρα ή ποτέ πρέπει να είναι το σύνθημά σας. Δεν υπάρχει τίποτα ουρανοκατέβατο σε γενικό κανόνα. Πρέπει να δουλέψετε για να προοδεύσετε. Ο καθένας που έφτασε στο κεφαλόσκαλο πέρασε από όλα τα πιο κάτω σκαλοπάτια.[230]

Πώς μπορεί η ζωή σας να είναι θεία; Θέσετε μπροστά σας ένα ιδανικό και δουλέψτε γι' αυτό με την καρδιά και την ψυχή σας.[231]

Αν θέλετε να είσαστε ευτυχισμένοι, κάνετε τους άλλους ευτυχείς. Αν θέλετε να είσαστε ευλογημένοι, ευλογήστε τους άλλους. Εκείνοι που πληγώνουν τους άλλους, θα πληγωθούν. Αυτός είναι ο Μεγάλος Νόμος.[232]

Ευλογημένη πραγματικά είναι η ώρα που το Χωρίς Χρόνο έρχεται μέσα στο Χρόνο. Το Χωρίς Μορφή παίρνει μορφή και το Χωρίς Λόγο γίνεται Λόγος, και ο Λόγος βάζει το μανδύα της σάρκας για να κατοικήσει μεταξύ μας. Αληθινά σεις είσαστε, ουσιαστικά και δυνητικά, το Χωρίς Χρόνο, το Χωρίς Μορφή και το Χωρίς Λόγο. Ο Λόγος είναι μέσα σας και σεις ζείτε μέσα στο Λόγο και από το Λόγο, αν και μπορεί εσείς προς το παρόν να ζείτε στο επίπεδο των αισθήσεων και να μην είσαστε ενήμεροι για την πραγματική σας ταυτότητα.[233]

Υπάρχουν βάσανα στον κόσμο, και όλοι, άνδρες και γυναίκες, περιπλανιούνται στο σκοτάδι. Μέσα σε έναν τέτοιο κόσμο ας περιφερόμαστε δίνοντας αγάπη και έλεος σε όλους. Ας εξυπηρετούμε τους φτωχούς και τους ταλαιπωρημένους, ας εξυπηρετούμε τους αδελφούς και τις αδελφές μας, ας εξυπηρετούμε τα πουλιά και τα κτήνη και όλη τη δημιουργία μέσα στην οποία υπάρχει η πνοή της ζωής. Ας μη χάνουμε ενέργεια σε ερωτήσεις και αντιλογίες. Ας ανάψουμε μερικά κεριά στο βωμό της ανθρωπότητας που υποφέρει. Αυτό θα κατορθωθεί έχοντας τη σωστή κατανόηση, δηλ. ότι όλη η ανθρωπότητα είναι ένα. Η ψυχή που είναι μέσα σε όλους είναι η ουσία του Θεού. Είμαστε μέλη της ίδιας οικογένειας του Θεού. Είμαστε όλοι αδέρ-

φια «παρά τω Θεώ». Όταν μάθουμε ότι ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά θα έπρεπε να έχουμε σεβασμό και αγάπη για όλους. Αυτό πρέπει να το συνειδητοποιήσει η ανθρωπότητα.[234]

Σιωπηλά κρίνουμε τους εαυτούς μας για να βρούμε αδυναμίες που πρέπει να ξεριζωθούν. Πρέπει να αγωνιστούμε με το σκοτάδι και να αναπτύξουμε ηθικούς μυς και να πάρουμε το μήνυμα του πνεύματος. Πρέπει να είμαστε, τουλάχιστον για λίγο διάστημα, μόνοι με το Θεό. Όταν μπαίνουμε όλο και σε περισσότερη σιωπή, οι επιθυμίες μας θα εξαλειφτούν, θα έχουμε αγνότητα και το σώμα και ο νους μας θα είναι καθαγιασμένα, και τότε γινόμαστε το Ελιξήριο του Θείου Νάαμ ή Λόγου και γνωρίζουμε πόσο γλυκό είναι το Όνομα.

Στη σιωπή η καρδιά φωτίζεται· τα πέπλα ένα - ένα αποβάλλονται. Μέσα στην καρδιά λάμπει το Φως, και αυτή η ίδια η σιωπή γίνεται φωνητική και εκπέμπει τη Μουσική των Σφαιρών που αντηχεί μέσα σε όλη τη δημιουργία. Όταν δείτε το Φως να λάμπει μέσα στην καρδιά σας και η Μουσική των Σφαιρών γίνει ακουστή, σεις βλέπετε το Φως μέσα σε όλους που είναι γύρω σας, σεις βλέπετε το ένα και το αυτό Φως μέσα σε όλους. Αυτό είναι το Παγκόσμιο Όραμα ότι ο Ένας είναι μέσα σε όλους και όλοι είναι μέσα στον Ένα. Ευλογημένος είναι ο Φωτισμένος άνθρωπος, γιατί οπουδήποτε και αν βρίσκεται, κατοικεί με τον Αιώνιο.[235]

Για να φτάσετε αυτό το Στόχο εξαγνίστε τη φύση σας ζώντας μια καλή ζωή. Εκδηλώστε την αλήθεια, την αγνότητα, την αγάπη, την ανιδιοτέλεια και την ευθύτητα μέσα στη ζωή σας και στις δραστηριότητές σας. Παρατήστε κάθε μίσος, ξεριζώστε τον εγωισμό και το θυμό. Αποφύγετε τη βία και δοθείτε στην αγάπη, την ειλικρίνεια, την ταπεινοφροσύνη, τη συγχώρηση και τη μη βία. Εγκαταλείψτε τον πόλεμο. Εγκαταλείψτε την επιθυμία για δύναμη. Ας υπερισχύει μεταξύ σας ο Νόμος της Αγάπης, που θα πρέπει να ακτινοβολεί σε όλα τα έθνη και τις φυλές. Ας είναι η

θρησκεία της καρδιάς ο παράγοντας που κυβερνά τη ζωή σας. Αγαπάτε το Θεό, Αγαπάτε όλους, εξυπηρετείτε όλους και έχετε σεβασμό για όλους καθώς ο Θεός είναι μέσα σε κάθε μορφή. Κηρύξτε το Ευαγγέλιο της Ενότητας. Διαδώστε το μήνυμα της ενότητας, και ζείτε μια ζωή ενότητας. Θα υπάρξει ειρήνη στον κόσμο. Αυτή είναι η Αποστολή της ζωής μου και προσεύχομαι να εκπληρωθεί.[236]

Ο Θεός είναι αγάπη και ο Διδάσκαλος (ο Θεάνθρωπος) είναι Προσωποποιημένη Αγάπη. Όταν η ψυχή μας έρχεται σε επαφή με την Αγάπη Του που ξεχειλίζει, μουσκευόμαστε πέρα ως πέρα με την αγάπη Του, που ξεπλένει όλη τη βρωμιά των αμαρτιών του παρελθόντος και μας ενώνει με τον Πατέρα.[237]

Σεις προστατεύεστε από τη Διδάσκαλο Δύναμη που εργάζεται πάνω από το κεφάλι σας. Να εξαρτιέστε από Εκείνον. Θα έχετε όλη την αναγκαία εσωτερική βοήθεια. Ο Διδάσκαλος περιμένει τα αγαπητά Του παιδιά να πάνε σ' Αυτόν εσωτερικά [238]

Έχω μεγάλη αγάπη για όλους σας. Πραγματικά, αν ξέρατε πόσο πολύ σας αγαπώ, θα χορεύατε από χαρά. Θα μεθούσατε τόσο πολύ από την αγάπη Του που θα σας μετέφερε κατευθείαν μέσα στα χέρια του Αγαπημένου εσωτερικά.[239]

Η αγάπη του Διδασκάλου για σας είναι απεριόριστη.[240]

Ας ξεχειλίζει ο εσωτερικός σας εαυτός με την Αγάπη του Διδασκάλου τόσο πολύ που κάθε σκέψη για το εαυτό σας να χαθεί μέσα σ' Αυτόν[241]. Ο Θεός-Διδάσκαλος βλέπει όλους και στέλνει τη χάρη Του σε όλους όσους εκτελούν το Θέλημα του Πατέρα Του.[242] Εγώ είμαι στην Ινδία αλλά η καρδιά μου είναι με όλους σας και στέλνω την εγκάρδια αγάπη μου στον καθένα από σας.[243]

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ

Γκουρουντβάρα (Gurudwara) = ονομασία του ναού των Σικχ.

ΓΚΟΥΡΜΟΥΚ ή ΓΚΟΥΡΟΥΜΟΥΚ - GURMUKH ή GURUMUKH
– Ένας που με συνεχή και ευσυνείδητη άσκηση του ιερού μονοπατιού το κάνει έκδηλο, και αποκτά μια ειδική θέση δίπλα στο Διδάσκαλο (Γκουρού), είναι αυτός που Εκείνος μιλά μέσω του.

ΚΑΛ (KAL) – Η Αρνητική Δύναμη, ή αυτή η άποψη του ενός Θεού που κυλά προς τα κάτω και είναι υπεύθυνη για τη διατήρηση του αιτιατού, του αστρικού και του φυσικού επιπέδου. Η θηλυκή άποψη του Καλ είναι γνωστή ως *Κάλι* ή *Μάγια.* Ο Καλ εκδηλώνεται με τρεις τρόπους: *Μπράχμα, Βίσνου* και *Σίβα,* η Δημιουργός, Συντηρητής και Καταστροφέας (μέσα στα όρια μόνο των τριών κατώτερων κόσμων. Η άποψη του Καλ ως διατηρητή (ο Βίσνου) ενσαρκώνεται (*αβατάρ)* κατά καιρούς για να διατηρήσει την ισορροπία της ελάχιστης πνευματικότητας και να αποκαταστήσει τη δικαιοσύνη.

ΚΑΜΠΙΡ ΣΑΧΙΜΠ (Kabir Sahib) (1398-1518) – Ένας μεγάλος Ινδός ποιητής Άγιος από το Μπενάρες. Μουσουλμάνος από τη γέννηση και τη μόρφωσή του, έγινε μαθητής του Ινδού Αγίου Ραμανάντα, και αφιέρωσε ολόκληρη τη ζωή του στο σπάσιμο των φραγμών μεταξύ Ινδών και Μουσουλμάνων και στην επίδειξη της εσωτερικής αλήθειας κοινής και στους δύο. Υφαντής το επάγγελμα. Η επίδρασή του στην πνευματική ζωή της βόρειας Ινδίας ήταν τεράστια, και τα λυρικά του ποιήματα (από τα οποία πολλά συμπεριλαμβάνονται μέσα στο *Γράνθ,* την ιερή γραφή των Ινδών) θεωρούνται τα πιο ωραία στην Ινδική

γλώσσα. Τιμάται ως ο ιδρυτής του ***Καμπίρ Πανθ*** (μιας Ινδικής αίρεσης που αριθμεί περίπου ένα εκατομμύριο οπαδούς), αλλά η πνευματική του σημασία για το σύγχρονο κόσμο είναι ο παλμός που μεταβιβάστηκε από εκείνον στον Νανάκ και δρα ακόμη μέσα στο ζωντανό τωρινό Διδάσκαλο.

ΚΟΥΝΤΑΛΙΝΙ (KUNDALINI) – Η μεγάλη οφιοειδής δύναμη που βρίσκεται σε κοιμισμένη κατάσταση κουλουριασμένη σαν φίδι σε $3^{1}/_{2}$ δίπλες μέσα στο ***vagus*** νεύρο.

ΜΑΟΥΛΑΝΑ ή ΜΩΛΑΝΑ ΡΟΥΜΙ (MAULANA RUMI) Τζαλάλ - ου - Ντιν (1207-73) – Ο φημισμένος συγγραφέας του μεγάλου ποιήματος του μυστικισμού που ονομάζεται Μασνάβι ή Μαθνάουι. Αυτός ήταν απλά ένας δάσκαλος σε σχολείο (Μάουλβι), αλλά κάτω από τη δυνατή επίδραση του πνευματικού του οδηγού και παιδαγωγού, Σάμας Ταμπρίζ, πολύ γρήγορα υψώθηκε στην εξέχουσα θέση ενός μεγάλου πνευματικού οδηγού (Μαουλάνα) και έγινε ένας δάσκαλος της ανθρωπότητας, στις ανώτερες (πνευματικές) αξίες της ζωής. Αμέσως μετά από το θάνατό του προσκυνήθηκε ως Άγιος.

ΜΠΑΚΤΙ (BHAKTI) – Αφοσίωση και λατρεία στο Θεό ή το Διδάσκαλο.

ΜΠΑΜΠΑ ΤΖΙ (BABA Ji) – Ο Διδάσκαλος BABA JAIMAL που ήταν Διδάσκαλος του BABA SAWAN SINGH που ήταν Διδάσκαλος του KIRPAL SINGH.

ΜΠΑΤΖΑΝ (BHAJAN) – Η ακρόαση του Εσωτερικού Ηχητικού Ρεύματος ή Λόγου.

ΜΠΡΑΧΜΑΝΤ (BRAHMAND) – Το αιτιατό επίπεδο ή το ***Τρικούτι*** η δεύτερη εσωτερική περιοχή, ένα πνευματο - υλικό επίπεδο υποκείμενο σε φθορά και διάλυση. Μερικές φορές χρησιμοποιείται για να υποδηλώσει και τα δύο επίπεδα κάτω από αυτό (το αστρικό και το φυσικό), και στην περίπτωση αυτή σημαίνει το μακρόκοσμο.

NANAK (GURU NANAK) 1469-1539 – Ο πρώτος Διδάσκαλος των Σικχ που τιμήθηκε από αυτούς ως ιδρυτής της θρησκείας των Σικχ. Σύγχρονος αλλά νεώτερος του

Καμπίρ. Είχε στενό σύνδεσμο μαζί του και συνέχισε την αποστολή του, αγνοώντας τις θρησκευτικές και τις κοινωνικές διαφορές και διδάσκοντας την άσκηση του εσωτερικού Ηχητικού Ρεύματος.

ΝΙΡΑΤ (NIRAT) – Η ικανότητα της εσωτερικής όρασης: αυτό το τμήμα της προσοχής που χρησιμοποιείται στην όραση.

ΝΤΑΡΜΑ (DARMA) – Ηθική ή θρησκευτική 6άση που συγκρατεί και υποβαστάζει το Σύμπαν· ορθός τρόπος ζωής· ομαδικό κάρμα μιας κοινωνίας ή ενός έθνους.

ΠΑΡ ΜΠΡΑΧΜ (PAR BRAHM) – Το πάνω τμήμα της Δεύτερης Μεγάλης Διαίρεσης του σύμπαντος, η πρώτη είναι το ΜΠΡΑΧΜ όπου το πνεύμα υπερέχει της ύλης, ανόμοια με το κάτω τμήμα (Ντάσουαμ Ντουάρ) όπου και τα δύο είναι ίσα.

ΣΑΜΑΣ ΤΑΜΠΡΙΖ (SHAMAS TABREZ) – Ο φημισμένος μύστης του Ταμπρίζ της Περσίας. Ο πνευματικός Μέντορας του Μαουλάνα Τζαλαλ - ου - Ντιν Ρούμι.

ΣΑΝΙΑΣ (SANYAS) – Ένα από τα τέσσερα στάδια της ζωής, όπως τη διαιρούσαν οι παλιοί. Το στάδιο ενός πνευματικού προσκυνητή.

ΣΑΜΠΤ ΝΤΟΥΝ (SHABD DHUN) – Το εσωτερικό Ηχητικό Ρεύμα που είναι υπεύθυνο για τη δημιουργία και τη συντήρηση ολόκληρου του Σύμπαντος – πνευματικού αιτιατού, αστρικού, φυσικού – και είναι η ουσία κάθε ατόμου, το οποίο μπορεί να ακούσει τη θαυμάσια μουσική αυτό το ίδιο όταν του δείξει πως, και του δώσει και μια επαφή με αυτό, ένας Άγιος Διδάσκαλος της Αλήθειας. Η έκφραση του Θεού, που ονομάζεται επίσης ***Νάαμ,*** Λόγος κ.τ.λ.

ΣΑΝΤΑΝΣ (SADHANS) – Πνευματικές, διανοητικές και σωματικές ασκήσεις.

ΣΑΤΓΚΟΥΡΟΥ (SATGURU) – Διδάσκαλος της Ανώτατης Τάξης· Διδάσκαλος της Αλήθειας· Τέλειος Διδάσκαλος· Θεάνθρωπος.

ΣΑΤΣΑΝΓΚ (SATSANG) – Πνευματική συνάθροιση· συγκέ-

ντρωση αναζητητών της Αλήθειας αδιάφορα της θρησκείας ή της κοινωνικής τους τάξης ή φυλής, που κάθονται στα πόδια ενός Αγίου Διδασκάλου που έχει φτάσει πλήρως στην τελείωση.

ΣΑΤΣΑΝΓΚΙΣ (SATSANGIS) – Οι μαθητές ενός Τέλειου Διδασκάλου.

ΣΑΤΣ ΚΑΝΤ (SACH KHAND) – Το Βασίλειο της Αλήθειας, η Πρώτη Μεγάλη Διαίρεση μέσα στη δημιουργία, που είναι καθαρά πνευματική στην ουσία και γι' αυτό και αιώνια, και πέρα από την κυριαρχία της μεγάλης διάλυσης.

ΣΟΥΡΑΤ (SURAT) – Η Προσοχή, η εξωτερική έκφραση ή εκδήλωση της ψυχής.

ΣΙΜΡΑΝ (SIMRAN) – Συνεχής ενθύμηση· στην πνευματικότητα σημαίνει επανάληψη των ονομάτων του Θεού, μια άσκηση που δίνεται από τους Διδασκάλους για να σταματήσει ο νους και να καθαρίσει από το Σιμράν των εγκόσμιων εντυπώσεων στις οποίες είναι ήδη απασχολημένος.

ΧΑΡΙ ΝΑΑΜ (HARI NAAM) – Ο Θείος Λόγος στα βάθη της ψυχής μας, που γίνεται έκδηλος από μια αρμόδια Διδάσκαλο-ψυχή.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ
REFERENCES

!

Αναφορές
References

The references to the books of Kirpal Singh can be found in the following editions:

The Jap Ji– second edition (1964)
The Crown of Life–third edition (1970)
Spiritual Elixir– first (one-volume) edition (1967)
Morning Talks–first edition (1970) or third edition (1974)
The Wheel of Life–first edition (1965)
Prayer–third edition (1970)
Baba Jaimal Singh – third edition (1971)
The Mystery of Death – first edition (1968)
Godman – second edition (1971)

BOOK ONE
NEW LIFE IN THE WORLD

1. *Wheel of Life,* pp. 61 -62
2. *Spiritual Elixir,* pp. 1 -2
3. *Ruhani Satsang,* pp. 21 -22
4. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 42
5. Letter to an Initiate
6. *Morning Talks,* p. 229
7. *Morning Talks,* p. 238
8. *Jap Ji,* p. 81
9. *Jap Ji,* p. 82.

10. *Spiritual Elixir*, pp. 90-92
11. The Master on Marriage (Circular)
12. *Spiritual Elixir,* p. 293
13. *Spiritual Elixir,* p. 221
14. *Sat Sandesh,* December 1971, p. 10
15. *Spiritual Elixir,* p. 283
16. *Spiritual Elixir,* pp. 254-255
17. *Spiritual Elixir,* p. 254
18. *Spiritual Elixir,* p. 126
19. *Spiritual Elixir,* p. 283
20. *Baba Jaimal Singh,* p. 81
21. *Sat Sandesh,* September 1970, p. 12
22. *Sat Sandesh,* December 1971, p. 11
23. *Morning Talks,* pp. 154-155
24. *Baba Jaimal Singh,* p. 100
25. *Morning Talks,* p. 80
26. *Sat Sandesh,* March 1972, p. 6-7
27. *Sat Sandesh,* April 1971, p. 14
28. *Receptivity,* p. 12
29. *Spiritual Elixir,* p. 93
30. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 78
31. *Spiritual Elixir,* p. 161
32. Message on birthday of Baba Sawan Singh, July '68
33. *Spiritual Elixir,* p. 237
34. *Spiritual Elixir,* p. 16
35. *Sat Sandesh,* March 1972, p. 31
36. Sat *Sandesh,* March 1972, pp. 2-3
37. The Way of Love (circular)
38. Sat *Sandesh,* June 1970, p. 26
39. Message on birthday of Baba Sawan Singh, July '68
40. Circular No. 2
41. Master's Birthday Message, February 1963
42. *Sat Sandesh,* December 1970, p. 2
43. *Sat Sandesh,* June 1970, p. 29
44. *Spiritual Elixir,* p. 288
45. *Spiritual Elixir,* pp. 133-134

46. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 79
47. *Spiritual Elixir,* p. 105
48. Circular No. 17
49. *Morning Talks,* p. 18
50. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 52
51. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 52
52. *Spiritual Elixir,* p. 290
53. *Sat Sandesh,* June 1970, p. 30
54. *Spiritual Elixir,* p. 108
55. *Spiritual Elixir,* p. 95
56. *Spiritual Elixir,* p. 126
57. *Sat Sandesh,* February 1971, p. 9-10
58. *Spiritual Elixir,* p. 289
59. *Spiritual Elixir,* p. 235
60. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 62
61. *Spiritual Elixir,* p. 239
62. *Spiritual Elixir,* p. 236
63. Circular No. 27, p. 9
64. Circular No. 27, p. 10
65. *Spiritual Elixir,* p. 290
66. *Spiritual Elixir,* pp. 7-8
67. *Spiritual Elixir,* p. 211
68. *Sat Sandesh,* December 1970, p. 10
69. *Sat Sandesh,* December 1970, p. 14
70. *Spiritual Elixir,* p. 214
71. *Sat Sandesh,* April 1971, p. 28
72. *Spiritual Elixir,* p. 254
73. *Spiritual Elixir,* p. 178
74. Letter to an initiate
75. Circular No. 68
76. *Spiritual Elixir,* p. 164
77. *Sat Sandesh,* December 1971, p. 6
78. *Sat Sandesh,* December 1971, p. 11
79. *Sat Sandesh,* December 1971, p. 9
80. Circular No. 27, p. 5
81. *Spiritual Elixir,* p. 102

82. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 63
83. Letter to an initiate
84. *Spiritual Elixir,* pp. 53-54
85. *Morning Talks,* pp. 69-70
86. Letter to an initiate
87. The Master on Marriage (circular)
88. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 20
89. The Master on Marriage (circular)
90. *Spiritual Elixir,* p. 79
91. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 60
92. *Spiritual Elixir,* p. 240
93. The Master on Marriage (circular)
94. Letter to an initiate
95. Letter to an initiate
96. Letter to an initiate
97. *Spiritual Elixir,* p. 236
98. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 62
99. *Spiritual Elixir,* p. 106
100. Letter to an initiate
101. *Sat Sandesh,* December 1971, p. 6
102. *Sat Sandesh,* April 1971, p. 26
103. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 54
104. *Spiritual Elixir,* p. 213
105. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 26
106. *Spiritual Elixir,* p. 46
107. *Sat Sandesh,* June 1970, p. 26
108. *Sat Sandesh,* June 1970, p. 27
109. *Sat Sandesh,* June 1970, p. 27
110. Sat Sandesh, June 1970, p. 29
111. *Spiritual Elixir,* p. 243
112. *Spiritual Elixir,* p. 84
113. *Sat Sandesh,* June 1970, pp. 26-27
114. *Sat Sandesh,* June 1970, p. 28
115. Letter to an initiate
116. *Morning Talks,* pp. 21 -22
117. *Sat Sandesh,* June 1970, p. 27

118. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 17
119. *Baba Jaimal Singh,* pp. 85-86
120. *Wheel of Life,* pp. 31 -32
121. *Sat Sandesh,* December 1971, p. 24
122. *Spiritual Elixir,* p. 178
123. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* pp. 55-56
124. *Morning Talks,* p. 127
125. *Spiritual Elixir,* p. 285
126. *Spiritual Elixir,* p. 278
127. *Spiritual Elixir,* p. 134
128. *Spiritual Elixir,* p. 262
129. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 42
130. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 16
131. *Spiritual Elixir,* p. 289
132. *Wheel of Life,* p. 50
133. *Spiritual Elixir,* pp. 261 -262
134. Message on birthday of Baba Sawan Singh, July ’68
135. *Prayer,* p. 58
136. *Spiritual Elixir,* p. 252
137. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 26
138. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 80
139. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 27
140. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 24
141. *Prayer,* p. 47
142. *Prayer,* p. 50
143. *Prayer,* p. 57
144. *Prayer,* p. 43
145. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 51
146. *Baba Jaimal Singh,* pp. 124-125
147. Circular No. 2
148. *Sat Sandesh,* September 1970, p. 11
149. *Spiritual Elixir,* p. 128
150. *Spiritual Elixir,* p. 94
151. *Spiritual Elixir,* p. 156
152. *Sat Sandesh,* August 1970, p. 14
153. *Morning Talks,* p. 233

154. *Morning Talks,* p. 206
155. *Spiritual Elixir,* p. 55
156. *Spiritual Elixir,* p. 148
157. Circular No. 2
158. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 56
159. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 72
160. Letter to an initiate
161. *Sat Sandesh,* April 1971, p. 31
162. *Morning Talks,* p. 140
163. *Spiritual Elixir,* p. 266
164. *Spiritual Elixir,* p. 253
165. *Morning Talks,* p. 141
166. *Morning Talks,* p. 142
167. *Wheel of Life,* p. 48
168. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 81
169. *Spiritual Elixir,* p. 39
170. *Spiritual Elixir,* p. 282
171. *Sat Sandesh,* November 1970, p. 5
172. Circular No. 27, p. 15
173. *Sat Sandesh,* October 1970, p. 8
174. *Sat Sandesh,* July 1971, p. 31
175. *Spiritual Elixir,* pp. 219-220
176. *Spiritual Elixir,* pp. 251 -252
177. *Sat Sandesh,* July 1971, p. 30
178. *Spiritual Elixir,* p. 83
179. Circular No. 2
180. *Morning Talks,* p. 43
181. Circular No. 2
182. *Man Know Thyself,* pp. 26-27
183. *Wheel of Life,* p. 31
184. Letter to an initiate
185. *Wheel of Life,* pp. 52-53
186. Letter to an initiate
187. From a tape from Sawan Ashram, February 1970
188. Letter to an initiate
189. *Baba Jaimal Singh,* p. 89

190. *Baba Jaimal Singh,* p. 90
191. *Baba Jaimal Singh,* p. 91
192. *Spiritual Elixir,* p. 135
193. *Sat Sandesh,* August 1970, p. 25
194. *Sat Sandesh,* August 1970, p. 26
195. *Sat Sandesh,* August 1970, p. 26
196. Circular "On Military Service"
197. Circular No. 69, August 18,1969
198. *Spiritual Elixir,* p. 129
199. *Spiritual Elixir,* p. 262
200. *Sat Sandesh,* December 1971, p. 28
201. *Sat Sandesh,* December 1970, pp. 9-10
202. *Sat Sandesh,* December 1970, p. 14
203. Excerpts *from Letters to New York Satsangis,* p. 52
204. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 10
205. *Spiritual Elixir,* p. 269
206. *Spiritual Elixir,* p. 54
207. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 74
208. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 14
209. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 74
209a. *The Wheel of Life,* p. 36
210. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 4
211. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 5
212. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 5
213. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 6
214. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 9
215. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 9
216. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 10
217. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 10
218. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 10
219. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 11
220. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 11
221. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 11
222. *Sat Sandesh,* January 1971, pp. 13-14
223. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 14
224. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 14

225. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 14
226. *Sat Sandesh,* January 1971, pp. 14-15
227. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 15
228. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 15
229. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 15

BOOK TWO
NEW LIFE IN GOD

1. Circular No. 17
2. *Morning Talks,* p. 36
3. *Morning Talks,* p. 228
4. *Morning Talks,* p. 57
5. *Sat Sandesh,* December 1971, p. 29
6. *Morning Talks,* p. 48
7. *Morning Talks,* p. 46
8. *Morning Talks,* p. 32
9. *Spiritual Elixir,* p. 108
10. *Morning Talks,* p. 49
11. *Morning Talks, pp.* 255-256
12. *Morning Talks,* p. 211
13. *Morning Talks,* p. 204
14. *Sat Sandesh,* February 1972, p. 12
15. *Morning Talks,* p. 205
16. *Baba Jaimal Singh,* p. 124
17. *Morning Talks,* p. 221
18. *Morning Talks,* p. 230
19. *Morning Talks,* p. 50
20. *Excerpts from Letters to New York Satsangis, p.* 26
21. *Sat Sandesh,* February 1970, p. 11
22. *Morning Talks,* p. 207
23. *Morning Talks,* p. 221
24. *Spiritual Elixir,* p. 126
25. *Morning Talks,* p. 40

26. *Spiritual Elixir,* p. 256
27. *Spiritual Elixir,* pp. 117-118
28. *Sat Sandesh,* February 1972, pp. 7-8
29. *Morning Talks,* p. 215
30. *Spiritual Elixir,* p. 132
31. *Morning Talks,* p. 205
32. *Morning Talks,* p. 103
33. *Morning Talks,* p. 206
34. *Morning Talks,* p. 223
35. *Morning Talks,* pp. 203-204
36. *Morning Talks,* p. 204
37. *Morning Talks,* p. 204
38. *Morning Talks,* p. 46
39. *Morning Talks,* pp. 37-38
40. *Baba Jaimal Singh,* pp. 99-100
41. *Morning Talks,* p. 207
42. *Morning Talks,* p. 206
43. *Morning Talks,* p. 207
44. *Spiritual Elixir,* p. 250
45. *Spiritual Elixir,* p.232
46. *Sat Sandesh,* January 1971, p. 12
47. *Morning Talks,* p. 247
48. *Sat Sandesh,* November 1971, pp. 28-31
49. *Sat Sandesh,* November 1971, p. 28
50. *Sim ran,* pp. 11-12
51. *Sat Sandesh,* June 1971, p. 3
52. *Spiritual Elixir,* p. 184
53. *Sim ran,* p. 15
54. *Simran,* p. 20
55. *Spiritual Elixir,* p. 184
56. *Spiritual Elixir,* pp. 135-136
57. *Simran,* p. 15
58. *Spiritual Elixir,* p. 173
59. *Spiritual Elixir,* p. 184
60. *Wheel of Life,* p. 37
61. *Simran,* p. 30

62. *Sat Sandesh,* April 1968, p. 12
63. *Simran,* p. 21
64. *Simran,* p. 24
65. *Spiritual Elixir,* p. 170
66. *Spiritual Elixir,* p. 302
67. *Simran,* p. 23
68. *Simran,* p. 24
69. Letter to an Initiate
70. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 21
71. *Spiritual Elixir,* p. 175
72. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 45
73. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 54
74. *Sat Sandesh,* February 1972, pp. 12-13
75. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 52
76. *Morning Talks,* p. 153
77. *Sat Sandesh,* February 1970, p. 10
78. *Godman,* pp. 156-157
79. *Morning Talks,* p. 143
80. *Godman,* pp. 156-157
81. *Godman,* p. 159
82. *Godman,* p. 161
83. *Godman,* p. 160
84. *Godman,* p. 140
85. *Godman,* p. 162
86. *Godman,* p. 161
87. *Godman,* p. 158
88. *Spiritual Elixir,* p. 258
89. *Sat Sandesh,* November 1970, p. 5
90. *Prayer,* pp. 55-56
91. *Prayer,* p. 56
92. Circular: “Sant, the Master”
93. *Sat Sandesh,* January 1968, p. 28
94. *Sat Sandesh,* April 1968, p. 11
95. *Sat Sandesh,* April 1968, pp. 6-7
96. *Morning Talks,* p. 185
97. *Sat Sandesh,* November 1970, p. 3

98. Circular: “Sant, the Master”
99. *Spiritual Elixir,* pp. 277-278
100. *Spiritual Elixir,* p. 226
101. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 29
102. *Prayer,* p. 58
103. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 78
104. *Spiritual Elixir,* p. 107
105. Circular: “The Way of Love”
106. *Prayer,* p. 57
107. Circular: “Humility” – p. 2
108. Circular: “Humility” – p. 2
109. Circular: “Humility” –p. 2
110. Circular: “Humility” – p. 2
111. Circular: “Humility” – p. 3
112. Circular: “Humility” – p. 4
113. Circular: “Humility” – p. 3
114. Circular: “Humility” – p. 4
115. *Morning Talks,* p. 95
116. *Morning Talks,* p. 94
117. *Morning Talks,* p. 97
118. *Morning Talks,* pp. 251 -252
119. *Morning Talks,* p. 95
120. *Sat Sandesh,* December 1970, p. 2
121. *Spiritual Elixir,* p. 120
122. *Godman,* p. 187
123. *Sat Sandesh,* May 1971, p. 9
124. *Morning Talks,* p. 99
125. *Morning Talks,* p. 99
126. *Morning Talks,* p. 100
127. *Morning Talks,* p. 101
128. *Morning Talks,* p. 102
129. *Morning Talks,* p. 103
130. *Godman,* p. 184
131. *Sat Sandesh,* June 1971, p. 32
132. *Godman, pp.* 184-185
133. *Godman,* p. 188

134. *Morning Talks,* p. 224
135. *Godman,* pp. 186-187
136. *Godman,* p. 189
137. *Sat Sandesh,* March 1971, pp. 14-15
138. *Morning Talks,* p. 255
139. *Morning Talks,* p. 134
140. *Sat Sandesh,* March 1971, p. 15
141. *Sat Sandesh,* June 1971, p. 9
142. *Godman,* pp. 185-186
143. *Sat Sandesh,* June 1971, p. 32
144. *Morning Talks,* pp. 131-132
145. *Spiritual Elixir,* p. 106
146. *Morning Talks,* pp. 43-44
147. *Morning Talks,* pp. 47-48
148. *Sat Sandesh,* April 1968, p. 5
149. *Sat Sandesh,* April 1968, p. 5
150. *Sat Sandesh,* April 1968, p. 5
151. *Sat Sandesh,* August 1970, p. 12
152. *Morning Talks,* p. 68
153. *Morning Talks,* pp. 187-188
154. *Sat Sandesh,* February 1972, p. 32
155. *Spiritual Elixir,* p. 203
156. Letter to an Initiate
157. *Morning Talks,* pp. 110-111
158. *Sat Sandesh,* September 1970, p. 13
159. *Sat Sandesh,* September 1970, p. 14
160. *Morning Talks,* p. 164
161. *Morning Talks,* p. 164
162. *Spiritual Elixir,* pp. 212-213
163. *Spiritual Elixir,* p. 215
164. *Sat Sandesh,* October 1971, p. 18
165. *Spiritual Elixir,* p. 96
166. *Sat Sandesh,* September 1970, p. 10
167. *Spiritual Elixir,* p. 251
168. *Spiritual Elixir,* p. 207

169. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 82
170. *Morning Talks,* p. 189
171. *Morning Talks,* pp. 185-186
172. *Morning Talks,* p. 164
173. *Spiritual Elixir,* p. 120
174. *Sat Sandesh,* September 1970, p. 11
175. *Spiritual Elixir,* p. 77
176. *Spiritual Elixir,* p. 114
177. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 74
178. *Spiritual Elixir,* p. 261
179. *Spiritual Elixir,* p. 158
180. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 52
181. *Spirituals Elixir,* p. 258
182. *Morning Talks,* p. 187
183. *Morning Talks,* p. 166
184. *Sat Sandesh,* September 1970, p. 11
185. *Prayer,* pp. 50-51
186. *Prayer,* pp. 52-53
187. Circular 27, p. 12
188. *Sat Sandesh,* September 1970, p. 12
189. *Receptivity,* p. 14
190. *Spiritual Elixir,* p. 110
191. *Spiritual Elixir,* p. 213
192. *Spiritual Elixir,* p. 179
193. *Spiritual Elixir,* p. 149
194. *Spiritual Elixir,* p. 218
195. *Spiritual Elixir,* p. 306
196. *Jap Ji,* p. 97.
197. *Jap Ji,* p. 82
198. *Jap Ji,* pp. 66-67
199. *Godman,* p. 190
200. *Sat Sandesh,* September 1971, p. 31
201. *Sat Sandesh,* March 1972, p. 10
202. *Morning Talks,* p. 224
203. *Morning Talks,* p. 221

204. *Spiritual Elixir,* p. 270
205. *Sat Sandesh,* December 1971, p. 14
206. *Baba Jaimal Singh,* p. 99
207. *Baba Jaimal Singh,* pp. 109-110
208. *Spiritual Elixir,* p. 93
209. *Spiritual Elixir,* p. 225
210. *Morning Talks,* p. 61
211. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* pp. 81 -82
212. *Sat Sandesh,* March 1972, p. 10
213. *Jap Ji,* p. 81
214. *Godman,* pp. 190-191
215. *Prayer,* pp. 76-77
216. Circular 17
217. *Wheel of Life,* pp. 76-77
218. *Wheel of Life,* pp. 80-81
219. *Wheel of Life,* pp. 78-79
220. *Godman,* p. 177
221. *Godman,* pp. 177-179
222. *Godman,* p. 179
223. *Godman,* pp. 180-181
224. *Godman,* p. 59
225. *JapJi,* pp. 107-108
226. *Spiritual Elixir,* pp. 338-339
227. *Spiritual Elixir,* p. 310
228. *Spiritual Elixir,* p. 359
229. *Spiritual Elixir,* p. 325
230. *Spiritual Elixir,* p. 326
231. *Spiritual Elixir,* p. 343
232. *Spiritual Elixir,* p. 344
233. *Spiritual Elixir,* p. 335
234. *Spiritual Elixir,* pp. 364-365
235. *Spiritual Elixir,* pp. 364-365
236. *Spiritual Elixir,* p. 326
237. *Spiritual Elixir,* p. 319
238. *Spiritual Elixir,* p. 330

239. Birthday Message, January 1970
240. *Spiritual Elixir,* p. 320
241. Christmas Message, December 1962
242. *Spiritual Elixir,* p. 324
243. *Spiritual Elixir,* p. 319

Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj (1858-1948): Έκανε τη Surat Shabd Yoga, που ήταν εφικτή για λίγους, να γίνει προσιτή σε όλη την ανθρωπότητα. Προφήτεψε ένα μεγάλο πνευματικό ξύπνημα.

Sant Kirpal Singh Ji Maharaj (1894-1974): Παρουσίασε τα διδάγματα των Διδασκάλων σαν μια τέλεια επιστήμη. Με τρεις περιοδείες σε όλο τον κόσμο και βιβλία που καλύπτουν ολόκληρο τον τομέα της πνευματικότητας, έφερε το μήνυμα της ελπίδας σε κάθε γωνιά της γης. Το 1974, όταν άρχισε το πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου, είπε πως η χρυσή εποχή της πνευματικότητας έχει ανατείλει.

Sant Darshan Singh Ji Maharaj (1921-1989): Στη δεκαπεντάχρονη αποστολή του, εγκαθίδρυσε τη Sawan Kirpal Ruhani Mission - Επιστήμη της Πνευματικότητας με 50 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες και βιβλία που έχουν εξηγηθεί σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες. Ήταν ένας φημισμένος μύστης ποιητής και πήρε δύο Βραβεία της Ουρδικής Ακαδημίας για τα ποιήματά του.

Εξήγησε την πνευματικότητα σαν ένα μονοπάτι «θετικού μυστικισμού», στο οποίο επιδιώκοντας κανείς τον πνευματικό του στόχο, ενώ εκτελεί τις εγκόσμιός του υπευθυνότητες, συμβάλλει θετικά στην κοινωνία του και γενικά στον κόσμο. Προτού να αφήσει το γήινο επίπεδο, στις 30 Μαΐου **1989,** ο Sant Darshan Singh Ji εμπιστεύθηκε την πνευματική του εργασία στον Sant Rajinder Singh Ji.

Sant Rajinder Singh Ji Maharaj (1946-): Συγκάλεσε το Πρώτο Διεθνές Συνέδριο για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου και το Πρώτο Παγκόσμιο Συνέδριο για το Μυστικισμό, τα οποία συνεχίζει να κάνει κάθε χρόνο. Έλαβε πολλές τιμές και επαίνους για την εργασία του για την επίτευξη της εσωτερικής και εξωτερικής ειρήνης μέσω του διαλογισμού.

Για τη Sawan Kirpal Ruhani Mission: Επιστήμη της Πνευματικότητας

Η Sawan Kirpal Ruhani Mission -Επιστήμη της Πνευματικότητας- είναι ένας αφιλοκερδής οργανισμός αφιερωμένος στο να μεταδίδει στους αναζητητές της αλήθειας τα διδάγματα του Sant Rajinder Singh Ji Maharaj, του Sant Darshan Singh Ji Maharaj, του Sant Kirpal Singh Ji Maharaj, του Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj και των Διδασκάλων που προηγήθηκαν. Οι αναζητητές διδάσκονται την επιστήμη του διαλογισμού με την οποία έχουν την εμπειρία του εσωτερικού Φωτός και Ήχου, υψώνονται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, υπερβαίνουν τις ανώτερες πνευματικές περιοχές και, τελικά, αποκτούν την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία. Η Επιστήμη της Πνευματικότητας, που τα κεντρικά της γραφεία είναι στο Kirpal Ashram στο Δελχί της Ινδίας, έχει1600 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες. Οι αναζητητές και οι σπουδαστές μπορούν να επισκεφθούν τον Sant Rajinder Singh Ji Maharaj στο Kirpal Ashram για καθοδήγηση στο διαλογισμό, για μύηση και για να ακούσουν τις ομιλίες του, ή μπορούν να τον συναντήσουν στις συχνές περιοδείες του σε όλο τον κόσμο. Υπάρχουν, επίσης, βιβλία, περιοδικά και άλλα έγγραφα μεταφρασμένα σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες, καθώς και κασέτες και βιντεοκασέτες πάνω στην πνευματικότητα.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el

Love is the "Light of Life"
Kirpal Singh